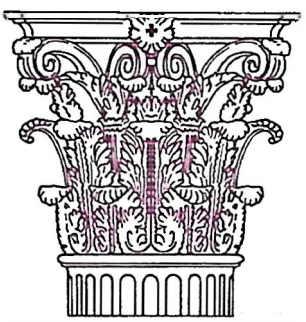
THE NEW TESTAMENT IN THE ORIGINAL GREEK

ACCORDING TO THE

BYZANTINE / MAJORITY TEXTFORM

Maurice A. Robinson
William G. Pierpont

THE NEW TESTAMENT

IN THE

ORIGINAL GREEK

ACCORDING TO
THE
BYZANTINE / MAJORITY
TEXTFORM

THE NEW TESTAMENT

IN THE

ORIGINAL GREEK

ACCORDING TO
THE

BYZANTINE / MAJORITY
TEXTFORM

THE TEXT REVISED BY

MAURICE A. ROBINSON

AND

WILLIAM G. PIERPONT

INTRODUCTION AND APPENDIX
BY THE EDITORS

EXECUTIVE EDITOR

WILLIAM DAVID MCBRAYER

THE ORIGINAL WORD PUBLISHERS

ATLANTA
1991

Copyright © 1991 The Original Word Ministries, Inc.
All Rights Reserved.

Written permission must be secured from the publisher to reproduce in any form any part of this book, except for non-commercial scholarly use and brief quotations in critical reviews or articles.

Published by

The Original Word Publishers
P.O. Box 799, Roswell, GA 30077 U.S.A.

Library of Congress Catalog Card Number 91-60094

ISBN 0-9626544-3-4

Printed in the United States of America

For The Glory Of God

These pages are respectfully dedicated to all who earnestly desire the restoration of the New Testament Greek text in its purest and most authentic form, and who will candidly reconsider long-held theory in their quest for the truth.

ACKNOWLEDGMENTS

The editors are pleased to acknowledge the help and encouragement received toward the successful completion of this project. The assistance offered by The Original Word Publishers and its Executive Editor, Wm. David McBrayer, has been invaluable. This support certainly was the unifying factor which has allowed this project to reach completion. In addition, each of the editors has his own respective group of persons to thank, and these now follow as signed acknowledgements.

To my wife, Renee, and son Jean-Paul, for their constant assistance and encouragement concerning this project; to Larry Pierce, for allowing the initial development of this project on the Online Bible; to Wilbur N. Pickering, Michael Arcieri, and John W. Wenham for their warm advice and thoughtful critiques of this work during its developmental stages. A special appreciation is extended to the late Kenneth W. Clark (1898-1979), who first set me on the path to inquire whether the Byzantine Textform might be more likely to represent the original autograph form of God's Holy Word than other alternatives. All honor and glory to the Lord Jesus Christ!

Maurice A. Robinson

To my Mother, Helen, who loved and first taught me from the Holy Bible, whose questions led to my inquiry into the differences in the few English versions then available; to my Greek professor, Dr. J. H. Langenwalter (who favored the Westcott and Hort edition); to my wife, Enid, and my children, who patiently allowed me to study and who encouraged me onward; to Prof. Zane C. Hodges, who was the first (to me) who appeared to write sensibly about textual criticism; also, to other concerned fellow-Christians who have offered criticisms and begged for answers. To all these I give thanks for the stimulation to "press on toward the mark for the prize of the high calling of God in Christ Jesus" (Php. 3:14). To God be the Glory!

William G. Pierpont

To my wife, Sandy, and daughters, Stacy Michelle and Lauren Ashley, for their support and encouragement of this project; to my parents, Vaughan and Beatrice, for their steadfast belief in God's Word; to Charles D. Goodwin for the example he has set by his insight, honesty, and diligence in the study of the Bible; and to all who are "created in Christ Jesus to do good works, which God prepared in advance for us to do" (Eph. 2:10). Αλληλουια.

Wm. David McBrayer

The Original Word Publishers gratefully acknowledge Glenda and Marvin Hazel for their encouragement and faithful support of this edition. We would also like to thank the following individuals for their help and kind support: Roland Cassidy, Nance and Bill Haselden, Florence Manning, Lucy Manning, Jim Price, Rowena and Larry Stephens; and to acknowledge support given in honor of Carolyn Cass and in memory of Flossie and Frank Carnes, Bertil Forsgren, J. R. Goodwin, Jim Hatchett, and Bell and Samuel Zimmerman.

TABLE OF CONTENTS

Preface ix
Introduction xiii
The Approximation of the Byzantine/Majority Textform xvi
A Case for Byzantine Priority xviii
Addressing Current Objections to Byzantine Priority xxvi
Features of the Present Edition xliii
The Absence of Grammatical/Interpretative Indicators xlvii
The Title of this Work l
The History of the Present Edition liv

Κατα Ματθαιον 1
Κατα Μαρκον 64
Κατα Λουκαν 104
Κατα Ιωαννην 171
Πραξεις Αποστολων 222
Προς Ρωμαιους 288
Προς Κορινθιους α 313
Προς Κορινθιους β 337
Προς Γαλατας 353
Προς Εφεσιους 361
Προς Φιλιππησιους 370
Προς Κολασσαεις 376
Προς Θεσσαλονικεις α 382
Προς Θεσσαλονικεις β 388
Προς Τιμοθεον α 392
Προς Τιμοθεον β 399
Προς Τιτον 404
Προς Φιλημονα 407
Προς Εβραιους 409

Ιακωβου Επιστολη 428
Πετρου α 435
Πετρου β 442
Ιωαννου α 447
Ιωαννου β 454
Ιωαννου γ 455
Ιουδα 456
Αποκαλυψις Ιωαννου 458

Appendix 493
Select Bibliography 507

PREFACE

The New Testament was originally written in Koine or common Greek. There are approximately 5,000 complete or partial ancient manuscripts in existence today. From these, various text "types" have been identified which have a shared pattern of variant readings. These texttypes are thought to have centered around geographic regions and, thus, they have been given names such as "Western" (the local text typical of the Latin-speaking portion of the Roman Empire), "Caesarean" (the dominant text in Palestine), and "Alexandrian" (the local text of the Egyptian region).

Textual criticism is a discipline that attempts to reconstruct the original wording of the biblical text and to establish the history of its transmission. There are two primary rival Greek New Testament texts, each claiming best to reflect the original autographs – the Alexandrian texttype (seen in about 5% of the total surviving manuscripts) and the Byzantine Textform (which comprises more than 90% of all existing manuscripts). Over the past century, textual criticism has been dominated by those who favor an Alexandrian text. However, many biblical scholars have recently become convinced that the Byzantine Textform – the text that dominated the Greek-speaking Christian world for over 1000 years – is more likely to reflect the original autographs than the minority Alexandrian manuscripts.

Following Burgon's seven critical canons for textual restoration (Antiquity, Number, Variety, Continuity, Respectability of Witnesses, Context, and Internal Reasonableness), Robinson and Pierpont have constructed an authentic Byzantine "Majority" text, uncluttered by critical apparatuses. In contrast to other editions of the Greek New Testament, the present work appears in a "manuscript" style. No breathing marks, accents, punctuation, paragraphing, capitalization, or diacritical marks appear in the canonical text – these reflect later developments

which are "editorial" in character and which often make certain exegetical decisions in advance for the reader. However, verse numbers and book titles are included for normal reference purposes. Closely-divided cases of insertion or omission of readings among manuscripts of the Byzantine Textform are clearly presented in square brackets.

Westcott and Hort published their two-volume work, *The New Testament in the Original Greek*, in 1881. Over the past century, this edition has set the tone for textual criticism and has elevated the Alexandrian texttype to a place of priority. It is somewhat surprising, therefore, that in his *Introduction* volume Hort wrote, "a majority of extant documents is more likely to represent a majority of ancestral documents at each stage of transmission than *vice versa*." This logical principle provides the primary support for a "majority" text theory which favors the Byzantine Textform.

Nevertheless, to defend his Alexandrian position, Hort offered five main "pillars" to bolster his theory. In order to do away with the vast number of existing Byzantine manuscripts, Hort's theory (based on a hypothetical genealogy) claimed that all manuscripts of a texttype descended from one archetype. Under his hypothesis the 4,500+ existing Byzantine manuscripts became but one "type" against other competing texttypes. Hort claimed that the unexplained spread and dominance of the Byzantine text was due to an "authorized" revision which was imposed by the church in the fourth century. His other "pillars" criticized the Byzantine text because of so-called "inferior" readings, conflation (the combining of readings from two or more source documents), and the apparent absence of Byzantine readings before the fourth century.

In the Introduction to the present edition, Robinson and Pierpont effectively refute Hort's five "pillars." The editors affirm the general *independence* of the various Byzantine manuscripts. These manuscripts, though sharing essentially the same Textform, differ markedly among themselves. Robinson and Pierpont point out that genealogy (constructing a hypothetical "family tree" of descent) has never been successfully applied to the New Testament, since manuscript readings vary not only from book to book, but even within sections of a single book.

However, if Hort's genealogical "archetype" theory were correctly applied, the archetype for the Byzantine text would have been the original autographs. Notably, there has never been a shred of evidence that an "authorized" revision ever occurred to produce the Byzantine Textform. Hort's criticism that Byzantine readings were "inferior" is shown to be inherently subjective; all Greek New Testament editions since Westcott and Hort have increasingly adopted Byzantine readings. The editors note that conflation exists in manuscripts of all texttypes; also, over 150 "distinctively Byzantine" readings have been found in papyri predating AD 350.

Robinson and Pierpont offer a solid case for Byzantine priority and a viable theory of textual transmission. The overwhelming spread and dominance of the Byzantine text suggests this conclusion: during the period of persecution of the church, various "local" texttypes arose as a result of regional copying and recopying of the original text. Once Christianity was sanctioned under Constantine, improved communication between the churches resulted in a gradual expansion of the practice of cross-correction of the local text manuscripts which basically restored the autograph Textform and weeded out scribal alterations. The result, over time, would be a restored and preserved "autograph Textform" in an increasing number of manuscripts. This Textform would overcome the influence of "local texts" and finally become the dominant text of the Greek-speaking world. Only a common pre-existing archetype would have permitted order ever to have come out of chaos. This "universal archetype" could only be the common text underlying *all* local text forms; namely, the original autographs themselves. For a detailed and thorough discussion of all these points, the reader should consult the full Introduction to this edition.

It is the opinion of the editors that this text, as currently printed, reflects the closest approximation yet produced to an authentic Byzantine-Text edition of the Greek New Testament. This edition compares favorably with the Hodges and Farstad *Majority Text* edition (which is neither truly a "majority" nor solely a Byzantine text).

The present text is the culmination of fifteen years of joint editorial effort. It reflects textual research of over twenty years by Robinson and fifty years by Pierpont.

The New Testament in the Original Greek According to the Byzantine / Majority Textform is a significant edition which we are honored to present to the reader.

Wm. David McBrayer
Executive Editor
May 1991

INTRODUCTION

It is an awesome task to attempt to present the Greek New Testament in its greatest possible integrity. Faithful scribes through the centuries have labored to preserve and transmit the written Word as originally given by inspiration of God. Building upon this tradition, the textual critic seeks not to produce a merely "good" text, nor even an "adequate" text, but instead to establish as nearly as possible the precise form of the written Word as originally revealed.

The discussion which follows provides evidence to support the hypothesis that the Byzantine Textform more closely represents the original autographs than any other texttype. It is the opinion of the present editors that this text, as currently printed, reflects the closest approximation yet produced to a true Byzantine-Text edition of the Greek New Testament.

The present Byzantine/Majority Text was jointly edited and refined by Maurice A. Robinson and William G. Pierpont during the period 1976-1991. The primary textual apparatuses utilized in the preparation of this edition were those of Hermann Freiherr von Soden and Herman C. Hoskier.[1] These same apparatuses were utilized by Zane C. Hodges and Arthur L. Farstad in their "Majority Text" edition of the Greek New Testament.[2]

---

[1] Hermann Freiherr Von Soden, *Die Schriften des Neuen Testaments in ihrer ältesten erreichbaren Textgestalt*, 2 vols. in 4 parts (Göttingen: Vandenhoeck und Ruprecht, 1911); Herman C. Hoskier, *Concerning the Text of the Apocalypse*, 2 vols. (London: Bernard Quaritch, 1929).

[2] Zane C. Hodges and Arthur L. Farstad, eds., *The Greek New Testament According to the Majority Text*, 2nd ed. (Nashville: Thomas Nelson, 1985 [1st ed. 1982]).

Although the present text parallels that of Hodges-Farstad, there are significant differences in the texts since they were constructed on the basis of different principles. Textual distinctions from Hodges-Farstad are due either to their particular interpretation of identical data, their use or rejection of additional data, or because some items in the difficult-to-read Von Soden apparatus were neglected or misinterpreted by them. Minor differences are most noticeable where closely-divided Byzantine readings appear sporadically from Matthew through Jude (marked "M^{Pt}" in the Hodges-Farstad apparatus). Many of these divided readings appear in brackets [ ] in this edition when simple omission or inclusion is indicated (see further on this matter, pp.xlix-l).

Major differences from the text of Hodges-Farstad appear in John 7:53-8:11 (the "*Pericope Adultera*"), as well as in the entire book of the Revelation. These significant variations derive from the Hodges-Farstad stemmatic approach[3] in those two portions of Scripture, which closely followed the stemmatic approaches of Von Soden and Herman C. Hoskier. The present edition does not utilize stemmatics anywhere in regard to the sacred text. Instead, the editors have followed the critical canons of John W. Burgon throughout the entire Greek New Testament.[4]

---

[3] "Stemmatics" or a "stemmatic approach" is simply the attempt to construct a "family tree" of descent for manuscripts which appear to be closely related through the sharing of certain readings where places of textual variation occur. Normally, a genealogical *stemma* ("branch"="family tree") would be constructed solely on the basis of shared *errors* among closely-related "family" groups of manuscripts. Some modern critics, however, have applied the genealogical principle to *any* shared readings among manuscripts in order to determine texttype interrelationships. They have thus reconstructed family trees for texttypes and have attempted to reconstruct hypothetical intermediate "lost ancestor" manuscripts to fill in the gaps where necessary. The present editors consider that approach to be invalid and inapplicable to the New Testament manuscripts *en masse.*

[4] See John W. Burgon, *The Traditional Text of the Holy Gospels Vindicated and Established*, arranged, completed, and edited by Edward Miller (London: George Bell and Sons, 1896), pp.40-67. Burgon's canons are summarized under seven heads: Antiquity, Number, Variety, Continuity, Respectability of Witnesses, Context, and Internal Reasonableness. Burgon's full discussion of each of these points should be read carefully by all textual

The present edition attempts to recreate an acceptable and exclusively Byzantine text for the *Pericope Adultera*, as evidenced among the typical Byzantine manuscripts, most of which contain that passage without question. To accomplish this task, Von Soden's stemmatic data for the *Pericope Adultera* was converted into numerical equivalents (percentages). Von Soden in that portion of the text provided only basic stemmatic evidence rather than his normal *K*-group data (*K* = κοινη = Byzantine Textform). To edit this passage, the evidence of the Von Soden apparatus and introduction has been carefully compared with that of other critical editions, including the current and generally accurate Nestle-Aland 26th edition. The Appendix to this volume presents the various forms of the *Pericope Adultera*, both as they appear in manuscript groupings as well as in various editions of the Greek New Testament.

For the book of the Revelation, the present editors have constructed a working "Byzantine Text" from the full collation data of Herman C. Hoskier. In the Revelation there is no single representative "Byzantine/Majority Textform" such as exists in the rest of the New Testament; rather, two major and complementary textual traditions exist, each supported by an approximately equal number of manuscripts. One tradition is termed the "Aν" text (named for the church father Andreas, whose commentary accompanies most manuscripts of this type); the other tradition (the remaining large group of manuscripts) is called the "Q" text.

Where the "Aν" and "Q" groups agree, a true "Byzantine/Majority" consensus text exists. Where they disagree, however, a working text has been reconstructed on the basis of acceptable external and internal standards of New Testament textual criticism, following the basic criteria of John W. Burgon and Ernest C. Colwell rather than the stemmatic approach of Hodges-Farstad. (Colwell suggested a 70% agreement as sufficient to establish a texttype relationship; the present text places all readings with 70%+ support as clearly "Byzantine" in the Revelation, whereas the Hodges-Farstad approach favors some

---

students. This will prevent any false claim that Burgon merely elaborated "Number" into seven similar statements.

stemmatically-determined readings which possess only 20-30% support).[5] Although Robinson in 1977 developed a strictly numerical "majority-consensus" text of Revelation for dissertation research purposes, the text since that time has been carefully and extensively revised by the present editors on more thoroughly Burgonian principles. The present edition reflects the latest and most complete revision of that text.

The Approximation of the Byzantine/Majority Textform

For over four-fifths of the New Testament, the Greek text is considered 100% certain, regardless of which texttype might be favored by any critic.[6] This undisputed bulk of the text relects a common pre-existing archetype (the autograph), which has universal critical acceptance. In the remaining one-fifth of the Greek New Testament, the Byzantine/Majority Textform represents the pattern of readings found in the Greek manuscripts predominating during the 1000-year Byzantine era. Early printed editions of the Greek New Testament reflect a general agreement with the Byzantine-era manuscripts upon which they were based. Such manuscripts and early printed editions are commonly termed "*Textus Receptus*" or "Received Text" documents, based upon the term applied to the Elzevir 1624 printed Greek edition. Other editions commonly termed "*Textus Receptus*" include the editions of Erasmus 1516, Stephens 1550, and Beza 1598. George Ricker Berry has correctly noted

---

[5] Ernest C. Colwell, "Method in Establishing Quantitative Relationships between Text-Types of New Testament Manuscripts," in his *Studies in Methodology in Textual Criticism of the New Testament*, New Testament Tools and Studies, IX, edited by Bruce M. Metzger (Grand Rapids: Eerdmans, 1968), p.59; idem, "Hort Redivivus: A Plea and a Program," *Studies*, p.163. Cases where the Hodges-Farstad text clearly has less than 30% support can be found in Rev. 3:2; 11:15; 17:3, 18; 18:3, 6, 23; 19:9, 17; 21:10. A much larger number of cases exist where the Hodges-Farstad text has only between 30-40% support over against the clear majority readings of the manuscripts.

[6] A texttype is a specific pattern of variant readings shared among a fairly distinct group of manuscripts. The manuscripts which "belong" to a certain texttype are not themselves equal to that generalized text, since each manuscript has its own peculiar readings, as well as some mixture from readings of other texttypes. The texttype exists apart from and beyond the manuscripts which comprise it.

that "in the main they are one and the same; and [any] of them may be referred to as the *Textus Receptus*."[7]

All these early printed Greek New Testaments closely paralleled (but were not identical with) the text which underlies the English-language King James or Authorized Version of 1611. That version was based closely upon the Greek text of Beza 1598, which differed but little from its *Textus Receptus* predecessors or from the derived text of the few Byzantine manuscripts upon which those editions were based. Nevertheless, neither the early English translations nor the early printed Greek New Testaments reflected a perfect agreement with the predominant Byzantine/Majority Textform, since no single manuscript or small group of manuscripts is 100% identical with the aggregate form of that text.

Most of the significant translatable differences between the early *Textus Receptus* editions and the Byzantine/Majority Textform are clearly presented in the English-language "M-text" footnotes appended to most editions of the *New King James Version*, published by Thomas Nelson Co. Those M-notes, however, are tied to the Hodges-Farstad Majority Text and do not always coincide with the present Byzantine/Majority Textform edition.[8]

There are approximately 1500 differences between any *Receptus* edition and either the present text or that of Hodges-Farstad. Nevertheless, all printed *Receptus* texts do approximate the Byzantine Textform closely enough (around 98% agreement) to allow a near-identity of reading between any *Receptus* edition and

---

[7] George Ricker Berry, ed., *The Interlinear Literal Translation of the Greek New Testament* (New York: Hinds & Noble, 1897), ii. Note from Berry's apparatus that most of the variant readings found in manuscripts of other texttypes are trivial or untranslatable. Only about 400-600 variant readings seriously affect the translational sense of any passage in the entire New Testament.

[8] The "NU-text" (Nestle-United Bible Societies' Greek text) notes in the NKJV reflect significant translatable differences between the *Textus Receptus* editions and the Nestle/UBS Alexandrian-based critical texts. The NU-notes do not apply to the present discussion, but reflect a wider textual difference than that found among the manuscripts of the Byzantine Textform. Note that the two apparatuses of the Hodges-Farstad edition show almost all the Greek-language differences between the Alexandrian texttype and the *Textus Receptus* or Byzantine/Majority Textform.

the majority of all manuscripts. Due to the greater quantity of manuscript evidence presently available, however, no one today should choose to remain bound to any early printed Greek text based upon a relative handful of manuscripts. The bibliographical resources listed at the end of this edition provide additional information regarding these and other matters of text-critical history.

A Case for Byzantine Priority

The "Byzantine" Textform (otherwise called the "Majority" or "Traditional Text") predominated throughout the greatest period of manual copying of Greek New Testament manuscripts – a span of over 1000 years (*ca.* AD 350 to AD 1516). It was without question the dominant text used both liturgically and popularly by the Greek-speaking Christian community. Most Greek manuscripts in existence today reflect this Byzantine Textform, whether appearing in normal continuous-text style[9] or specially arranged in lectionary format for liturgical use. Of over 5000 total continuous-text and lectionary manuscripts, 90% or more contain a basically Byzantine Textform.[10]

This statistical fact has led some simply to refer to this Textform as the "Majority Text." This misnomer, however, gives a false impression regarding the amount of agreement to be found among Byzantine manuscripts where places of variation occur. No two Byzantine-era manuscripts are exactly alike, and there are a good number of places where the testimony of the Byzantine-era manuscripts is substantially divided. In such

---

[9] "Continuous-text" manuscripts are those which present the full text of a New Testament book or books in consecutive order, as in our English Bibles. Certain manuscripts designed for liturgical use (lectionaries) present the biblical text arranged in the order in which portions are read in the liturgical service week by week or even day by day.

[10] For the Gospels about 2000 continuous-text and 2000 lectionary manuscripts exist today; this number lessens considerably for the other books of the New Testament, with only about one-third of this total being present for the Acts, Pauline and General Epistles, and less than 300 manuscripts (and no lectionaries) existing for the text of the Revelation. All Byzantine-era manuscripts can be subdivided into smaller, loosely-connected subgroups which possess minor differences, one from another.

places, the archetypical "Byzantine Textform" must be established from principles other than that of "number" alone.

An important consideration is that, except for a few small "family" relationships which have been established, the bulk of the Byzantine-era documents are not closely-related in any genealogical sense.[11] A presumption, therefore, is toward their relative *independence* from each other rather than their dependence upon one another. This makes the Byzantine majority of manuscripts highly individualistic witnesses which cannot be summarily lumped together as one "mere" texttype, to be played off against other competing texttypes. This relative autonomy has great significance, as will be explained.

The Byzantine/Majority Textform is not the text found in most modern critical editions, such as those published by the United Bible Societies or the various Nestle editions.[12] Byzantine readings, however, are often cited in the apparatus notes to those editions. The critical Greek editions favor a predominantly "Alexandrian" text, deriving primarily from early vellum and papyrus documents having an Egyptian origin – a clear minority of manuscripts in any case. It should be remembered that most of the variant readings pertaining to one or another texttype are trivial or non-translatable, and are not readily apparent in English translation (significant translatable differences are discussed on p.xvii above).

Not all early manuscripts, however, favor the Alexandrian text, and few are purely Alexandrian in character. Many early papyri reflect mixture with a more "Western" type of text; but few (if any) scholars today favor the "Western" readings found in such manuscripts. Such rejection, although well-founded, is basically subjective. On a similar basis, the early date and certain "preferred" readings currently cause the minority Alexandrian

---

[11] This was the conclusion of Lake, Blake, and New after examining the manuscripts in monasteries at Mt. Sinai, Patmos, and Jerusalem. (Kirsopp Lake, R. P. Blake, and Silva New, "The Caesarean Text of the Gospel of Mark," *Harvard Theological Review* 21 [1928] 349).

[12] Aland, Kurt, et al., eds., *The Greek New Testament*, 3rd ed. (New York: United Bible Societies, 1975); idem, *Novum Testamentum Graece*, 26th ed. (Stuttgart: Deutsche Bibelstiftung, 1979).

manuscripts to be favored by critics over against those comprising the Byzantine/Majority Textform.

Many scholars, particularly those from within the "Evangelical" camp, have begun to re-evaluate and give credence to the authenticity-claims for the Byzantine Textform, as opposed to the textual preferences of the past century and a half. The Alexandrian-based critical texts reflect the diverse textual theories held by various critics: a preference for early witnesses (as espoused by Lachmann, Tregelles or Aland); a partiality for a favorite document (as demonstrated by Tischendorf or Westcott and Hort); a "reasoned" eclectic approach (as advocated by Metzger and Fee); and a "rigorous" eclectic approach (as argued for by Kilpatrick and Elliott). The weakness of each of these positions is the *subjective* preference for either a specific manuscript and its textual allies, for a small group of early manuscripts, and/or for certain types of "internal evidence" regarding a reading's length, difficulty, style, or contextual considerations.

Hort's Basic Contentions

In contrast, the "Byzantine-priority" position simply urges, as a primary consideration, a return to external evidence following the sound principles of John W. Burgon and in agreement with an initial objective principle of F. J. A. Hort. Hort wrote in his "Introduction" volume that

> A theoretical presumption indeed remains that a majority of extant documents is more likely to represent a majority of ancestral documents at each stage of transmission than *vice versa*.[13]

Yet Hort immediately proclaimed that this objective principle (which would favor "Byzantine/Majority-priority") was too weak in itself to stand "against the smallest tangible evidence of other kinds." Hort's supporting evidence in favor of an Alexandrian priority, however, was deficient, and many of those who today favor an Alexandrian-based text have rejected certain of Hort's main principles. Hort, however, made it clear that, were his

---

[13] Brooke Foss Westcott and Fenton John Anthony Hort, *The New Testament in the Original Greek*, 2 vols. (London: Macmillan, 1881), 2:45.

foundation-pillars to be overthrown, his theory would crumble. In such a case, a return to his initial "theoretical presumption" would appear to become the only logical position for textual scholars to hold, namely, that "a majority of extant documents is more likely to represent a majority of ancestral documents." The Byzantine Textform, therefore, would hold a strong claim toward autograph authenticity.

The main pillars of Hort's theory are presented here in their most logical sequence:

- The argument from genealogy. This hypothesis claims that all manuscripts of a texttype – no matter how numerous – have descended from a single archetype (parental ancestor) of that texttype. One therefore need consider only the archetype form, which becomes but a single witness in competition with the remaining archetypical "single-witnesses" of other texttypes. This argument – established from a hypothetical stemmatic diagram – effectively eliminated, in Hort's view, the "problem" of the Byzantine Textform's overwhelming numerical superiority.

- Widespread conflation (the combining of readings from two or more source documents) was claimed to have prevailed among Byzantine-era manuscripts, but was claimed not to occur in early Alexandrian or Western documents. This argument supposedly showed the Byzantine Textform to be "late," having been created by combining readings of the "early" Western and Alexandrian texttypes. Hort provided a mere eight examples to "demonstrate" this point, and then proclaimed this state of affairs "never" to be reversed.

- Hort claimed a total absence of "distinctively Byzantine" readings from manuscripts, versions, and Church Fathers before the mid-fourth century AD. Hort considered this argument to "prove" that readings found exclusively in later Byzantine manuscripts had no known early support and therefore absolutely

could not have existed prior to AD 350. Hort was extremely adamant on this point.

- The origin of the Byzantine Textform was alleged to be the result of an authorized revision in the fourth century. Hort used this argument to demonstrate how the Byzantine Textform *could* have been a "later" development, yet suddenly overwhelm the entire Greek-speaking church from AD 350 onward.

- The assumed internal "inferiority" of Byzantine readings as opposed to the "better" readings found in the early manuscripts was strongly pressed by Hort. This argument, though obviously subjective, nevertheless further reduced whatever value remained of the Byzantine Textform in the eyes of many critics.

While the final item is subjective and basically prejudicial, the other arguments at least appear to present a convincing aura of objectivity. Had Hort's case not seemed so solidly secured, his text might have been more seriously scrutinized and questioned. Yet, in truth, *all of Hort's main points were subjectively-based and were deliberately contrived to overthrow the Byzantine-priority hypothesis.*[14]

Nevertheless, most modern scholars, while rejecting Hort's main principles, continue to favor his conclusions regarding the "original" Alexandrian-based text and the supposed inferiority of the "later" Byzantine/Majority Textform. This academic anomaly derives from holding a conclusion based upon no solid theory of textual transmission-history.

A Rebuttal of Hortian Logic

In response to Hort's five "pillars," modern scholarship can declare the following counter-arguments:

---

[14] **Colwell was bold enough to admit this fact in his "Hort Redivivus,"** ***Studies*****, pp.158-159.**

- The genealogical argument was never actually applied to the New Testament text by Hort, and in fact has never been so applied by anyone. As Colwell noted, Hort utilized this principle solely to "depose the *Textus Receptus*," and not to establish a line of descent. His "stemmatic diagram" was itself a pure fabrication.[15]

  Even though a hypothetical stemma might "demonstrate" that "a majority of extant documents" *may* only have descended from the text of a single archetype (one branch on the genealogical "tree"), Hort was not able to establish that the Byzantine majority of manuscripts were genealogically *dependent* (and therefore belonged to a single branch of the stemma). Nor could he disallow that the essential archetype of the Byzantine Textform might not in fact be the *autograph* text itself rather than a later branch of the stemma. The virtual independence of the Byzantine-era manuscripts (as mentioned earlier) alone suffices to refute Hort's genealogical claim regarding the entire Byzantine/Majority Textform. Further discussion of this point will follow.

- Conflation is not exclusive to the Byzantine-era manuscripts; the scribes of Alexandrian and Western manuscripts conflate as much or more than what has

---

[15] Colwell, "Hort Redivivus," *Studies*, p.158. Colwell stated in 1947 that "genealogical method as defined by Westcott and Hort was not applied by them or by any of their followers to the manuscripts of the New Testament. Moreover, sixty years of study since Westcott and Hort indicate that it is doubtful if it can be applied to New Testament manuscripts in such a way as to advance our knowledge of the original text of the New Testament." ("Genealogical Method: Its Achievements and Limitations," *Studies*, p. 63). Yet at the time of Colwell's statement, the stemmatic approaches of Hoskier (to the Apocalypse) and of Von Soden (to Jn.7:53-8:11) had been in print for about 20 and 45 years respectively. Colwell doubtless would have declared the same today regarding the approach of Hodges-Farstad to the same portions of Scripture. The principle remains: genealogical stemmatics have not been applied successfully to the New Testament Greek documents because such *cannot* be applied to a textually "mixed" body of manuscripts. Kinship in such a case is remote in the extreme, and the mixture within the manuscripts varies not only from book to book but even within chapters of the same book (See Thomas C. Geer, Jr., "The Two Faces of Codex 33 in Acts," *Novum Testamentum*, 31 [1989] 39-47, for a demonstration of this point).

been imputed to Byzantine-era scribal habits.[16] (Hort argued that only the Byzantine manuscripts practiced conflation, and that manuscripts of supposedly "earlier" texttypes never followed this practice).

- Over 150 "distinctively Byzantine" readings have been found in papyrus manuscripts predating AD 350, even though totally unattested by versions and Fathers.[17] (Hort emphatically maintained that, were this principle overthrown, his entire hypothesis would have been demolished).

- There never has been a shred of evidence that an "authorized revision" of the Greek New Testament text ever occurred, and the Greek church itself has never claimed such. (Hort maintained that, apart from such formally-authorized revision, there would be no way possible to explain the rise and dominance of the Byzantine Textform).[18]

- Many Byzantine readings have been strongly defended by non-partisans on internal grounds; in fact, all Greek New Testament editions since Westcott-Hort have increasingly adopted Byzantine readings to replace those advocated by Westcott and Hort.

  Despite the inherent subjectivity of this approach, Byzantine-priority advocates maintain that a successful internal-evidence case can be made for nearly every Byzantine reading over against the Western,

---

[16] See Wilbur N. Pickering, "Conflation or Confusion," Appendix D in his *The Identity of the New Testament Text*, rev.ed. (Nashville: Thomas Nelson, 1980), pp.171-200. Contributors to that Appendix included William G. Pierpont, Maurice A. Robinson, Harry A. Sturz, and Peter Johnston.

[17] See Harry A. Sturz, *The Byzantine Text-Type and New Testament Textual Criticism* (Nashville: Thomas Nelson, 1984), pp.137-230.

[18] See John William Burgon, *The Revision Revised* (Paradise, PA: Conservative Classics rep. ed., n.d. [1883]), pp. 276-294; Colwell, "Hort Redivivus," *Studies*, pp. 157-159, 164-169.

> Caesarean, and Alexandrian readings.[19] (Hort claimed that every purely Byzantine reading was "inferior" on all sound principles of internal evidence).

Hort adamantly maintained that the concurrence of all five points was essential to the establishment of an Alexandrian-preference theory. His modern successors have retreated from all these points into a position which in essence favors only the external age of documents, their particular texttype, and/or the internal quality of the readings they contain. Unlike Hort, however, the modern critics fail to offer a systematic history of textual transmission which satisfactorily explains the phenomenon of the Byzantine Textform. Hort at least postulated a deliberate authorized revision as a possible explanation for the later Byzantine predominance. Yet today, the supposed rise and overwhelming dominance of the Byzantine Textform out of the presumed primordial Western and Alexandrian texttypes is accounted for merely as the result of a lengthy, vague "process." But, as Hodges has cogently pointed out,

> No one has yet explained how a long, slow process spread out over many centuries as well as over a wide geographical area, and involving a multitude of copyists, who often knew nothing of the state of the text outside of their own monasteries or scriptoria, could achieve this widespread uniformity out of the diversity presented by the earlier [Western and Alexandrian] forms of text. . . . An unguided process achieving relative stability and uniformity in the diversified textual, historical, and cultural circumstances in which the New Testament was copied, imposes impossible strains on our imagination.[20]

---

[19] See for example, George Dunbar Kilpatrick, "The Greek New Testament Text of Today and the *Textus Receptus*," in *The New Testament in Historical and Contemporary Perspective: Essays in Memory of G. H. C. MacGregor*, ed. H. Anderson and W. Barclay (Oxford: Basil Blackwell, 1965), pp.189-208; J. Keith Elliott, "Rational Criticism and the Text of the New Testament," *Theology* 75 (1972) 338-343; also any other articles by Kilpatrick or Elliott which favor the "rigorously eclectic" methodology, and as a result defend on internal principles the authenticity of many "distinctively Byzantine" readings.

[20] Zane C. Hodges, "The Implications of Statistical Probability for the History of the Text," Appendix C in Pickering, *Identity*, p.168.

This consideration should again force the scholars who forsake Hort to do as Colwell suggested; namely, to come up with a better reconstruction of the history of the transmission of the New Testament text which offers a credible explanation for the utter dominance of the Byzantine/Majority Textform.[21] A "process" view is not necessarily wrong[22] – only the insistence that the process begin with the Alexandrian and Western texttypes rather than the Byzantine Textform. In light of the preceding discussion, it would appear that "process" advocates are forced to return to Hort's initial presumption regarding "a majority of extant documents," and acknowledge that the Byzantine/Majority Textform indeed has a strong (if not the best) claim to reflect the original text.

Addressing Current Objections to Byzantine Priority

No one should deny that a case for the Byzantine Textform can be strongly advocated. Nevertheless, certain objections are presented by those who oppose this Textform, and some of these need to be briefly addressed.

The Allegation of No Early Byzantine Manuscripts

The most common criticism concerns the fact that there are in existence no manuscripts of the Byzantine Textform earlier than AD 400. At first glance, this appears to be a formidable objection, and indeed unanswerable in view of the absence of the hard data required for refutation. A defense which provides sound reasons for this situation, however, can be effectively made.

First of all, the extant early manuscript evidence we possess all apparently stems from the Egyptian region, and reflects the mixed types of text prevalent in that area during the second century. Indeed, had it not been for the fortuitous discovery of P^{75} (*ca.* AD 175) in 1955, we today would have no certain evidence that manuscripts which were predominantly Alexandrian in character predated the great uncial codices Vaticanus and

---

[21] Colwell, "Hort Redivivus," *Studies*, pp.149-150, 155-157, 164-169.

[22] Colwell, "Method in Establishing the Nature of Texttypes," *Studies*, pp.53-55.

Sinaiticus (*ca.* AD 350) – only a hypothesis. That hypothesis would be called into serious question by the remaining papyri, each of which possesses a good degree of "mixture" between Alexandrian and Western readings (with some "distinctively Byzantine" readings thrown in for good measure). Any bold assertion that the point is settled, since no predominantly Byzantine manuscripts of the second century have yet been recovered, certainly seems to beg the question from an argument based on silence.

Secondly, the overall presence of Western + Alexandrian "mixture" in the known papyri from Egypt indicates a far more complex textual situation in that region than might have been imagined for the Greek-speaking Eastern portion of the Empire. The local situation of Egypt would thus not be the most appropriate for preserving a more "general" text – a text which had its origin and its essence above and beyond any purely "local" or regional texts.[23] The complexity of the text in the Egyptian papyri is strongly paralleled among the Old Latin manuscripts which predominated in the Western portion of the Empire – thoroughly "mixed" manuscripts possessing "African" and "European" readings which reflected no common archetype in their "uncontrolled" state.

Thirdly, in postulating a reconstruction of the history of textual transmission which favors the Byzantine-priority hypothesis, it is not at all necessary that a Byzantine manuscript be expected or produced from these earliest centuries. In fact, a "pure" Byzantine text may have almost vanished in certain locales shortly after the completion of the autograph form of the canonical books, especially among non-church manuscripts in areas relatively

---

[23] See Burnett Hillman Streeter, *The Four Gospels: A Study in Origins*, 4th impression revised (London: Macmillan, 1930), pp.26-76, for a discussion of "Local Text" theory and its implications for textual criticism. The "Western" texttype is the local text typical of the Latin-speaking portions of the Roman Empire. It is subdivided into "European" and "North African" subtypes. The "Alexandrian" texttype is the local text of the Egyptian region, heavily influenced by the Coptic language. The "Caesarean" texttype predominated in Palestine, and reflects a local mixture of Alexandrian and Byzantine readings, stemming from that region's respective southern and northern geographical textual "neighbors."

distant from their original source.[24] Such a puzzling and paradoxical notion stems from the knowledge of the uncontrolled "popular" nature of some localized textual transmission (evidenced by many surviving papyri) as practiced during the first few centuries and the status of the church at that time as a persecuted entity. It appears that when the early copies of the autographs arrived in regions distant from their sources there must have been less constraint against altering their wording in such locales.[25] "Popular" alterations and regional "corrections" would combine in a continual process of scribal corruption and resultant mixture of texts. This process would occur as scribally-altered manuscripts were later cross-corrected from other "popular" manuscripts possessing differing readings – whether intentionally (with good motives) by the orthodox, or accidentally.[26]

Thus, in some localities during this early period, there arose "uncontrolled" and "popular" types of copies, which were apparently widely distributed in those areas. Pious attempts to "correct" some of the aberrations intensified the problem as time went on. This situation was further complicated by the increasing persecution against the church, which effectively cut off certain controlling and correcting factors. This reconstruction of

---

[24] "Church manuscripts" would have been those designed for regular use in public worship as well as those formally prepared and distributed from local churches to individual Christians. Manuscripts used in the churches were originally in continuous-text form; in later centuries the text of Church manuscripts was rearranged in the order of the readings (lections) for the liturgical year (hence, "Lectionaries"). "Non-church manuscripts" would indicate those documents prepared by individuals for personal use outside the church context proper.

[25] We speak here primarily of Egypt and the Western Roman Empire regions where Coptic and Latin were the primary languages, in contrast to the native Greek-speaking portions of the Mediterranean world. Many factors related to the native language differences as well as to a strong oral proclamation of the Gospel message would have contributed to the situation as we find it in the early manuscripts, Versions, and Fathers of the regions.

[26] Scribal error and cross-correction from another exemplar is clearly exemplified by the scribe of P66. See Gordon D. Fee, *Papyrus Bodmer II (P66): Its Textual Relationships and Scribal Characteristics*, Studies and Documents 34; ed. Jacob Geerlings (Salt Lake City: University of Utah Press, 1968). Heretical corruption of texts is not here in view; indeed, the existing New Testament manuscripts show no consistent marks of such alteration as is reported in the early Fathers concerning manuscripts produced by the heretics Marcion or Tatian.

the history of textual transmission seems to be demanded in view of the confusion evidenced by the early surviving Greek papyrus and uncial manuscripts, both in their originally-copied text and in the various attempts to re-edit and "correct" them into a more satisfactory product.

Although oral recollection and liturgical repetition of biblical texts could serve as a stabilizing factor for the Greek New Testament text, neither of these "unwritten standards" would be foolproof. Only a well-preserved *written* standard could serve to secure and safeguard a correct and reliable "original text."

Had there been no original "common archetype" (the autographs), this uncontrolled process would have produced much the same result among the Greek manuscripts as found among the Old Latin – a veritable hodgepodge of readings created by individualist scribes ("translators" as regards the Old Latin), with no characteristically-prevailing "majority" text, whether Byzantine or any other.[27] Such indeed was the situation when Jerome was commissioned to make sense out of the Old Latin in order to create a "standard text" for the Latin-speaking Church.

Jerome's revision was absolutely necessary to unify the Latin tradition. Apart from a similar "Byzantine revision" (of which there is no historical evidence), the Byzantine Textform dominance cannot be satisfactorily explained by those who reject its possible "autograph archetype" status. Nor can appeal to a simplistic "process" hypothesis solve the problem.

An unrestricted "process" would lead only to greater mixture and less and less unity of text, such as had occurred with the Old Latin manuscripts. *Only a common pre-existing archetype will permit order ever to come out of chaos.* Even that possibility depends upon both the process of time and sufficient scribal concern for the text being copied so that other manuscripts beyond

---

[27] Note that the "human factor" affecting translation into another language naturally plays a larger role than mere scribal copying within a single language group. Nevertheless, the uncontrolled "popular" form of the Greek text, with its sometimes freewheeling deliberate and accidental scribal alterations plus cross-correction from other exemplars, provides a close parallel to the situation which so adversely affected the transmission of the Old Latin manuscripts.

the current exemplar (master copy) would be regularly consulted for corrective purposes.

The original Byzantine Textform must have rapidly degenerated into the various uncontrolled popular texts which prevailed in certain times and localities, due to the events and circumstances which surrounded manuscript copying during the first three centuries. These "popular" texts, in the normal process of copying and re-copying (with scribal "improvements" and blunders coupled with cross-correction changes from other exemplars), eventually would have developed into the distinctive "local text" forms which centered around various metropolitan regions. These in effect became the birthplaces of various "texttypes" – some now probably lost to history, since they prevailed in regions where the climate was too damp to allow a preservation of such manuscripts. Of those locally-preserved texttypes, we find in manuscripts of the present day those minority groups which we term the Western, Alexandrian, and Caesarean (the Byzantine Textform is specifically excluded from the enumeration of local texts under the present hypothesis since it represents the original Textform from which all the others derived).

All this occurred during the period of greatest persecution for the early church. It is understandable, given these circumstances, that the preservation of the precise "autograph form" of the text by common scribes did not always have the highest priority. The rise of local text forms was the best possible result that could have been expected in some locales. Local text forms would arise only as a side effect of the deposition of certain "popular" texts in a given locality, regardless of their genealogical derivation.

Once the status of the churches had become sanctioned under Constantine, however, the predominantly "local" nature of the church was permanently altered. Official sanction engendered wider communication between the churches, including regional and Empire-wide councils. Greater communication meant wider travel and exchange of manuscripts among both the churches and individual Christians. It was only natural that cross-comparison and correction of one manuscript by another should then proceed on a numerical and geographical scale far greater than ever before.

The result of this spontaneous "improvement" of manuscripts through cross-correction would not manifest itself immediately. Over the process of time, however, all manuscripts would slowly but inexorably tend toward a common and universally-shared text – a text with its own subgroups and minor differences among the manuscripts, but a text which was basically unitary in form and content, though not itself an ingrown "local text" nor identical with any single local text.[28] This "universal text" could only be one which would approach the common archetype which lay behind *all* the local text forms. For the Greek manuscripts, that archetype could only be the autograph form itself.

Scribal "creativity" formed no part of this "autograph restoration" process; readings created by individual scribes would be effectively weeded out during the next copying generation or soon thereafter by cross-correction. The vast amount of "singular readings" obviously created by scribes, as seen in our existing manuscripts, amply illustrates the fact of the relative non-proliferation of unique scribal alterations.

The result inevitably arrived at would be a continually-improving, self-consistent Textform, refined and restored, preserved (as would be expected) in an increasing number of manuscripts which slowly would overcome the influence of "local texts" and finally become the dominant text of the Greek-speaking world. This explains both the origin and dominance of the Byzantine/Majority Textform.

This reconstruction adequately explains why no early Byzantine manuscripts appear among our existing documents, as well as the phenomenon of the Byzantine Textform. It has offered a

---

[28] This consideration alone rules out any notion that the Byzantine Textform was merely the "local text" of Constantinople, which somehow could mysteriously overwhelm all other local texttypes. Neither the Arab conquest of Alexandria nor the degeneration of Western Christianity could have allowed such a development as a natural process. Even Kurt Aland had to posit an "officially-imposed" authoritative decision in order for his so-called "Byzantine Imperial Text" to spread rapidly and dominate Eastern Christianity in such a short time. Such an imposition of ecclesiastical authority, however, once more falls under the same condemnation that seriously weakened Hort's "revision" hypothesis: there simply is *no* historical data to support such a contention.

plausible reconstruction which requires no extreme theological "leaps of faith," nor a general assignment of blame to "heretics" for non-Byzantine texttypes or readings. Nor are any "wild" speculations presented which strain the sensibilities of the inquirer. A sound, rational approach which accounts for all the phenomena and offers a reconstruction of the history of textual transmission is all that is demanded for any text-critical hypothesis. It is the opinion of the editors that these criteria have begun to be fulfilled in the presentation and advocacy of the present Textform so as to overcome a predominant objection that has been urged against a Byzantine-priority hypothesis.[29]

No "Distinctively-Byzantine" Text in Early Fathers

The first orthodox Father who consistently cites a Byzantine type of text is John Chrysostom (d.407). The earliest Church Father who is acknowledged to have used a Byzantine type of text is Asterius, a heretic who died in AD 341. Early Fathers quoted a "mixed bag" of Alexandrian, Western, and commonly shared readings with the Byzantine text. Hort claimed that "distinctively Byzantine" readings were not found in the early Fathers; hence, such readings did not exist.

However, the presence of "distinctively Byzantine" readings in the early papyri amply demonstrates that the component elements of the Byzantine Textform may well have been known to these early Fathers. Of course, had they utilized such readings they would no longer be "distinctively Byzantine" according to Hort's definition (i.e., possessing no support in the Fathers or

---

[29] Our view summarized from available evidence is this: the earliest surviving copies show a very wide range of difference among themselves, yet with a "backbone" of general consistency running quite stongly all along, in spite of their plain blunders and/or deliberate alterations. The pre-existing "backbone" thus served as some sort of standard which provided that relative consistency in the midst of some rather wild local deviation. Yet almost suddenly, from the late fourth century onward, a quite solid and consistent Textform is seen in almost all quarters. This near-universality can be explained only because the Textform already had been present all along, or a "legislated" and forced imposition of a revised text was almost simultaneously adopted in nearly all quarters without complaint. Since there is no hard evidence for the latter option, the former necessarily commends itself as the best way in which to account for the data we now possess. This is a strong argument, based upon evidence that, even in the "wild" early manuscripts, this great "universal" type of text was already in existence. This evidence appears in the commonly-shared text of each of those early papyri.

versions before AD 350); thus the "circle of Byzantine exclusion" would have been pushed back further. Point three below looks toward another possible explanation of these phenomena.

It may be readily affirmed that the same phenomena which resulted in the absence of early Byzantine manuscripts would also affect the texts available to the Church Fathers in their various locales. It becomes no surprise to find the "popular" or local readings predominating among the early Fathers. This explains only a portion of the problem, however.

First, the supposed "text of a Father" is based upon a gratuitous assumption: namely, that a Father in any single locale or at any particular time used one and only one manuscript. In fact, a Father may have switched manuscripts daily in some cases. This possibility alone precludes any suggestion that "the" text used by a Father can indeed be reconstructed with confidence. Certainly, while a Father was in a single location, most manuscripts available to him in that region would reflect the local text of the area; but what if now and then another manuscript from a different region came his way? It becomes no surprise to find that some Fathers possess a text that is "mixed" in a significant degree. The fact is, we can only determine which *readings* a Father may have quoted at certain times in his works; the actual text of the manuscript(s) he may have used remains an open question.

Secondly, Fathers often paraphrase, quote faultily from memory, or deliberately alter a quotation to make a point. Unless a Father states unambiguously that he is actually quoting a manuscript (which cases are in the minority), one cannot be certain that the Father was reproducing a text that lay before him. The goal of the Fathers was theological rather than primarily text-critical, and they often altered readings which did not fit their dogmatic purposes (e.g., John 1:13).

Thirdly – and most importantly – the common practice among patristic scholars is to dismiss distinctively Byzantine readings found in the writings of the Fathers unless the Father expressly comments on the significance of the Byzantine reading. This is due to their hypothesis that the scribes (who also copied the works of the Fathers as well as the New Testament manuscripts) would habitually and deliberately tend to alter the scriptural

quotations of the Fathers into those with which they were familiar, namely, the Byzantine readings. This argument is similar to that made against the Byzantine manuscripts in regard to scribal "harmonization." Scribes are *assumed* to have a "tendency" to alter the text of a manuscript they are copying into that with which they are more familiar, whether from personal memorization, liturgical usage, "easier" synonyms, or the like. However, this "harmonizing" or "easier/more familiar" principle was not a major factor among Byzantine-era scribes as seen reflected in scribal habits among the New Testament documents themselves; nor is it likely that any different copying policy was applied with regard to the text of the Fathers. The simplest refutation of such a supposition is that, were widespread Byzantine alteration a fact, it becomes incredible that the scribes would have left so many obvious and sensitive places utterly untouched.

Byzantine-era scribes as a whole were less inclined to gratuitously alter the text before them than simply to perform their given duty. It was the earlier scribes in some locales who, during the uncontrolled "popular" era of persecution and the initial years of Imperial "freedom," felt more at liberty to deal with the text as they saw fit.[30]

This suggests the contrary hypothesis: namely, that patristic readings which are *non*-Byzantine and *not* expressly commented on by the early Fathers might be questioned. But this perspective need not be pressed. If the Byzantine readings now summarily dismissed in the early Fathers were legitimately included, the Fathers' overall text would be seen as more "Byzantine" than current scholarly opinion claims. This was Burgon's original contention, which was dismissed out of hand, due to his use of "uncritical" editions of the Fathers. Current "critical" editions of the Fathers, however, follow the above-mentioned practice of eliminating distinctive Byzantine readings where unconfirmed by direct comment. Were this not so, the text of the Fathers would be recognized as far more Byzantine than current opinion allows.

---

[30] See Maurice A. Robinson, "Scribal Habits among Manuscripts of the Apocalypse," Ph.D. dissertation, Southwestern Baptist Theological Seminary, Fort Worth, TX, 1982, for evidence regarding these points.

The Circumstance of Dually-Aligned Readings

Another problem which arises when dealing with the text of the Fathers as well as with Alexandrian and Western manuscripts in general is that of the "Hortian blinders" which have been so skillfully applied to the eyes of modern critics.[31]

The textual blind spot occurs in regard to certain dually-aligned readings (i.e., readings supported by both Alexandrian and Byzantine manuscripts or by both Western and Byzantine manuscripts). Those readings which are supported by a Byzantine-Alexandrian combination are termed "Alexandrian," and are considered to have been "later" incorporated into the emerging Byzantine text. Likewise, readings supported by a Byzantine-Western combination are considered solely "Western," later adopted by the Byzantine-era scribes. The unprejudiced mind can readily see how seriously this approach begs the entire question. From the present perspective, the Byzantine-Alexandrian and Byzantine-Western alignments are merely those autograph readings of the Byzantine Textform from which the Alexandrian or Western manuscripts did *not* deviate – a very different picture.

Thus, the Alexandrian manuscripts are themselves far more "Byzantine" than they have been given credit for, if only their readings are first considered from a Byzantine-priority perspective. Likewise, the Western manuscripts also are far more "Byzantine" than has been claimed, if viewed from the Byzantine-priority standpoint. Researchers simply must not beg the question by assuming the point to be proven, but must fairly place themselves in the midst of opposing hypotheses in order to gain a proper perspective of each view.

When this principle is applied to the readings found in the Fathers, the result will appear striking. Many dually-aligned Alexandrian or Western readings which "typify" and categorize the text of various Fathers will suddenly be seen to have been Byzantine all along – reclassified only because the Byzantine alignment with such readings was ignored, in accordance with a

---

[31] Colwell, "Method in Evaluating Scribal Habits," *Studies*, p.106.

theory requiring the removal of anything "Byzantine" which happened to concur with other "earlier" texttypes. By default, the only remaining "Byzantine" readings in the early Fathers are those classified as "distinctive" by Hort, and many of these are summarily dismissed as scribal accommodation to the later dominant text if no express comment is made regarding them. It is thus no wonder that the prevailing opinion concerning the text of the Fathers clashes so severely with Burgon's claims that a far greater number of Patristic readings were essentially Byzantine.

The Patristic evidence, therefore, requires a full and complete re-investigation from within the Byzantine-priority perspective to see whether any statistical change might occur. It is also important to note that the "writing theologian" Fathers of the fifth century from the Eastern (Greek-speaking) portion of the Empire already had in hand what appears to be a basically Byzantine text. One is hard pressed to explain where this text came from so quickly if no Byzantine revision occurred. The present reconstruction of the history of transmission would satisfactorily account for the presence of a thoroughly Byzantine Textform in the fifth-century Fathers. It would also explain the lack of a clearly Byzantine text in any Father during the period when many popular, uncontrolled manuscripts circulated in the midst of persecution, and for a while thereafter.

The Issue of Older Manuscripts

In view of the transmissional history suggested, the fallacy of the "older is necessarily better" argument should already have been made clear. Going beyond the contents of the earliest manuscripts, however, the editors would stress (following Burgon and many other critics) that it is not the age of the manuscript itself, but the quality and antiquity of the text it contains which is the real item of value.

Most early manuscripts in existence today have been affected by the uncontrolled nature of textual transmission which prevailed in their local areas, as well as by the persecutions which came continually against the church. The whole matter of early copying practices is hypothetical, regardless of which textual theory one prefers. We know nothing beyond what can be deduced from what survives. In the early papyri, we may have

only *personal* copies, and not those which were generally used by the churches themselves. Also, the papyri all come from a single geographic area, and reflect a good deal of corruption, both accidental and deliberate. One should not summarily question the integrity of all early manuscripts because of the character of this limited sample from Egypt.

There is good reason to presume that most early copies – many made directly from the autographs themselves – would have been as accurate as ordinary care would humanly permit, especially for Holy Writ. Church sources in particular would not knowingly send forth what they would have considered "defective" copies. At least the first and second copying generations should have been generally secure. Responsible scribes would presumably take general care with their sacred deposits.

Although a healthy respect for the sacred text generally prevailed, keeping corruption to a minimum, even the orthodox sometimes took the opportunity to alter the text, under the supposition that they were "improving" or "restoring" the text with their corrections. Heretical tampering did occur, as witnessed by the work of Tatian and Marcion, but the church as a whole, and especially its leaders and theologians, were keen watchdogs against such deliberately-perverted manuscripts. It is not without significance that today we know of Marcion's heretical text only from citations in the Church Fathers, and the heretic Tatian's Diatessaron is seen in but one Greek manuscript fragment, despite its early widespread popularity even among the orthodox.

Yet, even though heretical alterations were not tolerated, nowhere in the early Fathers do we find any indication that in those early centuries a uniformity of text was a concern or demand. Had common scribal alteration been a concern, the Fathers would have spoken out as strongly as they did against the theology and text of the heretics. The evidence of the existing early manuscripts as well as the Patristic quotations of Scripture is plain in this regard. The manuscript text in the earliest centuries had been corrupted to a degree, chiefly through the agency of common orthodox Christians. The Fathers, like all other Christians, had to make do with the manuscripts currently

available. They did not actively seek to "restore" the autograph form of that text; such was not their purpose.

The text found in the manuscripts of the second and third centuries, therefore, is in many cases corrupt, and to that extent somewhat removed from the autograph text. Not all manuscripts showed the same degree of corruption, however, as even the early papyri demonstrate.[32] Only the continual process of manuscript comparison and cross-correction as practiced throughout the centuries would succeed in weeding out early scribal corruption and conflicting variant readings. The same process would later keep the vagaries of individual Byzantine-era scribes in check.

With the increased cross-cultural communication which followed the legitimization of Christianity, such a practice would slowly but naturally purge manuscripts from both the conspicuous and even the less-obvious corruptions to which they earlier had been subjected, and a truly "older" and purer text would result. This "process" could not be successful were the basic text of all Greek manuscripts not in large measure "secure." A mish-mash of conflicting readings, such as prevailed in the Old Latin tradition, would never allow for the restoration of an older or purer Textform by a natural "process."

In light of the general uniformity of the Greek text as found in the later Byzantine-era manuscripts, it therefore appears *more* rather than less likely that these later manuscripts would preserve a form of text closely approximating the autograph. Certainly this would be far more likely than the chances for the autograph readings to survive only in a conflicting handful of second- and third-century manuscripts which were copied under less-than-favorable uncontrolled conditions.

Even more to the point, later manuscripts may often preserve an "early" text. This was one of the main considerations of Hort's genealogical hypothesis. A manuscript of the twelfth century may have been copied directly from a manuscript of the third

---

[32] See Colwell, "Scribal Habits," where he compares the relative accuracy of the scribes of P45, P66, and P75.

century. There is no way of knowing this directly, except where a scribe makes mention of such a fact in a colophon (closing written comment).[33] Most colophons, however, do not address the issue of the type of manuscript (papyrus, uncial, or minuscule) from which they were copied, but only those items of pressing concern to the scribe, many of which are insignificant to us, being devotional in nature (we should dearly love to have even the date when each manuscript was copied, but most scribes did not consider that to be of major importance).

We do know that, after the 9th century, almost all manuscripts ceased to be copied in the uncial style (capital-letters), and were systematically replaced by the "modern" minuscule style (cursive-letters) which then predominated until the invention of printing. This "copying revolution" resulted in the destruction of hundreds of previously-existing uncial manuscripts once their faithful counterpart had been produced in minuscule script. Many truly ancient uncials may have vanished within a century due to this change in the handwriting style. Those palimpsest[34] manuscripts which survive provide mute testimony to the fate of many of those ancient uncials, the remnants of which, having been erased and re-used to copy sermons or liturgical texts, might simply have perished or been discarded once those texts were no longer considered valuable.

Since Kirsopp Lake found only genealogically-unrelated manuscripts at Sinai, Patmos, and Jerusalem, he concluded that it was "hard to resist the conclusion that the scribes usually destroyed their exemplars."[35] If strictly applied to all copying generations, this view would lead to a number of logical fallacies.

---

[33] The post-Apostolic document, *The Martyrdom of Polycarp*, has a colophon which states it was first copied by Gaius from the writings of Irenaeus. It was then copied in Corinth by one Socrates, and later by one Pionius, who had diligently sought out this document and "gathered it together when it was almost worn out by age" (*Martyrdom* 22:2). This is a clear case of a "new" copy reflecting a text which was already quite old.

[34] From the Greek, "to rub again." The term denotes a manuscript from which the original text was erased and a second, differing text placed on top of the original writing. Through the use of various methods (e.g., ultraviolet light), the original text can often be recovered with extreme accuracy.

[35] Lake, Blake, and New, "Caesarean Text of Mark," p.349.

Some of these have been discussed by Donald A. Carson and Wilbur Pickering.[36]

However, the real explanation of Lake's comment revolves around the "copying revolution": scribes apparently destroyed *uncial* exemplars as they converted the Greek text into the then-standard *minuscule* format. Thus, the apparently unrelated mass of later minuscules may in fact stem from long-lost uncial sources far older than the date of the minuscules containing them. This in itself adds a significant weight to the testimony of the minuscule mass, *especially* those copied in the ninth and tenth centuries, at the height of the copying revolution.

For modern researchers summarily to neglect the text of the minuscules because they mostly reflect a Byzantine type of text is to suggest that their text is all one and all late, in accord with Hort's thesis concerning the ultimate origin of the Byzantine Textform. Yet Von Soden and subsequent researchers have clearly shown the internal diversity found among the manuscripts of the Byzantine Textform – a diversity which cannot be accounted for genealogically. An unprejudiced consideration of the present hypothesis will impart a value to (at least) the earlier minuscule testimony which ranges far beyond that allowed by modern critics. This factor now makes the complete collation of all known minuscule manuscripts an important task which should be completed as rapidly as possible.[37]

Fallacies of Some Claimants of the "Majority Text" Position

The present editors allow that criticisms leveled against some advocates of the "Majority Text" theory have a certain validity. These include objections to a primarily quantitative approach

---

[36] Donald A. Carson, *The King James Version Debate: A Plea for Realism* (Grand Rapids: Baker, 1979), pp.47-48, note 5. Pickering offered a clarification and rebuttal of Carson's critique which differs at points from the present hypothesis; see Pickering, *Identity*, pp.230-231, note 30.

[37] See further W. J. Elliott, "The Need for an Accurate and Complete Collation of all known Greek NT Manuscripts with their Individual Variants noted *in pleno*," in J. K. Elliott, ed., *Studies in New Testament Language and Text* [G. D. Kilpatrick *Festschrift*] (Leiden: E. J. Brill, 1976), pp. 137-143.

(using "Number" as the main criterion); the use of stemmatics (which illegitimately overturns "Number," "Variety," and "Continuity" in many places); a transmission-history which permits but a single "orthodox" line of transmission, with all other lines being viewed as "unorthodox" or "heretical"; and the departure from the text-critical "mainstream" in the complete rejection of the value of most ancient manuscripts, the elimination of texttype relationships and their significance, and the suggestion that internal principles of textual criticism are useless for establishing the text.

The present editors have attempted to avoid such pitfalls by working from a carefully-constructed theory of textual transmission, remaining within normal text-critical practice and principles. They advocate a "Byzantine-priority" rather than a solely "Majority Text" hypothesis. As has been explained, no stemmatic approach is utilized in this edition, nor is "Number" a sole or necessarily a primary criterion. The present edition does not deliberately mingle the Byzantine, Western, or Caesarean witnesses – i.e., does not combine the testimony of Von Soden's *K* and *I* groups – to produce the preferred text. The suggested reconstruction of the history of transmission requires no single "orthodox" line of descent in opposition to a multitude of "heretical" lines; nor are standard text-critical concepts summarily rejected. The testimony of the most ancient manuscripts, texttype interrelationships, and principles of sound internal evidence were regularly considered to assist in determining the original form of the text in places where Byzantine-era manuscripts were divided.

The Presumed "Hidden Agenda"

Certain partisans claiming to affirm a "Majority Text" position have abused that term to promote a sole objective of defending the *Textus Receptus* and ultimately the exclusive advocacy of the King James Version. To achieve such an end, however, all recognizable principles of textual criticism must be discarded by them; their ultimate struggle becomes purely theological, and that in the extreme. God and the TR/KJV are pitted against Satan and the Alexandrian Text. The Alexandrian manuscripts are thoroughly deprecated. In their eyes Westcott and Hort become "closet Jesuits," bent on destroying the "orthodox Bible" by

substituting the readings of "heretical" manuscripts. Those who accept any texts besides the TR and KJV are "liberal," "heretical," and/or dupes of a "Catholic conspiracy." Some authentic "Majority Text" advocates have been unfairly lumped with this extreme position, even though these individuals have made it plain that they are not in sympathy with such an absurd agenda.

The present editors desire to make it absolutely clear that they are not tied to such an agenda in any way. Neither the *Textus Receptus* nor any English translation is in view under the Byzantine-priority theory – only the restoration of readings considered most closely to reflect the original form of the Byzantine text, and ultimately the autograph. The Byzantine Textform does not concur with any *Receptus* edition, and clearly not with any English version presently available, including the KJV or NKJV. The present editors would welcome heartily a good modern translation based upon the Byzantine Textform (a project which will come in its own due time).

For advocates of the TR/KJV position, the "theological argument" regarding the conflict between God and Satan is primary, centering upon the "providential preservation" of a specific and unique text, unlike that found in any single manuscript or texttype, including the Byzantine Textform. For advocates of the Byzantine-priority hypothesis, the underlying theological factors take a secondary role in the realm of textual criticism. Nor can we summarily dismiss the manuscripts of competing texttypes as "useless" or "heretical." Neither the Alexandrian nor the Western manuscripts in themselves present a deliberately "evil" text – only a text which (under the present hypothesis) has suffered from scribal corruption and/or "creativity" to an adverse degree – a situation which has lessened their overall value and authority.

Christians who use a translation based upon the Alexandrian (or even the Western) texttype are only somewhat disadvantaged from a Byzantine-priority perspective, specifically in the study of details. The best-selling NIV, the NASV, and most other modern translations are themselves based upon a generally-Alexandrian text, and Christians seem to suffer no devastating effects from their use (one must remember that, regardless of texttype, over 85% of the text found in *all* manuscripts is identical).

There are certain exegetical and theological problems found within the manuscripts of the Alexandrian and Western text-types. Many readings are plainly erroneous or contradict other passages of Scripture. However, the primary doctrinal emphases of Scripture remain sufficient and clear throughout even the worst of these manuscripts. Their many textual errors are in no way endorsed by the present editors, however, even though some of these erroneous readings appear in various modern English translations and critical Greek editions.

The Byzantine-priority hypothesis is advocated, not because it is the only "pure" and therefore "good" form of the text, but because it appears to possess a greater claim toward "autograph originality" than other proposed hypotheses. The goal of textual criticism is not to produce a merely "good" text, nor even an "adequate" text, but instead to establish as nearly as possible the precise form of the original text. That alone has been the goal of the present editors.

Features of the Present Edition

Format and Orthography (System of Spelling)

The basic format of this edition differs from the usual printed Greek New Testaments in that it is designed to resemble an ancient Greek manuscript. To achieve this end, the best features of uncial and minuscule manuscript style have been combined into one whole.[38] The result is a neat and readable format which shares the following features with early handwritten Greek documents:

- No accentuation
- No rough or smooth breathings

---

[38] The format of this edition is not unique. Other early editions have also adopted some of the stylistic conventions utilized herein. For example, the Complutensian Polyglot (1514) omitted all breathings and restricted accentuation to a single acute "stress indicator" applied to multisyllable words. The precise format of the present edition was anticipated in Alfred Schmidtke's presentation of the text of the four gospels of MS 579 (Alfred Schmidtke, *Die Evangelien einer alten Unzialcodex [B-Aleph Text] nach eines Abschrift des dreizehnten Jahrhunderts* [Leipzig: J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1903]).

- No punctuation
- No diacritical marks (pronunciation aids)
- No paragraphing
- All text in a single column

In modern editions of the Greek New Testament the alteration of these items reflects either later Greek orthographic practice or current editorial preference. The present edition freely encourages readers to establish such matters for themselves as they actively exegete and translate the biblical text. The reader is thus placed in a position similar to that of the original recipients of the sacred text as they approached their New Testament for insight and study.

The present text differs, however, from ancient Greek manuscripts in certain particulars. These were implemented solely for ease of reading or reference. Except for the first case (which is minor), these changes reflect no editorial decisions which might influence the user's translation or exegesis of the basic New Testament text:

- Individual words are separated (the most ancient manuscripts normally ran all words together without spaces)

- Written entirely in lower case rather than in all CAPITALS, as was the case with the early papyri and vellum uncial manuscripts

- No contracted *nomina sacra* (abbreviations of sacred names) generally appear, although some numerals remain in letter form (letters representing numerals), following overwhelming manuscript testimony

- Chapter and verse numbers are added

- No hyphenation or division of words at the end of lines; all words are complete entities (early manuscripts would divide words indiscriminately whenever the end of a line was reached)

- No ligatures to represent words in "shorthand" form (as found in most minuscules)

Details regarding some of these points appear in the discussion which follows.

The present editors have standardized their presentation of the Greek text of Matthew through Jude by adopting certain stylistic conventions concerning the movable letters -ν and -ς (final "n" and "s"). These in no way affect the actual meaning of the Greek text, being solely matters of orthography (spelling variations) for ease of pronunciation. Following Berry, we have

> added the final -ν to the third person singular and plural in -σι; third singular in -ε; in datives plural in -σι . . . . For ουτω we have given ουτως.[39]

This convention deviates from contemporary practice in printed Greek New Testaments, where the movable letters are added or omitted in accordance with strict grammatical rules. The presence or absence of movable letters, however, in no way affects the meaning or integrity of the Greek text. Note also that the present method is more in accord with the practice of the earliest Greek manuscripts than modern structured grammars would suggest.

For the Revelation, however, the actual usage of the manuscripts themselves is followed, simply because the data for that book were derived from Hoskier's exact and, even today, most complete collation of the manuscripts themselves. Because of this, the Revelation does not reflect precisely the same stylistic or orthographic conventions found in the remainder of this Greek New Testament. This judgment is made solely by appeal to the collation data, and does not reflect the normal prerogative of the editors. With one exception (noted below), however, *nomina sacra* continue to be written *in pleno* (in full form), even in the Revelation.

Uncial and minuscule manuscripts often utilize the so-called "*nomina sacra*" abbreviations, such as $\overline{\theta\varsigma}$ for θεος or $\overline{\chi\upsilon}$ for

---

[39] Berry, *Interlinear*, ii.

χριστου. Note that δαυιδ is used for "David" in most of the New Testament as being closest to early uncial orthography as well as to the Hebraic form. The minuscule manuscripts generally read the abbreviation $\overline{\delta\alpha\delta}$ for δαυιδ, leaving the reader to fill in the missing letters. These *nomina sacra* abbreviations are not used in the present edition. However, in the Revelation, the abbreviation $\overline{\delta\alpha\delta}$ remains, since for that book the evidence of the manuscripts is followed in this regard.

In the matter of word-division, forms like τουτ εστιν are used uniformly throughout where other editions might print τουτεστιν. So too with δια τι (διατι) and ουκετι (ουκ ετι). Other words which are optionally combined or separated are done so in conformity with modern orthographic practice.

Numbers are written *in pleno* in this edition, though in the Apocalypse they are at times represented by their alphanumeric Greek letters (e.g., δωδεκα = $\overline{\iota\beta}$; 666 = $\overline{\chi\xi\varsigma}$). The present edition attempts to follow a majority consensus in this regard throughout the New Testament. The reader should easily recognize the few letter-for-number forms when they occur, since such forms otherwise have no meaning.[40]

Chapter/Verse Numbering and Transposed Text

The verse numbering scheme conforms to that found in most standard English versions of the New Testament. Early manuscripts and even the early printed editions of the Greek New Testament had no verse numbers (these were first added by Stephens in his 1551 edition; later editions differ slightly in the numbering of some verses). Similarly, early manuscripts also lacked chapter divisions, these having been added in the thirteenth century AD. Modern convention has been followed throughout in this regard.

In the Byzantine/Majority Textform, certain verse numbers appear with no text following; this is because the supposed text of such verses is not found to possess majority support among the

---

[40] A list of all the alphanumeric Greek characters is given in Bruce M. Metzger, *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration*, 2nd. ed. (New York: Oxford, 1968), p. 190, note 1.

Byzantine manuscripts. Therefore, the verse numbers for Lu.17:36, Ac.8:37, 15:34 and 24:7 appear with no explanatory note in the present edition. Note that in many places, portions of a verse found in *Textus Receptus* editions no longer appear, even though the verse numbering is not affected (e.g., Ac.9:5-6; 1 Jn. 2:23; 5:7).

Certain other verses appear transposed in the Byzantine/ Majority Textform from their familiar English order. Thus, Rom.16:25-27 appears immediately following Rom.14:23, and is renumbered as 14:24-26. Also, the content of Mt.23:13-14 appears reversed in the Byzantine/Majority Textform from the order found in the early English versions, but the numbering of the verses remains sequential.

A few verse divisions differ from those found in other Greek editions or English versions. These should cause no inconvenience to the reader, since all editions and translations possess some such differences, and none can legitimately be declared "the" standard. In most cases, these variations will be unnoticeable.

No textual alterations have been made due to any deliberate bias or hidden theological agenda, but solely from following the clear and established readings of the Byzantine/Majority Textform. Although such readings may differ in places from the common English text, they should cause no doctrinal difficulty to the reader, whose primary interest should be for the best-ascertained Greek text of the word of God, and not for the word of man, whether in Greek or in any translation.

The Absence of Grammatical / Interpretative Indicators

In the present edition all breathings, accents, capitalization, and punctuation have been omitted. This format reflects the appearance of ancient Greek uncial manuscripts (though at that time all text would also have been written in CAPITALS without word division).

The Absence of Both Accents and Breathings

H. P. V. Nunn long ago noted that accents were "invented by Aristophanes of Byzantium about 200 B.C. in order to teach foreigners the correct pronunciation of Greek," but that "they were not written in the ancient manuscripts." Also, "no use of them is made now as a guide to correct speech." [41]

The omission of accents and breathings should not in any significant way inconvenience the reader. In most instances, the present unaccented/unaspirated text is readable and pleasant to the eye. The only words liable to misinterpretation are those which are otherwise identical, but distinguished by accent or breathing alone. Wenham noted that in most cases this

> means only four groups of words: εἰ and εἶ; the indefinite and interrogative pronouns; parts of the article and the relative pronoun; and parts of the present and future indicative of liquid verbs.[42]

Although accents (and sometimes even breathings) often change within the same word due to contextual or conjugational / declensional reasons without affecting that word's meaning, in other cases the exegetical sense is affected. To add accents or breathings in some of the more ambiguous cases would reflect an editorial decision which might prejudice the reader toward a specific interpretation.

Most "problem" points can readily be eliminated by simple application of contextual or other grammatical rules. Where doubt might arise due to words otherwise identical but distinguished solely by breathing or accent, readers should apply the appropri-

---

[41] H. P. V. Nunn, *The Elements of New Testament Greek* (Cambridge: University Press, 1914), p.5.

[42] John W. Wenham, *The Elements of New Testament Greek* (Cambridge: University Press, 1965), viii. Wenham's *Elements* omitted nearly all accentuation throughout, since such was not germane to his purpose of instructing beginning Greek students. The Blass-Debrunner-Funk grammar notes that accentuation "was applied systematically to prose texts for the first time in the period of the minuscules . . . .[though] they are found in individual uncials from vii AD on." (F. Blass and A. Debrunner, *A Greek Grammar of the New Testament and Other Early Christian Literature*, trans. by Robert W. Funk [Chicago: University of Chicago Press, 1961], p.8).

ate basic principles of Greek grammar and syntax, whereby they will readily grasp the intended meaning of otherwise ambiguous forms. In the long run such a procedure actually will increase one's ability in the rapid reading of New Testament Greek, since he or she will determine meaning from *context* rather than from a word's outward *form*.

In omitting all breathing marks, the present text replicates the appearance of early Greek manuscripts (Blass-Debrunner-Funk note that the later Greek manuscripts are in "hopeless disagreement" among themselves regarding breathing-placement).[43]

Capitalization and Punctuation

Similarly, no capitalization or punctuation marks appear within the present text, since intermittent capitalization and punctuation are the prerogative of modern editors and were not originally indicated in early manuscripts. Different exegetical interpretations based upon capitalization and/or punctuation could produce honest disagreement among some readers (e.g., the specific interpretation of πνευμα or Πνευμα in certain passages as the human or Holy Spirit).

Book Titles and Divided Readings

The titles of each New Testament book (printed in CAPITALS) have never been considered part of the inspired or canonical New Testament text itself, and their wording or even inclusion varies in different editions of the Greek New Testament. These Greek titles have been capitalized throughout the New Testament to indicate their non-canonical status. No other Greek capitalization occurs.

From time to time certain words will be found enclosed in square brackets [ ]. This indicates that at such a point the Byzantine/Majority manuscripts (or, in the Revelation, the Av and *Q* texts) are divided, and it is questionable whether the words in brackets should or should not be considered part of the auto-

[43] Blass-Debrunner-Funk, *Grammar*, p.9.

graph text.[44] The words so marked are to be included or omitted as determined in the light of the sound text-critical principles applicable to each case. In the text of the *Pericope Adultera* (John 7:53-8:11, see Appendix) and the Revelation there appear relatively more bracketed words than anywhere else in the New Testament, due to the unique transmissional circumstances of those portions of Scripture.[45] Nevertheless, even there, the overall text remains well-established and unbracketed.

Note that no English text appears interspersed among the Greek text proper, nor are explanatory notes or variant readings presented; single brackets are the only indication of divided Byzantine manuscript testimony.

There remain some other places where the Byzantine/Majority manuscripts (or the Aν and *Q* texts in the Revelation) are closely divided which are not externally indicated in this edition. Such cases involve the substitution or transposition of words as opposed to their mere omission or inclusion. In such cases, the editors have made what they consider the best possible judgment regarding the original form of the Byzantine text. Intra-Byzantine textual variation will be dealt with in a later work; the present edition is concerned solely with providing a usable text edition for those who wish to utilize the Byzantine/Majority Textform for their study and exegesis. The editors believe that the present edition has accomplished that purpose.

The Title of this Work

The present work bears the unusual title, *The New Testament in the Original Greek according to the Byzantine/Majority Textform*. The opening phrase (as well as the title page of this edition) is intentionally similar to that selected by Westcott and Hort for

---

[44] For all of the New Testament except Jn. 7:53-8:11 and the Revelation, brackets indicate only include/omit readings where the main text possesses less than 80% support. Almost all bracketed readings from Matthew-Jude, however, fall into the category of nearly equally-divided support (60% or less for the main text).

[45] In the Revelation, brackets are used only for include/omit cases where the main text (not including the bracketed words) has less than 55% combined support and where the bracketed words make up the bulk of the difference, i.e., the most closely-divided readings between the Aν and *Q* texttypes.

their edition of the Greek New Testament. This decision was made for two significant reasons:

First, the present editors consider defensible the hypothesis that a close approximation to the Byzantine Textform will more likely reflect the autograph text of the New Testament than other textual alternatives. To this extent, therefore, the text herein presented is declared "the original Greek," in a manner similar to that of Westcott and Hort for their preferred Alexandrian text.

Second, the present text and the Westcott-Hort text represent the end points of a continuum, diametrically opposed to one another. Whereas Westcott and Hort succeeded in presenting a text closer to a "pure" Alexandrian type than any edition before or since, so too the present text is considered to approximate a "pure" Byzantine text more than any previous printed edition of the Greek New Testament.

All other printed Greek editions possess a character which falls somewhere between the present text and that of Westcott-Hort. Most critical editions printed since Westcott and Hort have continually added more and more Byzantine readings, yet have remained Alexandrian in overall character.[46] The Hodges-Farstad *Majority Text* is a notable exception to this rule. The present text remains solidly "majority" in character, but allows that in limited specific cases certain non-majority readings might possess sufficient validity so as to be accepted as "authentically Byzantine." Such non-majority readings, however, must fully commend themselves with regard to the remaining textual canons of John W. Burgon, especially his canons of "Antiquity," "Continuity," "Variety," "Catholicity," and "Internal Reasonableness." Note that no readings unsupported by a majority or divided majority of the Byzantine Textform manuscripts appear in the main text of the present edition.

The term "Byzantine/Majority Textform" is a compound description of what basically is only the "Byzantine Textform." The

---

[46] This was a primary complaint of Kenneth W. Clark in his "Today's Problems with the Critical Text of the New Testament," in J. Coert Rylaarsdam, ed., *Transitions in Biblical Scholarship* (Chicago: University of Chicago Press, 1968), pp. 157-169, especially pp. 159-160.

word "Majority" has been added solely to provide a link with the popularly-espoused concept of "Majority Text" theory. That theory in and by itself produces a text which is basically Byzantine in character, though not identical to the present text in all particulars. In truth, a purely "majority" textual theory disregards texttype distinctions and resorts ultimately to following the numerical majority wherever such might lead.

Even though a strict numerical approach would for the most part concur with the present text, the theoretical distinctions which underlie each approach are significant. For example, in the bulk of their edition (Matthew - Jude), Hodges and Farstad chose to transcend Von Soden's Byzantine or *K* groups by including other data (from Von Soden's *I* groups) which are numerically- but not texttypically-significant.

Although such a rough and ready "majority" method will indeed produce a "Byzantine-like" text, a side effect may be the tendency to reflect a non-Byzantine text in some places rather than a text more typical of the entire thousand-year period of Byzantine Textform dominance. Also, the numerical "ballooning" of the total manuscripts in our possession from between the 10th and 15th centuries would allow any single century within the minuscule period *by itself* to outweigh numerically the entire body of pre-10th-century Greek manuscripts. "Majority" critics who rely primarily upon the numerical factor, bolstered by manuscripts of other texttypes, or stemmatic considerations will, in places, produce a text which may prove unrelated to the historic lineage of Byzantine readings and the surviving manuscripts which precede the minuscule era.[47]

---

[47] It has already been noted that the minuscules in many instances stand as evident representatives of far earlier manuscripts (papyrus or uncial). This is evidenced by the many differing strands found among the minuscules and their failure to fall into a neat single group or into several closely-knit subgroups. Number, then, in such a case takes on its normal legal and scientific significance as a strong weighting factor ("Number" plus relative "independence"). The respective writing materials (papyrus, vellum, or paper) and style of writing (uncial or minuscule) then testify primarily to the relative date of the production of that manuscript itself. "Old" manuscripts were often reproduced at a much later date, and these generally "independent" copies were made in several different scriptoria scattered throughout the Greek-speaking portion of the Empire.

Although Hodges and Farstad followed a "numerical majority with admixture of texttypes" principle, they chose to apply a genealogical/stemmatic approach in two places. This was done in the *Pericope Adultera* (Jn. 7:53-8:11) as well as in the entire book of the Revelation. Yet the stemmatic method, in effect, abolishes both the "numerical majority" principle as well as any texttype-specific aspect of textual criticism in favor of selected smaller groups of manuscripts. The approach of Hodges-Farstad reflects a return to the questionable genealogical principles espoused by Westcott and Hort. Although applied in a radically different manner from Westcott and Hort, Hodges and Farstad's method still produces a text which ends up being neither "majority" nor "Byzantine" in many places.

The present edition attempts to avoid such pitfalls by maintaining a basic affinity with only the manuscripts comprising Von Soden's Byzantine (*K*) groups, concentrating upon the most numerous *K*-group (K^x) whenever the Byzantine evidence is itself divided. No procedures are utilized which rely upon mere numerical "nose-counting," nor are hypothetical stemmatic or genealogical principles employed. The leading criteria for textual selection have been Burgon's seven canons of textual criticism, carefully applied, consulting not only the textual apparatus data of Von Soden, but also that of Nestle^{26}, UBS^{3}, Merk, and (where applicable) Legg (Mt.,Mk.) and the International Greek New Testament Project (Lk.).

Finally, the term "Textform" is utilized specifically to distinguish the Byzantine text from other competing texttypes, such as the Alexandrian, Western, and Caesarean. All other texttypes are considered under the present theory to be minority deviations from the original form of the text. As we have theoretically reconstructed the history of textual transmission, the Byzantine text is seen to possess not only "majority" support in most cases, but also full historical continuity. The Byzantine thus does not in itself represent a mere "texttype," in competition with others of near-equal or greater value, but is rather the basic form of the text from which all others derive. On the basis of this hypothesis the term "Textform" is applied to the Byzantine text. The complete title of this edition thus appears just and viable.

The History of the Present Edition

This volume reflects the culmination of over a half-century of textual concern and research which commenced under William G. Pierpont in 1933 and which intensified during the late 1960s. Pierpont originally worked alone on this project, sifting and culling data from various text-critical sources. This process eventually culminated with his examination of the complex apparatus data of both Von Soden and Hoskier. By 1975, Pierpont had created independently a text-critical list of readings which reflected differences between the Stephens 1550 *Textus Receptus* and the actual Byzantine/Majority Textform (readings denoted as *K* in Von Soden's apparatus from Matthew-Jude, as well as the numerically superior readings found in Hoskier's Apocalypse collations).

In 1972, Maurice A. Robinson began a detailed study of New Testament textual criticism under the mentorship of Kenneth W. Clark, gaining an expanded appreciation for the Byzantine Textform in the process. From 1972-1975, Robinson had compiled various notes regarding Byzantine readings as found in the major critical editions of the Greek New Testament, but had not yet tackled the complexities of Von Soden or Hoskier in detail.

In late 1976, at the point of beginning an examination of Von Soden's data, Robinson providentially became acquainted with the work of Pierpont. Aside from preventing a duplication of effort in the total examination of Von Soden and Hoskier from scratch, this encounter led to an extensive sequence of written communication between the editors (which has continued for nearly 15 years).

Robinson then immediately began a careful verification of Pierpont's original Von Soden and Hoskier-based textual notes, offering corrections where necessary. This joint effort continued for about two years until relative stability was reached regarding the textual notes. Most notes, however, remained as originally prepared by Pierpont.

In 1977, Robinson examined afresh the Apocalypse collations of Herman C. Hoskier in order to construct a working "pure majority" model of the text of that book for his doctoral research.

This resultant Apocalypse "edition" was then compared and merged with all previous notes to reflect an even more secure manuscript-based text for that book.

The entire body of Von Soden/Hoskier-based textual notes was then subjected to further correction and adjustment under the joint scrutiny of Robinson and Pierpont. By 1978, therefore, the basic Robinson/Pierpont text existed in note form as the result of their joint labors in examining and re-examining Von Soden and Hoskier, mutually verifying and correcting each other's data.

During the period 1975-1978, the basic Byzantine/Majority Textform notes were distributed privately to interested parties. They were first printed in their then-current form in 1979 as a 16-page appendix to the New Testament volume of *The Interlinear Bible.*[48] Since that time further corrections have been made due to errors discovered in the source materials or from oversight by the editors. The present edition thus is the culmination of a joint textual research effort made to establish the Byzantine/Majority Textform on a more solid foundation. It should be noted that the editors have some theoretical differences regarding the history of transmission and the resultant Greek text. However, they have intermingled their respective theories and preferences for specific Greek textual readings in this edition, so as to offer a legitimate alternative text and theory to that of other "Majority" textual critics.

The current text would have been quite acceptable to any Greek-speaking scribe throughout the Byzantine era – a period spanning 1000 years. This is the most appropriate goal for which one could strive when attempting to produce a reliable edition of the Greek New Testament for this specific Textform. Those who espouse a textual theory favoring the Byzantine Textform as the closest representative of the autograph will take special pleasure in the appearance of this edition. However, even those who favor alternative textual traditions should concur regarding the value of this edition, in a manner paralleling the comments of

---

[48] *The Interlinear Hebrew/Greek/English Bible*, 4 vols.; vol.4, "The New Testament" (Lafayette, IN: A.P. & A., 1979), pp. 605-620. These notes were adjusted to correspond with the Scrivener 1894 Greek text utilized in that volume.

Günther Zuntz from 1942:

> The Byzantine Text must be reconstructed. . . . In the breathless pursuit of "the original text" one may profitably pause to glance at the only universal Greek text of the New Testament that ever existed. This, after all, was the book of books to medieval Eastern Christianity.[49]

In accomplishing this reconstruction, the truly minor role of the present editors can be illustrated from a comment made by Kirsopp Lake in 1928:

> It only requires the work of a few competent scholars and the expenditure of a relatively small sum to enable us to produce a text which could fairly be called the Byzantine text. . . . When we have it we will know with very considerable accuracy what was the text of Constantinople and of the Byzantine Empire in general.[50]

It is the opinion of the present editors that this text as currently printed reflects the closest approximation yet produced to a true Byzantine-Text edition of the Greek New Testament. Certainly changes may yet be made to the text as additional knowledge or reassessment of existing data occurs, but for the most part we anticipate no major alteration to the basic text herein presented. Our textual labors have not ceased, but have shifted direction more into the *minutiae* of textual subgroups rather than into the primary readings of the Byzantine Textform itself.

In the present edition the editors' names appear on the title page primarily for the purpose of fixing responsibility, and not for pride of place. The text, after all, remains the written Word as originally given by inspiration of God. The editors' sole intent is to present His Word in its greatest possible integrity. Although outwardly appearing to be great, the editors' role was in fact quite small. We merely have utilized (and were utterly dependent upon) the labors of scribes and collators of past gener-

---

[49] Günther Zuntz, "The Byzantine Text in New Testament Criticism," *Journal of Theological Studies* 43 (1942) 25-30.

[50] Kirsopp Lake, "The Text of the Gospels," in *Studies in Early Christianity presented to Frank C. Porter and Benjamin W. Bacon*, edited by Shirley Jackson Case (New York: The Century Co., 1928), p.46.

ations. Our duty was to be faithful to the task before us, and it is to that end we have labored.

Maurice A. Robinson
William G. Pierpont
May 1991

ελεος τω γραψαντι
σοφια τοις αναγινωσκουσιν
χαρις τοις ακουουσιν
σωτηρια τοις κεκτημενοις
αμην

— Ancient Colophon

Translation:

[May there be]
mercy to the scribe;
wisdom to the reader;
grace to the hearers;
salvation to the possessors.
Amen.

THE NEW TESTAMENT

IN THE

ORIGINAL GREEK

ACCORDING TO

THE

BYZANTINE / MAJORITY

TEXTFORM

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ
υιου αβρααμ 2 αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ
ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν
τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου 3 ιουδας
δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της
θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε
εγεννησεν τον αραμ 4 αραμ δε εγεννησεν τον
αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων
ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων 5 σαλμων δε
εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε
εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε
εγεννησεν τον ιεσσαι 6 ιεσσαι δε εγεννησεν τον
δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευς εγεννησεν
τον σολομωνα εκ της του ουριου 7 σολομων δε
εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον
αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα 8 ασα δε
εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον
ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν 9 οζιας δε
εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον
αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εζεκιαν 10 εζεκιας
δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε
εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον
ιωσιαν 11 ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και
τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιας
βαβυλωνος 12 μετα δε την μετοικεσιαν
βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ
σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ
13 ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε
εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον
αζωρ 14 αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε
εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον
ελιουδ 15 ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ
ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε

1

εγεννησεν τον ιακωβ **16** ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος **17** πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιας βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιας βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες **18** του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισης γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου **19** ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην **20** ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαυιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου **21** τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων **22** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος **23** ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος **24** διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου **25** και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα **2** λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω **3** ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου **4** και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναται

5 οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου **6** και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ **7** τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος **8** και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω **9** οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον **10** ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα **11** και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν **12** και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων **13** αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο **14** ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον **15** και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου **16** τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων **17** τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος **18** φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν

2

19 τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω 20 λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου 21 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ 22 ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας 23 και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3 εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας 2 και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων 3 ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου 4 αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον 5 τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου 6 και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων 7 ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης 8 ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας 9 και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ 10 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 11 εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν

ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι
αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω 12 ου
το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την
αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις
την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι
ασβεστω 13 τοτε παραγινεται ο ιησους απο της
γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην
του βαπτισθηναι υπ αυτου 14 ο δε ιωαννης
διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου
βαπτισθηναι και συ ερχη προς με 15 αποκριθεις
δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως
γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν
δικαιοσυνην τοτε αφιησιν αυτον 16 και
βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυς απο του υδατος
και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν
το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν
και ερχομενον επ αυτον 17 και ιδου φωνη εκ
των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο
αγαπητος εν ω ευδοκησα

4 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του
πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου 2 και
νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας
τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν 3 και
προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του
θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται 4 ο
δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω
ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι
εκπορευομενω δια στοματος θεου 5 τοτε
παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν
πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του
ιερου 6 και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου
βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις
αγγελοις αυτου εντελειται περι σου και επι
χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον
τον ποδα σου 7 εφη αυτω ο ιησους παλιν
γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου
8 παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος
υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας
βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων
9 και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν
πεσων προσκυνησης μοι 10 τοτε λεγει αυτω ο

ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις **11** τοτε αφιησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω **12** ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν **13** και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ **14** ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος **15** γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων **16** ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις **17** απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων **18** περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις **19** και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων **20** οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω **21** και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους **22** οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω **23** και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω **24** και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους **25** και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου 2 και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων 3 μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων 4 μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται 5 μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην 6 μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται 7 μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται 8 μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται 9 μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται 10 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων 11 μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου 12 χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων 13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων 14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη 15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια 16 ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις 17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι 18 αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται 19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων 20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη

περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων 21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει 22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος 23 εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου 24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου 25 ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησῃ 26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην 27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις 28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου 29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα απολητai εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν 30 και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα απολητai εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν 31 ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον 32 εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχαται 33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου 34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου 35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου

βασιλεως **36** μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι **37** εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν **38** ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος **39** εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν [σου] σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην **40** και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον **41** και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο **42** τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης **43** ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου **44** εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας **45** οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν [τοις] ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους **46** εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν **47** και εαν ασπασησθε τους φιλους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν **48** εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις **2** οταν ουν ποιης ελεημοσυνην μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων **3** σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου **4** οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει σοι

εν τω φανερω **5** και οταν προσευχη ουκ εση
ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις
συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των πλατειων
εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις
ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον
μισθον αυτων **6** συ δε οταν προσευχη εισελθε
εις το ταμιειον σου και κλεισας την θυραν σου
προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο
πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι
εν τω φανερω **7** προσευχομενοι δε μη
βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι
εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται **8** μη
ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων
ων χρειαν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον
9 ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν
τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου
10 ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα
σου ως εν ουρανω και επι της γης **11** τον
αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον
12 και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και
ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων **13** και μη
εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας
απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η
δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην
14 εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα
παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ
υμων ο ουρανιος **15** εαν δε μη αφητε τοις
ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ
υμων αφησει τα παραπτωματα υμων **16** οταν δε
νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται
σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων
οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην
λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων
17 συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και
το προσωπον σου νιψαι **18** οπως μη φανης τοις
ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν
τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω
κρυπτω αποδωσει σοι **19** μη θησαυριζετε υμιν
θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις
αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και
κλεπτουσιν **20** θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν
ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και

οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν
21 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται
και η καρδια υμων 22 ο λυχνος του σωματος
εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου
απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται
23 εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το
σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν
σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον 24 ουδεις
δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα
μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος
ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε
θεω δουλευειν και μαμωνα 25 δια τουτο λεγω
υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και
τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι
η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα
του ενδυματος 26 εμβλεψατε εις τα πετεινα του
ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε
συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο
ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε
αυτων 27 τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται
προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα
28 και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε
τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε
νηθει 29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν
παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων
30 ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και
αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως
αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι
31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι
πιωμεν η τι περιβαλωμεθα 32 παντα γαρ ταυτα
τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο
ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων 33 ζητειτε
δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την
δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα
προστεθησεται υμιν 34 μη ουν μεριμνησητε εις
την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης
αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7 μη κρινετε ινα μη κριθητε 2 εν ω γαρ
κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω
μετρειτε μετρηθησεται υμιν 3 τι δε βλεπεις το
καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την

7

δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις **4** η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου **5** υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου **6** μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας **7** αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν **8** πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται **9** η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω **10** και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω **11** ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον **12** παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται **13** εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης **14** τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην **15** προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες **16** απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα **17** ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει **18** ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν **19** παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται **20** αραγε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους **21** ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν

των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις 22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν 23 και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν 24 πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν 25 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 26 και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον 27 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη 28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου 29 ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις

8 καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι 2 και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνει αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι 3 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα 4 και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις 5 εισελθοντι δε αυτω εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον 6 και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινως βασανιζομενος 7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον 8 και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω

και ιαθησεται ο παις μου **9** και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει **10** ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον **11** λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων **12** οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων **13** και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ως επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη **14** και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν **15** και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω **16** οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν **17** οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθενειας ημων ελαβεν και τας νοσους εβασταsεν **18** ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν **19** και προσελθων εις γραμματευς ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη **20** και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη **21** ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου **22** ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους **23** και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου **24** και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν

25 και προσελθοντες οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημας απολλυμεθα 26 και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη 27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω 28 και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης 29 και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας 30 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη 31 οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων 32 και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν 33 οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων 34 και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9 και εμβας εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν 2 και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου 3 και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει 4 και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων 5 τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και περιπατει 6 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεις αρον σου την κλινην και

υπαγε εις τον οικον σου 7 και εγερθεις απηλθεν
εις τον οικον αυτου 8 ιδοντες δε οι οχλοι
εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα
εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις 9 και
παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον
καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον
και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας
ηκολουθησεν αυτω 10 και εγενετο αυτου
ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι
και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου
και τοις μαθηταις αυτου 11 και ιδοντες οι
φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα
των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος
υμων 12 ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου
χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως
εχοντες 13 πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον
θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι
δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν 14 τοτε
προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες
δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα
οι δε μαθηται σου ου νηστευουσιν 15 και ειπεν
αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του
νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο
νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ
αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστευσουσιν
16 ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου
επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου
απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται
17 ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους
παλαιους ει δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο
οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα
βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους και
αμφοτεροι συντηρουνται 18 ταυτα αυτου
λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις ελθων
προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι
ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ
αυτην και ζησεται 19 και εγερθεις ο ιησους
ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου 20 και
ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα
οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου
21 ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αψωμαι του
ιματιου αυτου σωθησομαι 22 ο δε ιησους

επιστραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης **23** και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον **24** λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου **25** οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον **26** και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην **27** και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ **28** ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε **29** τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν **30** και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω **31** οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη **32** αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον **33** και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ **34** οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια **35** και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω **36** ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα **37** τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι **38** δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν

10

πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν **2** των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου **3** φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος **4** σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον **5** τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε **6** πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ **7** πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων **8** ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε **9** μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων **10** μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν **11** εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε **12** εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην **13** και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω **14** και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων **15** αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη **16** ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι **17** προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας **18** και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν **19** οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι

λαλησετε **20** ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες
αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν
υμιν **21** παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις
θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται
τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους
22 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το
ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος
σωθησεται **23** οταν δε διωκωσιν υμας εν τη
πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ
λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ
εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου **24** ουκ εστιν
μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ
τον κυριον αυτου **25** αρκετον τω μαθητη ινα
γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως
ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ
εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου
26 μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν
κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον
ο ου γνωσθησεται **27** ο λεγω υμιν εν τη σκοτια
ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε
κηρυξατε επι των δωματων **28** και μη φοβεισθε
απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη
δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον
δυναμενον και [την] ψυχην και [το] σωμα
απολεσαι εν γεεννη **29** ουχι δυο στρουθια
ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται
επι την γην ανευ του πατρος υμων **30** υμων δε
και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι
εισιν **31** μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων
διαφερετε υμεις **32** πας ουν οστις ομολογησει εν
εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν
αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις
33 οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των
ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του
πατρος μου του εν ουρανοις **34** μη νομισητε οτι
ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον
βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν **35** ηλθον γαρ
διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και
θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην
κατα της πενθερας αυτης **36** και εχθροι του
ανθρωπου οι οικειακοι αυτου **37** ο φιλων πατερα
η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο

10

φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος **38** και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος **39** ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην **40** ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με **41** ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται **42** και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων **2** ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου **3** ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν **4** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε **5** τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται **6** και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι **7** τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον **8** αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν **9** αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου **10** ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου **11** αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν **12** απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η

βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται
αρπαζουσιν αυτην 13 παντες γαρ οι προφηται
και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν 14 και
ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων
ερχεσθαι 15 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
16 τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια
εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και
προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων 17 και
λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε
εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε 18 ηλθεν
γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και
λεγουσιν δαιμονιον εχει 19 ηλθεν ο υιος του
ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου
ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων φιλος και
αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των
τεκνων αυτης 20 τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας
πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις
αυτου οτι ου μετενοησαν 21 ουαι σοι χοραζιν
ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι
εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι
αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν 22 πλην
λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν
ημερα κρισεως η υμιν 23 και συ καπερναουμ η
εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου
καταβιβασθηση οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι
δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι
της σημερον 24 πλην λεγω υμιν οτι γη
σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η
σοι 25 εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους
ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου
και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων
και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις
26 ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια
εμπροσθεν σου 27 παντα μοι παρεδοθη υπο του
πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει
μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει
μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος
αποκαλυψαι 28 δευτε προς με παντες οι
κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω
υμας 29 αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και
μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη
καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων

11

30 ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν 2 οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω 3 ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου 4 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις 5 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν 6 λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε 7 ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους 8 κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου 9 και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων 10 και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου 11 ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει 12 ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν 13 τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιης ως η αλλη 14 οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν 15 ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας 16 και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν 17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος 18 ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει 19 ουκ ερισει ουδε

κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλατειαις
την φωνην αυτου 20 καλαμον συντετριμμενον ου
κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν
εκβαλη εις νικος την κρισιν 21 και τω ονοματι
αυτου εθνη ελπιουσιν 22 τοτε προσηνεχθη αυτω
δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν
αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και
βλεπειν 23 και εξισταντο παντες οι οχλοι και
ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ 24 οι δε
φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει
τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των
δαιμονιων 25 ειδως δε ο ιησους τας ενθυμησεις
αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα
καθ εαυτης ερημουται και πασα πολις η οικια
μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθησεται 26 και ει
ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον
εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου
27 και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια
οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι
υμων εσονται κριται 28 ει δε εν πνευματι θεου
εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας
η βασιλεια του θεου 29 η πως δυναται τις
εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα
σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον
ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
30 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη
συναγων μετ εμου σκορπιζει 31 δια τουτο λεγω
υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται
τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια
ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις 32 και ος εαν
ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου
αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του
πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε
εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι 33 η
ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου
καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον
καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το
δενδρον γινωσκεται 34 γεννηματα εχιδνων πως
δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του
περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει 35 ο
αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου
εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του

πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα **36** λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως **37** εκ γαρ των λογων σου δικαιωθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση **38** τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν **39** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου **40** ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας **41** ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε **42** βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε **43** οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει **44** τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον **45** τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα **46** ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι **47** ειπεν δε τις αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι **48** ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου **49** και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου **50** οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν

ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν 2 και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει 3 και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν 4 και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα 5 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης 6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη 7 αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα 8 αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα 9 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 10 και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις 11 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται 12 οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου 13 δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν 14 και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 15 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους 16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει 17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν 18 υμεις

ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος
19 παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και
μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το
εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο
παρα την οδον σπαρεις 20 ο δε επι τα πετρωδη
σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και
ευθυς μετα χαρας λαμβανων αυτον 21 ουκ εχει
δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν
γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον
ευθυς σκανδαλιζεται 22 ο δε εις τας ακανθας
σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η
μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του
πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται
23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεις ουτος
εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων ος δη
καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα
ο δε τριακοντα 24 αλλην παραβολην παρεθηκεν
αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω
αυτου 25 εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους
ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα
μεσον του σιτου και απηλθεν 26 οτε δε
εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιησεν τοτε
εφανη και τα ζιζανια 27 προσελθοντες δε οι
δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι
καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν
ουν εχει ζιζανια 28 ο δε εφη αυτοις εχθρος
ανθρωπος τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω
θελεις ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα 29 ο δε
εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε
αμα αυτοις τον σιτον 30 αφετε συναυξανεσθαι
αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του
θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα
ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το
κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις
την αποθηκην μου 31 αλλην παραβολην
παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια
των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος
εσπειρεν εν τω αγρω αυτου 32 ο μικροτερον μεν
εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη
μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον
ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και

κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου 33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον 34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις 35 οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου 36 τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου 37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου 38 ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου 39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν 40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου 41 αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν 42 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας 46 ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον 47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθεισα εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουσα 48 ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον

13

αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον **49** ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων **50** και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων **51** λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε **52** ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευς μαθητευθεις εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια **53** και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν **54** και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις **55** ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσης και σιμων και ιουδας **56** και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα **57** και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου **58** και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου **2** και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω **3** ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου **4** ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην **5** και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον **6** γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη **7** οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται **8** η

δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης δος μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου **9** και ελυπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι **10** και πεμψας απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη **11** και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτης **12** και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου **13** και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων **14** και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων **15** οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα **16** ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν **17** οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας **18** ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε **19** και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις **20** και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις **21** οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων **22** και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους **23** και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει **24** το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος **25** τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι

14

της θαλασσης 26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν 27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 28 αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα 29 ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν 30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με 31 ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας 32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος 33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει 34 και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ 35 και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας 36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αψωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες 2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν 3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων 4 ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω 5 υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου 6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων 7 υποκριται καλως προεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων 8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις

χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω
απεχει απ εμου **9** ματην δε σεβονται με
διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων
10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις
ακουετε και συνιετε **11** ου το εισερχομενον
εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το
εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον
ανθρωπον **12** τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου
ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες
τον λογον εσκανδαλισθησαν **13** ο δε αποκριθεις
ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ
μου ο ουρανιος εκριζωθησεται **14** αφετε αυτους
οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον
εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται
15 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον
ημιν την παραβολην ταυτην **16** ο δε ιησους
ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε **17** ουπω
νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα
εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα
εκβαλλεται **18** τα δε εκπορευομενα εκ του
στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι
τον ανθρωπον **19** εκ γαρ της καρδιας εξερχονται
διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι
κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι **20** ταυτα
εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις
χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον **21** και
εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη
τυρου και σιδωνος **22** και ιδου γυνη χαναναια
απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν
αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η
θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται **23** ο δε ουκ
απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται
αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι
κραζει οπισθεν ημων **24** ο δε αποκριθεις ειπεν
ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα
απολωλοτα οικου ισραηλ **25** η δε ελθουσα
προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι
26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν
τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις
27 η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια
εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της
τραπεζης των κυριων αυτων **28** τοτε αποκριθεις ο

15

ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης 29 και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει 30 και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους 31 ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ 32 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω 33 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον 34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια 35 και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην 36 και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω 37 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις 38 οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων 39 και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα οριa μαγδαλα

16 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις 2 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος 3 και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε 4 γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το

σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν **5** και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν **6** ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων **7** οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν **8** γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε **9** ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε **10** ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε **11** πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων **12** τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων **13** ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου **14** οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων **15** λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι **16** αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος **17** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαρ ιωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις **18** καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης **19** και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις **20** τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος **21** απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και

αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι
22 και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο
επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη
εσται σοι τουτο 23 ο δε στραφεις ειπεν τω
πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου
ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των
ανθρωπων 24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις
αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν
απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον
αυτου και ακολουθειτω μοι 25 ος γαρ αν θελη
την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν
απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει
αυτην 26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον
κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου
ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της
ψυχης αυτου 27 μελλει γαρ ο υιος του
ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου
μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει
εκαστω κατα την πραξιν αυτου 28 αμην λεγω
υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη
γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του
ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους
τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον
αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ
ιδιαν 2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και
ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε
ιματια αυτου εγενοντο λευκα ως το φως 3 και
ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου
συλλαλουντες 4 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω
ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις
ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση
μιαν και μιαν ηλια 5 ετι αυτου λαλουντος ιδου
νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη
εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου
ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε 6 και
ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον
αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα 7 και προσελθων
ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη
φοβεισθε 8 επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων
ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον 9 και

καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη **10** και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον **11** ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα **12** λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων **13** τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις **14** και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον **15** και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ **16** και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι **17** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε **18** και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης **19** τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο **20** ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν **21** τουτο δε το γενος ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια **22** αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων **23** και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα **24** ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα **25** λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι

17

βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων **26** λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αραγε ελευθεροι εισιν οι υιοι **27** ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρον και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων **2** και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων **3** και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων **4** οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων **5** και ος εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται **6** ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης **7** ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται **8** ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον **9** και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος **10** ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις **11** ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλος **12** τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και

πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεις τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανωμενον **13** και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις **14** ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εις των μικρων τουτων **15** εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου **16** εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα **17** εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης **18** αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω **19** παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις **20** ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων **21** τοτε προσελθων αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις **22** λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις επτα **23** δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου **24** αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετης μυριων ταλαντων **25** μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι **26** πεσων ουν ο δουλος προσεκυνει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω **27** σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω **28** εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια

18

και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος μοι ει τι οφειλεις 29 πεσων ουν ο συνδουλος αυτου εις τους ποδας αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι 30 ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως ου αποδω το οφειλομενον 31 ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα 32 τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με 33 ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως και εγω σε ηλεησα 34 και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω 35 ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου 2 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει 3 και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν 4 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους 5 και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα [αυτου] και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν 6 ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω 7 λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην 8 λεγει αυτοις οτι μωσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως 9 λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση

αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχαται **10** λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι **11** ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οις δεδοται **12** εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω **13** τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις **14** ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **15** και επιθεις αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν **16** και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον **17** ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας **18** λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις **19** τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον **20** λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω **21** εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι **22** ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα **23** ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων **24** παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **25** ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι **26** εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω

19

παντα δυνατα [εστιν] **27** τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν **28** ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ **29** και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει **30** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου **2** και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου **3** και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους **4** και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν **5** οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως **6** περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι **7** λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε **8** οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων **9** και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον **10** ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον **11** λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου **12** λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας

και τον καυσωνα **13** ο δε αποκριθεις ειπεν ενι
αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου
συνεφωνησας μοι **14** αρον το σον και υπαγε
θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι
15 η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις
εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω
αγαθος ειμι **16** ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι
και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι
ολιγοι δε εκλεκτοι **17** και αναβαινων ο ιησους
εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας
κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις **18** ιδου
αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του
ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και
γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω
19 και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το
εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη
τριτη ημερα αναστησεται **20** τοτε προσηλθεν
αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων
αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου
21 ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα
καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων
σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια
σου **22** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε
τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω
μελλω πινειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι
βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα **23** και
λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το
βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε
καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ
εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται υπο του
πατρος μου **24** και ακουσαντες οι δεκα
ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων **25** ο δε
ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι
οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και
οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων **26** ουχ ουτως
δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν
μεγας γενεσθαι εσται υμων διακονος **27** και ος
εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος
28 ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν
διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την
ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων **29** και
εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν

20

αυτω οχλος πολυς 30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ 31 ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαυιδ 32 και στας ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν 33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι 34 σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεως ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσφαγη προς το ορος των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας 2 λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι 3 και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθεως δε αποστελλει αυτους 4 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος 5 ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου 6 πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους 7 ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων 8 ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω 9 οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις 10 και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος 11 οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας 12 και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των

πωλουντων τας περιστερας **13** και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων **14** και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους **15** ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν **16** και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον **17** και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει **18** πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν **19** και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη **20** και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη **21** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται **22** και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε **23** και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην **24** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **25** το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω **26** εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην **27** και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **28** τι δε υμιν δοκει

ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου **29** ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν **30** και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν **31** τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου **32** ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω **33** αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος [τις] ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμον αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδοτο αυτον γεωργοις και απεδημησεν **34** οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου **35** και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν **36** παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως **37** υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου **38** οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου **39** και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν **40** οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις **41** λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων **42** λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων **43** δια τουτο λεγω υμιν οτι

αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης **44** και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον **45** και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει **46** και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων **2** ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου **3** και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν **4** παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους **5** οι δε αμεληsαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου **6** οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν **7** και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν **8** τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι **9** πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους **10** και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων **11** εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου **12** και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη **13** τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων **14** πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι **15** τοτε πορευθεντες οι

φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω **16** και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων **17** ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου **18** γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται **19** επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον **20** και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη **21** λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω **22** και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον **23** εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι [οι] λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον **24** λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου **25** ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου **26** ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα **27** υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη **28** εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην **29** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου **30** εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν **31** περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος **32** εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων **33** και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου **34** οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο **35** και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον

και λεγων 36 διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν
τω νομω 37 ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεις
κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν
ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου
38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη
39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον
σου ως σεαυτον 40 εν ταυταις ταις δυσιν
εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται
41 συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν
αυτους ο ιησους 42 λεγων τι υμιν δοκει περι
του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του
δαυιδ 43 λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν
πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων 44 ειπεν ο
κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν
θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
45 ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιος
αυτου εστιν 46 και ουδεις εδυνατο αυτω
αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης
της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι

23 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και
τοις μαθηταις αυτου 2 λεγων επι της μωσεως
καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι
φαρισαιοι 3 παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν
τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων
μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν
4 δεσμευουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα
και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω
δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα
5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το
θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα
φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα
των ιματιων αυτων 6 φιλουσιν τε την
πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας
πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις 7 και τους
ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο
των ανθρωπων ραββι ραββι 8 υμεις δε μη
κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο
χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε 9 και
πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ
εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις 10 μηδε
κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν ο

καθηγητης ο χριστος **11** ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος **12** οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται **13** ουαι δε υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα **14** ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν **15** ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων **16** ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει **17** μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον **18** και ος εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει **19** μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον **20** ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου **21** και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον **22** και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου **23** ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι **24** οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες **25** ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και αδικιας **26** φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρον **27** ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι

υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας 28 ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεως και ανομιας 29 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων 30 και λεγετε ει ημεν εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων 31 ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας 32 και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων 33 οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης 34 δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματεις και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταις συναγωγαις υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν 35 οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου 36 αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην 37 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνις τα νοσσια εαυτης υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε 38 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος 39 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

24 και εξελθων ο ιησους επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου 2 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου καταλυθησεται 3 καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται

κατ ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται
και τι το σημειον της σης παρουσιας και της
συντελειας του αιωνος 4 και αποκριθεις ο
ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας
πλανηση 5 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω
ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και
πολλους πλανησουσιν 6 μελλησετε δε ακουειν
πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε
δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος
7 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια
επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και
σεισμοι κατα τοπους 8 παντα δε ταυτα αρχη
ωδινων 9 τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν
και αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο
παντων των εθνων δια το ονομα μου 10 και
τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους
παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους 11 και
πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και
πλανησουσιν πολλους 12 και δια το πληθυνθηναι
την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων
13 ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
14 και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της
βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον
πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος
15 οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το
ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστως εν τοπω
αγιω ο αναγινωσκων νοειτω 16 τοτε οι εν τη
ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη 17 ο επι του
δωματος μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιας
αυτου 18 και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω
οπισω αραι τα ιματια αυτου 19 ουαι δε ταις εν
γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις
ταις ημεραις 20 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται
η φυγη υμων χειμωνος μηδε σαββατω 21 εσται
γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχης
κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γενηται 22 και
ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν
εσωθη πασα σαρξ δια δε τους εκλεκτους
κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι 23 τοτε εαν
τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη
πιστευσητε 24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και
ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και

τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τους εκλεκτους 25 ιδου προειρηκα υμιν 26 εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε 27 ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται [και] η παρουσια του υιου του ανθρωπου 28 οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι 29 ευθεως δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται 30 και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεως και δοξης πολλης 31 και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος φωνης μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων 32 απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυς το θερος 33 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις 34 αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται 35 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν 36 περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος 37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου 38 ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον 39 και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου 40 τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται 41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και

24

μια αφιεται 42 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε
ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται 43 εκεινο δε
γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια
φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και
ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου
44 δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα
ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται 45 τις
αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον
κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας
αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω
46 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος
αυτου ευρησει ποιουντα ουτως 47 αμην λεγω
υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου
καταστησει αυτον 48 εαν δε ειπη ο κακος
δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο
κυριος μου ελθειν 49 και αρξηται τυπτειν τους
συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα των
μεθυοντων 50 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου
εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου
γινωσκει 51 και διχοτομησει αυτον και το μερος
αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο
κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25 τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων
δεκα παρθενοις αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας
αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου
2 πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε
μωραι 3 αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας
αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον 4 αι δε
φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων
μετα των λαμπαδων αυτων 5 χρονιζοντος δε του
νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον
6 μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο
νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου
7 τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και
εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων 8 αι δε μωραι
ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου
υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται
9 απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε
ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον
προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις
10 απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο

νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα **11** υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν **12** ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμας **13** γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται **14** ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου **15** και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως **16** πορευθεις δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα **17** ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτος αλλα δυο **18** ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου **19** μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον **20** και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις **21** εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου **22** προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις **23** εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου **24** προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας **25** και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον **26** αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα **27** εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω **28** αρατε ουν απ αυτου

το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα
29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και
περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο
εχει αρθησεται απ αυτου **30** και τον αχρειον
δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει
εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
31 οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη
αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου
τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου **32** και
συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και
αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην
αφοριζει τα προβατα απο των εριφων **33** και
στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε
εριφια εξ ευωνυμων **34** τοτε ερει ο βασιλευς
τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του
πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην
υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου
35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα
και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με
36 γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και
επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προς
με **37** τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι
λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και
εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν **38** ποτε δε
σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και
περιεβαλομεν **39** ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν
φυλακη και ηλθομεν προς σε **40** και αποκριθεις
ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον
εποιησατε ενι τουτων των αδελφων μου των
ελαχιστων εμοι εποιησατε **41** τοτε ερει και τοις
εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι
εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω
διαβολω και τοις αγγελοις αυτου **42** επεινασα
γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ
εποτισατε με **43** ξενος ημην και ου συνηγαγετε
με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενης και εν
φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με **44** τοτε
αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε
ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η
ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι
45 τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω
υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων των

ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε 46 και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου 2 οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι 3 τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα 4 και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν 5 ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω 6 του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου 7 προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου 8 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη 9 ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι [τοις] πτωχοις 10 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε 11 παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε 12 βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν 13 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης 14 τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις 15 ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια 16 και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω 17 τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα 18 ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου 19 και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και

ητοιμασαν το πασχα **20** οψιας δε γενομενης
ανεκειτο μετα των δωδεκα **21** και εσθιοντων
αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων
παραδωσει με **22** και λυπουμενοι σφοδρα
ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω
ειμι κυριε **23** ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας
μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με
παραδωσει **24** ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει
καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω
εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται
καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος
εκεινος **25** αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους
αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ
ειπας **26** εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους
τον αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου
τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο
εστιν το σωμα μου **27** και λαβων το ποτηριον
και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ
αυτου παντες **28** τουτο γαρ εστιν το αιμα μου
το της καινης διαθηκης το περι πολλων
εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων **29** λεγω δε
υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του
γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης
οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια
του πατρος μου **30** και υμνησαντες εξηλθον εις
το ορος των ελαιων **31** τοτε λεγει αυτοις ο
ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν
τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον
ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της
ποιμνης **32** μετα δε το εγερθηναι με προαξω
υμας εις την γαλιλαιαν **33** αποκριθεις δε ο
πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται
εν σοι εγω [δε] ουδεποτε σκανδαλισθησομαι
34 εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν
ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις
απαρνηση με **35** λεγει αυτω ο πετρος καν δεη
με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι
ομοιως δε και παντες οι μαθηται ειπον **36** τοτε
ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον
γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε
αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει **37** και
παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους

ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν
38 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η
ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και
γρηγορειτε μετ εμου **39** και προσελθων μικρον
επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και
λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ
εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω
αλλ ως συ **40** και ερχεται προς τους μαθητας
και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω
πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι
μετ εμου **41** γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη
εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον
η δε σαρξ ασθενης **42** παλιν εκ δευτερου
απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου
δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν
μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου **43** και
ελθων ευρισκει αυτους παλιν καθευδοντας ησαν
γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι **44** και
αφεις αυτους απελθων παλιν προσηυξατο εκ
τριτου τον αυτον λογον ειπων **45** τοτε ερχεται
προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις
καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν
η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις
χειρας αμαρτωλων **46** εγειρεσθε αγωμεν ιδου
ηγγικεν ο παραδιδους με **47** και ετι αυτου
λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και
μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων
απο των αρχιερεων και πρεσβυτερων του λαου
48 ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον
λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε
αυτον **49** και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν
χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον **50** ο δε
ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε
προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν
και εκρατησαν αυτον **51** και ιδου εις των μετα
ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την
μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του
αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον **52** τοτε λεγει
αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις
τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες
μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται **53** η δοκεις
οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα

μου και παραστησει μοι πλειους η δωδεκα λεγεωνας αγγελων **54** πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι **55** εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με **56** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον **57** οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν **58** ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος **59** οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον **60** και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον **61** υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον **62** και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν **63** ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου **64** λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου **65** τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου **66** τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν **67** τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν **68** λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε **69** ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου **70** ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ

οιδα τι λεγεις 71 εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου 72 και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον 73 μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει 74 τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν 75 και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27 πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον 2 και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι 3 τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις 4 λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθωον οι δε ειπον τι προς ημας συ οψει 5 και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγξατο 6 οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν 7 συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις 8 διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον 9 τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ 10 και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος 11 ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις 12 και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερεων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο 13 τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν 14 και ουκ απεκριθη αυτω προς

ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν
15 κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα
τω οχλω δεσμιον ον ηθελον **16** ειχον δε τοτε
δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν
17 συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος
τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν
τον λεγομενον χριστον **18** ηδει γαρ οτι δια
φθονον παρεδωκαν αυτον **19** καθημενου δε αυτου
επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη
αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω
πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον
20 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν
τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε
ιησουν απολεσωσιν **21** αποκριθεις δε ο ηγεμων
ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω
υμιν οι δε ειπον βαραββαν **22** λεγει αυτοις ο
πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον
χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω **23** ο
δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε
περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω **24** ιδων
δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον
θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας
απεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του
αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε **25** και
αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ
ημας και επι τα τεκνα ημων **26** τοτε απελυσεν
αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας
παρεδωκεν ινα σταυρωθη **27** τοτε οι στρατιωται
του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το
πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν
28 και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω
χλαμυδα κοκκινην **29** και πλεξαντες στεφανον εξ
ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και
καλαμον επι την δεξιαν αυτου και
γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω
λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων **30** και
εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και
ετυπτον εις την κεφαλην αυτου **31** και οτε
ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και
ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον
αυτον εις το σταυρωσαι **32** εξερχομενοι δε ευρον
ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον

ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου **33** και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος **34** εδωκαν αυτω πιειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πιειν **35** σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον **36** και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει **37** και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων **38** τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων **39** οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων **40** και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου **41** ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον **42** αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω **43** πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος **44** το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον **45** απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης **46** περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπες **47** τινες δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος **48** και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον **49** οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον **50** ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα **51** και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν **52** και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη **53** και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις

την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις **54** ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος **55** ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω **56** εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου **57** οψιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν τω ιησου **58** ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα **59** και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα **60** και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν **61** ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου **62** τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον **63** λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι **64** κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης **65** εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε **66** οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον **2** και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου **3** ην δε η ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων **4** απο δε του φοβου αυτου

εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι
5 αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν
μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον
εσταυρωμενον ζητειτε 6 ουκ εστιν ωδε ηγερθη
γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου
εκειτο ο κυριος 7 και ταχυ πορευθεισαι ειπατε
τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων
και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει
αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν 8 και εξελθουσαι
ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας
μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου
9 ως δε επορευοντο απαγγειλαι τοις μαθηταις
αυτου και ιδου ιησους απηντησεν αυταις λεγων
χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους
ποδας και προσεκυνησαν αυτω 10 τοτε λεγει
αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε
απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις
την γαλιλαιαν και εκει με οψονται
11 πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της
κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν
τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα 12 και
συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε
λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις
13 λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος
ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων 14 και
εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις
πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν
15 οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως
εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα
ιουδαιοις μεχρι της σημερον 16 οι δε ενδεκα
μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το
ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους 17 και ιδοντες
αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν
18 και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις
λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι
γης 19 πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη
βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και
του υιου και του αγιου πνευματος 20 διδασκοντες
αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και
ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως
της συντελειας του αιωνος αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου 2 ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου 4 εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων 5 και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων 6 ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον 7 και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου 8 εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω 9 και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην 10 και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον 11 και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα 12 και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον 13 και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω 14 μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου

15 και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και
ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και
πιστευετε εν τω ευαγγελιω 16 περιπατων δε
παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα
και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος
βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν
γαρ αλιεις 17 και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε
οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις
ανθρωπων 18 και ευθεως αφεντες τα δικτυα
αυτων ηκολουθησαν αυτω 19 και προβας εκειθεν
ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και
ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω
πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα 20 και ευθεως
εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων
ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων
απηλθον οπισω αυτου 21 και εισπορευονται εις
καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων
εις την συναγωγην εδιδασκεν 22 και
εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ
διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως
οι γραμματεις 23 και ην εν τη συναγωγη
αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και
ανεκραξεν 24 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου
ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο
αγιος του θεου 25 και επετιμησεν αυτω ο
ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου
26 και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον
και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου
27 και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς
εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η
καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν
τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω
28 εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυς εις ολην την
περιχωρον της γαλιλαιας 29 και ευθεως εκ της
συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν
σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου
30 η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα
και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης 31 και
προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος
αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και
διηκονει αυτοις 32 οψιας δε γενομενης οτε εδυ
ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως

1

εχοντας και τους δαιμονιζομενους 33 και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν 34 και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον 35 και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο 36 και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου 37 και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν 38 και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα 39 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων 40 και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι 41 ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι 42 και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη 43 και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον 44 και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις 45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερως εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2 και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν 2 και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον 3 και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων 4 και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο 5 ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου 6 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι

και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων **7** τι
ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται
αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος **8** και
ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι
ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις
τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων
9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω
αφεωνται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και
αρον σου τον κραββατον και περιπατει **10** ινα
δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου
αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω
παραλυτικω **11** σοι λεγω εγειραι και αρον τον
κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου
12 και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον
εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας
και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε
ουτως ειδομεν **13** και εξηλθεν παλιν παρα την
θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον
και εδιδασκεν αυτους **14** και παραγων ειδεν
λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον
και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας
ηκολουθησεν αυτω **15** και εγενετο εν τω
κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι
τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και
τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και
ηκολουθησαν αυτω **16** και οι γραμματεις και οι
φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των
τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις
αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων
εσθιει και πινει **17** και ακουσας ο ιησους λεγει
αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ
οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους
αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν **18** και ησαν οι
μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων
νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια
τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων
νηστευουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστευουσιν
19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι
υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων
εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν
τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν
20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων

2

ο νυμφιος και τοτε νηστευσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις 21 και ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται 22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον 23 και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας 24 και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν 25 και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου 26 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν 27 και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον 28 ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα 2 και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου 3 και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον 4 και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων 5 και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη 6 και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν 7 και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της

ιουδαιας **8** και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμαιας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον **9** και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον **10** πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αψωνται οσοι ειχον μαστιγας **11** και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου **12** και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν **13** και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον **14** και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν **15** και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια **16** και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον **17** και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης **18** και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην **19** και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον **20** και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν **21** και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη **22** και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια **23** και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν **24** και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη **25** και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη **26** και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει **27** ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την

3

οικιαν αυτου διαρπαση **28** αμην λεγω υμιν οτι
παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των
ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν
βλασφημησωσιν **29** ος δ αν βλασφημηση εις το
πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα
αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως **30** οτι ελεγον
πνευμα ακαθαρτον εχει **31** ερχονται ουν οι
αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες
απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον **32** και
εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η
μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι
σου εξω ζητουσιν σε **33** και απεκριθη αυτοις
λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου
34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον
καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι
αδελφοι μου **35** ος γαρ αν ποιηση το θελημα
του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και
μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την
θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς
ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν
τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν
επι της γης ην **2** και εδιδασκεν αυτους εν
παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη
διδαχη αυτου **3** ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων
του σπειραι **4** και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν
επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και
κατεφαγεν αυτο **5** αλλο δε επεσεν επι το
πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως
εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης **6** ηλιου
δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν
ριζαν εξηρανθη **7** και αλλο επεσεν εις τας
ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν
αυτο και καρπον ουκ εδωκεν **8** και αλλο επεσεν
εις την γην την καλην και εδιδου καρπον
αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν
τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον **9** και
ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω **10** οτε δε
εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον
συν τοις δωδεκα την παραβολην **11** και ελεγεν
αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της

βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται **12** ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα **13** και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε **14** ο σπειρων τον λογον σπειρει **15** ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων **16** και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον **17** και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται **18** και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες **19** και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται **20** και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον **21** και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη **22** ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη **23** ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω **24** και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν **25** ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου **26** και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης **27** και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος **28** αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι **29** οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστελλει

4

το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος **30** και
ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η
εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην **31** ως
κοκκον σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης
μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι
της γης **32** και οταν σπαρη αναβαινει και
γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει
κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν
αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν
33 και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει
αυτοις τον λογον καθως εδυναντο ακουειν
34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ
ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελυεν παντα
35 και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας
γενομενης διελθωμεν εις το περαν **36** και
αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην
εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου
37 και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε
κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη
γεμιζεσθαι **38** και ην αυτος επι τη πρυμνη επι
το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον
και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι
απολλυμεθα **39** και διεγερθεις επετιμησεν τω
ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο
και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη
μεγαλη **40** και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε
ουτως πως ουκ εχετε πιστιν **41** και εφοβηθησαν
φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα
ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα
υπακουουσιν αυτω

5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την
χωραν των γαδαρηνων **2** και εξελθοντι αυτω εκ
του πλοιου ευθεως απηντησεν αυτω εκ των
μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω **3** ος
την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε
αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι **4** δια το
αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και
διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας
συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι
5 και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις
ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και

κατακοπτων εαυτον λιθοις **6** ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω **7** και κραξας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης **8** ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου **9** και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν **10** και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας **11** ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη **12** και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν **13** και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση **14** οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος **15** και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν **16** διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων **17** και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων **18** και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου **19** ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλεησεν σε **20** και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον **21** και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν **22** και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου **23** και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως

σωθη και ζησεται **24** και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον **25** και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα **26** και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα **27** ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου **28** ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι **29** και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος **30** και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων **31** και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο **32** και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν **33** η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν **34** ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου **35** ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον **36** ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε **37** και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου **38** και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα **39** και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει **40** και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον **41** και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι **42** και ευθεως ανεστη το κορασιον και

περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν
εκστασει μεγαλη 43 και διεστειλατο αυτοις
πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι
αυτη φαγειν

6 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα
αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου
2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη
συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες
εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις
η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεις τοιαυται
δια των χειρων αυτου γινονται 3 ουκ ουτος
εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε
ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ
εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και
εσκανδαλιζοντο εν αυτω 4 ελεγεν δε αυτοις ο
ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν
τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν
τη οικια αυτου 5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν
δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις
τας χειρας εθεραπευσεν 6 και εθαυμαζεν δια την
απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω
διδασκων 7 και προσκαλειται τους δωδεκα και
ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου
αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων
8 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις
οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη
εις την ζωνην χαλκον 9 αλλ υποδεδεμενους
σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας 10 και
ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει
μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν 11 και οσοι αν
μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων
εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον
υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις
αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η
γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη
12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν
13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον
ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον 14 και
ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο
το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο
βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο

ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω **15** αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ως εις των προφητων **16** ακουσας δε [ο] ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων **17** αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν **18** ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου **19** η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο **20** ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεως αυτου ηκουεν **21** και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας **22** και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι **23** και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου **24** η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου **25** και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δως εξ αυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου **26** και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι **27** και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου **28** ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης **29** και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω **30** και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν

και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν 31 και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν 32 και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν 33 και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον 34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα 35 και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη 36 απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν 37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν 38 ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας 39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω 40 και ανεπεσον πρασιαι πρασιαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα 41 και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν 42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν 43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων 44 και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακισχιλιοι ανδρες 45 και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον 46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι 47 και οψιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης 48 και ειδεν

6

αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο
ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην
φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους
περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν
παρελθειν αυτους **49** οι δε ιδοντες αυτον
περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα
ειναι και ανεκραξαν **50** παντες γαρ αυτον ειδον
και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων
και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε
51 και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και
εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκ περισσου εν
εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον **52** ου γαρ
συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια
πεπωρωμενη **53** και διαπερασαντες ηλθον επι την
γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν **54** και
εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγνοντες
αυτον **55** περιδραμοντες ολην την περιχωρον
εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως
εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν
56 και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η πολεις
η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους
ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του
κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι
αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και
τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων
2 και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναις
χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους
εμεμψαντο **3** οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι
ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ
εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των
πρεσβυτερων **4** και απο αγορας εαν μη
βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν
α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και
ξεστων και χαλκιων και κλινων **5** επειτα
επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις
δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την
παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν
εσθιουσιν τον αρτον **6** ο δε αποκριθεις ειπεν
αυτοις οτι καλως προεφητευσεν ησαιας περι υμων
των υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις

χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω
απεχει απ εμου 7 ματην δε σεβονται με
διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων
8 αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την
παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και
ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα
ποιειτε 9 και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την
εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων
τηρησητε 10 μωσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα
σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα
η μητερα θανατω τελευτατω 11 υμεις δε λεγετε
εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν
ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης 12 και
ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι
αυτου η τη μητρι αυτου 13 ακυρουντες τον
λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε
και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε 14 και
προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις
ακουετε μου παντες και συνιετε 15 ουδεν εστιν
εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο
δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα
απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον
ανθρωπον 16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου
επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της
παραβολης 18 και λεγει αυτοις ουτως και υμεις
ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν
εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται
αυτον κοινωσαι 19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου
εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον
αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα
βρωματα 20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου
εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον
21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι
διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι
πορνειαι φονοι 22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι
δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια
υπερηφανια αφροσυνη 23 παντα ταυτα τα
πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον
ανθρωπον 24 και εκειθεν αναστας απηλθεν εις
τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις
οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη

7

λαθειν **25** ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ης
ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον
ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου
26 ην δε η γυνη ελληνις συραφοινικισσα τω
γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη
εκ της θυγατρος αυτης **27** ο δε ιησους ειπεν
αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ
καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και
βαλειν τοις κυναριοις **28** η δε απεκριθη και
λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια
υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των
παιδιων **29** και ειπεν αυτη δια τουτον τον
λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της
θυγατρος σου **30** και απελθουσα εις τον οικον
αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την
θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης **31** και
παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος
ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα
μεσον των οριων δεκαπολεως **32** και φερουσιν
αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον
ινα επιθη αυτω την χειρα **33** και απολαβομενος
αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους
δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας
ηψατο της γλωσσης αυτου **34** και αναβλεψας εις
τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο
εστιν διανοιχθητι **35** και ευθεως διηνοιχθησαν
αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης
αυτου και ελαλει ορθως **36** και διεστειλατο
αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις
διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον
37 και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως
παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν
και τους αλαλους λαλειν

8 εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου οχλου
οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν
προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου
λεγει αυτοις **2** σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι
ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ
εχουσιν τι φαγωσιν **3** και εαν απολυσω αυτους
νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω
τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν **4** και

απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας **5** και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα **6** και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω **7** και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα **8** εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας **9** ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους **10** και ευθεως εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα **11** και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον **12** και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον **13** και αφεις αυτους εμβας παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν **14** και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω **15** και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου **16** και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν **17** και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων **18** οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε **19** οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα **20** οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα **21** και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε **22** και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται **23** και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα

αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει **24** και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας **25** ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας **26** και απεστειλεν αυτον εις [τον] οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινι εν τη κωμη **27** και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι **28** οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων **29** και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος **30** και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου **31** και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι **32** και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω **33** ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων **34** και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι **35** ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην **36** τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου **37** η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου **38** ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον

οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει 2 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και [τον] ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων 3 και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφευς επι της γης ου δυναται λευκαναι 4 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει και ησαν συλλαλουντες τω ιησου 5 και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωσει μιαν και ηλια μιαν 6 ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι 7 και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε 8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων 9 καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη 10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι 11 και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον 12 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη 13 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον 14 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας αυτοις 15 και ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον 16 και επηρωτησεν τους γραμματεις τι συζητειτε προς αυτους 17 και αποκριθεις εις εκ του οχλου

ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον 18 και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν 19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με 20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων 21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν 22 και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας 23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι 24 και ευθεως κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια 25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον 26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν 27 ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη 28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο 29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια 30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω 31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται 32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι 33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους

διελογιζεσθε **34** οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων **35** και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος **36** και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις **37** ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με **38** απεκριθη δε αυτω [ο] ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν **39** ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με **40** ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν **41** ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου **42** και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν **43** και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον **44** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **45** και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον **46** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **47** και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος **48** οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται **49** πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται **50** καλον το αλας εαν δε το αλας

αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα οριa της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους 2 και προσελθοντες [οι] φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον 3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης 4 οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι 5 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην 6 απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος 7 ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου 8 και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ 9 ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω 10 και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον 11 και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην 12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχαται 13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν 14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου 15 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην 16 και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα 17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω 18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος 19 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη

αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα **20** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου **21** ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον **22** ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα **23** και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται **24** οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **25** ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **26** οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι **27** εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω **28** ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι **29** αποκριθεις [δε] ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και [ενεκεν] του ευαγγελιου **30** εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον **31** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι **32** ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν **33** οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν

και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν **34** και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται **35** και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν **36** ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν **37** οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου **38** ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι **39** οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε **40** το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται **41** και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου **42** ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων, κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων **43** ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος **44** και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος **45** και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων **46** και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων **47** και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με **48** και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με **49** και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε **50** ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν **51** και αποκριθεις λεγει

αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω **52** ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου **2** και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε **3** και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε **4** απηλθον δε και ευρον [τον] πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον **5** και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον **6** οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους **7** και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω **8** πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον **9** και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου **10** ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις **11** και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα **12** και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν **13** και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων **14** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου **15** και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους

εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν **16** και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου **17** και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων **18** και ηκουσαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις και εζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου **19** και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως **20** και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων **21** και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται **22** και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου **23** αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη **24** δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν **25** και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων **26** ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων **27** και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι **28** και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιης **29** ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **30** το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι **31** και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω **32** αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον

απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην **33** και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμον και ωρυξεν υπολημιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδοτο αυτον γεωργοις και απεδημησεν **2** και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος **3** οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον **4** και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβοληsαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον **5** και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δεροντες τους δε αποκτενοντες **6** ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου **7** εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια **8** και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος **9** τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις **10** ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας **11** παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων **12** και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον **13** και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω **14** οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κηνσον

καισαρι δουναι η ου **15** δωμεν η μη δωμεν ο
δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με
πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω **16** οι δε
ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και
η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος **17** και
αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα
καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και
εθαυμασαν επ αυτω **18** και ερχονται σαδδουκαιοι
προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι
και επηρωτησαν αυτον λεγοντες **19** διδασκαλε
μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος
αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη
αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα
αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου
20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν
γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα
21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και
ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως
22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν
σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη
23 εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων
εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα
24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια
τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την
δυναμιν του θεου **25** οταν γαρ εκ νεκρων
αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ
εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις **26** περι δε
των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη
βιβλω μωσεως επι του βατου ως ειπεν αυτω ο
θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ
και ο θεος ιακωβ **27** ουκ εστιν ο θεος νεκρων
αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε
28 και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας
αυτων συζητουντων ειδως οτι καλως αυτοις
απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη
παντων εντολη **29** ο δε ιησους απεκριθη αυτω
οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ
κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν **30** και
αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της
καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ
ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος
σου αυτη πρωτη εντολη **31** και δευτερα ομοια

αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν 32 και ειπεν αυτω ο γραμματευς καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου 33 και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων 34 και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι 35 και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος εστιν δαυιδ 36 αυτος γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου 37 αυτος ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως 38 και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις 39 και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις 40 οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα 41 και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα 42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης 43 και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον 44 παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε

13

ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι 2 και ο
ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας
μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω
ος ου μη καταλυθη 3 και καθημενου αυτου εις
το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων
αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης
και ανδρεας 4 ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και
τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα
συντελεισθαι 5 ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις
ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις υμας πλανηση
6 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου
λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν
7 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων
μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος
8 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια
επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους
και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων
ταυτα 9 βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν
γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας
δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων
σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις
10 και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι
το ευαγγελιον 11 οταν δε αγαγωσιν υμας
παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε
μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα
τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες
αλλα το πνευμα το αγιον 12 παραδωσει δε
αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον
και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και
θανατωσουσιν αυτους 13 και εσεσθε μισουμενοι
υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας
εις τελος ουτος σωθησεται 14 οταν δε ιδητε το
βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν υπο δανιηλ
του προφητου εστως οπου ου δει ο αναγινωσκων
νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα
ορη 15 ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις
την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιας
αυτου 16 και ο εις τον αγρον ων μη
επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου
17 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις
θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις
18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων

χειμωνος **19** εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι
θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως
ης εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη
γενηται **20** και ει μη κυριος εκολοβωσεν τας
ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους
εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας
21 [και] τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο
χριστος η ιδου εκει μη πιστευετε
22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και
ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα
προς το αποπλαναν ει δυνατον και τους
εκλεκτους **23** υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα
υμιν παντα **24** αλλ εν εκειναις ταις ημεραις
μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται
και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης **25** και
οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και
αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται
26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου
ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και
δοξης **27** και τοτε αποστελει τους αγγελους
αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ
των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου
ουρανου **28** απο δε της συκης μαθετε την
παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος
γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς
το θερος εστιν **29** ουτως και υμεις οταν ταυτα
ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι
θυραις **30** αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη
η γενεα αυτη μεχρις ου παντα ταυτα γενηται
31 ο ουρανος και η γη παρελευσεται οι δε λογοι
μου ου μη παρελθωσιν **32** περι δε της ημερας
εκεινης η ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι
εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ
33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε
γαρ ποτε ο καιρος εστιν **34** ως ανθρωπος
αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις
δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον
αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη
35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος
της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η
αλεκτοροφωνιας η πρωι **36** μη ελθων εξαιφνης

ευρη υμας καθευδοντας **37** α δε υμιν λεγω
πασιν λεγω γρηγορειτε

14 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο
ημερας και εζητουν οι αρχιερεις και οι
γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες
αποκτεινωσιν **2** ελεγον δε μη εν τη εορτη
μηποτε θορυβος εσται του λαου **3** και οντος
αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του
λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα
αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους
και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου
κατα της κεφαλης **4** ησαν δε τινες
αγανακτουντες προς εαυτους και λεγοντες εις τι
η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν **5** ηδυνατο
γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων
και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη
6 ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους
παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι
7 παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων
και οταν θελητε δυνασθε αυτους ευ ποιησαι εμε
δε ου παντοτε εχετε **8** ο εσχεν αυτη εποιησεν
προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον
ενταφιασμον **9** αμην [δε] λεγω υμιν οπου εαν
κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον
και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον
αυτης **10** και ο ιουδας ο ισκαριωτης εις των
δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα παραδω
αυτον αυτοις **11** οι δε ακουσαντες εχαρησαν και
επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει
πως ευκαιρως αυτον παραδω **12** και τη πρωτη
ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθυον λεγουσιν
αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες
ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα **13** και
αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει
αυτοις υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν
ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε
αυτω **14** και οπου εαν εισελθη ειπατε τω
οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το
καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου
φαγω **15** και αυτος υμιν δειξει ανωγεον μεγα
εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν **16** και

εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα **17** και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα **18** και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου **19** οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλος μητι εγω **20** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον **21** ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος **22** και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου **23** και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες **24** και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον **25** αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου **26** και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων **27** και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα **28** αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν **29** ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω **30** και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με **31** ο δε εκ περισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον **32** και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι **33** και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και

αδημονειν **34** και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε **35** και προσελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα **36** και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ **37** και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γηργορησαι **38** γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης **39** και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων **40** και υποστρεψας ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν **41** και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων **42** εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν **43** και ευθεως ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων **44** δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλως **45** και ελθων ευθεως προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον **46** οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον **47** εις δε τις των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωτιον **48** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με **49** καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι **50** και αφεντες αυτον παντες εφυγον **51** και εις τις νεανισκος ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι **52** ο δε καταλιπων την

σινδονα γυμνος εφυγεν απ αυτων **53** και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεις **54** και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως **55** οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον **56** πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν **57** και τινες αναστaντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες **58** οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω **59** και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων **60** και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν **61** ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου **62** ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου **63** ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων **64** ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου **65** και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον **66** και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως **67** και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα **68** ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν **69** και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος

εξ αυτων εστιν **70** ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει **71** ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε **72** και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω **2** και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις **3** και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα **4** ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν **5** ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον **6** κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο **7** ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν **8** και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αει εποιει αυτοις **9** ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων **10** εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις **11** οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις **12** ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων **13** οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον **14** ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερως εκραξαν σταυρωσον αυτον **15** ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη **16** οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και

συγκαλουσιν ολην την σπειραν **17** και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον **18** και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων **19** και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυον αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω **20** και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον **21** και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου **22** και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος **23** και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν **24** και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη **25** ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον **26** και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων **27** και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου **28** και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη **29** και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων **30** σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου **31** ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι **32** ο χριστος ο βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν [αυτω] και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον **33** γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης **34** και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπες **35** και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει **36** δραμων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεις τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει

15

ερχεται ηλιας καθελειν αυτον **37** ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν **38** και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω **39** ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν αληθως ο ανθρωπος ουτος υιος ην θεου **40** ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη **41** αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα **42** και ηδη οψιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον **43** ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ευσχημων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου **44** ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν **45** και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ **46** και αγορασας σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου **47** η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια [η του] ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον **2** και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου **3** και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου **4** και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα **5** και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν **6** ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη

ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον
7 αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και
τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν
εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν 8 και
εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε
αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν
ειπον εφοβουντο γαρ 9 αναστας δε πρωι πρωτη
σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ
ης εκβεβληκει επτα δαιμονια 10 εκεινη
πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις
πενθουσιν και κλαιουσιν 11 κακεινοι ακουσαντες
οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν 12 μετα
δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη
εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον
13 κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις
ουδε εκεινοις επιστευσαν 14 υστερον ανακειμενοις
αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την
απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις
θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν
15 και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον
απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει
16 ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε
απιστησας κατακριθησεται 17 σημεια δε τοις
πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι
μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν
καιναις 18 οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι
πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους
χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν 19 ο μεν
ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις
τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου
20 εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του
κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος
δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων 2 καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου 3 εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε 4 ινα επιγνως περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν 5 εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της ιουδαιας ιερευς τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ 6 ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι 7 και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν 8 εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου 9 κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου 10 και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος 11 ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος 12 και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον 13 ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην 14 και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται 15 εσται γαρ μεγας ενωπιον [του] κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ

κοιλιας μητρος αυτου **16** και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων **17** και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον **18** και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης **19** και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα **20** και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων **21** και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω **22** εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος **23** και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου **24** μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα **25** οτι ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις **26** εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εις πολίν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρετ **27** προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ **28** και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν **29** η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος **30** και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω **31** και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν **32** ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω

1

κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου
33 και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους
αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος
34 ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται
τουτο επει ανδρα ου γινωσκω 35 και αποκριθεις
ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται
επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο
και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου
36 και ιδου ελισαβετ η συγγενης σου και αυτη
συνειληφυια υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην
εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα 37 οτι
ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα
38 ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο
μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο
αγγελος 39 αναστασα δε μαριαμ εν ταις
ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα
σπουδης εις πολιν ιουδα 40 και εισηλθεν εις
τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ
41 και εγενετο ως ηκουσεν η ελισαβετ τον
ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν
τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η
ελισαβετ 42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και
ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος
ο καρπος της κοιλιας σου 43 και ποθεν μοι
τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με
44 ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου
σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν
αγαλλιασει εν τη κοιλια μου 45 και μακαρια η
πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις
αυτη παρα κυριου 46 και ειπεν μαριαμ
μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον 47 και
ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω
σωτηρι μου 48 οτι επεβλεψεν επι την
ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του
νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι 49 οτι
εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το
ονομα αυτου 50 και το ελεος αυτου εις γενεας
γενεων τοις φοβουμενοις αυτον 51 εποιησεν
κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν
υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων 52 καθειλεν
δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους
53 πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας

εξαπεστειλεν κενους **54** αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους **55** καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα **56** εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης **57** τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον **58** και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη **59** και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν **60** και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης **61** και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτω **62** ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον **63** και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες **64** ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον **65** και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα **66** και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου **67** και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων **68** ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου **69** και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου **70** καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου **71** σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας **72** ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου **73** ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν **74** αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω **75** εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον

1

αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων **76** και
συ παιδιον προφητης υψιστου κληθηση
προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι
οδους αυτου **77** του δουναι γνωσιν σωτηριας τω
λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων **78** δια
σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επεσκεψατο
ημας ανατολη εξ υψους **79** επιφαναι τοις εν
σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του
κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης
80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο
πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας
αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

2 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν
δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι
πασαν την οικουμενην **2** αυτη η απογραφη
πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου
3 και εποριευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος
εις την ιδιαν πολιν **4** ανεβη δε και ιωσηφ απο
της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την
ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ
δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ
5 απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη
αυτω γυναικι ουση εγκυω **6** εγενετο δε εν τω
ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του
τεκειν αυτην **7** και ετεκεν τον υιον αυτης τον
πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν
αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν
τω καταλυματι **8** και ποιμενες ησαν εν τη
χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες
φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων
9 και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και
δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν
φοβον μεγαν **10** και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη
φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν
μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω **11** οτι ετεχθη
υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν
πολει δαυιδ **12** και τουτο υμιν το σημειον
ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν
φατνη **13** και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω
πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και
λεγοντων **14** δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης

ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια **15** και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν **16** και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη **17** ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου **18** και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους **19** η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης **20** και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους **21** και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια **22** και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω **23** καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται **24** και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων **25** και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον **26** και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου **27** και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου **28** και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν **29** νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη **30** οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου **31** ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων **32** φως εις αποκαλυψιν εθνων

και δοξαν λαου σου ισραηλ 33 και ην ιωσηφ
και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις
λαλουμενοις περι αυτου 34 και ευλογησεν
αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την
μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και
αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον
αντιλεγομενον 35 και σου δε αυτης την ψυχην
διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ
πολλων καρδιων διαλογισμοι 36 και ην αννα
προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη
προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα ετη μετα
ανδρος επτα απο της παρθενιας αυτης 37 και
αυτη χηρα ως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ
αφιστατο απο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν
λατρευουσα νυκτα και ημεραν 38 και αυτη αυτη
τη ωρα επιστασα ανθωμολογειτο τω κυριω και
ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις
λυτρωσιν εν ιερουσαλημ 39 και ως ετελεσαν
απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις
την γαλιλαιαν εις την πολιν εαυτων ναζαρετ
40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο
πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην
επ αυτο 41 και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ
ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα 42 και
οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις
ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης 43 και
τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν
αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ
και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου
44 νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι
ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις
συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις 45 και μη
ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ
ζητουντες αυτον 46 και εγενετο μεθ ημερας τρεις
ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των
διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα
αυτους 47 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες
αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου
48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς
αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας
ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι
εζητουμεν σε 49 και ειπεν προς αυτους τι οτι

εζητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με **50** και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις **51** και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης **52** και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος **2** επι αρχιερεως αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω **3** και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων **4** ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου **5** πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας **6** και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου **7** ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης **8** ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ **9** ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται **10** και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν **11** αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω **12** ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν **13** ο δε

ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε **14** επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους μηδενα διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων **15** προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος **16** απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι **17** ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω **18** πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον **19** ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης **20** προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη **21** εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον **22** και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα **23** και αυτος ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ως ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι **24** του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ **25** του ματταθιου του αμως του ναουμ του εσλι του ναγγαι **26** του μααθ του ματταθιου του σεμεει του ιωσηφ του ιουδα **27** του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι **28** του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ **29** του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι **30** του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ **31** του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ **32** του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασσων **33** του

αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα 34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ 35 του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα 36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ 37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν 38 του ενως του σηθ του αδαμ του θεου

4 ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον 2 ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν 3 και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος 4 και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται [ο] ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου 5 και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου 6 και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην 7 συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα 8 και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις 9 και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω 10 γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε 11 και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου 12 και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου 13 και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου 14 και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου

15 και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων **16** και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωναι **17** και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον **18** πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει **19** κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον **20** και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω **21** ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων **22** και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ **23** και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου **24** ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου **25** επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην **26** και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν **27** και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος **28** και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα **29** και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρυος του ορους εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον **30** αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο **31** και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας

και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν
32 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν
εξουσια ην ο λογος αυτου 33 και εν τη
συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου
ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη 34 λεγων
εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες
απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου
35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι
και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το
δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν
βλαψαν αυτον 36 και εγενετο θαμβος επι
παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες
τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει
επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και
εξερχονται 37 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου
εις παντα τοπον της περιχωρου 38 αναστας δε
εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν
σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη
πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης
39 και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω
πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε
αναστασα διηκονει αυτοις 40 δυνοντος δε του
ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις
ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι
εκαστω αυτων τας χειρας επιθεις εθεραπευσεν
αυτους 41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων
κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος
του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι
ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι 42 γενομενης
δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και
οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου
και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων
43 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις
πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του
θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι 44 και ην
κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω
του ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην
εστως παρα την λιμνην γεννησαρετ 2 και ειδεν
δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις
αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα

3 εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους 4 ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν 5 και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολης της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον 6 και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων 7 και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα 8 ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε 9 θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον 10 ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγρων 11 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω 12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι 13 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου 14 και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις 15 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων 16 αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος 17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου

ην εις το ιασθαι αυτους **18** και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου **19** και μη ευροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου **20** και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου **21** και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη μονος ο θεος **22** επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων **23** τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου η ειπειν εγειραι και περιπατει **24** ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου **25** και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον **26** και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον **27** και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι **28** και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω **29** και εποιησεν δοχην μεγαλην λευις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι **30** και εγογγυζον οι γραμματεις αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε **31** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες **32** ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν **33** οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστευουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των

5

φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν
34 ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους
υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων
εστιν ποιησαι νηστευειν 35 ελευσονται δε ημεραι
και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε
νηστευσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις 36 ελεγεν
δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις
επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον
παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω
παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου 37 και
ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει
δε μηγε ρηξει ο νεος οινος τους ασκους και
αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται
38 αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον
και αμφοτεροι συντηρουνται 39 και ουδεις πιων
παλαιον ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος
χρηστοτερος εστιν

6 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω
διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και
ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυας και
ησθιον ψωχοντες ταις χερσιν 2 τινες δε των
φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν
ποιειν εν τοις σαββασιν 3 και αποκριθεις προς
αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο
εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ
αυτου οντες 4 ως εισηλθεν εις τον οικον του
θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και
εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ
εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις 5 και
ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του
ανθρωπου και του σαββατου 6 εγενετο δε και εν
ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την
συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος
και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα
7 παρετηρουν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι
ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν
κατηγοριαν αυτου 8 αυτος δε ηδει τους
διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω
ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το
μεσον ο δε αναστας εστη 9 ειπεν ουν ο ιησους
προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις

σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι **10** και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη **11** αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου **12** εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου **13** και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν **14** σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον **15** ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην **16** ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης **17** και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων **18** και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο **19** και πας ο οχλος εζητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας **20** και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου **21** μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε **22** μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου **23** χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων **24** πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων **25** ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε **26** ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν οι

ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων **27** αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας **28** ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας **29** τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης **30** παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει **31** και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως **32** και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν **33** και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν **34** και εαν δανειζητε παρ ων ελπιζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα **35** πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους **36** γινεσθε ουν οικτιρμονες καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν **37** και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε **38** διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν **39** ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται **40** ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου **41** τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις **42** η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου

δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου **43** ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον **44** εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην **45** ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου **46** τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω **47** πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος **48** ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν **49** ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καπερναουμ **2** εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος **3** ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου **4** οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο **5** αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν **6** ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλους λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την

στεγην μου εισελθης **7** διο ουδε εμαυτον ηξιωσα
προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο
παις μου **8** και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο
εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας
και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και
αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου
ποιησον τουτο και ποιει **9** ακουσας δε ταυτα ο
ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω
ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν
τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον **10** και
υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον
τον ασθενουντα δουλον υγιαινοντα **11** και εγενετο
εν τω εξης επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν
και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι
και οχλος πολυς **12** ως δε ηγγισεν τη πυλη
της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως υιος
μονογενης τη μητρι αυτου και αυτη [ην] χηρα
και οχλος της πολεως ικανος συν αυτη **13** και
ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και
ειπεν αυτη μη κλαιε **14** και προσελθων ηψατο
της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν
νεανισκε σοι λεγω εγερθητι **15** και ανεκαθισεν ο
νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη
μητρι αυτου **16** ελαβεν δε φοβος παντας και
εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας
εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον
λαον αυτου **17** και εξηλθεν ο λογος ουτος εν
ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη
περιχωρω **18** και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται
αυτου περι παντων τουτων **19** και
προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο
ιωαννης επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο
ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν
20 παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον
ιωαννης ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε
λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν
21 εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο
νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και
τυφλοις πολλοις εχαρισατο το βλεπειν **22** και
αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες
απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι
τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι

καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται 23 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι 24 απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον 25 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειοις εισιν 26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου 27 ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 28 λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν 29 και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου 30 οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου 31 τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι 32 ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε 33 εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει 34 εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων 35 και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων 36 ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη 37 και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος [και] επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου 38 και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσεν και κατεφιλει τους

7

ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω 39 ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν 40 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε 41 δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα 42 μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει 43 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας 44 και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν 45 φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας 46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας 47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα 48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι 49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφιησιν 50 ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω 2 και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει 3 και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και εταιραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταις 4 συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης 5 εξηλθεν ο σπειρων του

σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν
αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και
κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου
κατεφαγεν αυτο 6 και ετερον επεσεν επι την
πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν
ικμαδα 7 και ετερον επεσεν εν μεσω των
ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν
αυτο 8 και ετερον επεσεν εις την γην την
αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον
εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων
ωτα ακουειν ακουετω 9 επηρωτων δε αυτον οι
μαθηται αυτου λεγοντες τις ειη η παραβολη αυτη
10 ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια
της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν
παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και
ακουοντες μη συνιωσιν 11 εστιν δε αυτη η
παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου
12 οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα
ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της
καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν
13 οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα
χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ
εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω
πειρασμου αφισταναται 14 το δε εις τας ακανθας
πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο
μεριμνων και πλουτου και ηδονων του βιου
πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν
15 το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν
καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον
κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη
16 ουδεις δε λυχνον αψας καλυπτει αυτον σκευει
η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας
επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως
17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται
ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις
φανερον ελθη 18 βλεπετε ουν πως ακουετε ος
γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και ος εαν μη εχη
και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου
19 παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι
αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω
δια τον οχλον 20 και απηγγελη αυτω λεγοντων
η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω

ιδειν σε θελοντες **21** ο δε αποκριθεις ειπεν προς
αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν
οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες
αυτον **22** και εγενετο εν μια των ημερων και
αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και
ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της
λιμνης και ανηχθησαν **23** πλεοντων δε αυτων
αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την
λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον
24 προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες
επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις
επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος
και επαυσαντο και εγενετο γαληνη **25** ειπεν δε
αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε
εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος
εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω
υδατι και υπακουουσιν αυτω **26** και κατεπλευσαν
εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν
αντιπεραν της γαλιλαιας **27** εξελθοντι δε αυτω
επι την γην υπηντησεν αυτω ανηρ τις εκ της
πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και
ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν
αλλ εν τοις μνημασιν **28** ιδων δε τον ιησουν
και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη
μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου
του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης
29 παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω
εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις
συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και
πεδαις φυλασσομενος και διαρρησσων τα δεσμα
ηλαυνετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους
30 επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι
εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγεων οτι δαιμονια
πολλα εισηλθεν εις αυτον **31** και παρεκαλει
αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον
απελθειν **32** ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων
βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα
επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και
επετρεψεν αυτοις **33** εξελθοντα δε τα δαιμονια
απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και
ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την
λιμνην και απεπνιγη **34** ιδοντες δε οι βοσκοντες

το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους 35 εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν 36 απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις 37 και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεψεν 38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων 39 υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους 40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον 41 και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου 42 οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκεν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον 43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι 44 προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης 45 και ειπεν ο ιησους τις ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο αψαμενος μου 46 ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνων δυναμιν εξελθουσαν απ εμου 47 ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα 48 ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην 49 ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις

8

παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον **50** ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται **51** ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα **52** εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει **53** και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν **54** αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου **55** και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν **56** και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν **2** και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας **3** και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν **4** και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε **5** και οσοι εαν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους **6** εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου **7** ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων **8** υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη **9** και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον **10** και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδαν **11** οι δε οχλοι

γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους
ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και
τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο **12** η δε
ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα
ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες
εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους
καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν
ερημω τοπω εσμεν **13** ειπεν δε προς αυτους δοτε
αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν
πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι
πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον
λαον τουτον βρωματα **14** ησαν γαρ ωσει ανδρες
πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου
κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα
15 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας
16 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο
ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν
αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις
παρατιθεναι τω οχλω **17** και εφαγον και
εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν
αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα **18** και εγενετο
εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας
συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους
λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι **19** οι δε
αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι
δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων
ανεστη **20** ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με
λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον
χριστον του θεου **21** ο δε επιτιμησας αυτοις
παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο **22** ειπων οτι
δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και
αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και
αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και
τη τριτη ημερα αναστηναι **23** ελεγεν δε προς
παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν
απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον
αυτου και ακολουθειτω μοι **24** ος γαρ εαν θελη
την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν
απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος
σωσει αυτην **25** τι γαρ ωφελειται ανθρωπος
κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η
ζημιωθεις **26** ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους

εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου
επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και
του πατρος και των αγιων αγγελων **27** λεγω δε
υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτων οι ου
μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την
βασιλειαν του θεου **28** εγενετο δε μετα τους
λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων
πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το
ορος προσευξασθαι **29** και εγενετο εν τω
προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου
ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων
30 και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες
ησαν μωσης και ηλιας **31** οι οφθεντες εν δοξη
ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν
ιερουσαλημ **32** ο δε πετρος και οι συν αυτω
ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον
την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους
συνεστωτας αυτω **33** και εγενετο εν τω
διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν πετρος προς
τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι
και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν
μωσει και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει
34 ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και
επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους
εισελθειν εις την νεφελην **35** και φωνη εγενετο
εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου
ο αγαπητος αυτου ακουετε **36** και εν τω
γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και
αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις
ταις ημεραις ουδεν ων εωρακασιν **37** εγενετο δε
εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του
ορους συνηντησεν αυτω οχλος πολυς **38** και
ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων
διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου
οτι μονογενης εστιν μοι **39** και ιδου πνευμα
λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και
σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει
απ αυτου συντριβον αυτον **40** και εδεηθην των
μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ
ηδυνηθησαν **41** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω
γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι
προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον

υιον σου ωδε **42** ετι δε προσερχομενου αυτου
ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν
επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω
και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω
πατρι αυτου **43** εξεπλησσοντο δε παντες επι τη
μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι
πασιν οις εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους
μαθητας αυτου **44** θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων
τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου
μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων **45** οι
δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην
παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται
αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του
ρηματος τουτου **46** εισηλθεν δε διαλογισμος εν
αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων **47** ο δε
ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων
επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω
48 και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το
παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος
εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο
γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος
εσται μεγας **49** αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν
επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου
εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι
ουκ ακολουθει μεθ ημων **50** και ειπεν προς
αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν
καθ ημων υπερ ημων εστιν **51** εγενετο δε εν τω
συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου
και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του
πορευεσθαι εις ιερουσαλημ **52** και απεστειλεν
αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες
εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι
αυτω **53** και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το
προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ
54 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και
ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ
καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους
ως και ηλιας εποιησεν **55** στραφεις δε
επετιμησεν αυτοις [και ειπεν ουκ οιδατε οιου
πνευματος εστε υμεις] **56** [ο γαρ υιος του
ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι
αλλα σωσαι] και επορευθησαν εις ετεραν κωμην

9

57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε **58** και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη **59** ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου **60** ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου **61** ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου **62** ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι **2** ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου **3** υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων **4** μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε **5** εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω **6** και εαν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει **7** εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν **8** και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν **9** και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου **10** εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε **11** και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων

απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου **12** λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη **13** ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν **14** πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν **15** και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθηση **16** ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με **17** υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου **18** ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα **19** ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση **20** πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις **21** εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου **22** και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι **23** και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε **24** λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν **25** και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω **26** ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις **27** ο δε αποκριθεις ειπεν

αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον **28** ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση **29** ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον **30** υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα **31** κατα συγκυριαν δε ιερευς τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν **32** ομοιως δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν **33** σαμαρειτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη **34** και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου **35** και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι **36** τις ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας **37** ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιως **38** εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης **39** και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου **40** η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται **41** αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα **42** ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου 2 ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης 3 τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν 4 και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου 5 και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους 6 επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω 7 κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι 8 λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσον χρηζει 9 καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν 10 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται 11 τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει αυτω 12 η και εαν αιτηση ωον μη επιδωσει αυτω σκορπιον 13 ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον 14 και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι 15 τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 16 ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου 17 αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα

βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει **18** ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια **19** ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται **20** ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου **21** οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου **22** επαν δε ο ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν **23** ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει **24** οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον **25** και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον **26** τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων **27** εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας **28** αυτος δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον **29** των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου **30** καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον τοις νινευιταις ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη **31** βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε **32** ανδρες νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι

μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 33 ουδεις δε λυχνον αψας εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγος βλεπωσιν 34 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον 35 σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν 36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε 37 εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος τις οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν 38 ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου 39 ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας 40 αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν 41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν 42 αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι 43 ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις 44 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν 45 αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις 46 ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις 47 ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους 48 αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια 49 δια τουτο και η σοφια

11

του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν **50** ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης **51** απο του αιματος αβελ εως του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης **52** ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθετε και τους εισερχομενους εκωλυσατε **53** λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων **54** ενεδρευοντες αυτον ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12 εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις **2** ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται **3** ανθ ων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων **4** λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι **5** υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε **6** ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου **7** αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε **8** λεγω δε υμιν πας ος αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου **9** ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου

10 και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται **11** οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνατε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε **12** το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν **13** ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν **14** ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμας **15** ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου **16** ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα **17** και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου **18** και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γενηματα μου και τα αγαθα μου **19** και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε ευφραινου **20** ειπεν δε αυτω ο θεος αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τινι εσται **21** ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων **22** ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε **23** η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος **24** κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οις ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων **25** τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα **26** ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε **27** κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων **28** ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και

αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι 29 και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε 30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων 31 πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν 32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν 33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει 34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται 35 εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι 36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω 37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις 38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι 39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου 40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται 41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας 42 ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον 43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως 44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον 45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε

και πινειν και μεθυσκεσθαι **46** ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει **47** εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας **48** ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον **49** πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη **50** βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη **51** δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον **52** εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν **53** διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης **54** ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως **55** και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται **56** υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε **57** τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον **58** ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εις φυλακην **59** λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδως

13 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελλοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων **2** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν

13

3 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε 4 η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ 5 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε 6 ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν 7 ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει 8 ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια 9 καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεις αυτην 10 ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν 11 και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες 12 ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθενειας σου 13 και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον 14 αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου 15 απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει 16 ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου 17 και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου 18 ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην 19 ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων

ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν
και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του
ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου
20 παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του
θεου 21 ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη
ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη
ολον 22 και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας
διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ
23 ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι
σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους 24 αγωνιζεσθε
εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω
υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν
25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και
αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι
και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε
ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα
υμας ποθεν εστε 26 τοτε αρξεσθε λεγειν
εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις
πλατειαις ημων εδιδαξας 27 και ερει λεγω υμιν
ουκ οιδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου
παντες οι εργαται της αδικιας 28 εκει εσται ο
κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν
οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας
τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε
εκβαλλομενους εξω 29 και ηξουσιν απο ανατολων
και δυσμων και βορρα και νοτου και
ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου 30 και
ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν
πρωτοι οι εσονται εσχατοι 31 εν αυτη τη ημερα
προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε
και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε
αποκτειναι 32 και ειπεν αυτοις πορευθεντες
ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια
και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη
τριτη τελειουμαι 33 πλην δει με σημερον και
αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ
ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ
34 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους
προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους
προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα
σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας
πτερυγας και ουκ ηθελησατε 35 ιδου αφιεται

13

υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον 2 και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου 3 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν 4 οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν 5 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου 6 και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα 7 ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους 8 οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου 9 και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν 10 αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι 11 οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται 12 ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα 13 αλλ οταν ποιης δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους 14 και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων 15 ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος ος φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου 16 ο δε ειπεν αυτω

ανθρωπος τις εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους 17 και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα 18 και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον 19 και ετερος ειπεν ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον 20 και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν 21 και παραγενομενος ο δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους εισαγαγε ωδε 22 και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ως επεταξας και ετι τοπος εστιν 23 και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου 24 λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου [πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι] 25 συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους 26 ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητης ειναι 27 και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης 28 τις γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εις απαρτισμον 29 ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω 30 λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι 31 η τις βασιλευς πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων

14

ερχομενω επ αυτον **32** ει δε μηγε ετι πορρω
αυτου οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς
ειρηνην **33** ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ
αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου
δυναται μου ειναι μαθητης **34** καλον το αλας
εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται
35 ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν
εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15 ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι
και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου **2** και διεγογγυζον
οι φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι
ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει
αυτοις **3** ειπεν δε προς αυτους την παραβολην
ταυτην λεγων **4** τις ανθρωπος εξ υμων εχων
εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων ου
καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και
πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο **5** και
ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων
6 και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους
και τους γειτονας λεγων αυτοις συγχαρητε μοι
οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος **7** λεγω
υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι
αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα
δικαιοις οιτινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας
8 η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση
δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την
οικιαν και ζητει επιμελως εως οτου ευρη **9** και
ευρουσα συγκαλειται τας φιλας και τας γειτονας
λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην
ην απωλεσα **10** ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται
ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω
μετανοουντι **11** ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο
υιους **12** και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι
πατερ δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας
και διειλεν αυτοις τον βιον **13** και μετ ου
πολλας ημερας συναγαγων απαντα ο νεωτερος
υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει
διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως
14 δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος
ισχυρος κατα την χωραν εκεινην και αυτος
ηρξατο υστερεισθαι **15** και πορευθεις εκολληθη

ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμψεν
αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους
16 και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο
των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις
εδιδου αυτω 17 εις εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι
μισθιοι του πατρος μου περισσευουσιν αρτων εγω
δε λιμω απολλυμαι 18 αναστας πορευσομαι προς
τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις
τον ουρανον και ενωπιον σου 19 και ουκετι ειμι
αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των
μισθιων σου 20 και αναστας ηλθεν προς τον
πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος
ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και
δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και
κατεφιλησεν αυτον 21 ειπεν δε αυτω ο υιος
πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου
και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου
22 ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου
εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε
αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου
και υποδηματα εις τους ποδας 23 και
ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και
φαγοντες ευφρανθωμεν 24 οτι ουτος ο υιος μου
νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην και
ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι 25 ην δε ο
υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως
ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας
και χορων 26 και προσκαλεσαμενος ενα των
παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα 27 ο δε ειπεν
αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ
σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινοντα
αυτον απελαβεν 28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν
εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει
αυτον 29 ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου
τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην
σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον
ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω 30 οτε δε ο
υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα
πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον τον
σιτευτον 31 ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε
μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν
32 ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο

αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην και ευρεθη

16 ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου 2 και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνηση ετι οικονομειν 3 ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι 4 εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων 5 και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου 6 ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα 7 επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα 8 και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν 9 καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας 10 ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν 11 ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει 12 και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει 13 ουδεις οικετης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα 14 ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον 15 και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των

ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων
οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον
του θεου **16** ο νομος και οι προφηται εως
ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου
ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται
17 ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην
παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν
18 πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων
ετεραν μοιχευει και πας ο απολελυμενην απο
ανδρος γαμων μοιχευει **19** ανθρωπος δε τις ην
πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον
ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως **20** πτωχος
δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς τον
πυλωνα αυτου ηλκωμενος **21** και επιθυμων
χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο
της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες
ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου **22** εγενετο
δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον
υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ
απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη **23** και
εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου
υπαρχων εν βασανοις ορα τον αβρααμ απο
μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου
24 και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ
ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το
ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη
την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι
ταυτη **25** ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι
απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και
λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται
συ δε οδυνασαι **26** και επι πασιν τουτοις
μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται
οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη
δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημας διαπερωσιν
27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψης
αυτον εις τον οικον του πατρος μου **28** εχω γαρ
πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα
μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της
βασανου **29** λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσεα
και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων **30** ο δε
ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο
νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν

31 ειπεν δε αυτω ει μωσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17 ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται 2 λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων 3 προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω 4 και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη λεγων μετανοω αφησεις αυτω 5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθες ημιν πιστιν 6 ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν 7 τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεως παρελθων αναπεσε 8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ 9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω 10 ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν 11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και γαλιλαιας 12 και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηντησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν 13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημας 14 και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν 15 εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον 16 και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτης 17 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα

εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που **18** ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος **19** και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε **20** επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως **21** ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν **22** ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε **23** και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε **24** ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου **25** πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης **26** και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου **27** ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας **28** ομοιως και ως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν **29** η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας **30** κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται **31** εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω **32** μνημονευετε της γυναικος λωτ **33** ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και ος εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην **34** λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας εις παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται **35** δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται **36** **37** και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε

ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18 ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν
2 λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος
3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου 4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι 5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη με 6 ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει 7 ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βοωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις 8 λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης 9 ειπεν δε προς τινας τους πεποιθοτας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην 10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης 11 ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης 12 νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι 13 και ο τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εις τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εις το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω 14 λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου η γαρ εκεινος οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται 15 προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις 16 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ

τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου **17** αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην **18** και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω **19** ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος **20** τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου **21** ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου **22** ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι **23** ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα **24** ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου **25** ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **26** ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι **27** ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω **28** ειπεν δε πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι **29** ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου **30** ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον **31** παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου **32** παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται **33** και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται **34** και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα **35** εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο

παρα την οδον προσαιτων **36** ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο **37** απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται **38** και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με **39** και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με **40** σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον **41** λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω **42** και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε **43** και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω **2** και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και ουτος ην πλουσιος **3** και εζητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην **4** και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι [δι] εκεινης εμελλεν διερχεσθαι **5** και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι **6** και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων **7** και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι **8** σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημισυ των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν **9** ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν **10** ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος **11** ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι **12** ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω

βασιλειαν και υποστρεψαι 13 καλεσας δε δεκα
δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και
ειπεν προς αυτους πραγματευσασθε εως ερχομαι
14 οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και
απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου
θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας 15 και
εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την
βασιλειαν [και] ειπεν φωνηθηναι αυτω τους
δουλους τουτους οις εδωκεν το αργυριον ινα γνω
τις τι διεπραγματευσατο 16 παρεγενετο δε ο
πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο
δεκα μνας 17 και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε
οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων
επανω δεκα πολεων 18 και ηλθεν ο δευτερος
λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας
19 ειπεν δε και τουτω και σου γινου επανω
πεντε πολεων 20 και ετερος ηλθεν λεγων κυριε
ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν
σουδαριω 21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος
αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο
ουκ εσπειρας 22 λεγει δε αυτω εκ του στοματος
σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω
ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και
θεριζων ο ουκ εσπειρα 23 και δια τι ουκ εδωκας
το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν
τοκω αν επραξα αυτο 24 και τοις παρεστωσιν
ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας
δεκα μνας εχοντι 25 και ειπον αυτω κυριε εχει
δεκα μνας 26 λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω
εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο
εχει αρθησεται απ αυτου 27 πλην τους εχθρους
μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι
επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε
εμπροσθεν μου 28 και ειπων ταυτα επορευετο
εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα 29 και
εγενετο ως ηγγισεν εις βηθσφαγη και βηθανιαν
προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν
δυο των μαθητων αυτου 30 ειπων υπαγετε εις
την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι
ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε
ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε
31 και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως

19

ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει
32 απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως
ειπεν αυτοις 33 λυοντων δε αυτων τον πωλον
ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον
πωλον 34 οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν
εχει 35 και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και
επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον
επεβιβασαν τον ιησουν 36 πορευομενου δε αυτου
υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω
37 εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει
του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος
των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη
μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων
38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευς εν
ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν
υψιστοις 39 και τινες των φαρισαιων απο του
οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον
τοις μαθηταις σου 40 και αποκριθεις ειπεν
αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι
λιθοι κεκραξονται 41 και ως ηγγισεν ιδων την
πολιν εκλαυσεν επ αυτη 42 λεγων οτι ει εγνως
και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς
ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου
43 οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν
οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε
και συνεξουσιν σε παντοθεν 44 και εδαφιουσιν
σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν
εν σοι λιθον επι λιθω ανθ ων ουκ εγνως τον
καιρον της επισκοπης σου 45 και εισελθων εις
το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν
αυτω και αγοραζοντας 46 λεγων αυτοις
γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν
υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων
47 και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι
δε αρχιερεις και οι γραμματεις εζητουν αυτον
απολεσαι και οι πρωτοι του λαου 48 και ουχ
ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας
εξεκρεματο αυτου ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων
διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και
ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι

γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις 2 και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην 3 αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι 4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων 5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω 6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι 7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν 8 και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω 9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδοτο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους 10 και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον 11 και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον 12 και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον 13 ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται 14 ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια 15 και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος 16 ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο 17 ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας 18 πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον 19 και εζητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους

την παραβολην ταυτην ειπεν **20** και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος **21** και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις **22** εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου **23** κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους τι με πειραζετε **24** επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος **25** ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοινυν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω **26** και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν **27** προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον **28** λεγοντες διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου **29** επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος **30** και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος **31** και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον **32** υστερον [δε] παντων απεθανεν και η γυνη **33** εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα **34** και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται **35** οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται **36** ουτε γαρ αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες **37** οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης εμηνυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ **38** θεος δε ουκ εστιν νεκρων

αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν
39 αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον
διδασκαλε καλως ειπας 40 ουκετι δε ετολμων
επερωταν αυτον ουδεν 41 ειπεν δε προς αυτους
πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι
42 και αυτος δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν
ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου
43 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των
ποδων σου 44 δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και
πως υιος αυτου εστιν 45 ακουοντος δε παντος
του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου
46 προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων
περιπατειν εν στολαις και φιλουντων ασπασμους
εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις
συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις
47 οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και
προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται
περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα
αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους 2 ειδεν δε
τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο
λεπτα 3 και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η
χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν
4 απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις
εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του
υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν
εβαλεν 5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι
λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν
6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ
αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται
7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε
ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη
ταυτα γινεσθαι 8 ο δε ειπεν βλεπετε μη
πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι
μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν
μη ουν πορευθητε οπισω αυτων 9 οταν δε
ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη
πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ
ευθεως το τελος 10 τοτε ελεγεν αυτοις
εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι
βασιλειαν 11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους

και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται **12** προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου **13** αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον **14** θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηναι **15** εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν **16** παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων **17** και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου **18** και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται **19** εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων **20** οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης **21** τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην **22** οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα **23** ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω τουτω **24** και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων **25** και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου **26** αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται **27** και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης **28** αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων **29** και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα

δενδρα **30** οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν **31** ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου **32** αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται **33** ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν **34** προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη **35** ως παγις γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης **36** αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου **37** ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων **38** και πας ο λαος ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα **2** και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον **3** εισηλθεν δε σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα **4** και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις **5** και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι **6** και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοις ατερ οχλου **7** ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα **8** και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν **9** οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασομεν **10** ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται **11** και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου

φαγω **12** κακεινος υμιν δειξει ανωγεον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε **13** απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα **14** και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω **15** και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν **16** λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου **17** και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις **18** λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εως οτου η βασιλεια του θεου ελθη **19** και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν **20** ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον **21** πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης **22** και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται **23** και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν **24** εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων **25** ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται **26** υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακονων **27** τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακονων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο διακονων **28** υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου **29** καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν **30** ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου [εν τη βασιλεια μου] και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ **31** ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον

σιτον **32** εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριξον τους αδελφους σου **33** ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι **34** ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με **35** και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουθενος **36** ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν **37** λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει **38** οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν **39** και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου **40** γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον **41** και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσηυχετο **42** λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω **43** ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον **44** και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχετο εγενετο δε ο ιδρως αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην **45** και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης **46** και ειπεν αυτοις τι καθευδετε αναστantες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον **47** ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον **48** ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδως **49** ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα **50** και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ους το δεξιον **51** αποκριθεις δε ο

ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αψαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον **52** ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων **53** καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους **54** συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν **55** αψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετρος εν μεσω αυτων **56** ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην **57** ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον **58** και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι **59** και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις διισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν **60** ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ **61** και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρις **62** και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρως **63** και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες **64** και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε **65** και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον **66** και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεις και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες **67** ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε **68** εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε **69** απο του νυν εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου **70** ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη

υμεις λεγετε οτι εγω ειμι **71** οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον **2** ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι **3** ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις **4** ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω **5** οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε **6** πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν **7** και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις **8** ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον **9** επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω **10** ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου **11** εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω **12** εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους **13** πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον **14** ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου **15** αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω

16 παιδευσας ουν αυτον απολυσω **17** αναγκην δε
ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα
18 ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον
απολυσον δε ημιν βαραββαν **19** οστις ην δια
στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον
βεβλημενος εις φυλακην **20** παλιν ουν ο πιλατος
προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν **21** οι
δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον
αυτον **22** ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ
κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον
εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω **23** οι δε
επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον
σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και
των αρχιερεων **24** ο δε πιλατος επεκρινεν
γενεσθαι το αιτημα αυτων **25** απελυσεν δε τον
δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την
φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω
θεληματι αυτων **26** και ως απηγαγον αυτον
επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου ερχομενου
απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν
οπισθεν του ιησου **27** ηκολουθει δε αυτω πολυ
πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο
και εθρηνουν αυτον **28** στραφεις δε προς αυτας
ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε
επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα
υμων **29** οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις
ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ
εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν **30** τοτε
αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και
τοις βουνοις καλυψατε ημας **31** οτι ει εν τω
υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται
32 ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω
αναιρεθηναι **33** και οτε απηλθον επι τον τοπον
τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον
και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ
αριστερων **34** ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες
αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι
δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον **35** και
ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι
αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν
σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του
θεου εκλεκτος **36** ενεπαιζον δε αυτω και οι

στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες
αυτω **37** και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των
ιουδαιων σωσον σεαυτον **38** ην δε και επιγραφη
γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και
ρωμαικοις και εβραικοις ουτος εστιν ο βασιλευς
των ιουδαιων **39** εις δε των κρεμασθεντων
κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο
χριστος σωσον σεαυτον και ημας **40** αποκριθεις
δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ
τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει **41** και
ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν
απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν
42 και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν
ελθης εν τη βασιλεια σου **43** και ειπεν αυτω ο
ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν
τω παραδεισω **44** ην δε ωσει ωρα εκτη και
σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης
45 και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το
καταπετασμα του ναου μεσον **46** και φωνησας
φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας
σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα
ειπων εξεπνευσεν **47** ιδων δε ο εκατονταρχος το
γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο
ανθρωπος ουτος δικαιος ην **48** και παντες οι
συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην
θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα
στηθη υπεστρεφον **49** ειστηκεισαν δε παντες οι
γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι
συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας
ορωσαι ταυτα **50** και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ
βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος
51 ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και
τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των
ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την
βασιλειαν του θεου **52** ουτος προσελθων τω
πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου **53** και
καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν
αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω
ουδεις κειμενος **54** και ημερα ην παρασκευη
σαββατον επεφωσκεν **55** κατακολουθησασαι δε
γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της
γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το

σωμα αυτου **56** υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις **2** ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου **3** και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου **4** και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις **5** εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων **6** ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια **7** λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι **8** και εμνησθησαν των ρηματων αυτου **9** και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις **10** ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια [η] ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα **11** και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις **12** ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος **13** και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους **14** και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων **15** και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις **16** οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον **17** ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι **18** αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προς αυτον συ

μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνως τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις **19** και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου **20** οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον **21** ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο **22** αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον **23** και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην **24** και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον **25** και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται **26** ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου **27** και αρξαμενος απο μωσεως και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου **28** και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι **29** και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις **30** και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις **31** αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων **32** και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ως ελαλει ημιν εν τη οδω και ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας **33** και αναστantες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις **34** λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι **35** και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω

και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου
36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους
εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη
υμιν **37** πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι
εδοκουν πνευμα θεωρειν **38** και ειπεν αυτοις τι
τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι
αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων **39** ιδετε
τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος
εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα
σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε
εχοντα **40** και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας
χειρας και τους ποδας **41** ετι δε απιστουντων
αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν
αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε **42** οι δε
επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος και απο
μελισσιου κηριου **43** και λαβων ενωπιον αυτων
εφαγεν **44** ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους
ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει
πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω
μωσεως και προφηταις και ψαλμοις περι εμου
45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι
τας γραφας **46** και ειπεν αυτοις οτι ουτως
γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και
αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα **47** και
κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και
αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον
απο ιερουσαλημ **48** υμεις δε εστε μαρτυρες
τουτων **49** και ιδου εγω αποστελλω την
επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε
καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εως ου
ενδυσησθε δυναμιν εξ υψους **50** εξηγαγεν δε
αυτους εξω εως εις βηθανιαν και επαρας τας
χειρας αυτου ευλογησεν αυτους **51** και εγενετο
εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων
και ανεφερετο εις τον ουρανον **52** και αυτοι
προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ
μετα χαρας μεγαλης **53** και ησαν δια παντος
εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον
αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος 2 ουτος ην εν αρχη προς τον θεον 3 παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν 4 εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων 5 και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν 6 εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης 7 ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου 8 ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος 9 ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον 10 εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω 11 εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον 12 οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου 13 οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν 14 και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας 15 ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην 16 και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος 17 οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο 18 θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο

1

19 και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει **20** και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος **21** και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου **22** ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου **23** εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης **24** και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων **25** και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης **26** απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε **27** αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος **28** ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων **29** τη επαυριον βλεπει [ο ιωαννης] τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου **30** ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην **31** καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων **32** και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον **33** καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω **34** καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου **35** τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο **36** και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου **37** και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου **38** στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας

λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο
λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις
39 λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον
που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν
εκεινην ωρα ην ως δεκατη 40 ην ανδρεας ο
αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των
ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων
αυτω 41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον
ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον
μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος 42 και
ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας [δε]
αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα
συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος 43 τη
επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και
ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω [ο ιησους]
ακολουθει μοι 44 ην δε ο φιλιππος απο
βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου
45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει
αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι
προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ
τον απο ναζαρετ 46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ
εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω
φιλιππος ερχου και ιδε 47 ειδεν ο ιησους τον
ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι
αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ
εστιν 48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με
γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ
του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην
ειδον σε 49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω
ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς
του ισραηλ 50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω
οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης
πιστευεις μειζω τουτων οψει 51 και λεγει αυτω
αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον
ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου
αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του
ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα
της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει
2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου
εις τον γαμον 3 και υστερησαντος οινου λεγει

η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν
4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι
ουπω ηκει η ωρα μου **5** λεγει η μητηρ αυτου
τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε
6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα
τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα
μετρητας δυο η τρεις **7** λεγει αυτοις ο ιησους
γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας
εως ανω **8** και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και
φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν **9** ως δε
εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον
γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε
διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει
τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος **10** και λεγει αυτω
πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν
και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ
τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι **11** ταυτην
εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν
κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν
αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται
αυτου **12** μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ
αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου
και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου
πολλας ημερας **13** και εγγυς ην το πασχα των
ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους
14 και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας
και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας
καθημενους **15** και ποιησας φραγελλιον εκ
σχοινιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε
προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων
εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν
16 και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε
ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος
μου οικον εμποριου **17** εμνησθησαν δε οι
μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος
του οικου σου καταφαγεται με **18** απεκριθησαν
ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον
δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις **19** απεκριθη
ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον
και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον **20** ειπον ουν
οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη
ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις

αυτον **21** εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου **22** οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους **23** ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει **24** αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας **25** και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων **2** ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου **3** απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου **4** λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι **5** απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου **6** το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν **7** μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν **8** το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος **9** απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι **10** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις **11** αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε **12** ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια

πιστευσετε **13** και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω **14** και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου **15** ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον **16** ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον **17** ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου **18** ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου **19** αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα **20** πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου **21** ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα **22** μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν **23** ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αινων εγγυς του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο **24** ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης **25** εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου **26** και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον **27** απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου **28** αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου **29** ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται

30 εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι 31 ο
ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ
της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει
ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν
32 και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και
την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει 33 ο
λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο
θεος αληθης εστιν 34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος
τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου
διδωσιν ο θεος το πνευμα 35 ο πατηρ αγαπα
τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου
36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο
δε απειθων τω υιω ουκ οψεται [την] ζωην αλλ η
οργη του θεου μενει επ αυτον

4 ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι
φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και
βαπτιζει η ιωαννης 2 καιτοιγε ιησους αυτος ουκ
εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου 3 αφηκεν την
ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν 4 εδει
δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας
5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην
συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ
τω υιω αυτου 6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο
ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας
εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη
7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ
λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πιειν 8 οι γαρ
μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα
τροφας αγορασωσιν 9 λεγει ουν αυτω η γυνη η
σαμαρειτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πιειν
αιτεις ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ
συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις 10 απεκριθη
ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του
θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πιειν συ
αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων
11 λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεις
και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ
το ζων 12 μη συ μειζων ει του πατρος ημων
ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ
αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα
αυτου 13 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πας

ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν
14 ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω
αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ
ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος
αλλομενου εις ζωην αιωνιον **15** λεγει προς αυτον
η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη
διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν **16** λεγει αυτη
ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε
ενθαδε **17** απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω
ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλως ειπας οτι
ανδρα ουκ εχω **18** πεντε γαρ ανδρας εσχες και
νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες
ειρηκας **19** λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι
προφητης ει συ **20** οι πατερες ημων εν τω ορει
τουτω προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν
ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει προσκυνειν
21 λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι
ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν
ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι **22** υμεις
προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο
οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν
23 αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι
αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι
εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ
τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον
24 πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον
εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν
25 λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιας ερχεται ο
λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελει
ημιν παντα **26** λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο
λαλων σοι **27** και επι τουτω ηλθον οι μαθηται
αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει
ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ
αυτης **28** αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη
και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις
ανθρωποις **29** δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι
παντα οσα εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος
30 εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς
αυτον **31** εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι
μαθηται λεγοντες ραββι φαγε **32** ο δε ειπεν
αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ
οιδατε **33** ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους

μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν **34** λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον **35** ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη **36** και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων **37** εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων **38** εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε **39** εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα **40** ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας **41** και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου **42** τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος **43** μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν **44** αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει **45** οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην **46** ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καπερναουμ **47** ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν **48** ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε **49** λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου **50** λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο

4

υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο **51** ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηντησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη **52** επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος **53** εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη **54** τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5 μετα ταυτα ην [η] εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα **2** εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα **3** εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν **4** αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος υγιης εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι **5** ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα [και] οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια **6** τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι **7** απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει **8** λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει **9** και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα **10** ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον **11** απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει **12** ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει **13** ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν

ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω
14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω
ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι
αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται
15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις
ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη
16 και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι
και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν
σαββατω **17** ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο
πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι
18 δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι
ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το
σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον
ισον εαυτον ποιων τω θεω **19** απεκρινατο ουν ο
ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν
ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν
μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν
εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει
20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα
δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων
δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε **21** ωσπερ
γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει
ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει **22** ουδε
γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν
πασαν δεδωκεν τω υιω **23** ινα παντες τιμωσιν
τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων
τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα
αυτον **24** αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον
λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με
εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται
αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην
25 αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και
νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης
του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται
26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως
εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω **27** και
εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος
ανθρωπου εστιν **28** μη θαυμαζετε τουτο οτι
ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις
ακουσονται της φωνης αυτου **29** και
εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις
αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις

αναστασιν κρισεως 30 ου δυναμαι εγω ποιειν
απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η
κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα
το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με
πατρος 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η
μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης 32 αλλος εστιν
ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν
η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου 33 υμεις
απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη
αληθεια 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την
μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις
σωθητε 35 εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και
φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προς
ωραν εν τω φωτι αυτου 36 εγω δε εχω την
μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α
εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα
εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο
πατηρ με απεσταλκεν 37 και ο πεμψας με
πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην
αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου
εωρακατε 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε
μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω
υμεις ου πιστευετε 39 ερευνατε τας γραφας οτι
υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνιον εχειν και
εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου 40 και
ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε
41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω 42 αλλ
εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε
εν εαυτοις 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του
πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη
εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε 44 πως
δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων
λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου
θεου ου ζητειτε 45 μη δοκειτε οτι εγω
κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο
κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε
46 ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι
περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν 47 ει δε τοις
εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις
ρημασιν πιστευσετε

6 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος 2 και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων 3 ανηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου 4 ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων 5 επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν 7 απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη 8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου 9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους 10 ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι 11 ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον 12 ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι απολητai 13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσεν τοις βεβρωκοσιν 14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον 15 ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εις το ορος αυτος μονος 16 ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν 17 και εμβαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους 18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο 19 εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν

περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν **20** ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε **21** ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον **22** τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον **23** αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου **24** οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν **25** και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας **26** απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε **27** εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος **28** ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου **29** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος **30** ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη **31** οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν **32** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωυσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον **33** ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω **34** ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον **35** ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου

μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε **36** αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε **37** παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω **38** οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με **39** τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο [εν] τη εσχατη ημερα **40** τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα **41** εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου **42** και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα **43** απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων **44** ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα **45** εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με **46** ουχ οτι τον πατερα τις εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα **47** αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον **48** εγω ειμι ο αρτος της ζωης **49** οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον **50** ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη **51** εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης **52** εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν **53** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και

πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις
54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το
αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον
[εν] τη εσχατη ημερα **55** η γαρ σαρξ μου
αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως
εστιν ποσις **56** ο τρωγων μου την σαρκα και
πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω
57 καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω
δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος
ζησεται δι εμε **58** ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του
ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες
υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον
τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα **59** ταυτα ειπεν
εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ **60** πολλοι
ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον
σκληρος εστιν ουτος ο λογος τις δυναται αυτου
ακουειν **61** ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι
γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν
αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει **62** εαν ουν
θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου
ην το προτερον **63** το πνευμα εστιν το
ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α
εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν
64 αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν
ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη
πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον
65 και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις
δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω
εκ του πατρος μου **66** εκ τουτου πολλοι
απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και
ουκετι μετ αυτου περιεπατουν **67** ειπεν ουν ο
ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν
68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς
τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις
69 και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι
συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος
70 απεκριθη αυτοις [ο ιησους] ουκ εγω υμας
τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος
εστιν **71** ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος
ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι
εις ων εκ των δωδεκα

7 και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι 2 ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια 3 ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις 4 ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω 5 ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον 6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος 7 ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν 8 υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται 9 ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια 10 ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις την εορτην ου φανερως αλλ ως εν κρυπτω 11 οι ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος 12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον 13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων 14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν 15 και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως 16 απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με 17 εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω 18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν 19 ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι 20 απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι

7

21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε 22 δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον 23 ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω 24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε 25 ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι 26 και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος 27 αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν 28 εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε 29 εγω οιδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν 30 εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου 31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν 32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον 33 ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμψαντα με 34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 35 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας 36 τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 37 εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω 38 ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν

η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν
υδατος ζωντος **39** τουτο δε ειπεν περι του
πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες
εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους
ουδεπω εδοξασθη **40** πολλοι ουν εκ του οχλου
ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως
ο προφητης **41** αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο
χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο
χριστος ερχεται **42** ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ
του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης
οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται **43** σχισμα ουν
εν τω οχλω εγενετο δι αυτον **44** τινες δε ηθελον
εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ
αυτον τας χειρας **45** ηλθον ουν οι υπηρεται
προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον
αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον
46 απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως
ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος
47 απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και
υμεις πεπλανησθε **48** μη τις εκ των αρχοντων
επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων
49 αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον
επικαταρατοι εισιν **50** λεγει νικοδημος προς
αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ
αυτων **51** μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον
εαν μη ακουση παρ αυτου προτερὸν και γνω τι
ποιει **52** απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και
συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι
προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγερται
53 και απηλθεν εκαστος εις τον οικον αυτου

8 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων
2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και
πας ο λαος ηρχετο [προς αυτον] και καθισας
εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις
και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα επι μοιχεια
κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω
4 λεγουσιν αυτω [πειραζοντες] διδασκαλε ταυτην
ευρομεν επ αυτοφωρω μοιχευομενην **5** εν δε τω
νομω ημων μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας
λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις [περι αυτης]
6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν

κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας
τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη
προσποιουμενος 7 ως δε επεμενον ερωτωντες
αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο
αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην τον λιθον
βαλετω 8 και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις
την γην 9 οι δε ακουσαντες και υπο της
συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις
αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων [εως των
εσχατων] και κατελειφθη μονος ο ιησους και η
γυνη εν μεσω ουσα 10 ανακυψας δε ο ιησους
και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν
αυτη [γυναι] που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου
ουδεις σε κατεκρινεν 11 η δε ειπεν ουδεις κυριε
ειπεν δε [αυτη] ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω
πορευου και [απο του νυν] μηκετι αμαρτανε
12 παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων
εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι
ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως
της ζωης 13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ
περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ
εστιν αληθης 14 απεκριθη ιησους και ειπεν
αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης
εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και
που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι
και που υπαγω 15 υμεις κατα την σαρκα
κρινετε εγω ου κρινω ουδενα 16 και εαν κρινω
δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος
ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ
17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι
δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν 18 εγω
ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι
εμου ο πεμψας με πατηρ 19 ελεγον ουν αυτω
που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε
οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και
τον πατερα μου ηδειτε αν 20 ταυτα τα ρηματα
ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων
εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω
εληλυθει η ωρα αυτου 21 ειπεν ουν παλιν
αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και
εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω
υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 22 ελεγον ουν

οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν **23** και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου **24** ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων **25** ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν **26** πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον **27** ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν **28** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω **29** και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε **30** ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον **31** ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε **32** και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας **33** απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε **34** απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας **35** ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα **36** εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε **37** οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν **38** εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε **39** απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε [αν] **40** νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα την ηκουσα παρα του θεου τουτο αβρααμ ουκ

εποιησεν **41** υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον **42** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν **43** δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον **44** υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου **45** εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι **46** τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι **47** ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε **48** απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις **49** απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με **50** εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων **51** αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα **52** ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα **53** μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις **54** απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν **55** και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω **56** αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και

ειδεν και εχαρη 57 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς
αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ
εωρακας 58 ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην
λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι
59 ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους
δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια
μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ
γενετης 2 και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται
αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι
γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη 3 απεκριθη
ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου
αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω
4 εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με
εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται
εργαζεσθαι 5 οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του
κοσμου 6 ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και
εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν
τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου
7 και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την
κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται
απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν
βλεπων 8 οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες
αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ
ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων 9 αλλοι
ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω
εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι 10 ελεγον ουν
αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι
11 απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος
ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους
οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την
κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε
και νιψαμενος ανεβλεψα 12 ειπον ουν αυτω που
εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα 13 αγουσιν αυτον
προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον 14 ην δε
σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και
ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους 15 παλιν ουν
ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο
δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν μου επι τους
οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω 16 ελεγον
ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος

ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου
τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος
αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην
εν αυτοις 17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι
λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους
οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν
18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι
τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν
τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος 19 και
ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος
υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως
ουν αρτι βλεπει 20 απεκριθησαν δε αυτοις οι
γονεις αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο
υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη 21 πως δε
νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους
οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος ηλικιαν εχει
αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει
22 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο
τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι
ινα εαν τις αυτον ομολογηση χριστον
αποσυναγωγος γενηται 23 δια τουτο οι γονεις
αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε
24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην
τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις
οιδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν
25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος
εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι
βλεπω 26 ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι
πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους 27 απεκριθη
αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι
παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου
μαθηται γενεσθαι 28 ελοιδορησαν αυτον και
ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του
μωσεως εσμεν μαθηται 29 ημεις οιδαμεν οτι
μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν
ποθεν εστιν 30 απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν
αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις
ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους
οφθαλμους 31 οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος
ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το
θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει 32 εκ του
αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους

τυφλου γεγεννημενου 33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν 34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιαις συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω 35 ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου 36 απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον 37 ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν 38 ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω 39 και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται 40 και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν 41 ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης 2 ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων 3 τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα 4 και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου 5 αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην 6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις 7 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων 8 παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα 9 εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει 10 ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση

εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν
11 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος
την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων
12 ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ
εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον
και αφιησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος
αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα **13** ο δε
μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει
αυτω περι των προβατων **14** εγω ειμι ο ποιμην
ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο
των εμων **15** καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω
γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι
υπερ των προβατων **16** και αλλα προβατα εχω α
ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει
αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και
γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην **17** δια τουτο
ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην
μου ινα παλιν λαβω αυτην **18** ουδεις αιρει
αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ
εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν
εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην
ελαβον παρα του πατρος μου **19** σχισμα ουν
παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους
τουτους **20** ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον
εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε **21** αλλοι
ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου
μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν
22 εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και
χειμων ην **23** και περιεπατει ο ιησους εν τω
ιερω εν τη στοα σολομωνος **24** εκυκλωσαν ουν
αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την
ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν
παρρησια **25** απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον
υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν
τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι
εμου **26** αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ
των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν
27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει
καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι
28 καγω ζωην αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη
απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις
αυτα εκ της χειρος μου **29** ο πατηρ μου ος

δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις
δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου
30 εγω και ο πατηρ εν εσμεν 31 εβασταsαν ουν
παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον
32 απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα
εδειξα υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων
εργον λιθαζετε με 33 απεκριθησαν αυτω οι
ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν
σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος
ων ποιεις σεαυτον θεον 34 απεκριθη αυτοις ο
ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων
εγω ειπα θεοι εστε 35 ει εκεινους ειπεν θεους
προς ους ο λογος του θεου εγενετο και ου
δυναται λυθηναι η γραφη 36 ον ο πατηρ
ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις
λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον υιος του θεου
ειμι 37 ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη
πιστευετε μοι 38 ει δε ποιω καν εμοι μη
πιστευητε τοις εργοις πιστευσατε ινα γνωτε και
πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω
39 εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν
εκ της χειρος αυτων 40 και απηλθεν παλιν
περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην
ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει
41 και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι
ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε
οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην 42 και
επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ
της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης
αυτης 2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον
μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν
αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει
3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον
λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει 4 ακουσας
δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν
προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα
δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης 5 ηγαπα δε
ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και
τον λαζαρον 6 ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε
μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας 7 επειτα

μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν **8** λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εζητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει **9** απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει **10** εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω **11** ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον **12** ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται **13** ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει **14** τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν **15** και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον **16** ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου **17** ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω **18** ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε **19** και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων **20** η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο **21** ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει **22** αλλα και νυν οιδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος **23** λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου **24** λεγει αυτω μαρθα οιδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα **25** ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται **26** και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο **27** λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος **28** και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την

αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε **29** εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον **30** ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω η μαρθα **31** οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει **32** η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος **33** ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον **34** και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε **35** εδακρυσεν ο ιησους **36** ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον **37** τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη **38** ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω **39** λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν **40** λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει την δοξαν του θεου **41** ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου **42** εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας **43** και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω **44** και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν **45** πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον **46** τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους

11

φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους
47 συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι
συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο
ανθρωπος πολλα σημεια ποιει 48 εαν αφωμεν
αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και
ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον
τοπον και το εθνος 49 εις δε τις εξ αυτων
καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν
αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν 50 ουδε
διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος
αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος
αποληται 51 τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν
αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου
προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν
υπερ του εθνους 52 και ουχ υπερ του εθνους
μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα
διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν 53 απ εκεινης
ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα
αποκτεινωσιν αυτον 54 ιησους ουν ουκετι
παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα
απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου
εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα
των μαθητων αυτου 55 ην δε εγγυς το πασχα
των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα
εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν
εαυτους 56 εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον
μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν
οτι ου μη ελθη εις την εορτην 57 δεδωκεισαν δε
και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα
εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν
αυτον

12 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα
ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως
ον ηγειρεν εκ νεκρων 2 εποιησαν ουν αυτω
δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος
εις ην των ανακειμενων συν αυτω 3 η ουν
μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης
πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και
εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η
δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου
4 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας

σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι
5 δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων
δηναριων και εδοθη πτωχοις **6** ειπεν δε τουτο
ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι
κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα
βαλλομενα εβασταζεν **7** ειπεν ουν ο ιησους αφες
αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου
τετηρηκεν αυτο **8** τους πτωχους γαρ παντοτε
εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε
9 εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι
εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον
αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ
νεκρων **10** εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και
τον λαζαρον αποκτεινωσιν **11** οτι πολλοι δι
αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον
ιησουν **12** τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις
την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις
ιεροσολυμα **13** ελαβον τα βαια των φοινικων και
εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα
ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
βασιλευς του ισραηλ **14** ευρων δε ο ιησους
οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν
γεγραμμενον **15** μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο
βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου
16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το
πρωτον αλλ οτε εδοξασθη [ο] ιησους τοτε
εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα
και ταυτα εποιησαν αυτω **17** εμαρτυρει ουν ο
οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν
εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
18 δια τουτο και υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι
ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον
19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε
οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου
απηλθεν **20** ησαν δε τινες ελληνες εκ των
αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο
βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον
λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν
22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και
παλιν ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου
23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν

η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου
24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του
σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος
μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει **25** ο
φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο
μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις
ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην **26** εαν εμοι
διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω
εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις
εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ **27** νυν η
ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον
με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον
εις την ωραν ταυτην **28** πατερ δοξασον σου το
ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και
εδοξασα και παλιν δοξασω **29** ο ουν οχλος ο
εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι
αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν
30 απεκριθη [ο] ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη
η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας **31** νυν κρισις
εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του
κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω **32** καγω εαν
υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον
33 τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω
εμελλεν αποθνησκειν **34** απεκριθη αυτω ο οχλος
ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος
μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει
υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος
ο υιος του ανθρωπου **35** ειπεν ουν αυτοις ο
ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν
περιπατειτε εως το φως εχετε ινα μη σκοτια
υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια
ουκ οιδεν που υπαγει **36** εως το φως εχετε
πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε
ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ
αυτων **37** τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος
εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον
38 ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον
ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο
βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη **39** δια τουτο
ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας
40 τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και
πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις

οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους **41** ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου **42** ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται **43** ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου **44** ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με **45** και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με **46** εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη **47** και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον **48** ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα **49** οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω **50** και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

13 προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους **2** και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω **3** ειδως ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει **4** εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον **5** ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος **6** ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας

7 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω
συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα
8 λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης τους ποδας
μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν
μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου 9 λεγει
αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου
μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην
10 λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν
εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος
ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες
11 ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο
ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε 12 οτε ουν
ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια
αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι
πεποιηκα υμιν 13 υμεις φωνειτε με ο
διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι
γαρ 14 ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο
κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε
αλληλων νιπτειν τους ποδας 15 υποδειγμα γαρ
εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και
υμεις ποιητε 16 αμην αμην λεγω υμιν ουκ
εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε
αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον 17 ει
ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα
18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα ους
εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων
μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν
αυτου 19 απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι
ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι
20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα
πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων
λαμβανει τον πεμψαντα με 21 ταυτα ειπων ο
ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν
και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων
παραδωσει με 22 εβλεπον ουν εις αλληλους οι
μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει 23 ην δε
ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω
του ιησου ον ηγαπα ο ιησους 24 νευει ουν
τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου
λεγει 25 επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το
στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν
26 αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω

βαψας το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη 27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον 28 τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω 29 τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω 30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ 31 οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω 32 ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυς δοξασει αυτον 33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι 34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους 35 εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις 36 λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι 37 λεγει αυτω πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω 38 απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου απαρνηση με τρις

14 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε 2 εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν 3 και εαν πορευθω [και] ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε 4 και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε 5 λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι 6 λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η

αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου 7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον 8 λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν 9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα 10 ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτος ποιει τα εργα 11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι 12 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι 13 και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω 14 εαν τι αιτησητε [με] εν τω ονοματι μου εγω ποιησω 15 εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησατε 16 και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα 17 το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται 18 ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας 19 ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε 20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν 21 ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον 22 λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω 23 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και

προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν 24 ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμψαντος με πατρος 25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων 26 ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν 27 ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω 28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν 29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε 30 ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν 31 αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν 2 παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη 3 ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν 4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε 5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν 6 εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται 7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν 8 εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται 9 καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη

αγαπη τη εμη **10** εαν τας εντολας μου
τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω
τας εντολας του πατρος μου τετηρηκα και μενω
αυτου εν τη αγαπη **11** ταυτα λελαληκα υμιν
ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα
υμων πληρωθη **12** αυτη εστιν η εντολη η εμη
ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας
13 μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις
την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου
14 υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω
εντελλομαι υμιν **15** ουκετι υμας λεγω δουλους
οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος
υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα
παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν **16** ουχ
υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας
και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον
φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν
αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν
17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους
18 ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε
πρωτον υμων μεμισηκεν **19** ει εκ του κοσμου
ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του
κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ
του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος
20 μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ
εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε
εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου
ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν **21** αλλα
ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου
οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με **22** ει μη
ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον
νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας
αυτων **23** ο εμε μισων και τον πατερα μου
μισει **24** ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α
ουδεις αλλος πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν
δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και
τον πατερα μου **25** αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο
γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με
δωρεαν **26** οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω
πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της
αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος

μαρτυρησει περι εμου 27 και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε 2 αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω 3 και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε 4 αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην 5 νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις 6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν 7 αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας 8 και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως 9 περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε 10 περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με 11 περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται 12 ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι 13 οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν 14 εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν 15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν 16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προς τον πατερα 17 ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα 18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει 19 εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου

16

ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου
θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με
20 αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και
θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε
λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν
γενησεται **21** η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι
ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον
ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι
εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον **22** και υμεις
ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας
και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν
υμων ουδεις αιρει αφ υμων **23** και εν εκεινη τη
ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω
υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω
ονοματι μου δωσει υμιν **24** εως αρτι ουκ
ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και
ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη
25 ταυτα εν παροιμιαις λελαληκα υμιν αλλ
ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαις λαλησω
υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος αναγγελω
υμιν **26** εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου
αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον
πατερα περι υμων **27** αυτος γαρ ο πατηρ φιλει
υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε
οτι εγω παρα του θεου εξηλθον **28** εξηλθον παρα
του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν
αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον
πατερα **29** λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε
νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν
λεγεις **30** νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου
χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω
πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες **31** απεκριθη
αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε **32** ιδου ερχεται
ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος
εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι
μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν **33** ταυτα
λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω
κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα
τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους
οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ

εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο
υιος σου δοξαση σε 2 καθως εδωκας αυτω
εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω
δωσει αυτοις ζωην αιωνιον 3 αυτη δε εστιν η
αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον
αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον
4 εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον
ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω 5 και νυν
δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η
ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι
6 εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους
δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι
αυτους δεδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν
7 νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα
σου εστιν 8 οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι
δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν
αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι
συ με απεστειλας 9 εγω περι αυτων ερωτω ου
περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας
μοι οτι σοι εισιν 10 και τα εμα παντα σα
εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις
11 και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω
κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε
τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας
μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις 12 οτε ημην μετ
αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω
ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις
εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας
ινα η γραφη πληρωθη 13 νυν δε προς σε
ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν
την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις
14 εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο
κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του
κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου
15 ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου
αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου 16 εκ
του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου
ουκ ειμι 17 αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου
ο λογος ο σος αληθεια εστιν 18 καθως εμε
απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα
αυτους εις τον κοσμον 19 και υπερ αυτων εγω
αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι

17

εν αληθεια **20** ου περι τουτων δε ερωτω μονον
αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου
αυτων εις εμε **21** ινα παντες εν ωσιν καθως συ
πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν
ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με
απεστειλας **22** και εγω την δοξαν ην δεδωκας
μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν
εσμεν **23** εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα
ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο
κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας
αυτους καθως εμε ηγαπησας **24** πατερ ους
δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι
ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην
ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης
κοσμου **25** πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ
εγνω εγω δε σε εγνων και ουτοι εγνωσαν οτι συ
με απεστειλας **26** και εγνωρισα αυτοις το ονομα
σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με
εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις
μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων
οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι
μαθηται αυτου **2** ηδει δε και ιουδας ο
παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις
συνηχθη [και] ο ιησους εκει μετα των μαθητων
αυτου **3** ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και
εκ των αρχιερεων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται
εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων
4 ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον
εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε **5** απεκριθησαν
αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους
εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους
αυτον μετ αυτων **6** ως ουν ειπεν αυτοις οτι
εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον
χαμαι **7** παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα
ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον
8 απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει
ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν **9** ινα
πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι
ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα **10** σιμων ουν
πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και

επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν
αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω
μαλχος **11** ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε
την μαχαιραν σου εις την θηκην το ποτηριον ο
δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο **12** η ουν
σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των
ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον
13 και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην
γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του
ενιαυτου εκεινου **14** ην δε καιαφας ο
συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα
ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου **15** ηκολουθει
δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης
ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και
συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του
αρχιερεως **16** ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα
εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην
γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και
εισηγαγεν τον πετρον **17** λεγει ουν η παιδισκη
η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων
ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι
18 ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται
ανθρακιαν πεποιηκοτες οτι ψυχος ην και
εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως
και θερμαινομενος **19** ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν
τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της
διδαχης αυτου **20** απεκριθη αυτω ο ιησους εγω
παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα
εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι
ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα
ουδεν **21** τι με επερωτας επερωτησον τους
ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α
ειπον εγω **22** ταυτα δε αυτου ειποντος εις των
υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησου
ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει **23** απεκριθη
αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον
περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις
24 απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς
καιαφαν τον αρχιερεα **25** ην δε σιμων πετρος
εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και
συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν
εκεινος και ειπεν ουκ ειμι **26** λεγει εις εκ των

δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν
πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω
μετ αυτου **27** παλιν ουν ηρνησατο ο πετρος και
ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν **28** αγουσιν ουν τον
ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε
πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον
ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα
29 εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν
τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου
30 απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος
κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον
31 ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον
υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον
ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν
αποκτειναι ουδενα **32** ινα ο λογος του ιησου
πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν
αποθνησκειν **33** εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον
παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και
ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
34 απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο
λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου **35** απεκριθη
ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το
σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι
εποιησας **36** απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη
ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του
κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται
αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις
ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν
εντευθεν **37** ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν
βασιλευς ει συ απεκριθη [ο] ιησους συ λεγεις
οτι βασιλευς ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι
και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα
μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας
ακουει μου της φωνης **38** λεγει αυτω ο πιλατος
τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν
προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω
ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω **39** εστιν δε
συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω
πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα
των ιουδαιων **40** εκραυγασαν ουν παλιν παντες
λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο
βαραββας ληστης

19 τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν 2 και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον 3 και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα 4 εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω 5 εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος 6 οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν 7 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν 8 οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη 9 και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω 10 λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε 11 απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει 12 εκ τουτου εζητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι 13 ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα 14 ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων 15 οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα 16 τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον

ιησουν και ηγαγον **17** και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιστι γολγοθα **18** οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν **19** εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων **20** τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι **21** ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων **22** απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα **23** οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου **24** ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν **25** ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη **26** ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου **27** ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια **28** μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω **29** σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι **30** οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα **31** οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου

ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν 32 ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω 33 επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη 34 αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ 35 και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε 36 εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται απ αυτου 37 και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν 38 μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον [ο] ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου 39 ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον 40 ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν 41 ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη 42 εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου 2 τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον 3 εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον 4 ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον 5 και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν 6 ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων

αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα
οθονια κειμενα 7 και το σουδαριον ο ην επι
της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον
αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον 8 τοτε
ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων
πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
9 ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον
εκ νεκρων αναστηναι 10 απηλθον ουν παλιν
προς εαυτους οι μαθηται 11 μαρια δε ειστηκει
προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν
παρεκυψεν εις το μνημειον 12 και θεωρει δυο
αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη
κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το
σωμα του ιησου 13 και λεγουσιν αυτη εκεινοι
γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον
κυριον μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον
14 και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και
θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι
ιησους εστιν 15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι
κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο
κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ
εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον
καγω αυτον αρω 16 λεγει αυτη ο ιησους μαρια
στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται
διδασκαλε 17 λεγει αυτη ο ιησους μη μου
απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου
πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε
αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και
πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων
18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελλουσα
τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα
ειπεν αυτη 19 ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη
τη μια των σαββατων και των θυρων
κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι
δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και
εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν
20 και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και
την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται
ιδοντες τον κυριον 21 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους
παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ
καγω πεμπω υμας 22 και τουτο ειπων
ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον

23 αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις
αν τινων κρατητε κεκρατηνται 24 θωμας δε εις
εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ
αυτων οτε ηλθεν ο ιησους 25 ελεγον ουν αυτω
οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε
ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου
τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου
εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου
εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω 26 και
μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται
αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους
των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον
και ειπεν ειρηνη υμιν 27 ειτα λεγει τω θωμα
φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας
μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την
πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος
28 και απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος
μου και ο θεος μου 29 λεγει αυτω ο ιησους οτι
εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες
και πιστευσαντες 30 πολλα μεν ουν και αλλα
σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων
αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω
τουτω 31 ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε
οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και
ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο
ιησους τοις μαθηταις [αυτου] επι της θαλασσης
της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως 2 ησαν
ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος
διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας
και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων
αυτου δυο 3 λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω
αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν
σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυς
και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν 4 πρωιας
δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον
ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν
5 λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι
προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου 6 ο δε
ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του
πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και

ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους
των ιχθυων 7 λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον
ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων
ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον
επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν
εαυτον εις την θαλασσαν 8 οι δε αλλοι μαθηται
τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της
γης αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το
δικτυον των ιχθυων 9 ως ουν απεβησαν εις την
γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον
επικειμενον και αρτον 10 λεγει αυτοις ο ιησους
ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν
11 ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον
επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον
πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη
το δικτυον 12 λεγει αυτοις ο ιησους δευτε
αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων
εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος
εστιν 13 ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον
αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως
14 τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις
μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων 15 οτε ουν
ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους
σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων λεγει αυτω
ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω
βοσκε τα αρνια μου 16 λεγει αυτω παλιν
δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι
κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε
τα προβατα μου 17 λεγει αυτω το τριτον σιμων
ιωνα φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω
το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε συ
παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει
αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου 18 αμην
αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εζωννυες σεαυτον
και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης
εκτενεις τας χειρας σου και αλλος σε ζωσει και
οισει οπου ου θελεις 19 τουτο δε ειπεν
σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και
τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι
20 επιστραφεις δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην
ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και
ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και

ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε **21** τουτον
ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι
22 λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν
εως ερχομαι τι προς σε συ ακολουθει μοι
23 εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους αδελφους
οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ
ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν
αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε
24 ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι
τουτων και γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης
εστιν η μαρτυρια αυτου **25** εστιν δε και αλλα
πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν
γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον
χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν 2 αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη 3 οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου 4 και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου 5 οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας 6 οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ 7 ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια 8 αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης 9 και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων 10 και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη 11 οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον 12 τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο

εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον
13 και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερωον ου
ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και
ιωαννης και ανδρεας φιλιππος και θωμας
βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και
σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου 14 ουτοι
παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη
προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια
τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου
15 και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος
εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος
ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσιν
16 ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην
ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια
στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου
τοις συλλαβουσιν τον ιησουν 17 οτι
κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον
κληρον της διακονιας ταυτης 18 ουτος μεν ουν
εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και
πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη
παντα τα σπλαγχνα αυτου 19 και γνωστον
εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε
κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω
αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματος
20 γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η
επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων
εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος
21 δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν
παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας
ο κυριος ιησους 22 αρξαμενος απο του
βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης
ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως
αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων 23 και
εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος
επεκληθη ιουστος και ματθιαν 24 και
προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα
παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο
ενα 25 λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης
και αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι
εις τον τοπον τον ιδιον 26 και εδωκαν κληρους
αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και
συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο 2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων 4 και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι 5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον 6 γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων 7 εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι 8 και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν 9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν 10 φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι 11 κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου 12 εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι 13 ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν 14 σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου 15 ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας 16 αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ 17 και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι

υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται **18** καιγε επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν **19** και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου **20** ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη **21** και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται **22** ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οις εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε **23** τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε **24** ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου **25** δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω **26** δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι **27** οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν **28** εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου **29** ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης **30** προφητης ουν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου **31** προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν **32** τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες **33** τη

2

δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε **34** ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου **35** εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου **36** ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεος εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε **37** ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι **38** πετρος δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος **39** υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων **40** ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης **41** οι μεν ουν ασμενως αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι **42** ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις **43** εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο **44** παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα **45** και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν **46** καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας **47** αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3 επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην **2** και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος

αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν
προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν
του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων
εις το ιερον 3 ος ιδων πετρον και ιωαννην
μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα
ελεημοσυνην 4 ατενισας δε πετρος εις αυτον
συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας 5 ο δε
επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν
6 ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ
υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω
ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και
περιπατει 7 και πιασας αυτον της δεξιας χειρος
ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι
βασεις και τα σφυρα 8 και εξαλλομενος εστη
και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το
ιερον περιπατων και αλλομενος και αινων τον
θεον 9 και ειδεν αυτον πας ο λαος
περιπατουντα και αινουντα τον θεον
10 επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προς
την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη
του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως
επι τω συμβεβηκοτι αυτω 11 κρατουντος δε του
ιαθεντος χωλου τον πετρον και ιωαννην
συνεδραμεν προς αυτους πας ο λαος επι τη στοα
τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι 12 ιδων δε
πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες
ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι
ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν
του περιπατειν αυτον 13 ο θεος αβρααμ και
ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων
εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις μεν
παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον
πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν 14 υμεις δε
τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε
ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν 15 τον δε αρχηγον
της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ
νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν 16 και επι τη
πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και
οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις
η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην
απεναντι παντων υμων 17 και νυν αδελφοι οιδα
οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι

3

αρχοντες υμων **18** ο δε θεος α προκατηγγειλεν
δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν
τον χριστον επληρωσεν ουτως **19** μετανοησατε
ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων
τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως
απο προσωπου του κυριου **20** και αποστειλη τον
προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν **21** ον δει
ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων
αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια
στοματος παντων των αγιων αυτου προφητων απ
αιωνος **22** μωσης μεν γαρ προς τους πατερας
ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος
ημων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου
ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς
υμας **23** εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη
ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ
του λαου **24** και παντες δε οι προφηται απο
σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και
κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας **25** υμεις εστε
υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο
θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς
αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται
πασαι αι πατριαι της γης **26** υμιν πρωτον ο
θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν
απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω
αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν
αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και
οι σαδδουκαιοι **2** διαπονουμενοι δια το διδασκειν
αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου
την αναστασιν των νεκρων **3** και επεβαλον
αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την
αυριον ην γαρ εσπερα ηδη **4** πολλοι δε των
ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο
αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε
5 εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων
τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις
εις ιερουσαλημ **6** και ανναν τον αρχιερεα και
καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι
ησαν εκ γενους αρχιερατικου **7** και στησαντες
αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η

εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις **8** τοτε
πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς
αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του
ισραηλ **9** ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι
ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος
σεσωσται **10** γνωστον εστω πασιν υμιν και
παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου
χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον
ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος
παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης **11** ουτος εστιν
ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των
οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας
12 και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε
γαρ ονομα εστιν ετερον [υπο τον ουρανον] το
δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας
13 θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και
ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι
αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον
επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν
14 τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα
τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν
15 κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου
απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους **16** λεγοντες
τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ
γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις
κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα
αρνησασθαι **17** αλλ ινα μη επι πλειον
διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα
αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω
μηδενι ανθρωπων **18** και καλεσαντες αυτους
παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι
μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου **19** ο
δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους
ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων
ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε **20** ου
δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη
λαλειν **21** οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν
αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται
αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον
θεον επι τω γεγονοτι **22** ετων γαρ ην πλειονων
τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το
σημειον τουτο της ιασεως **23** απολυθεντες δε

4

ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς
αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον
24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην
προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο
ποιησας τον ουρανον και την γην και την
θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις 25 ο δια
στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι
εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα
26 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι
αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του
κυριου και κατα του χριστου αυτου
27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον
παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και
ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ
28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου
προωρισεν γενεσθαι 29 και τα νυν κυριε επιδε
επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου
μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου
30 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν
και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος
του αγιου παιδος σου ιησου 31 και δεηθεντων
αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι
και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και
ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας
32 του δε πληθους των πιστευσαντων ην η
καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των
υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην
αυτοις απαντα κοινα 33 και μεγαλη δυναμει
απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της
αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη
ην επι παντας αυτους 34 ουδε γαρ ενδεης τις
υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η
οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των
πιπρασκομενων 35 και ετιθουν παρα τους ποδας
των αποστολων διεδιδοτο δε εκαστω καθοτι αν τις
χρειαν ειχεν 36 ιωσης δε ο επικληθεις βαρναβας
απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον
υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει
37 υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το
χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των
αποστολων

5 ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφειρη
τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα 2 και
ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυιας και της
γυναικος αυτου και ενεγκας μερος τι παρα τους
ποδας των αποστολων εθηκεν 3 ειπεν δε πετρος
ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν
σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και
νοσφισασθαι σε απο της τιμης του χωριου
4 ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση
εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το
πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω
θεω 5 ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους
πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι
παντας τους ακουοντας ταυτα 6 αναστantες δε
οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες
εθαψαν 7 εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα
και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν
8 απεκριθη δε αυτη ο πετρος ειπε μοι ει
τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι
τοσουτου 9 ο δε πετρος ειπεν προς αυτην τι οτι
συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου
οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη
θυρα και εξοισουσιν σε 10 επεσεν δε παραχρημα
παρα τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες
δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και
εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης
11 και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την
εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα
12 δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο
σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν
ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος
13 των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις
αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος 14 μαλλον δε
προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων
τε και γυναικων 15 ωστε κατα τας πλατειας
εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινων και
κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια
επισκιαση τινι αυτων 16 συνηρχετο δε και το
πληθος των περιξ πολεων εις ιερουσαλημ φεροντες
ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων
ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες
17 αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν

αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων
επλησθησαν ζηλου **18** και επεβαλον τας χειρας
αυτων επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν
τηρησει δημοσια **19** αγγελος δε κυριου δια της
νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων
τε αυτους ειπεν **20** πορευεσθε και σταθεντες
λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα
της ζωης ταυτης **21** ακουσαντες δε εισηλθον υπο
τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον
παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω
συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την
γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το
δεσμωτηριον αχθηναι αυτους **22** οι δε υπηρεται
παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη
αναστρεψαντες δε απηγγειλαν **23** λεγοντες οτι το
μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση
ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας προ των
θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν **24** ως
δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και
ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν
περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο
25 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι
ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν
τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον
26 τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις
ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον
λαον ινα μη λιθασθωσιν **27** αγαγοντες δε
αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν
αυτους ο αρχιερευς **28** λεγων ου παραγγελια
παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι
τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της
διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας
το αιμα του ανθρωπου τουτου **29** αποκριθεις δε
πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω
μαλλον η ανθρωποις **30** ο θεος των πατερων
ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε
κρεμασαντες επι ξυλου **31** τουτον ο θεος
αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου
δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων
32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων
τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο
θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω **33** οι δε ακουοντες

διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους
34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος
ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι
τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους
ποιησαι 35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες
ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις
τουτοις τι μελλετε πρασσειν 36 προ γαρ τουτων
των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα
εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει
τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο
αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν 37 μετα
τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις
ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον
ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες
οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν 38 και τα
νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων
τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων
η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται 39 ει
δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο
μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε 40 επεισθησαν δε
αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους
δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι
του ιησου και απελυσαν αυτους 41 οι μεν ουν
επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου
οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν
ατιμασθηναι 42 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω
και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και
ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των
μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς
τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια
τη καθημερινη αι χηραι αυτων
2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των
μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας
καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν
τραπεζαις 3 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ
υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος
αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της
χρειας ταυτης 4 ημεις δε τη προσευχη και τη
διακονια του λογου προσκαρτερησομεν 5 και
ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και

6

εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεα 6 ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας 7 και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερεων υπηκουον τη πιστει 8 στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω 9 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω 10 και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει 11 τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον 12 συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον 13 εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου 14 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσης 15 και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει 2 ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν 3 και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω 4 τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε 5 και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι

αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι
αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου
6 ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα
αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν
αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια 7 και το
εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος
και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν
μοι εν τω τοπω τουτω 8 και εδωκεν αυτω
διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον
ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη
και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα
πατριαρχας 9 και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον
ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ
αυτου 10 και εξειλετο αυτον εκ πασων των
θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν
εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και
κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και
ολον τον οικον αυτου 11 ηλθεν δε λιμος εφ
ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις
μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες
ημων 12 ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν
αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον
13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις
αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το
γενος του ιωσηφ 14 αποστειλας δε ιωσηφ
μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν
την συγγενειαν [αυτου] εν ψυχαις εβδομηκοντα
πεντε 15 κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και
ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων 16 και
μετετεθησαν εις συχεμ και ετεθησαν εν τω
μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα
των υιων εμμορ του συχεμ 17 καθως δε ηγγιζεν
ο χρονος της επαγγελιας ης ωμοσεν ο θεος τω
αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν
αιγυπτω 18 αχρις ου ανεστη βασιλευς ετερος ος
ουκ ηδει τον ιωσηφ 19 ουτος κατασοφισαμενος
το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του
ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εις το μη
ζωογονεισθαι 20 εν ω καιρω εγεννηθη μωσης και
ην αστειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν
τω οικω του πατρος 21 εκτεθεντα δε αυτον
ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον

εαυτη εις υιον **22** και επαιδευθη μωσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις **23** ως δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ **24** και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον **25** ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν **26** τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεις ινα τι αδικειτε αλληλους **27** ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημας **28** μη ανελειν με συ θελεις ον τροπον ανειλες χθες τον αιγυπτιον **29** εφυγεν δε μωσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο **30** και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου **31** ο δε μωσης ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον **32** εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσης ουκ ετολμα κατανοησαι **33** ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν **34** ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστελω σε εις αιγυπτον **35** τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω **36** ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα **37** ουτος εστιν ο μωσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ

των αδελφων υμων ως εμε **38** ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν **39** ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον **40** ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω **41** και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων **42** εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ **43** και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος **44** η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει **45** ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ **46** ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ **47** σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον **48** αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει **49** ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου **50** ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα **51** σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις **52** τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται

7

και φονεις γεγενησθε **53** οιτινες ελαβετε τον
νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε
54 ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις
αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον
55 υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας
εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν
εστωτα εκ δεξιων του θεου **56** και ειπεν ιδου
θεωρω τους ουρανους ανεωγμενους και τον υιον
του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου
57 κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα
αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον
58 και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν
και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια παρα τους
ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου **59** και
ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και
λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου
60 θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε
μη στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και
τουτο ειπων εκοιμηθη

8 σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου
εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι
την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε
διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και
σαμαρειας πλην των αποστολων **2** συνεκομισαν
δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαντο
κοπετον μεγαν επ αυτω **3** σαυλος δε ελυμαινετο
την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος
συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις
φυλακην **4** οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον
ευαγγελιζομενοι τον λογον **5** φιλιππος δε
κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν
αυτοις τον χριστον **6** προσειχον τε οι οχλοι τοις
λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω
ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει
7 πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα
βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε
παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν **8** και
εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη **9** ανηρ
δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει
μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας
λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν **10** ω προσειχον

απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη 11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους 12 οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες 13 ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο 14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην 15 οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον 16 ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου 17 τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον 18 θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα 19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον 20 πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι 21 ουκ εστιν σοι μεριs ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου 22 μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου 23 εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα 24 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε 25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο 26 αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις

γαζαν αυτη εστιν ερημος **27** και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ **28** ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν **29** ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω **30** προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις **31** ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω **32** η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου **33** εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου **34** αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος **35** ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν **36** ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι **37** **38** και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον **39** οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων **40** φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει **2** ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας

ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ **3** εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου **4** και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις **5** ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις **6** αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν **7** οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες **8** ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον **9** και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν **10** ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε **11** ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται **12** και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη **13** απεκριθη δε ανανιας κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ **14** και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερεων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου **15** ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ **16** εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν **17** απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου **18** και ευθεως απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε [παραχρημα] και αναστας εβαπτισθη **19** και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο

σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας **20** και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου **21** εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις **22** σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος **23** ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον **24** εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν **25** λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι **26** παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης **27** βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου **28** και ην μετ αυτων εισπορευομενος [και εκπορευομενος] εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου **29** ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν **30** επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον **31** αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο **32** εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν **33** ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος **34** και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη **35** και

ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και
τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον
36 εν ιοππη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβηθα
η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης
αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων εποιει
37 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις
ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην
εθηκαν εν υπερωω 38 εγγυς δε ουσης λυδδης τη
ιοππη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν
αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη
οκνησαι διελθειν εως αυτων 39 αναστας δε
πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον
ανηγαγον εις το υπερωον και παρεστησαν αυτω
πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι
χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων ουσα
η δορκας 40 εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος
θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς
το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν
τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον
ανεκαθισεν 41 δους δε αυτη χειρα ανεστησεν
αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας
παρεστησεν αυτην ζωσαν 42 γνωστον δε εγενετο
καθ ολης της ιοππης και πολλοι επιστευσαν επι
τον κυριον 43 εγενετο δε ημερας ικανας μειναι
αυτον εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι
κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της
καλουμενης ιταλικης 2 ευσεβης και φοβουμενος
τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε
ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του
θεου δια παντος 3 ειδεν εν οραματι φανερως
ωσει ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου
εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε
4 ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος
ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι
σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις
μνημοσυνον ενωπιον του θεου 5 και νυν πεμψον
εις ιοππην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον
επικαλουμενον πετρον 6 ουτος ξενιζεται παρα
τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν
7 ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω

κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω **8** και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτους εις την ιοππην **9** τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην **10** εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις **11** και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης **12** εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου **13** και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε **14** ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον **15** και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου **16** τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον **17** ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα **18** και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται **19** του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουσιν σε **20** αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους **21** καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε **22** οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου **23** εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω **24** και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην

προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους 25 ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν 26 ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτος ανθρωπος ειμι 27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους 28 εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον 29 διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με 30 και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα 31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου 32 πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλησει σοι 33 εξαυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου 34 ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο θεος 35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν 36 τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος 37 υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης 38 ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου 39 και ημεις εσμεν μαρτυρες

10

παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων
και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντες
επι ξυλου 40 τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη
ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι 41 ου
παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις
προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες
συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το
αναστηναι αυτον εκ νεκρων 42 και παρηγγειλεν
ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι
αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης
ζωντων και νεκρων 43 τουτω παντες οι προφηται
μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του
ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον
44 ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα
επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους
ακουοντας τον λογον 45 και εξεστησαν οι εκ
περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και
επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος
εκκεχυται 46 ηκουον γαρ αυτων λαλουντων
γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε
απεκριθη ο πετρος 47 μητι το υδωρ κωλυσαι
δυναται τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες
το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις
48 προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω
ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον
επιμειναι ημερας τινας

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι
οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη
εδεξαντο τον λογον του θεου 2 και οτε ανεβη
πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι
εκ περιτομης 3 λεγοντες οτι προς ανδρας
ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συνεφαγες
αυτοις 4 αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις
καθεξης λεγων 5 εγω ημην εν πολει ιοππη
προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα
καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην
τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και
ηλθεν αχρις εμου 6 εις ην ατενισας κατενοουν
και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια
και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου
7 ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε

θυσον και φαγε **8** ειπον δε μηδαμως κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου **9** απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου **10** τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον **11** και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με **12** ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος **13** απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοππην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον **14** ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις σωθηση συ και πας ο οικος σου **15** εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη **16** εμνησθην δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω **17** ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον **18** ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αραγε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην **19** οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις **20** ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν **21** και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον **22** ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας **23** ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της

καρδιας προσμενειν τω κυριω 24 οτι ην ανηρ
αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως
και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω 25 εξηλθεν
δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον
26 και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο
δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια
και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον
εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους 27 εν
ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο
ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν 28 αναστας
δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια
του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ
ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι
κλαυδιου καισαρος 29 των δε μαθητων καθως
ευπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν
πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις
30 ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους
πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου

12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης
ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο
της εκκλησιας 2 ανειλεν δε ιακωβον τον
αδελφον ιωαννου μαχαιρα 3 και ιδων οτι
αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν
και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων 4 ον
και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους
τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον
βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω
λαω 5 ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη
προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της
εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου 6 οτε δε
εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη
ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων
δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της
θυρας ετηρουν την φυλακην 7 και ιδου αγγελος
κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι
παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν
αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου
αι αλυσεις εκ των χειρων 8 ειπεν τε ο αγγελος
προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια
σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου
το ιματιον σου και ακολουθει μοι 9 και εξελθων

ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν **10** διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου **11** και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οιδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων **12** συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι **13** κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη **14** και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος **15** οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε διισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν **16** ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν **17** κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον **18** γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο **19** ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν **20** ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης **21** τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους **22** ο δε δημος επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου **23** παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου

12

ανθ ων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν **24** ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο **25** βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος **2** λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους **3** τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν **4** ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εις την κυπρον **5** και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην **6** διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους **7** ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου **8** ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως **9** σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον **10** ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας **11** και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυς και σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγους **12** τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου

13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα 14 αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν 15 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε 16 αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε 17 ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης 18 και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω 19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων 20 και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου 21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κις ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα 22 και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου 23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν 24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ 25 ως δε επληρου [ο] ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι 26 ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη 27 οι γαρ κατοικουντες [εν] ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον

αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν **28** και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον **29** ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον **30** ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων **31** ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον **32** και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν **33** ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε **34** οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα **35** διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν **36** δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν **37** ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν **38** γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται **39** και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεως δικαιωθηναι εν τουτω πας ο πιστευων δικαιουται **40** βλεπετε ουν μη επελθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις **41** ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν **42** εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα [ταυτα] **43** λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου **44** τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου **45** ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις

υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες **46** παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη **47** ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης **48** ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον **49** διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας **50** οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων **51** οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον **52** οι δε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

14 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος **2** οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων **3** ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων **4** εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις **5** ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους **6** συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον **7** κακει ησαν ευαγγελιζομενοι **8** και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε περιπεπατηκει **9** ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του

σωθηναι **10** ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι
τους ποδας σου ορθως και ηλλετο και περιεπατει
11 οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος
επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι
θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας
12 εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε
παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του
λογου **13** ο δε ιερευς του διος του οντος προ
της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι
τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν
θυειν **14** ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας
και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων
εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες **15** και
λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις
ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι
υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι
τον θεον τον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και
την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν
αυτοις **16** ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις
ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις
αυτων **17** καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν
αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετους διδους και
καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και
ευφροσυνης τας καρδιας ημων **18** και ταυτα
λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη
θυειν αυτοις **19** επηλθον δε απο αντιοχειας και
ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και
λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως
νομισαντες αυτον τεθναναι **20** κυκλωσαντων δε
αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την
πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα
εις δερβην **21** ευαγγελισαμενοι τε την πολιν
εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις
την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν
22 επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων
παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια
πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την
βασιλειαν του θεου **23** χειροτονησαντες δε αυτοις
πρεσβυτερους κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα
νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον
πεπιστευκεισαν **24** και διελθοντες την πισιδιαν
ηλθον εις παμφυλιαν **25** και λαλησαντες εν

περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν
26 κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν
παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο
επληρωσαν 27 παραγενομενοι δε και
συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα
εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις
εθνεσιν θυραν πιστεως 28 διετριβον δε εκει
χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας
εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε
τω εθει μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι
2 γενομενης ουν στασεως και ζητησεως ουκ
ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους
εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και
τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και
πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος
τουτου 3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της
εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν
εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και
εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις
4 παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν
υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των
πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν
μετ αυτων 5 εξανεστησαν δε τινες των απο της
αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες
οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν
τον νομον μωυσεως 6 συνηχθησαν δε οι
αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του
λογου τουτου 7 πολλης δε συζητησεως γενομενης
αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες
αδελφοι υμεις επισταθε οτι αφ ημερων αρχαιων
ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου
ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και
πιστευσαι 8 και ο καρδιογνωστης θεος
εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το
αγιον καθως και ημιν 9 και ουδεν διεκρινεν
μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας
τας καρδιας αυτων 10 νυν ουν τι πειραζετε τον
θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των
μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις
ισχυσαμεν βαστασαι 11 αλλα δια της χαριτος

του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι **12** εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων **13** μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου **14** συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου **15** και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται **16** μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην **17** οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα **18** γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου **19** διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον **20** αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος **21** μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος **22** τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις **23** γραψαντες δια χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν **24** επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων λεγοντες περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οις ου διεστειλαμεθα **25** εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω **26** ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου

χριστου 27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελλοντας τα αυτα 28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκες τουτων 29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε 30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην 31 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει 32 ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν 33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους 34 35 παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου 36 μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν 37 βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον 38 παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον 39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον 40 παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων 41 διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16 κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος 2 ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων 3 τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου

οτι ελλην υπηρχεν **4** ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ **5** αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν **6** διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια **7** ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα **8** παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα **9** και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν **10** ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εζητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους **11** αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν **12** εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας **13** τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν **14** και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου **15** ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας **16** εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη **17** αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας **18** τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας

διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα **19** ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας **20** και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες **21** και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν **22** και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν **23** πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους **24** ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφως εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον **25** κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκροωντο δε αυτων οι δεσμιοι **26** αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμωτηριου ανεωχθησαν τε παραχρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη **27** εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους **28** εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε **29** αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα **30** και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω **31** οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου **32** και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου **33** και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχρημα **34** αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και

ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκως τω θεω
35 ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι
τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους
ανθρωπους εκεινους 36 απηγγειλεν δε ο
δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον
οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν
ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη 37 ο δε
παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια
ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας
εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας
εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι
εξαγαγετωσαν 38 ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις
οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν
ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν 39 και ελθοντες
παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων
εξελθειν της πολεως 40 εξελθοντες δε εκ της
φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες
τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και
απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η
συναγωγη των ιουδαιων 2 κατα δε το ειωθος τω
παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα
τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων
3 διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον
εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι
ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω
υμιν 4 και τινες εξ αυτων επεισθησαν και
προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε
σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των
πρωτων ουκ ολιγαι 5 προσλαβομενοι δε οι
ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινας
ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν
την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εζητουν
αυτους αγαγειν εις τον δημον 6 μη ευροντες δε
αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους
επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την
οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε
παρεισιν 7 ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι
παντες απεναντι των δογματων καισαρος
πρασσουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν
8 εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας

ακουοντας ταυτα **9** και λαβοντες το ικανον παρα
του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους
10 οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος
εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις
βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην
απηεσαν των ιουδαιων **11** ουτοι δε ησαν
ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο
τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν
ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως
12 πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των
ελληνιδων γυναικων των ευσχημονων και ανδρων
ουκ ολιγοι **13** ως δε εγνωσαν οι απο της
θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια
κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου
ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους **14** ευθεως
δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι
πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο
τε σιλας και ο τιμοθεος εκει **15** οι δε
καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως
αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και
τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον
εξηεσαν **16** εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου
αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου
εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν
17 διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις
ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα
κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας
18 τινες δε και των επικουρειων και των στοικων
φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι
αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων
δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν
και την αναστασιν ευηγγελιζετο **19** επιλαβομενοι
τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες
δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου
λαλουμενη διδαχη **20** ξενιζοντα γαρ τινα
εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν
γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι **21** αθηναιοι δε
παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον
ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον
22 σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου
παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως
δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω **23** διερχομενος

γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον
και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον
ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω
υμιν 24 ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και
παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος
υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει
25 ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται
προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και
πνοην κατα παντα 26 εποιησεν τε εξ ενος
αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν
το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους
καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων
27 ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν
αυτον και ευροιεν καιγε ου μακραν απο ενος
εκαστου ημων υπαρχοντα 28 εν αυτω γαρ ζωμεν
και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ
υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν
29 γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν
νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι
τεχνης και ενθυμησεως ανθρωπου το θειον ειναι
ομοιον 30 τους μεν ουν χρονους της αγνοιας
υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις
ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν 31 διοτι
εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την
οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν
πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ
νεκρων 32 ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι
μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν
περι τουτου 33 και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ
μεσου αυτων 34 τινες δε ανδρες κολληθεντες
αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος ο
αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι
συν αυτοις

18 μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των
αθηνων ηλθεν εις κορινθον 2 και ευρων τινα
ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει
προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και
πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι
κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ
της ρωμης προσηλθεν αυτοις 3 και δια το
ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο

ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην 4 διελεγετο δε
εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε
ιουδαιους και ελληνας 5 ως δε κατηλθον απο
της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος
συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος
τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν
6 αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων
εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το
αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω
απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι 7 και
μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι
ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην
συνομορουσα τη συναγωγη 8 κρισπος δε ο
αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω
οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες
επιστευον και εβαπτιζοντο 9 ειπεν δε ο κυριος
δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα
λαλει και μη σιωπησης 10 διοτι εγω ειμι μετα
σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε
διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη
11 εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων
εν αυτοις τον λογον του θεου 12 γαλλιωνος δε
ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν
ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον
αυτον επι το βημα 13 λεγοντες οτι παρα τον
νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι
τον θεον 14 μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν
το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει
μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω
ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων 15 ει
δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και
νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω
τουτων ου βουλομαι ειναι 16 και απηλασεν
αυτους απο του βηματος 17 επιλαβομενοι δε
παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον
ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων
τω γαλλιωνι εμελλεν 18 ο δε παυλος ετι
προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις
αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν
αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος την
κεφαλην εν κεγχρεαις ειχεν γαρ ευχην
19 κατηντησεν δε .εις εφεσον και εκεινους

κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την
συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις 20 ερωτωντων
δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις
ουκ επενευσεν 21 αλλ απεταξατο αυτοις ειπων
δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι
εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας
του θεου θελοντος και ανηχθη απο της εφεσου
22 και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και
ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν
23 και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος
καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν
επιστηριζων παντας τους μαθητας 24 ιουδαιος δε
τις απολλως ονοματι αλεξανδρευς τω γενει ανηρ
λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις
γραφαις 25 ουτος ην κατηχημενος την οδον του
κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και
εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου
επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου
26 ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη
συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας και
πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον
αυτω εξεθεντο την του θεου οδον 27 βουλομενου
δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι
οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι
αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις
πεπιστευκοσιν δια της χαριτος 28 ευτονως γαρ
τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς
δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν
κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερικα μερη
ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας
2 ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε
πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει
πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν 3 ειπεν τε προς
αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το
ιωαννου βαπτισμα 4 ειπεν δε παυλος ιωαννης
μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων
εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν
τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν 5 ακουσαντες
δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου
6 και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας

ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προεφητευον 7 ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο 8 εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου 9 ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος 10 τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας 11 δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου 12 ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων 13 επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει 14 ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα οι τουτο ποιουντες 15 αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε 16 και εφαλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου 17 τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου 18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων 19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε 20 ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν 21 ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω

πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν
πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το
γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν
22 αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των
διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος
επεσχεν χρονον εις την ασιαν 23 εγενετο δε
κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι
της οδου 24 δημητριος γαρ τις ονοματι
αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος
παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην
25 ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα
εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης
της εργασιας η ευπορια ημων εστιν 26 και
θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα
σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας
μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι
οι δια χειρων γινομενοι 27 ου μονον δε τουτο
κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν
αλλα και το της μεγαλης θεας ιερον αρτεμιδος
εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι
την μεγαλειοτητα αυτης ην ολη η ασια και η
οικουμενη σεβεται 28 ακουσαντες δε και
γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη
η αρτεμις εφεσιων 29 και επλησθη η πολις ολη
της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το
θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον
μακεδονας συνεκδημους παυλου 30 του δε
παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ
ειων αυτον οι μαθηται 31 τινες δε και των
ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον
παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον
32 αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η
εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν
τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν 33 εκ δε του οχλου
προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των
ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα
ηθελεν απολογεισθαι τω δημω 34 επιγνοντες δε
οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων
ως επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις
εφεσιων 35 καταστειλας δε ο γραμματευς τον
οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν
ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν

νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους 36 αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν 37 ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον υμων 38 ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις 39 ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται 40 και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφης ταυτης 41 και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν 2 διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα 3 ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας 4 συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αριστarχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος 5 ουτοι προσελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι 6 ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα 7 εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου 8 ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερωω ου ημεν συνηγμενοι 9 καθημενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος 10 καταβας δε

20

ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν **11** αναβας δε και κλασας αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν **12** ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως **13** ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος πεζευειν **14** ως δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην **15** κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον **16** εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα **17** απο δε της μιλητου πεμψας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας **18** ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην **19** δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων **20** ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους **21** διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν **22** και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως **23** πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν **24** αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρας και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου **25** και νυν

ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου 26 διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος εγω απο του αιματος παντων 27 ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου 28 προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματος 29 εγω γαρ οιδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου 30 και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων 31 διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον 32 και τα νυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν 33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα 34 αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρειαις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται 35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν 36 και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο 37 ικανος δε εγενετο κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον 38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21 ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα 2 και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν 3 αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες

αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και
κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον
αποφορτιζομενον τον γομον 4 και ανευροντες
μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες
τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη
αναβαινειν εις ιερουσαλημ 5 οτε δε εγενετο
ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες
επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν
γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και
θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα
6 και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις το
πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια
7 ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου
κατηντησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι
τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις
8 τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον
ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον
οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των
επτα εμειναμεν παρ αυτω 9 τουτω δε ησαν
θυγατερες παρθενοι τεσσαρες προφητευουσαι
10 επιμενοντων δε ημων ημερας πλειους κατηλθεν
τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαβος
11 και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του
παυλου δησας τε αυτου τους ποδας και τας
χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον
ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν
ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις
χειρας εθνων 12 ως δε ηκουσαμεν ταυτα
παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη
αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ 13 απεκριθη τε
ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες
μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα
και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ
του ονοματος του κυριου ιησου 14 μη
πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το
θελημα του κυριου γενεσθω 15 μετα δε τας
ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις
ιερουσαλημ 16 συνηλθον δε και των μαθητων
απο καισαρειας συν ημιν αγοντες παρ ω
ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη
17 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενως
εδεξαντο ημας οι αδελφοι 18 τη δε επιουση

εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι **19** και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου **20** οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν **21** κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο μωυσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν **22** τι ουν εστιν παντως δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθας **23** τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων **24** τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος τον νομον φυλασσων **25** περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτο τηρειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν **26** τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα **27** ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον **28** κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον **29** ησαν γαρ εωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος **30** εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι

21

31 ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις
τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγκεχυται
ιερουσαλημ 32 ος εξαυτης παραλαβων
στρατιωτας και εκατονταρχους κατεδραμεν επ
αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους
στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον
33 εγγισας δε ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και
εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο
τις αν ειη και τι εστιν πεποιηκως 34 αλλοι δε
αλλο τι εβοων εν τω οχλω μη δυναμενος δε
γνωναι το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν
αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην 35 οτε δε
εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι
αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του
οχλου 36 ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου
κραζον αιρε αυτον 37 μελλων τε εισαγεσθαι εις
την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει
εξεστιν μοι ειπειν προς σε ο δε εφη ελληνιστι
γινωσκεις 38 ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ
τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων
εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των
σικαριων 39 ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος
μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς της κιλικιας ουκ
ασημου πολεως πολιτης δεομαι δε σου επιτρεψον
μοι λαλησαι προς τον λαον 40 επιτρεψαντος δε
αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων
κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης
γενομενης προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου
της προς υμας νυνι απολογιας 2 ακουσαντες δε
οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις
μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν 3 εγω μεν
ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της
κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη
παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα
ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων
του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον 4 ος
ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων
και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και
γυναικας 5 ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι
και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολας

δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον
επορευομην αξων και τους εκεισε οντας
δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν
6 εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη
δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του
ουρανου περιαστραψαι φως ικανον περι εμε
7 επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης
λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις **8** εγω
δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς με εγω
ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις **9** οι δε
συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο και
εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του
λαλουντος μοι **10** ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε
κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις
δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων
τετακται σοι ποιησαι **11** ως δε ουκ ενεβλεπον
απο της δοξης του φωτος εκεινου
χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις
δαμασκον **12** ανανιας δε τις ανηρ ευσεβης κατα
τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των
κατοικουντων ιουδαιων **13** ελθων προς με και
επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω
αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον **14** ο δε ειπεν
ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε
γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον
και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου
15 οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους
ων εωρακας και ηκουσας **16** και νυν τι μελλεις
αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας
σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου
17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ
και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με
εν εκστασει **18** και ιδειν αυτον λεγοντα μοι
σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι
ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου
19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω
ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας
τους πιστευοντας επι σε **20** και οτε εξεχειτο το
αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην
εφεστως και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου [και]
φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον
21 και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη

μακραν εξαποστελω σε **22** ηκουον δε αυτου αχρι
τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων
λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ
καθηκεν αυτον ζην **23** κραζοντων δε αυτων και
ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων
εις τον αερα **24** εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχος
αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν
ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως
επεφωνουν αυτω **25** ως δε προετεινεν αυτον τοις
ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο
παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον
εξεστιν υμιν μαστιζειν **26** ακουσας δε ο
εκατονταρχος προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω
λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος
ουτος ρωμαιος εστιν **27** προσελθων δε ο
χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιος ει
ο δε εφη ναι **28** απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω
πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην
εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και
γεγεννημαι **29** ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου
οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε
εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην
αυτον δεδεκως **30** τη δε επαυριον βουλομενος
γνωναι το ασφαλες το τι κατηγορειται παρα των
ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και
εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεις και ολον το
συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον
εστησεν εις αυτους

23 ατενισας δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν
ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη
πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας
2 ο δε αρχιερευς ανανιας επεταξεν τοις
παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα
3 τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε
μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη
κρινων με κατα τον νομον και παρανομων
κελευεις με τυπτεσθαι **4** οι δε παρεστωτες ειπον
τον αρχιερεα του θεου λοιδορεις **5** εφη τε ο
παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς
γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις
κακως **6** γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος

εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν
εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος
ειμι υιος φαρισαιου περι ελπιδος και αναστασεως
νεκρων εγω κρινομαι 7 τουτο δε αυτου
λαλησαντος εγενετο στασις των φαρισαιων [και
των σαδδουκαιων] και εσχισθη το πληθος
8 σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι
αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι
δε ομολογουσιν τα αμφοτερα 9 εγενετο δε
κραυγη μεγαλη και αναστantες οι γραμματεις
του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες
ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει
δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη
θεομαχωμεν 10 πολλης δε γενομενης στασεως
ευλαβηθεις ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος
υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και
αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την
παρεμβολην 11 τη δε επιουση νυκτι επιστας
αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει παυλε ως γαρ
διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως
σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι 12 γενομενης
δε ημερας ποιησαντες τινες των ιουδαιων
συστροφην ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε
φαγειν μητε πιειν εως ου αποκτεινωσιν τον
παυλον 13 ησαν δε πλειους τεσσαρακοντα οι
ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες 14 οιτινες
προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις
πρεσβυτεροις ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν
εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν
τον παυλον 15 νυν ουν υμεις εμφανισατε τω
χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως αυριον αυτον
καταγαγη προς υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν
ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του
εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον
16 ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου το
ενεδρον παραγενομενος και εισελθων εις την
παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω
17 προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των
εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε
προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω
18 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον
χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος

προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν
αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι
19 επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος
και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο
εχεις απαγγειλαι μοι 20 ειπεν δε οτι οι
ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον
εις το συνεδριον καταγαγης τον παυλον ως
μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου
21 συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ
αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα
οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε
πιειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι
εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν
22 ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανιαν
παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα
ενεφανισας προς με 23 και προσκαλεσαμενος
δυο τινας των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε
στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως
καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και
δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της
νυκτος 24 κτηνη τε παραστησαι ινα
επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς
φηλικα τον ηγεμονα 25 γραψας επιστολην
περιεχουσαν τον τυπον τουτον 26 κλαυδιος
λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν
27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των
ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων
επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον
μαθων οτι ρωμαιος εστιν 28 βουλομενος δε
γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω
κατηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων 29 ον
ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου
αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα
εχοντα 30 μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον
ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτης
επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις
λεγειν τα προς αυτον επι σου ερρωσο 31 οι μεν
ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις
αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος
εις την αντιπατριδα 32 τη δε επαυριον εασαντες
τους ιππεις πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις
την παρεμβολην 33 οιτινες εισελθοντες εις την

καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω
ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω
34 αναγνους δε ο ηγεμων και επερωτησας εκ
ποιας επαρχιας εστιν και πυθομενος οτι απο
κιλικιας 35 διακουσομαι σου εφη οταν και οι
κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον
εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24 μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς
ανανιας μετα των πρεσβυτερων και ρητορος
τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι
κατα του παυλου 2 κληθεντος δε αυτου ηρξατο
κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων 3 πολλης ειρηνης
τυγχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων
τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας παντη τε
και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα
πασης ευχαριστιας 4 ινα δε μη επι πλειον σε
εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη
ση επιεικεια 5 ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον
λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοις ιουδαιοις
τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της
των ναζωραιων αιρεσεως 6 ος και το ιερον
επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν
7 8 παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι
παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν
αυτου 9 συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι
φασκοντες ταυτα ουτως εχειν 10 απεκριθη δε ο
παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ
πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω
επισταμενος ευθυμοτερον τα περι εμαυτου
απολογουμαι 11 δυναμενου σου γνωναι οτι ου
πλειους εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ης ανεβην
προσκυνησων εν ιερουσαλημ 12 και ουτε εν τω
ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η
επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις
συναγωγαις ουτε κατα την πολιν 13 ουτε
παραστησαι με δυνανται περι ων νυν
κατηγορουσιν μου 14 ομολογω δε τουτο σοι οτι
κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως
λατρευω τω πατρωω θεω πιστευων πασιν τοις
κατα τον νομον και τοις προφηταις γεγραμμενοις
15 ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι

24

προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων 16 εν τουτω δε αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προς τον θεον και τους ανθρωπους δια παντος 17 δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου και προσφορας 18 εν οις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες απο της ασιας ιουδαιοι 19 ους δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με 20 η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου 21 η περι μιας ταυτης φωνης ης εκραξα εστως εν αυτοις οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων 22 ακουσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτους ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπων οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας 23 διαταξαμενος τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω 24 μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον πιστεως 25 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε 26 αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω 27 διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτας καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25 φηστος ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας 2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον 3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελειν αυτον κατα την οδον 4 ο μεν

ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι **5** οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου **6** διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι **7** παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι **8** απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον **9** ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου **10** ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστως ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιους ουδεν ηδικησα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις **11** ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι **12** τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση **13** ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον **14** ως δε πλειους ημερας διετριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος **15** περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην **16** προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος **17** συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα

25

18 περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν
αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω **19** ζητηματα
δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς
αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον
εφασκεν ο παυλος ζην **20** απορουμενος δε εγω
την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο
πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι
τουτων **21** του δε παυλου επικαλεσαμενου
τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν
εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου πεμψω αυτον
προς καισαρα **22** αγριππας δε προς τον φηστον
εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι
ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου **23** τη ουν
επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης
μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το
ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν
τοις κατ εξοχην ουσιν της πολεως και
κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος **24** και
φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι
συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου
παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε
ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβοωντες μη δειν ζην
αυτον μηκετι **25** εγω δε καταλαβομενος μηδεν
αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε
τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα
πεμπειν αυτον **26** περι ου ασφαλες τι γραψαι
τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων
και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της
ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι **27** αλογον
γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ
αυτου αιτιας σημαναι

26 αγριππας δε προς τον παυλον εφη
επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο
παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα **2** περι
παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ
αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου
μελλων απολογεισθαι σημερον **3** μαλιστα
γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους
ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου
μακροθυμως ακουσαι μου **4** την μεν ουν βιωσιν
μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν

τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι
ιουδαιοι 5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν
θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην
αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος
6 και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερας
επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα
κρινομενος 7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν
εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει
καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ
αγριππα υπο ιουδαιων 8 τι απιστον κρινεται
παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει 9 εγω μεν
ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του
ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι 10 ο και
εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων
εγω φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων
εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα
ψηφον 11 και κατα πασας τας συναγωγας
πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν
περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και
εις τας εξω πολεις 12 εν οις και πορευομενος
εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης
της παρα των αρχιερεων 13 ημερας μεσης κατα
την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την
λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και
τους συν εμοι πορευομενους 14 παντων δε
καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην
λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραιδι
διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι
προς κεντρα λακτιζειν 15 εγω δε ειπον τις ει
κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις
16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου
εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε
υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες ων τε
οφθησομαι σοι 17 εξαιρουμενος σε εκ του λαου
και των εθνων εις ους εγω σε αποστελλω
18 ανοιξαι οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο
σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα
επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων
και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε
19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης
τη ουρανιω οπτασια 20 αλλα τοις εν δαμασκω
πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν

της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελλων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας 21 ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι 22 επικουριας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης 23 ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν 24 ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει 25 ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι 26 επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο 27 πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οιδα οτι πιστευεις 28 ο δε αγριππας προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεις χριστιανον γενεσθαι 29 ο δε παυλος ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος καγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων 30 και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις 31 και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος 32 αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27 ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης 2 επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αριστarχου μακεδονος θεσσαλονικεως 3 τη τε

ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο
ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς
τους φιλους πορευθεντα επιμελειας τυχειν
4 κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον
δια το τους ανεμους ειναι εναντιους 5 το τε
πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν
διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας
6 κακει ευρων ο εκατονταρχος πλοιον αλεξανδρινον
πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο
7 εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και
μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος
ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα
σαλμωνην 8 μολις τε παραλεγομενοι αυτην
ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους
λιμενας ω εγγυς ην πολις λασαια 9 ικανου δε
χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους
του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη
παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλος 10 λεγων
αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης
ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου
αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον
πλουν 11 ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και
τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του
παυλου λεγομενοις 12 ανευθετου δε του λιμενος
υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειους εθεντο
βουλην αναχθηναι κακειθεν ειπως δυναιντο
καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα
της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον
13 υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της
προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον
παρελεγοντο την κρητην 14 μετ ου πολυ δε
εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος
ευροκλυδων 15 συναρπασθεντος δε του πλοιου
και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω
επιδοντες εφερομεθα 16 νησιον δε τι
υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολις
ισχυσαμεν περικρατεις γενεσθαι της σκαφης
17 ην αραντες βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το
πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην
εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο
18 σφοδρως δε χειμαζομενων ημων τη εξης
εκβολην εποιουντο 19 και τη τριτη αυτοχειρες

την σκευην του πλοιου ερριψαμεν **20** μητε δε
ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας
ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου
λοιπον περιηρειτο πασα ελπις του σωζεσθαι ημας
21 πολλης δε ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο
παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες
πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της
κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την
ζημιαν **22** και τα νυν παραινω υμας ευθυμειν
αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην
του πλοιου **23** παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι
αγγελος του θεου ου ειμι ω και λατρευω
24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει
παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος
παντας τους πλεοντας μετα σου **25** διο
ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως
εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι **26** εις
νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν **27** ως δε
τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων
εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενοουν οι
ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν **28** και
βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε
διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας
δεκαπεντε **29** φοβουμενοι τε μηπως εις τραχεις
τοπους εκπεσωμεν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας
τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι **30** των δε
ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και
χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν
προφασει ως εκ πρωρας μελλοντων αγκυρας
εκτεινειν **31** ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και
τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω
πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε **32** τοτε οι
στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφης και
ειασαν αυτην εκπεσειν **33** αχρι δε ου ημελλεν
ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας
μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην
σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε
μηδεν προσλαβομενοι **34** διο παρακαλω υμας
προσλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας
σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ εκ της
κεφαλης πεσειται **35** ειπων δε ταυτα και λαβων
αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και

κλασας ηρξατο εσθιειν 36 ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης 37 ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσιαι εβδομηκοντα εξ 38 κορεσθεντες δε της τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν 39 οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον 40 και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εις τον αιγιαλον 41 περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων 42 των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη 43 ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι 44 και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται 2 οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος 3 συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμης διεξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου 4 ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν 5 ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον 6 οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν

ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι
ελεγον θεον αυτον ειναι **7** εν δε τοις περι τον
τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της
νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας
τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν **8** εγενετο δε
τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια
συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος
εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας
αυτω ιασατο αυτον **9** τουτου ουν γενομενου και
οι λοιποι οι εχοντες ασθενειας εν τη νησω
προσηρχοντο και εθεραπευοντο **10** οι και πολλαις
τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο
τα προς την χρειαν **11** μετα δε τρεις μηνας
ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω
αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις **12** και
καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας
τρεις **13** οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις
ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου
δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους **14** ου ευροντες
αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι
ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν
15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων
εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρις αππιου φορου
και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος
ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος **16** οτε δε
ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν
τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχω τω δε παυλω
επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι
αυτον στρατιωτη **17** εγενετο δε μετα ημερας
τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των
ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν
προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον
ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις
δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας
των ρωμαιων **18** οιτινες ανακρινοντες με
εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν
θανατου υπαρχειν εν εμοι **19** αντιλεγοντων δε
των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα
ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι
20 δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας
ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος
του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι **21** οι

δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον **22** αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται **23** ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας **24** και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν **25** ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων **26** λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε **27** επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους **28** γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται **29** και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν **30** εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον **31** κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου 2 ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις 3 περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα 4 του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων 5 δι ου ελαβομεν χαριν και αποστοληην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου 6 εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου 7 πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 8 πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω 9 μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι 10 παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ειπως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας 11 επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας 12 τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου 13 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν 14 ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι 15 ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη

ευαγγελισασθαι **16** ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι **17** δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται **18** αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων **19** διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν **20** τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους αναπολογητους **21** διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια **22** φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν **23** και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων **24** διο και παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιαις των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις **25** οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην **26** δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν **27** ομοιως τε και οι αρρενες αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες **28** και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα **29** πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας **30** καταλαλους θεοστυγεις υβριστας

1

υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις 31 ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους ανελεημονας 32 οιτινες το δικαιωμα του θεου επιγνοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

2 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων 2 οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας 3 λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου 4 η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις αγνοων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει 5 κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως και δικαιοκρισιας του θεου 6 ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου 7 τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον 8 τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη 9 θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος 10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι 11 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω 12 οσοι γαρ ανομως ημαρτον ανομως και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται 13 ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται 14 οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος 15 οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων 16 εν ημερα οτε κρινει ο

θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου 17 ιδε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω 18 και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου 19 πεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει 20 παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω 21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις 22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις 23 ος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις 24 το γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται 25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν 26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται 27 και κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου 28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη 29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαινος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης 2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου 3 τι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει 4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε 5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω 6 μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον 7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω

3

ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι
ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι **8** και μη
καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες
ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα
αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν **9** τι ουν
προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ
ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν
ειναι **10** καθως γεγραπται [οτι] ουκ εστιν
δικαιος ουδε εις **11** ουκ εστιν ο συνιων ουκ
εστιν ο εκζητων τον θεον **12** παντες εξεκλιναν
αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα
ουκ εστιν εως ενος **13** ταφος ανεωγμενος ο
λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν
ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων **14** ων το
στομα αρας και πικριας γεμει **15** οξεις οι ποδες
αυτων εκχεαι αιμα **16** συντριμμα και
ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων **17** και οδον
ειρηνης ουκ εγνωσαν **18** ουκ εστιν φοβος θεου
απεναντι των οφθαλμων αυτων **19** οιδαμεν δε
οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει
ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας
ο κοσμος τω θεω **20** διοτι εξ εργων νομου ου
δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ
νομου επιγνωσις αμαρτιας **21** νυνι δε χωρις
νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη
υπο του νομου και των προφητων **22** δικαιοσυνη
δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου εις παντας
και επι παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν
διαστολη **23** παντες γαρ ημαρτον και
υστερουνται της δοξης του θεου **24** δικαιουμενοι
δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως
της εν χριστω ιησου **25** ον προεθετο ο θεος
ιλαστηριον δια της πιστεως εν τω αυτου αιματι
εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την
παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων **26** εν
τη ανοχη του θεου προς ενδειξεν της δικαιοσυνης
αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον
δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου
27 που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου
νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεως
28 λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον
χωρις εργων νομου **29** η ιουδαιων ο θεος μονον

ουχι δε και εθνων ναι και εθνων 30 επειπερ εις
ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και
ακροβυστιαν δια της πιστεως 31 νομον ουν
καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα
νομον ιστωμεν

4 τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων
ευρηκεναι κατα σαρκα 2 ει γαρ αβρααμ εξ
εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον
θεον 3 τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε
αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις
δικαιοσυνην 4 τω δε εργαζομενω ο μισθος ου
λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα 5 τω
δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον
δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου
εις δικαιοσυνην 6 καθαπερ και δαυιδ λεγει τον
μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται
δικαιοσυνην χωρις εργων 7 μακαριοι ων
αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι
αμαρτιαι 8 μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται
κυριος αμαρτιαν 9 ο μακαρισμος ουν ουτος επι
την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν
λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις
εις δικαιοσυνην 10 πως ουν ελογισθη εν
περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη
αλλ εν ακροβυστια 11 και σημειον ελαβεν
περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως
της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα
παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας εις το
λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην 12 και
πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον
αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της
πιστεως της εν τη ακροβυστια του πατρος ημων
αβρααμ 13 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω
αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον
αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης
πιστεως 14 ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι
κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια
15 ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ
εστιν νομος ουδε παραβασις 16 δια τουτο εκ
πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την
επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του

4

νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων **17** καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα **18** ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου **19** και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας **20** εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω **21** και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι **22** διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην **23** ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω **24** αλλα και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων **25** ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιωσιν ημων

5 δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου **2** δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου **3** ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταις θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται **4** η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα **5** η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν **6** ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν **7** μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν **8** συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν **9** πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο

της οργης **10** ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν
τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω
μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη
αυτου **11** ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν
τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου
νυν την καταλλαγην ελαβομεν **12** δια τουτο
ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον
κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος
και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος
διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον **13** αχρι γαρ
νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ
ελλογειται μη οντος νομου **14** αλλ εβασιλευσεν
ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωσεως και επι τους
μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της
παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος
15 αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως και το
χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι
πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου
και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου
ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν
16 και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα
το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε
χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εις δικαιωμα
17 ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος
εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την
περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της
δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν
δια του ενος ιησου χριστου **18** αρα ουν ως δι
ενος παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις
κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος εις
παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν ζωης **19** ωσπερ
γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου
αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια
της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι
πολλοι **20** νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση
το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια
υπερεπερισσευσεν η χαρις **21** ινα ωσπερ
εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και
η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωην
αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

6 τι ουν ερουμεν επιμενουμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση 2 μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη 3 η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν 4 συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν 5 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα 6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια 7 ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας 8 ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω 9 ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει 10 ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφαπαξ ο δε ζη ζη τω θεω 11 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων 12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιαις αυτου 13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω 14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν 15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο 16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην 17 χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης 18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη 19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν

παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη
εις αγιασμον 20 οτε γαρ δουλοι ητε της
αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη 21 τινα
ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε
το γαρ τελος εκεινων θανατος 22 νυνι δε
ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε
τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το
δε τελος ζωην αιωνιον 23 τα γαρ οψωνια της
αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη
αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον
λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον
χρονον ζη 2 η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι
ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ
κατηργηται απο του νομου του ανδρος 3 αρα
ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν
γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ
ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι
αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω 4 ωστε
αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια
του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας
ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν
τω θεω 5 οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα
παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου
ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το
καρποφορησαι τω θανατω 6 νυνι δε
κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω
κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι
πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος 7 τι
ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα
την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε
γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν
ουκ επιθυμησεις 8 αφορμην δε λαβουσα η
αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι
πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα
9 εγω δε εζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της
εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον
10 και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις
θανατον 11 η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα
δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης
απεκτεινεν 12 ωστε ο μεν νομος αγιος και η

7

εντολη αγια και δικαια και αγαθη **13** το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης **14** οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν **15** ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω **16** ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος **17** νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια **18** οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω **19** ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω **20** ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια **21** ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται **22** συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον **23** βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με εν τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου **24** ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου **25** ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα **2** ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου **3** το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι **4** ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα

περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα 5 οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος 6 το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη 7 διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται 8 οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται 9 υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου 10 ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην 11 ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν 12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην 13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε 14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου 15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ 16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου 17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν 18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας 19 η γαρ αποκαραδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται 20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι 21 οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου 22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν 23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων 24 τη γαρ

8

ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις τι και ελπιζει **25** ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα **26** ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις ασθενειαις ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοις αλαλητοις **27** ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων **28** οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν **29** οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις **30** ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν **31** τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων **32** ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται **33** τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων **34** τις ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων **35** τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα **36** καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης **37** αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας **38** πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα **39** ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω **2** οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη

και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου 3 ευχομην
γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου
υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα
σαρκα 4 οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια
και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και
η λατρεια και αι επαγγελιαι 5 ων οι πατερες
και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι
παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην
6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου
ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ 7 ουδ
οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν
ισαακ κληθησεται σοι σπερμα 8 τουτ εστιν ου
τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα
τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα
9 επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον
τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος
10 ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην
εχουσα ισαακ του πατρος ημων 11 μηπω γαρ
γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον
ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη ουκ
εξ εργων αλλ εκ του καλουντος 12 ερρηθη αυτη
οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι 13 καθως
γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ
εμισησα 14 τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω
θεω μη γενοιτο 15 τω γαρ μωυση λεγει ελεησω
ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω
16 αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος
αλλα του ελεουντος θεου 17 λεγει γαρ η γραφη
τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως
ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως
διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη 18 αρα
ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει
19 ερεις ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ
βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν 20 μενουνγε ω
ανθρωπε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη
ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας
ουτως 21 η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του
πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν
εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν 22 ει δε
θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι
το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια
σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν 23 και

9

ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν **24** ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων **25** ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην **26** και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος **27** ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται **28** λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριος επι της γης **29** και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν **30** τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως **31** ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν **32** δια τι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος **33** καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνθησεται

10 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν **2** μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν **3** αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν **4** τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι **5** μωυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις **6** η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν **7** η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν **8** αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα

εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν
9 οτι εαν ομολογησης εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση 10 καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογειται εις σωτηριαν 11 λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνθησεται
12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον 13 πας γαρ ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται
14 πως ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσουσιν χωρις κηρυσσοντος 15 πως δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα 16 αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων
17 αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος θεου 18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουνγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων 19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωυσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμας 20 ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν 21 προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν 2 ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων
3 κυριε τους προφητας σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου 4 αλλα τι

11

λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ 5 ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν 6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρις επει το εργον ουκετι εστιν εργον 7 τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν 8 καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας 9 και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις 10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων διαπαντος συγκαμψον 11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους 12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων 13 υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω 14 ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων 15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσληψις ει μη ζωη εκ νεκρων 16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι 17 ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης και της πιοτητος της ελαιας εγενου 18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις αλλ η ριζα σε 19 ερεις ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω 20 καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλοφρονει αλλα φοβου 21 ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπως ουδε σου φεισεται 22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινης τη χρηστοτητι επει και

συ εκκοπηση 23 και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ ο θεος εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτους 24 ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια 25 ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη 26 και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ 27 και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων 28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας 29 αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου 30 ωσπερ γαρ και υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηλεηθητε τη τουτων απειθεια 31 ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν 32 συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεηση 33 ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου 34 τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο 35 η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω 36 οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων 2 και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοος υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον 3 λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα

12

φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως **4** καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν **5** ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη **6** εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως **7** ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια **8** ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι **9** η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω **10** τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι **11** τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες **12** τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες **13** ταις χρειαις των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες **14** ευλογειτε τους διωκοντας υμας ευλογειτε και μη καταρασθε **15** χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων **16** το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις **17** μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων **18** ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες **19** μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος **20** εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου **21** μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13 πασα ψυχη εξουσιαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν **2** ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληψονται **3** οι γαρ

αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης 4 θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιης φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι 5 διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν 6 δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες 7 αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην 8 μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν 9 το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις [ου ψευδομαρτυρησεις] ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον 10 η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη 11 και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν 12 η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος 13 ως εν ημερα ευσχημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω 14 αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων 2 ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει 3 ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο 4 συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον 5 ος μεν κρινει ημεραν

14

παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω **6** ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστει τω θεω **7** ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει **8** εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν **9** εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και εζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση **10** συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου **11** γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω **12** αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω **13** μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον **14** οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον **15** ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν **16** μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον **17** ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω **18** ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις **19** αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους **20** μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι **21** καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθενει **22** συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει **23** ο δε διακρινομενος εαν φαγη

κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν 24 τω δε δυναμενω υμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου 25 φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος 26 μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην

15 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν 2 εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην 3 και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε 4 οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν 5 ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν 6 ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου 7 διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας εις δοξαν θεου 8 λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων 9 τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω 10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου 11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι 12 και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν 13 ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου 14 πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι

15

εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεως δυναμενοι και αλλους νουθετειν **15** τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερους ως επαναμιμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου **16** εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω **17** εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον **18** ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω **19** εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου **20** ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω **21** αλλα καθως γεγραπται οις ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν **22** διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας **23** νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων ετων **24** ως εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμας ελπιζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω **25** νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις **26** ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ **27** ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις **28** τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν **29** οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι **30** παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις

προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον **31** ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις **32** ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν **33** ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρεαις **2** ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου **3** ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου **4** οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οις ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων **5** και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον **6** ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας **7** ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω **8** ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω **9** ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου **10** ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου **11** ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω **12** ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω **13** ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου **14** ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους **15** ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους **16** ασπασασθε αλληλους

16

εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι του χριστου **17** παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων **18** οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων **19** η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον **20** ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων **21** ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου **22** ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω **23** ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος **24** η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

1 παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος 2 τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων 3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου 5 οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει 6 καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν 7 ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου 8 ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου 9 πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων 10 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη 11 εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν 12 λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου 13 μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε 14 ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον 15 ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα 16 εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον

1

λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα **17** ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου **18** ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν **19** γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω **20** που σοφος που γραμματευς που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου **21** επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας **22** επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν **23** ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν **24** αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν **25** οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν **26** βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις **27** αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα **28** και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση **29** οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου **30** εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις **31** ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου **2** ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον **3** και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας

4 και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως 5 ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου 6 σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων 7 αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων 8 ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν 9 αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον 10 ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου 11 τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου 12 ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν 13 α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες 14 ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικως ανακρινεται 15 ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται 16 τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3 και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ως πνευματικοις αλλ ως σαρκικοις ως νηπιοις εν χριστω 2 γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε 3 ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και εριs και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε 4 οταν γαρ λεγη τις

3

εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε 5 τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλως αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν 6 εγω εφυτευσα απολλως εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν 7 ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος 8 ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον 9 θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε 10 κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει 11 θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος 12 ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην 13 εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει 14 ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται 15 ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος 16 ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν 17 ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις 18 μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος 19 η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων 20 και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι 21 ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν 22 ειτε παυλος ειτε απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν 23 υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4 ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου 2 ο δε

λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις
ευρεθη 3 εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ
υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ
ουδε εμαυτον ανακρινω 4 ουδεν γαρ εμαυτω
συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε
ανακρινων με κυριος εστιν 5 ωστε μη προ
καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και
φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει
τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος
γενησεται εκαστω απο του θεου 6 ταυτα δε
αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλω
δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο
γεγραπται φρονειν ινα μη εις υπερ του ενος
φυσιουσθε κατα του ετερου 7 τις γαρ σε
διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και
ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων 8 ηδη
κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων
εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και
ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν 9 δοκω γαρ οτι ο
θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν
ως επιθανατιους οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω
και αγγελοις και ανθρωποις 10 ημεις μωροι δια
χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις
ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε
ατιμοι 11 αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και
διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και
αστατουμεν 12 και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις
ιδιαις χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι
ανεχομεθα 13 βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως
περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων
περιψημα εως αρτι 14 ουκ εντρεπων υμας
γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω
15 εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω
αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου
δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα
16 παρακαλω ουν υμας μιμηται μου γινεσθε
17 δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν
τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω ος
υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω
καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω
18 ως μη ερχομενου δε μου προς υμας
εφυσιωθησαν τινες 19 ελευσομαι δε ταχεως προς

4

υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον
λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν
20 ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν
δυναμει 21 τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας
η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητος

5 ολως ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη
πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται
ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν 2 και
υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον
επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον
τουτο ποιησας 3 εγω μεν γαρ ως απων τω
σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως
παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον 4 εν τω
ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου
συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν
τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου
5 παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον
της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα
του κυριου ιησου 6 ου καλον το καυχημα υμων
ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
7 εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον
φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα
ημων υπερ ημων ετυθη χριστος 8 ωστε
εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη
κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας
και αληθειας 9 εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη
συναναμιγνυσθαι πορνοις 10 και ου παντως τοις
πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις η
αρπαξιν η ειδωλολατραις επει οφειλετε αρα εκ
του κοσμου εξελθειν 11 νυν δε εγραψα υμιν μη
συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η
πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος
η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν
12 τι γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους
εσω υμεις κρινετε 13 τους δε εξω ο θεος κρινει
και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6 τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον
κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων
2 ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν
και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε

κριτηριων ελαχιστων 3 ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα 4 βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε 5 προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου 6 αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων 7 ηδη μεν ουν ολως ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε 8 αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους 9 η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται 10 ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν 11 και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων 12 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος 13 τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι 14 ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου 15 ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο 16 [η] ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν 17 ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν 18 φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει 19 η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων 20 ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

7 περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι 2 δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω 3 τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι 4 η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη 5 μη αποστερειτε αλληλους ει μη τι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων 6 τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην 7 θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως 8 λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ως καγω 9 ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι 10 τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι 11 εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι 12 τοις δε λοιποις εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην 13 και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον 14 ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν 15 ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος 16 τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις 17 ει μη εκαστω ως εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι 18 περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη

μη περιτεμνεσθω **19** η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου **20** εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω **21** δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι **22** ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως και ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου **23** τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων **24** εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω **25** περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλεημενος υπο κυριου πιστος ειναι **26** νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι **27** δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα **28** εαν δε και γημης ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι **29** τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν **30** και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες **31** και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου **32** θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω **33** ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι **34** μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι **35** τουτο δε προς το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως **36** ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν **37** ος δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου

7

θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου
του τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιει
38 ωστε και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη
εκγαμιζων κρεισσον ποιει 39 γυνη δεδεται νομω
εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε και
κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι
μονον εν κυριω 40 μακαριωτερα δε εστιν εαν
ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε
καγω πνευμα θεου εχειν

8 περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες
γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη
οικοδομει 2 ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω
ουδεν εγνωκεν καθως δει γνωναι 3 ει δε τις
αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου
4 περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν
οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος
ετερος ει μη εις 5 και γαρ ειπερ εισιν
λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι [της] γης
ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι
6 αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα
και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους
χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου
7 αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη
συνειδησει του ειδωλου εως αρτι ως ειδωλοθυτον
εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενης ουσα
μολυνεται 8 βρωμα δε ημας ου παριστησιν τω
θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν
μη φαγωμεν υστερουμεθα 9 βλεπετε δε μηπως η
εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις
ασθενουσιν 10 εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα
γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η
συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται
εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν 11 και απολειται ο
ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος
απεθανεν 12 ουτως δε αμαρτανοντες εις τους
αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν
ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε 13 διοπερ ει
βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω
κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου
σκανδαλισω

9 ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω 2 ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγις της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω 3 η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν 4 μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν 5 μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας 6 η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι 7 τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει 8 μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει 9 εν γαρ τω μωυσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλοωντα μη των βοων μελει τω θεω 10 η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλοων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι 11 ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν 12 ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου 13 ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται 14 ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην 15 εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τις κενωση 16 εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι 17 ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι 18 τις ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του

9

χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου
εν τω ευαγγελιω 19 ελευθερος γαρ ων εκ
παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους
πλειονας κερδησω 20 και εγενομην τοις ιουδαιοις
ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο
νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω
21 τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω
αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους
22 εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τους
ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα
ινα παντως τινας σωσω 23 τουτο δε ποιω δια
το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι
24 ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες
μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως
τρεχετε ινα καταλαβητε 25 πας δε ο
αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν
ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον
26 εγω τοινυν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως
πυκτευω ως ουκ αερα δερων 27 αλλ υπωπιαζω
μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις
κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι
πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και
παντες δια της θαλασσης διηλθον 2 και παντες
εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν
τη θαλασση 3 και παντες το αυτο βρωμα
πνευματικον εφαγον 4 και παντες το αυτο πομα
πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικης
ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ην ο χριστος
5 αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο
θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω 6 ταυτα
δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημας
επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν
7 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων
ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και
πιειν και ανεστησαν παιζειν 8 μηδε πορνευωμεν
καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια
ημερα εικοσιτρεις χιλιαδες 9 μηδε εκπειραζωμεν
τον χριστον καθως και τινες αυτων επειρασαν και
υπο των οφεων απωλοντο 10 μηδε γογγυζετε
καθως και τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο

υπο του ολοθρευτου **11** ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντησεν **12** ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση **13** πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας υπενεγκειν **14** διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας **15** ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι **16** το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν **17** οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν **18** βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν **19** τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν **20** αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι **21** ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων **22** η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν **23** παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει **24** μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος **25** παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν **26** του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης **27** ει δε τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν **28** εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης **29** συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως **30** ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω **31** ειτε

10

ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε 32 απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου 33 καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11 μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου 2 επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε 3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος 4 πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου 5 πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη 6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω 7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν 8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος 9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα 10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους 11 πλην ουτε ανηρ χωρις γυναικος ουτε γυνη χωρις ανδρος εν κυριω 12 ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου 13 εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι 14 η ουδε αυτη η φυσις διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν 15 γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται 16 ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου 17 τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε 18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα

εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω **19** δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν **20** συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν **21** εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει **22** μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω **23** εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον **24** και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν **25** ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν **26** οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρις ου αν ελθη **27** ωστε ος αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιως του κυριου ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυριου **28** δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτήριου πινετω **29** ο γαρ εσθιων και πινων αναξιως κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου **30** δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι **31** ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα **32** κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν **33** ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε **34** ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι

12 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν **2** οιδατε οτι οτε εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι

12

3 διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω 4 διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα 5 και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτος κυριος 6 και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν 7 εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον 8 ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα 9 ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι 10 αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων 11 παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται 12 καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος 13 και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν 14 και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα 15 εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος 16 και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος 17 ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις 18 νυνι δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν 19 ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα 20 νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα 21 ου δυναται δε ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω 22 αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν 23 και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα

ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει 24 τα δε ευσχημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμην 25 ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη 26 και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελος συγχαιρει παντα τα μελη 27 υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους 28 και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων 29 μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις 30 μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαις λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν 31 ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13 εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγονα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον 2 και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι 3 και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι 4 η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται 5 ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον 6 ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια 7 παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει 8 η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητειαι καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται 9 εκ μερους δε γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν 10 οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται 11 οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν

13

ως νηπιος ελογιζομην οτε δε γεγονα ανηρ
κατηργηκα τα του νηπιου 12 βλεπομεν γαρ αρτι
δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς
προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε
επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην 13 νυνι δε
μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων
δε τουτων η αγαπη

14 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα
πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε 2 ο γαρ
λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω
ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια
3 ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην
και παρακλησιν και παραμυθιαν 4 ο λαλων
γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων
εκκλησιαν οικοδομει 5 θελω δε παντας υμας
λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε
μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις
εκτος ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην
λαβη 6 νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας
γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν
λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν
προφητεια η εν διδαχη 7 ομως τα αψυχα φωνην
διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην
τοις φθογγοις μη διδω πως γνωσθησεται το
αυλουμενον η το κιθαριζομενον 8 και γαρ εαν
αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται
εις πολεμον 9 ουτως και υμεις δια της
γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως
γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα
λαλουντες 10 τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων
εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνον 11 εαν
ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω
λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος
12 ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων
προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα
περισσευητε 13 διοπερ ο λαλων γλωσση
προσευχεσθω ινα διερμηνευη 14 εαν γαρ
προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται
ο δε νους μου ακαρπος εστιν 15 τι ουν εστιν
προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω
νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι

16 επει εαν ευλογησης τω πνευματι ο αναπληρων
τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη
ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν 17 συ
μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ
οικοδομειται 18 ευχαριστω τω θεω μου παντων
υμων μαλλον γλωσσαις λαλων 19 αλλ εν
εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοος μου
λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους
λογους εν γλωσση 20 αδελφοι μη παιδια
γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε
ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε 21 εν τω νομω
γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν
ετεροις λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως
εισακουσονται μου λεγει κυριος 22 ωστε αι
γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν
αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις
απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν 23 εαν ουν
συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες
γλωσσαις λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η
απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε 24 εαν δε
παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η
ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο
παντων 25 και ουτως τα κρυπτα της καρδιας
αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι
προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελλων οτι ο
θεος οντως εν υμιν εστιν 26 τι ουν εστιν
αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον
εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει
ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω
27 ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το
πλειστον τρεις και ανα μερος και εις
διερμηνευετω 28 εαν δε μη η διερμηνευτης
σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω
29 προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι
αλλοι διακρινετωσαν 30 εαν δε αλλω
αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω
31 δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα
παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται
32 και πνευματα προφητων προφηταις
υποτασσεται 33 ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο
θεος αλλα ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησιαις
των αγιων 34 αι γυναικες υμων εν ταις

14

εκκλησιαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει **35** ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν **36** η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηντησεν **37** ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι **38** ει δε τις αγνοει αγνοειτω **39** ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε **40** παντα ευσχημονως και κατα ταξιν γινεσθω

15 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε **2** δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε **3** παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας **4** και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τας γραφας **5** και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα **6** επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινες δε και εκοιμηθησαν **7** επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν **8** εσχατον δε παντων ωσπερει τω εκτρωματι ωφθη καμοι **9** εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου **10** χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι **11** ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε **12** ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν **13** ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται **14** ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων **15** ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα

του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν
ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται **16** ει γαρ
νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται
17 ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις
υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιαις υμων **18** αρα
και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο **19** ει εν
τη ζωη ταυτη ηλπικοτες εσμεν εν χριστω μονον
ελεεινοτεροι παντων ανθρωπων εσμεν **20** νυνι δε
χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των
κεκοιμημενων εγενετο **21** επειδη γαρ δι ανθρωπου
ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων
22 ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν
ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται
23 εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη
χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια
αυτου **24** ειτα το τελος οταν παραδω την
βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση
πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν
25 δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου αν θη
παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου
26 εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος
27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου
οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον οτι
εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα **28** οταν
δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο
υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα
ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν **29** επει τι
ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει
ολως νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται
υπερ των νεκρων **30** τι και ημεις κινδυνευομεν
πασαν ωραν **31** καθ ημεραν αποθνησκω νη την
υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω
κυριω ημων **32** ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα
εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ
εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ
αποθνησκομεν **33** μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη
χρηστα ομιλιαι κακαι **34** εκνηψατε δικαιως και
μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν
προς εντροπην υμιν λεγω **35** αλλ ερει τις πως
εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται
36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη
αποθανη **37** και ο σπειρεις ου το σωμα το

γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων **38** ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθως ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα **39** ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων **40** και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων **41** αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη **42** ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια **43** σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει **44** σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον **45** ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν **46** αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον **47** ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου **48** οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι **49** και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου **50** τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει **51** ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα **52** εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα **53** δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν **54** οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος **55** που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος **56** το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος **57** τω δε

θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου 58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16 περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξα ταις εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε 2 κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται 3 οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ 4 εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται 5 ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι 6 προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι 7 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπιζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη 8 επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης 9 θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι 10 εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως και εγω 11 μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων 12 περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση 13 γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε 14 παντα υμων εν αγαπη γινεσθω 15 παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους 16 ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι 17 χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα

16

ουτοι ανεπληρωσαν **18** ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους **19** ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια **20** ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω **21** ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου **22** ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα **23** η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων **24** η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια
2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως 4 ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου 5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων 6 ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας 7 ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως 8 ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην 9 αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους 10 ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται 11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ

1

υμων 12 η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερως δε προς υμας 13 ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εως τελους επιγνωσεσθε 14 καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου 15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προς υμας το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε 16 και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν 17 τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου 18 πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου 19 ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν 20 οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων 21 ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χρισας ημας θεος 22 ο και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων 23 εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον 24 ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν 2 ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου 3 και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν 4 εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ

ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε την
εχω περισσοτερως εις υμας 5 ει δε τις
λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερους
ινα μη επιβαρω παντας υμας 6 ικανον τω
τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων
7 ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και
παρακαλεσαι μηπως τη περισσοτερα λυπη
καταποθη ο τοιουτος 8 διο παρακαλω υμας
κυρωσαι εις αυτον αγαπην 9 εις τουτο γαρ και
εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα
υπηκοοι εστε 10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και
γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας
εν προσωπω χριστου 11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν
υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα
αγνοουμεν 12 ελθων δε εις την τρωαδα εις το
ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης
εν κυριω 13 ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι
μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου
αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν
14 τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι
ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεως
αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω 15 οτι
χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις
και εν τοις απολλυμενοις 16 οις μεν οσμη
θανατου εις θανατον οις δε οσμη ζωης εις ζωην
και προς ταυτα τις ικανος 17 ου γαρ εσμεν ως
οι λοιποι καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ
ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατενωπιον
του θεου εν χριστω λαλουμεν

3 αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη
χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς
υμας η εξ υμων συστατικων 2 η επιστολη
ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις
ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο
παντων ανθρωπων 3 φανερουμενοι οτι εστε
επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων
εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου
ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν
καρδιαις σαρκιναις 4 πεποιθησιν δε τοιαυτην
εχομεν δια του χριστου προς τον θεον 5 ουχ οτι
ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ως εξ

3

εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου **6** ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει **7** ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην **8** πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη **9** ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη **10** και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης **11** ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη **12** εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα **13** και ου καθαπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου **14** αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται **15** αλλ εως σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται **16** ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα **17** ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια **18** ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηλεηθημεν ουκ εκκακουμεν **2** αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου **3** ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν

κεκαλυμμενον **4** εν οις ο θεος του αιωνος
τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις
το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του
ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων
του θεου **5** ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα
χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων
δια ιησουν **6** οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους
φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων
προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου
εν προσωπω ιησου χριστου **7** εχομεν δε τον
θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η
υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ
ημων **8** εν παντι θλιβομενοι αλλ ου
στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ
εξαπορουμενοι **9** διωκομενοι αλλ ουκ
εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ
απολλυμενοι **10** παντοτε την νεκρωσιν του κυριου
ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη
του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη **11** αει
γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα
δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη
εν τη θνητη σαρκι ημων **12** ωστε ο μεν θανατος
εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν **13** εχοντες
δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το
γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις
πιστευομεν διο και λαλουμεν **14** ειδοτες οτι ο
εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου
εγερει και παραστησει συν υμιν **15** τα γαρ
παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των
πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την
δοξαν του θεου **16** διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει
και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο
εσωθεν ανακαινουται ημερα και ημερα **17** το
γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ
υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης
κατεργαζεται ημιν **18** μη σκοπουντων ημων τα
βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ
βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια
του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν
οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις

5

2 και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες 3 ειγε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα 4 και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης 5 ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος 6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου 7 δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους 8 θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον 9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι 10 τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον 11 ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι 12 ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια 13 ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν 14 η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι [ει] εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον 15 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι 16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν 17 ωστε ει τις εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα 18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης 19 ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλλασσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης 20 υπερ χριστου ουν

πρεσβευομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων
δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω
21 τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων
αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη
θεου εν αυτω

6 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις
κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας 2 λεγει
γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα
σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος
ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας
3 μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη
μωμηθη η διακονια 4 αλλ εν παντι συνιστωντες
εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν
θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριαις 5 εν
πληγαις εν φυλακαις εν ακαταστασιαις εν κοποις
εν αγρυπνιαις εν νηστειαις 6 εν αγνοτητι εν
γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι
αγιω εν αγαπη ανυποκριτω 7 εν λογω αληθειας
εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης
των δεξιων και αριστερων 8 δια δοξης και
ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι
και αληθεις 9 ως αγνοουμενοι και
επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν
ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι 10 ως
λυπουμενοι αει δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους
δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα
κατεχοντες 11 το στομα ημων ανεωγεν προς
υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται
12 ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν
τοις σπλαγχνοις υμων 13 την δε αυτην
αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνθητε και
υμεις 14 μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις
γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τις δε
κοινωνια φωτι προς σκοτος 15 τις δε
συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τις μερις
πιστω μετα απιστου 16 τις δε συγκαταθεσις
ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε
ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν
αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος
και αυτοι εσονται μοι λαος 17 διο εξελθετε εκ
μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και

6

ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας 18 και εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου 2 χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν 3 ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην 4 πολλη μοι παρρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων 5 και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι 6 αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου 7 ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι 8 οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας 9 νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων 10 η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται 11 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι εν τω πραγματι 12 αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ενεκεν του αδικησαντος ουδε ενεκεν του αδικηθεντος αλλ ενεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου 13 δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων

περισσοτερως μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων 14 οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη 15 και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερως εις υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον 16 χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8 γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας 2 οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητος αυτων 3 οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι 4 μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους 5 και ου καθως ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου 6 εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην 7 αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε 8 ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων 9 γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε 10 και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι 11 νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν 12 ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει 13 ου γαρ ινα αλλοις ανεσις υμιν δε θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα

8

εις το εκεινων υστερημα 14 ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης 15 καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν 16 χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου 17 οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας 18 συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαινος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων 19 ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων 20 στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων 21 προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων 22 συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας 23 ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμος και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου 24 την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησεως υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

9 περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν 2 οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας 3 επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε 4 μηπως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεως 5 αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την

προκατηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην
ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν
6 τουτο δε ο σπειρων φειδομενως φειδομενως και
θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαις επ ευλογιαις
και θερισει 7 εκαστος καθως προαιρειται τη
καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ
δοτην αγαπα ο θεος 8 δυνατος δε ο θεος πασαν
χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε
πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν
εργον αγαθον 9 καθως γεγραπται εσκορπισεν
εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις
τον αιωνα 10 ο δε επιχορηγων σπερμα τω
σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και
πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα
γενηματα της δικαιοσυνης υμων 11 εν παντι
πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις
κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω 12 οτι
η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον
εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων
αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων
τω θεω 13 δια της δοκιμης της διακονιας
ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της
ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου
και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις
παντας 14 και αυτων δεησει υπερ υμων
επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν
του θεου εφ υμιν 15 χαρις δε τω θεω επι τη
ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10 αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια
της πραοτητος και επιεικειας του χριστου ος
κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε
θαρρω εις υμας 2 δεομαι δε το μη παρων
θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι
τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα
περιπατουντας 3 εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου
κατα σαρκα στρατευομεθα 4 τα γαρ οπλα της
στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω
προς καθαιρεσιν οχυρωματων 5 λογισμους
καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα
της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν
νοημα εις την υπακοην του χριστου 6 και εν

10

ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη 7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου 8 εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι 9 ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων 10 οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος 11 τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω 12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν 13 ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων 14 ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου 15 ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν 16 εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι 17 ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω 18 ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου 2 ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω 3 φοβουμαι δε μηπως ως ο οφις ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον 4 ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον

ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε **5** λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων **6** ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας **7** η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν **8** αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν **9** και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω **10** εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας **11** δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν **12** ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις **13** οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου **14** και ου θαυμαστον αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος **15** ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων **16** παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι **17** ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως **18** επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι **19** ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες **20** ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις υμας εις προσωπον δερει **21** κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενησαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω **22** εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω **23** διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερως εν πληγαις υπερβαλλοντως εν

11

φυλακαις περισσοτερως εν θανατοις πολλακις
24 υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα
μιαν ελαβον 25 τρις εραβδισθην απαξ ελιθασθην
τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα
26 οδοιποριαις πολλακις κινδυνοις ποταμων
κινδυνοις ληστων κινδυνοις εκ γενους κινδυνοις εξ
εθνων κινδυνοις εν πολει κινδυνοις εν ερημια
κινδυνοις εν θαλασση κινδυνοις εν ψευδαδελφοις
27 εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν
λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει
και γυμνοτητι 28 χωρις των παρεκτος η
επισυστασις μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων
των εκκλησιων 29 τις ασθενει και ουκ ασθενω
τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι 30 ει
καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυχησομαι
31 ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου χριστου
οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου
ψευδομαι 32 εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του
βασιλεως εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι
με θελων 33 και δια θυριδος εν σαργανη
εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας
χειρας αυτου

12 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι
γαρ εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου
2 οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων
δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτος
του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα
τον τοιουτον εως τριτου ουρανου 3 και οιδα τον
τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτος του
σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν 4 οτι ηρπαγη
εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α
ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι 5 υπερ του τοιουτου
καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει
μη εν ταις ασθενειαις μου 6 εαν γαρ θελησω
καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω
φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο
βλεπει με η ακουει τι εξ εμου 7 και τη
υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιρωμαι
εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σαταν ινα
με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι 8 υπερ τουτου
τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου

9 και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου
10 διο ευδοκω εν ασθενειαις εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις εν στενοχωριαις υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι
11 γεγονα αφρων καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι 12 τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοις και τερασιν και δυναμεσιν
13 τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην 14 ιδου τριτον ετοιμως εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεις τοις τεκνοις 15 εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερως υμας αγαπων ηττον αγαπωμαι 16 εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλ υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον 17 μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας
18 παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μη τι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνεσιν 19 παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομης
20 φοβουμαι γαρ μηπως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπως ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλιαι ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασιαι 21 μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεος μου προς υμας και πενθησω πολλους των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13

13 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα 2 προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι 3 επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν 4 και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας 5 εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μη τι αδοκιμοι εστε 6 ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι 7 ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν 8 ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας 9 χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν 10 δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομως χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν 11 λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων 12 ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι 13 ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες 14 η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων 2 και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας 3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου 4 του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων 5 ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην 6 θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον 7 ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου 8 αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω 9 ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω 10 αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην 11 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον 12 ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου 13 ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην 14 και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερως ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων

1

15 οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου 16 αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι 17 ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον 18 επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε 19 ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου 20 α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι 21 επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας 22 ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω 23 μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει 24 και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον 2 ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μηπως εις κενον τρεχω η εδραμον 3 αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελλην ων ηναγκασθη περιτμηθηναι 4 δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται 5 οις ουδε προς ωραν εικαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας 6 απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο 7 αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης 8 ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη 9 και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και

κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις [μεν] εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην 10 μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι 11 οτε δε ηλθεν πετρος εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην 12 προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης 13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη υποκρισει 14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως ζης και ουκ ιουδαικως τι τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν 15 ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι 16 ειδοτες οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεως ιησου χριστου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ 17 ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο 18 ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι 19 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω 20 χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου 21 ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3 ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οις κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος 2 τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως 3 ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε 4 τοσαυτα επαθετε εικη ειγε

3

και εικη 5 ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα
και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η
εξ ακοης πιστεως 6 καθως αβρααμ επιστευσεν
τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
7 γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεως ουτοι εισιν
υιοι αβρααμ 8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ
πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προευηγγελισατο
τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα
εθνη 9 ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω
πιστω αβρααμ 10 οσοι γαρ εξ εργων νομου
εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ
επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις
γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του
ποιησαι αυτα 11 οτι δε εν νομω ουδεις
δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ
πιστεως ζησεται 12 ο δε νομος ουκ εστιν εκ
πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται
εν αυτοις 13 χριστος ημας εξηγορασεν εκ της
καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα
γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ο κρεμαμενος
επι ξυλου 14 ινα εις τα εθνη η ευλογια του
αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την
επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της
πιστεως 15 αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως
ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η
επιδιατασσεται 16 τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι
επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και
τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος
και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος 17 τουτο
δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου
εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα
γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την
επαγγελιαν 18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια
ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι
επαγγελιας κεχαρισται ο θεος 19 τι ουν ο νομος
των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρις ου ελθη
το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν
χειρι μεσιτου 20 ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο
δε θεος εις εστιν 21 ο ουν νομος κατα των
επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη
νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου
ην η δικαιοσυνη 22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη

τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν **23** προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι **24** ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν **25** ελθουσης δε της πιστεως ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν **26** παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου **27** οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε **28** ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου **29** ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων **2** αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος **3** ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι **4** οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον **5** ινα τους υπο νομον εξαγορασῃ ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν **6** οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ **7** ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου **8** αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις **9** νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οις παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε **10** ημερας παρατηρεισθε και μηνας και καιρους και ενιαυτους **11** φοβουμαι υμας μηπως εικη κεκοπιακα εις υμας **12** γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε **13** οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον **14** και τον πειρασμον μου τον εν

4

τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν **15** τις ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι **16** ωστε εχθρος υμων γεγονα αληθευων υμιν **17** ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε **18** καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας **19** τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρις ου μορφωθη χριστος εν υμιν **20** ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν **21** λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε **22** γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας **23** αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας **24** ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ **25** το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης **26** η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων **27** γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα **28** ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν **29** αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν **30** αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας **31** αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5 τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε **2** ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει **3** μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω

περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον
ποιησαι 4 κατηργηθητε απο του χριστου οιτινες
εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε
5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα
δικαιοσυνης απεκδεχομεθα 6 εν γαρ χριστω
ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια
αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη 7 ετρεχετε
καλως τις υμας ενεκοψεν τη αληθεια μη
πειθεσθαι 8 η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος
υμας 9 μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
10 εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν
αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το
κριμα οστις αν η 11 εγω δε αδελφοι ει
περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα
κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου 12 οφελον
και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας
13 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι
μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι
αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις 14 ο
γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω
αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον 15 ει δε
αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο
αλληλων αναλωθητε 16 λεγω δε πνευματι
περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε
17 η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το
δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται
αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε
18 ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον
19 φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα
εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια
20 ειδωλολατρεια φαρμακεια εχθραι ερεις ζηλοι
θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις 21 φθονοι
φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α
προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα
τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου
κληρονομησουσιν 22 ο δε καρπος του πνευματος
εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης
αγαθωσυνη πιστις 23 πραοτης εγκρατεια κατα
των τοιουτων ουκ εστιν νομος 24 οι δε του
χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις
παθημασιν και ταις επιθυμιαις 25 ει ζωμεν
πνευματι πνευματι και στοιχωμεν 26 μη

5

γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης 2 αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου 3 ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα 4 το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον 5 εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει 6 κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις 7 μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει 8 οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον 9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι 10 αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως 11 ιδετε πηλικοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι 12 οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται 13 ουδε γαρ οι περιτετμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται 14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω 15 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις 16 και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου 17 του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω 18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου 2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω 4 καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη 5 προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου 6 εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω 7 εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου 8 ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει 9 γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω 10 εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης 11 εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου 12 εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω 13 εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω 14 ος εστιν αρραβων της κληρονομιας

1

ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου **15** δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους **16** ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου **17** ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου **18** πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας υμων εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις **19** και τι το υπερβαλλον μεγεθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου **20** ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις **21** υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι **22** και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια **23** ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιαις **2** εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας **3** εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιαις της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι **4** ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας **5** και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι **6** και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου **7** ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της

χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω
ιησου 8 τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της
πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον
9 ουκ εξ εργων ινα μη τις καυχησηται
10 αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω
ιησου επι εργοις αγαθοις οις προητοιμασεν ο
θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν 11 διο
μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι
λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης
περιτομης εν σαρκι χειροποιητου 12 οτι ητε εν
τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι
της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων
της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν
τω κοσμω 13 νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι
ποτε οντες μακραν εγγυς εγενηθητε εν τω αιματι
του χριστου 14 αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων
ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του
φραγμου λυσας 15 την εχθραν εν τη σαρκι
αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν
καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα
καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην 16 και
αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω
θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν
αυτω 17 και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν
τοις μακραν και τοις εγγυς 18 οτι δι αυτου
εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι
πνευματι προς τον πατερα 19 αρα ουν ουκετι
εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των
αγιων και οικειοι του θεου 20 εποικοδομηθεντες
επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων
οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου 21 εν
ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις
ναον αγιον εν κυριω 22 εν ω και υμεις
συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν
πνευματι

3 τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του
χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων 2 ειγε
ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου
της δοθεισης μοι εις υμας 3 οτι κατα
αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως
προεγραψα εν ολιγω 4 προς ο δυνασθε

3

αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου 5 ο ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι 6 ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου 7 ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου 8 εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου 9 και φωτισαι παντας τις η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου 10 ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσιαις εν τοις επουρανιοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου 11 κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων 12 εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου 13 διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων 14 τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου 15 εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται 16 ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον 17 κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων 18 εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και βαθος και υψος 19 γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου 20 τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν 21 αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην

4 παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω
αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε
2 μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραοτητος
μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη
3 σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος
εν τω συνδεσμω της ειρηνης 4 εν σωμα και εν
πνευμα καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της
κλησεως υμων 5 εις κυριος μια πιστις εν
βαπτισμα 6 εις θεος και πατηρ παντων ο επι
παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν
7 ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το
μετρον της δωρεας του χριστου 8 διο λεγει
αναβας εις υψος ηχμαλωτευσεν αιχμαλωσιαν και
εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις 9 το δε ανεβη τι
εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα
κατωτερα μερη της γης 10 ο καταβας αυτος
εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων
ινα πληρωση τα παντα 11 και αυτος εδωκεν
τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε
ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους
12 προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον
διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου
13 μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα
της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του
θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του
πληρωματος του χριστου 14 ινα μηκετι ωμεν
νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι
ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των
ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της
πλανης 15 αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν
εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη ο
χριστος 16 εξ ου παν το σωμα
συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης
αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω
ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος
ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη
17 τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω
μηκετι υμας περιπατειν καθως και τα λοιπα εθνη
περιπατει εν ματαιοτητι του νοος αυτων
18 εσκοτισμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι
της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν

4

αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων
19 οιτινες απηλγηκοτες εαυτους παρεδωκαν τη
ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν
πλεονεξια 20 υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον
χριστον 21 ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω
εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου
22 αποθεσθαι υμας κατα την προτεραν
αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον
φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης
23 ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοος υμων
24 και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα
θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της
αληθειας 25 διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε
αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι
εσμεν αλληλων μελη 26 οργιζεσθε και μη
αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι τω
παροργισμω υμων 27 μηδε διδοτε τοπον τω
διαβολω 28 ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον
δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν
ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι 29 πας
λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη
εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην
της χρειας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν 30 και
μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω
εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως 31 πασα
πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και
βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια
32 γινεσθε δε εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι
χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω
εχαρισατο ημιν

5 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα
αγαπητα 2 και περιπατειτε εν αγαπη καθως και
ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον
υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις
οσμην ευωδιας 3 πορνεια δε και πασα
ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν
καθως πρεπει αγιοις 4 και αισχροτης και
μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα
μαλλον ευχαριστια 5 τουτο γαρ εστε
γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η
πλεονεκτης ος εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει

κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου
6 μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια ταυτα
γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της
απειθειας 7 μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων
8 ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως
τεκνα φωτος περιπατειτε 9 ο γαρ καρπος του
πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη
και αληθεια 10 δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον
τω κυριω 11 και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις
τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και
ελεγχετε 12 τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων
αισχρον εστιν και λεγειν 13 τα δε παντα
ελεγχομενα υπο του φωτος φανερουται παν γαρ
το φανερουμενον φως εστιν 14 διο λεγει εγειρε
ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και
επιφαυσει σοι ο χριστος 15 βλεπετε ουν πως
ακριβως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι
16 εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι
πονηραι εισιν 17 δια τουτο μη γινεσθε αφρονες
αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου 18 και
μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα
πληρουσθε εν πνευματι 19 λαλουντες εαυτοις
ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις
αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω
κυριω 20 ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων
εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω
θεω και πατρι 21 υποτασσομενοι αλληλοις εν
φοβω χριστου 22 αι γυναικες τοις ιδιοις
ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω 23 οτι ανηρ
εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος
κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του
σωματος 24 αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται
τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις
ανδρασιν εν παντι 25 οι ανδρες αγαπατε τας
γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν
την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης
26 ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του
υδατος εν ρηματι 27 ινα παραστηση αυτην
εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον
η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και
αμωμος 28 ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν
τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο

5

αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα
29 ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν
αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο
κυριος την εκκλησιαν 30 οτι μελη εσμεν του
σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των
οστεων αυτου 31 αντι τουτου καταλειψει
ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και
προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και
εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν 32 το μυστηριον
τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και
εις την εκκλησιαν 33 πλην και υμεις οι καθ
ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω
ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν
κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον 2 τιμα τον
πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη
πρωτη εν επαγγελια 3 ινα ευ σοι γενηται και
εση μακροχρονιος επι της γης 4 και οι πατερες
μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε
αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου 5 οι
δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα
φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων
ως τω χριστω 6 μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως
ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου
ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης 7 μετ
ευνοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ
ανθρωποις 8 ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση
αγαθον τουτο κομιειται παρα του κυριου ειτε
δουλος ειτε ελευθερος 9 και οι κυριοι τα αυτα
ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες
οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις
και προσωπολημψια ουκ εστιν παρ αυτω 10 το
λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν
τω κρατει της ισχυος αυτου 11 ενδυσασθε την
πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας
στηναι προς τας μεθοδειας του διαβολου 12 οτι
ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα
αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς
τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος
τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις
επουρανιοις 13 δια τουτο αναλαβετε την

πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν
τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι
στηναι 14 στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν
υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της
δικαιοσυνης 15 και υποδησαμενοι τους ποδας εν
ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης 16 επι
πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω
δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα
πεπυρωμενα σβεσαι 17 και την περικεφαλαιαν
του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του
πνευματος ο εστιν ρημα θεου 18 δια πασης
προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι
καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο
αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει
περι παντων των αγιων 19 και υπερ εμου ινα
μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν
παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου
20 υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω
παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι 21 ινα δε
ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα
υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και
πιστος διακονος εν κυριω 22 ον επεμψα προς
υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων
και παρακαλεση τας καρδιας υμων 23 ειρηνη
τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου
πατρος και κυριου ιησου χριστου 24 η χαρις
μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων
ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις 2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων 4 παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος 5 επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν 6 πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας χριστου ιησου 7 καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας 8 μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις ιησου χριστου 9 και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει 10 εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου 11 πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου 12 γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν 13 ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν 14 και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθοτας τοις δεσμοις μου περισσοτερως τολμαν αφοβως τον λογον λαλειν 15 τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον

κηρυσσουσιν 16 οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνως οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου 17 οι δε εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι 18 τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι 19 οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου 20 κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωματι μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου 21 εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος 22 ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω 23 συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον 24 το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας 25 και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως 26 ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας 27 μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου 28 και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις αυτοις μεν εστιν ενδειξις απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο θεου 29 οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν 30 τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι 2 πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες

2

3 μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας 4 εαυτων μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος 5 τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου 6 ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμον ηγησατο το ειναι ισα θεω 7 αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος 8 και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου 9 διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα 10 ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων 11 και πασα γλωσσα εξομολογησηται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος 12 ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε 13 ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας 14 παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων 15 ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω 16 λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα 17 αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν 18 το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι 19 ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεως πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων 20 ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει 21 οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου 22 την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον 23 τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν απιδω τα περι εμε εξαυτης 24 πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι 25 αναγκαιον δε

ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον
και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και
λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας
26 επειδη επιποθων ην παντας υμας και
αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν 27 και
γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεος
αυτον ηλεησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε
ινα μη λυπην επι λυπην σχω 28 σπουδαιοτερως
ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν
χαρητε καγω αλυποτερος ω 29 προσδεχεσθε ουν
αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους
τοιουτους εντιμους εχετε 30 οτι δια το εργον
του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν
παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το
υμων υστερημα της προς με λειτουργιας

3 το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα
αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε
ασφαλες 2 βλεπετε τους κυνας βλεπετε τους
κακους εργατας βλεπετε την κατατομην 3 ημεις
γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου
λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και
ουκ εν σαρκι πεποιθοτες 4 καιπερ εγω εχων
πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος
πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον 5 περιτομη
οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν
εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος
6 κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα
δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος
7 αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον
χριστον ζημιαν 8 αλλα μεν ουν και ηγουμαι
παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως
χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα
εζημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον
κερδησω 9 και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην
δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως
χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει
10 του γνωναι αυτον και την δυναμιν της
αναστασεως αυτου και την κοινωνιαν των
παθηματων αυτου συμμορφουμενος τω θανατω
αυτου 11 ει πως καταντησω εις την
εξαναστασιν των νεκρων 12 ουχ οτι ηδη ελαβον

3

η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ
ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου
13 αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι
κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος
τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος 14 κατα
σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεως
του θεου εν χριστω ιησου 15 οσοι ουν τελειοι
τουτο φρονωμεν και ει τι ετερως φρονειτε και
τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει 16 πλην εις ο
εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο
φρονειν 17 συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και
σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε
τυπον ημας 18 πολλοι γαρ περιπατουσιν ους
πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω
τους εχθρους του σταυρου του χριστου 19 ων το
τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν
τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες
20 ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει
εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν
χριστον 21 ος μετασχηματισει το σωμα της
ταπεινωσεως ημων εις το γενεσθαι αυτο
συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την
ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω
τα παντα

4 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι
χαρα και στεφανος μου ουτως στηκετε εν κυριω
αγαπητοι 2 ευοδιαν παρακαλω και συντυχην
παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω 3 ναι
ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταις
αιτινες εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα
και κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου ων
τα ονοματα εν βιβλω ζωης 4 χαιρετε εν κυριω
παντοτε παλιν ερω χαιρετε 5 το επιεικες υμων
γνωσθητω πασιν ανθρωποις ο κυριος εγγυς
6 μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη
και τη δεησει μετα ευχαριστιας τα αιτηματα
υμων γνωριζεσθω προς τον θεον 7 και η ειρηνη
του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει
τας καρδιας υμων και τα νοηματα υμων εν
χριστω ιησου 8 το λοιπον αδελφοι οσα εστιν
αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα

προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαινος ταυτα λογιζεσθε **9** α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων **10** εχαρην δε εν κυριω μεγαλως οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε **11** ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οις ειμι αυταρκης ειναι **12** οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι **13** παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω **14** πλην καλως εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει **15** οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιας ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και ληψεως ει μη υμεις μονοι **16** οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε **17** ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων **18** απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιας θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω **19** ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου **20** τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην **21** ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι **22** ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας **23** η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος 2 τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι 4 ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους 5 δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου 6 του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον [και αυξανομενον] καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια 7 καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου 8 ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι 9 δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη 10 περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου 11 εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας 12 ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι 13 ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του

υιου της αγαπης αυτου **14** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν [δια του αιματος αυτου] την αφεσιν των αμαρτιων **15** ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως **16** οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται **17** και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν **18** και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων **19** οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι **20** και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις **21** και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν **22** εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου **23** ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος **24** νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια **25** ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου **26** το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου **27** οις ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης **28** ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω

1

ιησου 29 εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα
την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν
δυναμει

2 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω
περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ
εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι 2 ινα
παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντων
εν αγαπη και εις παντα πλουτον της
πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του
μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου
3 εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και
της γνωσεως αποκρυφοι 4 τουτο δε λεγω ινα μη
τις υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια 5 ει
γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν
υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και
το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων
6 ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον
κυριον εν αυτω περιπατειτε 7 ερριζωμενοι και
εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη
πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν
ευχαριστια 8 βλεπετε μη τις υμας εσται ο
συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης
κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα
στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον 9 οτι
εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος
σωματικως 10 και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι
ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας
11 εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω
εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της
σαρκος εν τη περιτομη του χριστου
12 συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και
συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του
θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων 13 και
υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και
τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν
υμας συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα
παραπτωματα 14 εξαλειψας το καθ ημων
χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν
και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο
τω σταυρω 15 απεκδυσαμενος τας αρχας και
τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια

θριαμβευσας αυτους εν αυτω **16** μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμηνιας η σαββατων **17** α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου **18** μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου **19** και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου **20** ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε **21** μη αψη μηδε γευση μηδε θιγης **22** α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων **23** ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος

3 ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος **2** τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης **3** απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω **4** οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη **5** νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρεια **6** δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας **7** εν οις και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοις **8** νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων **9** μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου **10** και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον **11** οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος **12** ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του

3

θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν **13** ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις **14** επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος **15** και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε **16** ο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω **17** και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου **18** αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω **19** οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας **20** τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω **21** οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν **22** οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον **23** και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις **24** ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε **25** ο δε αδικων κομιειται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωπολημψια

4 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις **2** τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια **3** προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι **4** ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι **5** εν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι **6** ο λογος υμων παντοτε εν

χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι
εκαστω αποκρινεσθαι **7** τα κατ εμε παντα
γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και
πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω **8** ον
επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα
περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων
9 συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω
ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε
10 ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος
μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου
ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε
αυτον **11** και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι
οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την
βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι
παρηγορια **12** ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ
υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ
υμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και
πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου
13 μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ
υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει
14 ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος
και δημας **15** ασπασασθε τους εν λαοδικεια
αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου
εκκλησιαν **16** και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η
επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων
εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα
και υμεις αναγνωτε **17** και ειπατε αρχιππω
βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα
αυτην πληροις **18** ο ασπασμος τη εμη χειρι
παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ
υμων αμην

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
2 ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων 3 αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων 4 ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων 5 οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμας 6 και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου
7 ωστε γενεσθαι υμας τυπους πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια
8 αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημας εχειν λαλειν τι 9 αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω 10 και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας απο της οργης της ερχομενης

2 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων
την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν 2 αλλα
προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν
φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων
λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν
πολλω αγωνι 3 η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ
πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουτε εν δολω
4 αλλα καθως δεδοκιμασμεθα υπο του θεου
πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ
ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω
δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων 5 ουτε γαρ ποτε
εν λογω κολακειας εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε
εν προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς 6 ουτε
ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε
απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου
αποστολοι 7 αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω
υμων ως αν τροφος θαλπη τα εαυτης τεκνα
8 ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι
υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και
τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε
9 μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και
τον μοχθον νυκτος γαρ και ημερας εργαζομενοι
προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις
υμας το ευαγγελιον του θεου 10 υμεις μαρτυρες
και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως
υμιν τοις πιστευουσιν εγενηθημεν 11 καθαπερ
οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα
εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι
12 και μαρτυρομενοι εις το περιπατησαι υμας
αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την
εαυτου βασιλειαν και δοξαν 13 δια τουτο και
ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι
παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου
εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν
αληθως λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις
πιστευουσιν 14 υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε
αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη
ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και
υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι
υπο των ιουδαιων 15 των και τον κυριον
αποκτειναντων ιησουν και τους ιδιους προφητας
και ημας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και

2

πασιν ανθρωποις εναντιων **16** κωλυοντων ημας
τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το
αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε
εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος
17 ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων
προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια
περισσοτερως εσπουδασαμεν το προσωπον υμων
ιδειν εν πολλη επιθυμια **18** διο ηθελησαμεν
ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και
δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας **19** τις γαρ
ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησεως η
ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου
εν τη αυτου παρουσια **20** υμεις γαρ εστε η
δοξα ημων και η χαρα

3 διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν
καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι **2** και
επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και
διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω
ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και
παρακαλεσαι υμας περι της πιστεως υμων **3** το
μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι
γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα **4** και γαρ οτε
προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν
θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε **5** δια
τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι
την πιστιν υμων μηπως επειρασεν υμας ο
πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων
6 αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων
και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την
αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην
παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και
ημεις υμας **7** δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι
εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων
δια της υμων πιστεως **8** οτι νυν ζωμεν εαν
υμεις στηκετε εν κυριω **9** τινα γαρ ευχαριστιαν
δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι
παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν
του θεου ημων **10** νυκτος και ημερας υπερ
εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το
προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της
πιστεως υμων **11** αυτος δε ο θεος και πατηρ

ημων και ο κυριος ημων ιησους χριστος κατευθυναι την οδον ημων προς υμας 12 υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας 13 εις το στηριξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4 [το] λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον 2 οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου 3 τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας 4 ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη 5 μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον 6 το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος ο κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα 7 ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω 8 τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας 9 περι δε της φιλαδελφιας ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλους 10 και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους τους εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον 11 και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις ιδιαις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν 12 ινα περιπατητε ευσχημονως προς τους εξω και μηδενος χρειαν εχητε 13 ου θελομεν δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα 14 ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω

4

15 τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας 16 οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον 17 επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα 18 ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

5 περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι 2 αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται 3 οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν 4 υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη 5 παντες υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους 6 αρα ουν μη καθευδωμεν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν 7 οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθυουσιν 8 ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας 9 οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου 10 του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν 11 διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε 12 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας 13 και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις 14 παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των

ασθενων μακροθυμειτε προς παντας **15** ορατε μη τις κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας **16** παντοτε χαιρετε **17** αδιαλειπτως προσευχεσθε **18** εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας **19** το πνευμα μη σβεννυτε **20** προφητειας μη εξουθενειτε **21** παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε **22** απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε **23** αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη **24** πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει **25** αδελφοι προσευχεσθε περι ημων **26** ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω **27** ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις **28** η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω 2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευχαριστειν οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους 4 ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε 5 ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε 6 ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν 7 και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου 8 εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου [χριστου] 9 οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου 10 οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη 11 εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργον πιστεως εν δυναμει 12 οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου

[χριστου] εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον 2 εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μητε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου 3 μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της αμαρτιας ο υιος της απωλειας 4 ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ως θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος 5 ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν 6 και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω 7 το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται 8 και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος αναλωσει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου 9 ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους 10 και εν παση απατη της αδικιας εν τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους 11 και δια τουτο πεμψει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει 12 ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια 13 ημεις δε οφειλομεν ευχαριστειν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας 14 εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου 15 αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων

2

16 αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο
θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους
παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι
17 παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι
υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα
ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως
και προς υμας 2 και ινα ρυσθωμεν απο των
ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η
πιστις 3 πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει
υμας και φυλαξει απο του πονηρου
4 πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α
παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε
5 ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις
την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του
χριστου 6 παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν
ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου
στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως
περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην
παρελαβον παρ ημων 7 αυτοι γαρ οιδατε πως
δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν
8 ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ
εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι
προς το μη επιβαρησαι τινα υμων 9 ουχ οτι
ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον
δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας 10 και γαρ
οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν
οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω
11 ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν
ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα
περιεργαζομενους 12 τοις δε τοιουτοις
παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου
ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας
εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν 13 υμεις
δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες 14 ει
δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της
επιστολης τουτον σημειουσθε και μη
συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη 15 και μη
ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον
16 αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την
ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος

μετα παντων υμων **17** ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω **18** η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων 2 τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων 3 καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν 4 μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιαις απεραντοις αιτινες ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει 5 το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου 6 ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν 7 θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται 8 οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται 9 ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεσιν και αμαρτωλοις ανοσιοις και βεβηλοις πατρολωαις και μητρολωαις ανδροφονοις 10 πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαινουση διδασκαλια αντικειται 11 κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω 12 και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν 13 τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηλεηθην οτι αγνοων εποιησα εν απιστια 14 υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου 15 πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν

εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος
ειμι εγω **16** αλλα δια τουτο ηλεηθην ινα εν
εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν
μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων
πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον **17** τω δε
βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω
θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων
αμην **18** ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι
σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε
προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην
στρατειαν **19** εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν
ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν
20 ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους
παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη
βλασφημειν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι
δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ
παντων ανθρωπων **2** υπερ βασιλεων και παντων
των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον
βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι
3 τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του
σωτηρος ημων θεου **4** ος παντας ανθρωπους
θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν
5 εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και
ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους **6** ο δους
εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον
καιροις ιδιοις **7** εις ο ετεθην εγω κηρυξ και
αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια
8 βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν
παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης
και διαλογισμου **9** ωσαυτως και τας γυναικας
εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και
σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η
χρυσω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει
10 αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις
θεοσεβειαν δι εργων αγαθων **11** γυνη εν ησυχια
μανθανετω εν παση υποταγη **12** γυναικι δε
διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ
ειναι εν ησυχια **13** αδαμ γαρ πρωτος επλασθη
ειτα ευα **14** και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη

2

απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν **15** σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης

3 πιστος ο λογος ει τις επισκοπης ορεγεται καλου εργου επιθυμει **2** δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον **3** μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον **4** του ιδιου οικου καλως προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος **5** ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται **6** μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου **7** δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου **8** διακονους ωσαυτως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις **9** εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει **10** και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες **11** γυναικας ωσαυτως σεμνας μη διαβολους νηφαλεους πιστας εν πασιν **12** διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων καλως προισταμενοι και των ιδιων οικων **13** οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου **14** ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε ταχιον **15** εαν δε βραδυνω ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητις εστιν εκκλησια θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας **16** και ομολογουμενως μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεος εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελοις εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4 το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεως προσεχοντες πνευμασιν πλανοις και διδασκαλιαις δαιμονιων **2** εν υποκρισει ψευδολογων

κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν
3 κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο
θεος εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιας τοις
πιστοις και επεγνωκοσιν την αληθειαν 4 οτι
παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον
μετα ευχαριστιας λαμβανομενον 5 αγιαζεται γαρ
δια λογου θεου και εντευξεως 6 ταυτα
υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος εση διακονος
ιησου χριστου εντρεφομενος τοις λογοις της
πιστεως και της καλης διδασκαλιας η
παρηκολουθηκας 7 τους δε βεβηλους και
γραωδεις μυθους παραιτου γυμναζε δε σεαυτον
προς ευσεβειαν 8 η γαρ σωματικη γυμνασια
προς ολιγον εστιν ωφελιμος η δε ευσεβεια προς
παντα ωφελιμος εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωης
της νυν και της μελλουσης 9 πιστος ο λογος
και πασης αποδοχης αξιος 10 εις τουτο γαρ και
κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω
ζωντι ος εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα
πιστων 11 παραγγελλε ταυτα και διδασκε
12 μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω αλλα
τυπος γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη
εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια
13 εως ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη
παρακλησει τη διδασκαλια 14 μη αμελει του εν
σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα
επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου 15 ταυτα
μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη
φανερα η εν πασιν 16 επεχε σεαυτω και τη
διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και
σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου

5 πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ως
πατερα νεωτερους ως αδελφους 2 πρεσβυτερας
ως μητερας νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια
3 χηρας τιμα τας οντως χηρας 4 ει δε τις
χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον
τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας αποδιδοναι
τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον
του θεου 5 η δε οντως χηρα και μεμονωμενη
ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταις δεησεσιν
και ταις προσευχαις νυκτος και ημερας 6 η δε

5

σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν **7** και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν **8** ει δε τις των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων **9** χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη **10** εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν **11** νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν **12** εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν **13** αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα **14** βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν **15** ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα **16** ει τις πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταις οντως χηραις επαρκεση **17** οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια **18** λεγει γαρ η γραφη βουν αλοωντα ου φιμωσεις και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου **19** κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων **20** τους αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν **21** διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλησιν **22** χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαις αλλοτριαις σεαυτον αγνον τηρει **23** μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τας πυκνας σου ασθενειας **24** τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν **25** ωσαυτως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6 οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται 2 οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει 3 ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια 4 τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος εριs βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι 5 διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφισταso απο των τοιουτων 6 εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας 7 ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα 8 εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα 9 οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν 10 ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις 11 συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα 12 αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων 13 παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν 14 τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου 15 ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων 16 ο μονος εχων

6

αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις
ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος
αιωνιον αμην **17** τοις πλουσιοις εν τω νυν
αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε
ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω
τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εις
απολαυσιν **18** αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις
καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους
19 αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις
το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης
20 ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον
εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και
αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως **21** ην τινες
επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η
χαρις μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου 2 τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων 3 χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας 4 επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω 5 υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι 6 δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου 7 ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου 8 μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου 9 του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων 10 φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου 11 εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων 12 δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν 13 υποτυπωσιν εχε

1

υγιαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν
πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου 14 την
καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου
του ενοικουντος εν ημιν 15 οιδας τουτο οτι
απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν
φυγελος και ερμογενης 16 δωη ελεος ο κυριος
τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν
και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη 17 αλλα
γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν με και
ευρεν 18 δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα
κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω
διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη
εν χριστω ιησου 2 και α ηκουσας παρ εμου
δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις
ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους
διδαξαι 3 συ ουν κακοπαθησον ως καλος
στρατιωτης ιησου χριστου 4 ουδεις
στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου
πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση
5 εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη
νομιμως αθληση 6 τον κοπιωντα γεωργον δει
πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν 7 νοει α
λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν
8 μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ
νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον
μου 9 εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως
κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται
10 δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους
ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω
ιησου μετα δοξης αιωνιου 11 πιστος ο λογος ει
γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν 12 ει
υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα
κακεινος αρνησεται ημας 13 ει απιστουμεν
εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου
δυναται 14 ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενος
ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν
χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων
15 σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω
θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον
λογον της αληθειας 16 τας δε βεβηλους

κενοφωνιας περιισταso επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας **17** και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος **18** οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν **19** ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου **20** εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν **21** εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον **22** τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας **23** τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας **24** δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον **25** εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας **26** και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εζωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3 τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι **2** εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεις αχαριστοι ανοσιοι **3** αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεις ανημεροι αφιλαγαθοι **4** προδοται προπετεις τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι **5** εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι και τουτους αποτρεπου **6** εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτευοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιαις αγομενα επιθυμιαις ποικιλαις **7** παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα **8** ον

3

τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν μωυσει
ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι
κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν
9 αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια
αυτων εκδηλος εσται πασιν ως και η εκεινων
εγενετο **10** συ δε παρηκολουθηκας μου τη
διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη
μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη **11** τοις
διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν
αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οιους διωγμους
υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος
12 και παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην εν
χριστω ιησου διωχθησονται **13** πονηροι δε
ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον
πλανωντες και πλανωμενοι **14** συ δε μενε εν οις
εμαθες και επιστωθης ειδως παρα τινος εμαθες
15 και οτι απο βρεφους τα ιερα γραμματα οιδας
τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια
πιστεως της εν χριστω ιησου **16** πασα γραφη
θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς
ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν
δικαιοσυνη **17** ινα αρτιος η ο του θεου
ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος

4 διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και
του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν
ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου
και την βασιλειαν αυτου **2** κηρυξον τον λογον
επιστηθι ευκαιρως ακαιρως ελεγξον επιτιμησον
παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη
3 εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης
διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας
επιθυμιας τας ιδιας εαυτοις επισωρευσουσιν
διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην **4** και απο
μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι
δε τους μυθους εκτραπησονται **5** συ δε νηφε εν
πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου
την διακονιαν σου πληροφορησον **6** εγω γαρ ηδη
σπενδομαι και ο καιρος της εμης αναλυσεως
εφεστηκεν **7** τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι
τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα
8 λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης

στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου **9** σπουδασον ελθειν προς με ταχεως **10** δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκης εις γαλατιαν τιτος εις δαλματιαν **11** λουκας εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν **12** τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον **13** τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανας **14** αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου **15** ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις **16** εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαρεγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη **17** ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος **18** και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην **19** ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον **20** εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα **21** σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες **22** ο κυριος ιησους χριστος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν 2 επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων 3 εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου 4 τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων 5 τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διεταξαμην 6 ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα 7 δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη 8 αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη 9 αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν 10 εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης 11 ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν 12 ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αει ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι 13 η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομως ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει 14 μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν 15 παντα μεν καθαρα τοις καθαροις τοις δε

μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις **16** θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια **2** πρεσβυτας νηφαλεους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαινοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη **3** πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους **4** ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους **5** σωφρονας αγνας οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται **6** τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν **7** περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν **8** λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον **9** δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας **10** μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν **11** επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις **12** παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι **13** προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου **14** ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσηται ημας απο πασης ανομιας και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων **15** ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3 υπομιμνησκε αυτους αρχαις και εξουσιαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι **2** μηδενα βλασφημειν αμαχους

3

ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους 3 ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιαις και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους 4 οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου 5 ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου 6 ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων 7 ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου 8 πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις 9 μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιισταso εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι 10 αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου 11 ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος 12 οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι 13 ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη 14 μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι 15 ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλουντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο
αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων
2 και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω
συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου
εκκλησια 3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου
πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου
ποιουμενος επι των προσευχων μου 5 ακουων
σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς
τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους
6 οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης
γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν
εις χριστον ιησουν 7 χαριν γαρ εχομεν πολλην
και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα
σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου
αδελφε 8 διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων
επιτασσειν σοι το ανηκον 9 δια την αγαπην
μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος
πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου
10 παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον
εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον 11 τον
ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι
ευχρηστον ον ανεπεμψα 12 συ δε αυτον τουτ
εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου 13 ον εγω
εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου
διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου
14 χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα
ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου
η αλλα κατα εκουσιον 15 ταχα γαρ δια τουτο
εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης
16 ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον
αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και
εν σαρκι και εν κυριω 17 ει ουν με εχεις

1

κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε **18** ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει **19** εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις **20** ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω **21** πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις **22** αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν **23** ασπαζονται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου **24** μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου **25** η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω 2 ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν 3 ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις 4 τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα 5 τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον 6 οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου 7 και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα 8 προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου 9 ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου 10 και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι 11 αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται 12 και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν 13 προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω

1

τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου
14 ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις
διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας
κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερως ημας προσεχειν
τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν 2 ει γαρ
ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και
πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον
μισθαποδοσιαν 3 πως ημεις εκφευξομεθα
τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην
λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των
ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη
4 συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και
τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος
αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν 5 ου
γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την
μελλουσαν περι ης λαλουμεν 6 διεμαρτυρατο δε
που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμνησκη
αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον
7 ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη
και τιμη εστεφανωσας αυτον 8 παντα υπεταξας
υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι
αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον
νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα
υποτεταγμενα 9 τον δε βραχυ τι παρ αγγελους
ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του
θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως
χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου
10 επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου
τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον
αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων
τελειωσαι 11 ο τε γαρ αγιαζων και οι
αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ
επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν 12 λεγων
απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν
μεσω εκκλησιας υμνησω σε 13 και παλιν εγω
εσομαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω
και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος 14 επει ουν
τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και
αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια
του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του

θανατου τουτ εστιν τον διαβολον **15** και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας **16** ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται **17** οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου **18** εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν χριστον **2** πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης εν ολω τω οικω αυτου **3** πλειονος γαρ δοξης ουτος παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον **4** πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα παντα κατασκευασας θεος **5** και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων **6** χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν **7** διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε **8** μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω **9** ου επειρασαν με οι πατερες υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη **10** διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αει πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου **11** ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου **12** βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος **13** αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τις απατη της αμαρτιας **14** μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους

3

βεβαιαν κατασχωμεν **15** εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω **16** τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως **17** τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω **18** τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν **19** και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι **2** και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκραμενους τη πιστει τοις ακουσασιν **3** εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων **4** ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου **5** και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου **6** επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν **7** παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθως ειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων **8** ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας **9** αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου **10** ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος **11** σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας **12** ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και

διικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης τε και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας **13** και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοις οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος **14** εχοντες ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθοτα τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας **15** ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθενειαις ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας **16** προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

5 πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων **2** μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθενειαν **3** και δια ταυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων **4** και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ααρων **5** ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερεα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε **6** καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ **7** ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας **8** καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην **9** και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιος σωτηριας αιωνιου **10** προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισεδεκ **11** περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις **12** και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της

5

αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν
εχοντες γαλακτος και ου στερεας τροφης 13 πας
γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου
δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν 14 τελειων δε
εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα
αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν
καλου τε και κακου

6 διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον
επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον
καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργων και
πιστεως επι θεον 2 βαπτισμων διδαχης
επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και
κριματος αιωνιου 3 και τουτο ποιησωμεν εανπερ
επιτρεπη ο θεος 4 αδυνατον γαρ τους απαξ
φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της
επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος
αγιου 5 και καλον γευσαμενους θεου ρημα
δυναμεις τε μελλοντος αιωνος 6 και
παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν
ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και
παραδειγματιζοντας 7 γη γαρ η πιουσα τον επ
αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουσα
βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται
μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου
8 εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος
και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν
9 πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα
κρεισσονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως
λαλουμεν 10 ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι
του εργου υμων και του κοπου της αγαπης ης
ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες
τοις αγιοις και διακονουντες 11 επιθυμουμεν δε
εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην
προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους
12 ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια
πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας
επαγγελιας 13 τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο
θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι
ωμοσεν καθ εαυτου 14 λεγων η μην ευλογων
ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε 15 και
ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας

16 ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος 17 εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω 18 ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος 19 ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος 20 οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την taξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

7 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον 2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης 3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες 4 θεωρειτε δε πηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης 5 και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ 6 ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν 7 χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται 8 και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη 9 και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται 10 ετι γαρ εν τη οσφυι του πατρος ην οτε συνηντησεν αυτω ο μελχισεδεκ 11 ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη

7

νενομοθετητο τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι 12 μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται 13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω 14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις την φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωυσης ελαλησεν 15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος 16 ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου 17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ 18 αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες 19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω 20 και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες 21 ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ 22 κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους 23 και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν 24 ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην 25 οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων 26 τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος 27 ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκας 28 ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8 κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον
εχομεν αρχιερεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου
της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις 2 των αγιων
λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην
επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος 3 πας γαρ
αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας
καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο
προσενεγκη 4 ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν
ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων
κατα τον νομον τα δωρα 5 οιτινες υποδειγματι
και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως
κεχρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την
σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον
τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει 6 νυνι δε
διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και
κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι
κρειττοσιν επαγγελιαις νενομοθετηται 7 ει γαρ η
πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας
εζητειτο τοπος 8 μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει
ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω
επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα
διαθηκην καινην 9 ου κατα την διαθηκην ην
εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα
επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν
αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν
εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει
κυριος 10 οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω
οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει
κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων
και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και
εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις
λαον 11 και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον
πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου
λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με
απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων 12 οτι
ιλεως εσομαι ταις αδικιαις αυτων και των
αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη
μνησθω ετι 13 εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν
την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον
εγγυς αφανισμου

9

9 ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον 2 σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια 3 μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων 4 χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης 5 υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος 6 τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες 7 εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων 8 τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν 9 ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα 10 μονον επι βρωμασιν και ποσιν και διαφοροις βαπτισμοις και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα 11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως 12 ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος 13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα 14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι 15 και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη

παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας **16** οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου **17** διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος **18** οθεν ουδ η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται **19** λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν **20** λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος **21** και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν **22** και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις **23** αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαις παρα ταυτας **24** ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων **25** ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω **26** επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται **27** και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις **28** ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10 σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιαις ας προσφερουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυνανται τους προσερχομενους τελειωσαι **2** επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ

10

κεκαθαρμενους 3 αλλ εν αυταις αναμνησις
αμαρτιων κατ ενιαυτον 4 αδυνατον γαρ αιμα
ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας 5 διο
εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και
προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι
6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας
7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου
γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεος το
θελημα σου 8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και
προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας
ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα τον
νομον προσφερονται 9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του
ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναιρει το πρωτον
ινα το δευτερον στηση 10 εν ω θεληματι
ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του
σωματος ιησου χριστου εφαπαξ 11 και πας μεν
ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας
αυτας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινες
ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας 12 αυτος
δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις
το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου 13 το
λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου
υποποδιον των ποδων αυτου 14 μια γαρ
προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες τους
αγιαζομενους 15 μαρτυρει δε ημιν και το
πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι
16 αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους
μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους
νομους μου επι καρδιας αυτων και επι των
διανοιων αυτων επιγραψω αυτους 17 και των
αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη
μνησθω ετι 18 οπου δε αφεσις τουτων ουκετι
προσφορα περι αμαρτιας 19 εχοντες ουν αδελφοι
παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω
αιματι ιησου 20 ην ενεκαινισεν ημιν οδον
προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος
τουτ εστιν της σαρκος αυτου 21 και ιερεα
μεγαν επι τον οικον του θεου 22 προσερχωμεθα
μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεως
ερραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως
πονηρας και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω
23 κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη

πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος 24 και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργων 25 μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν 26 εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια 27 φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους υπεναντιους 28 αθετησας τις νομον μωυσεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει 29 ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας 30 οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου 31 φοβερον το εμπεσειν εις χειρας θεου ζωντος 32 αναμιμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμειναται παθηματων 33 τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες 34 και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις και μενουσαν 35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην 36 υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε την επαγγελιαν 37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονιει 38 ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω 39 ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης

11 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματων ελεγχος ου βλεπομενων 2 εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι 3 πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις

11

το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι
4 πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν
προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι
δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του
θεου και δι αυτης αποθανων ετι λαλειται
5 πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και
ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ
γαρ της μεταθεσεως αυτου μεμαρτυρηται
ευηρεστηκεναι τω θεω 6 χωρις δε πιστεως
αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον
προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις
εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται 7 πιστει
χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων
ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του
οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον και της
κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος
8 πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν
εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις
κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που
ερχεται 9 πιστει παρωκησεν εις [την] γην της
επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας
μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της
επαγγελιας της αυτης 10 εξεδεχετο γαρ την
τους θεμελιους εχουσαν πολιν ης τεχνιτης και
δημιουργος ο θεος 11 πιστει και αυτη σαρρα
δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και
παρα καιρον ηλικιας ετεκεν επει πιστον ηγησατο
τον επαγγειλαμενον 12 διο και αφ ενος
εγενηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθως τα
αστρα του ουρανου τω πληθει και ως η αμμος η
παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος
13 κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη
λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας
ιδοντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι
ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης 14 οι
γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα
επιζητουσιν 15 και ει μεν εκεινης εμνημονευον
αφ ης εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι
16 νυν δε κρειττονος ορεγονται τουτ εστιν
επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος
θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις
πολιν 17 πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ

πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος **18** προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα **19** λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο **20** πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ **21** πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου **22** πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστεων αυτου ενετειλατο **23** πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως **24** πιστει μωυσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω **25** μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν **26** μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν **27** πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν **28** πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων **29** πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν **30** πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερας **31** πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης **32** και τι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων **33** οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων **34** εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρας ενεδυναμωθησαν απο ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων **35** ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την

11

απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν
36 ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν
ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακης
37 ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φονω
μαχαιρας απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν
αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι
κακουχουμενοι 38 ων ουκ ην αξιος ο κοσμος εν
ερημιαις πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις
και ταις οπαις της γης 39 και ουτοι παντες
μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο
την επαγγελιαν 40 του θεου περι ημων κρειττον
τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

12 τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες
περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον
αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν
δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν
αγωνα 2 αφορωντες εις τον της πιστεως
αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της
προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον
αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου
του θεου κεκαθικεν 3 αναλογισασθε γαρ τον
τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις
αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις
υμων εκλυομενοι 4 ουπω μεχρις αιματος
αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι
5 και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως
υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας
κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος 6 ον
γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα
υιον ον παραδεχεται 7 εις παιδειαν υπομενετε
ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ υιος
εστιν ον ου παιδευει πατηρ 8 ει δε χωρις εστε
παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι
εστε και ουχ υιοι 9 ειτα τους μεν της σαρκος
ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα
ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των
πνευματων και ζησομεν 10 οι μεν γαρ προς
ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον
ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της
αγιοτητος αυτου 11 πασα δε παιδεια προς μεν
το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης

υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης **12** διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε **13** και τροχιας ορθας ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον **14** ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οψεται τον κυριον **15** επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτης μιανθωσιν πολλοι **16** μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδοτο τα πρωτοτοκια αυτου **17** ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην **18** ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη **19** και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον **20** ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται **21** και ουτως φοβερον ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος **22** αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων **23** πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοις απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων **24** και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ **25** βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γης παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι **26** ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον **27** το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα **28** διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευομεν ευαρεστως τω θεω μετα αιδους και

12

ευλαβειας **29** και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13 η φιλαδελφια μενετω **2** της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους **3** μιμνησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι **4** τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο θεος **5** αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω **6** ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος **7** μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν **8** ιησους χριστος χθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας **9** διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες **10** εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες **11** ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης **12** διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν **13** τοινυν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες **14** ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν **15** δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου **16** της δε ευποιιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιαις ευαρεστειται ο θεος **17** πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο **18** προσευχεσθε περι

ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν
εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι
19 περισσοτερως δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα
ταχιον αποκατασταθω υμιν 20 ο δε θεος της
ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των
προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου
τον κυριον ημων ιησουν 21 καταρτισαι υμας εν
παντι εργω αγαθω εις το ποιησαι το θελημα
αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου
δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των
αιωνων αμην 22 παρακαλω δε υμας αδελφοι
ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ
δια βραχεων επεστειλα υμιν 23 γινωσκετε τον
αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον
ερχηται οψομαι υμας 24 ασπασασθε παντας
τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους
ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας 25 η
χαρις μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

1 ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος
ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν
2 πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν
πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις 3 γινωσκοντες
οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται
υπομονην 4 η δε υπομονη εργον τελειον εχετω
ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι
λειπομενοι 5 ει δε τις υμων λειπεται σοφιας
αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και
ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω 6 αιτειτω
δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ
διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης
ανεμιζομενω και ριπιζομενω 7 μη γαρ οιεσθω ο
ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου
8 ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις
οδοις αυτου 9 καυχασθω δε ο αδελφος ο
ταπεινος εν τω υψει αυτου 10 ο δε πλουσιος εν
τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου
παρελευσεται 11 ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω
καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος
αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου
αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις
πορειαις αυτου μαρανθησεται 12 μακαριος ανηρ
ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος
ληψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο
κυριος τοις αγαπωσιν αυτον 13 μηδεις
πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο
γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε
αυτος ουδενα 14 εκαστος δε πειραζεται υπο της
ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος
15 ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν
η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον
16 μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι 17 πασα

δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν
εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ
ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα
18 βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις
το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου
κτισματων 19 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω
πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις
το λαλησαι βραδυς εις οργην 20 οργη γαρ
ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται 21 διο
αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν
κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον
τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων
22 γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον
ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους 23 οτι ει τις
ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος
εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της
γενεσεως αυτου εν εσοπτρω 24 κατενοησεν γαρ
εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο
οποιος ην 25 ο δε παρακυψας εις νομον τελειον
τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος ουκ
ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης
εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται
26 ει τις δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη
χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων
καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια
27 θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα θεω και
πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και
χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν
απο του κοσμου

2 αδελφοι μου μη εν προσωπολημψιαις εχετε την
πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης
2 εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ
χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και
πτωχος εν ρυπαρα εσθητι 3 και επιβλεψητε επι
τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε
αυτω συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε
συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον
μου 4 και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε
κριται διαλογισμων πονηρων 5 ακουσατε αδελφοι
μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους
του κοσμου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους

2

της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν
αυτον 6 υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι
πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι
ελκουσιν υμας εις κριτηρια 7 ουκ αυτοι
βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ
υμας 8 ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα
την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως
σεαυτον καλως ποιειτε 9 ει δε προσωπολημπτειτε
αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου
ως παραβαται 10 οστις γαρ ολον τον νομον
τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος
11 ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη
φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε
γεγονας παραβατης νομου 12 ουτως λαλειτε και
ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες
κρινεσθαι 13 η γαρ κρισις ανελεος τω μη
ποιησαντι ελεος κατακαυχαται ελεου κρισεως
14 τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις
εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις
σωσαι αυτον 15 εαν δε αδελφος η αδελφη
γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της
εφημερου τροφης 16 ειπη δε τις αυτοις εξ υμων
υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη
δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το
οφελος 17 ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη
νεκρα εστιν καθ εαυτην 18 αλλ ερει τις συ
πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την
πιστιν σου εκ των εργων σου καγω δειξω σοι εκ
των εργων μου την πιστιν μου 19 συ πιστευεις
οτι ο θεος εις εστιν καλως ποιεις και τα
δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν 20 θελεις
δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις
των εργων νεκρα εστιν 21 αβρααμ ο πατηρ
ημων ουκ εξ εργων εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ
τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον 22 βλεπεις
οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ
των εργων η πιστις ετελειωθη 23 και επληρωθη
η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω
θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος
θεου εκληθη 24 ορατε τοινυν οτι εξ εργων
δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον
25 ομοιως δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργων

εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα 26 ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις των εργων νεκρα εστιν

3 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα ληψομεθα 2 πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα 3 ιδε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν 4 ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντος βουληται 5 ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει 6 και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης 7 πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη 8 την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου 9 εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας 10 εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι 11 μητι η πηγη εκ της αυτης οπης βρυει το γλυκυ και το πικρον 12 μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ 13 τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας 14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας 15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης 16 οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει

3

ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα **17** η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος **18** καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων **2** επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας **3** αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε **4** μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται **5** η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκησεν εν ημιν **6** μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν **7** υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε [δε] τω διαβολω και φευξεται αφ υμων **8** εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι **9** ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελως υμων εις πενθος μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν **10** ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμας **11** μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης **12** εις εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ος κρινεις τον ετερον **13** αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν **14** οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμις γαρ εσται η προς ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη **15** αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση

και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο
16 νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων
πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν **17** ειδοτι
ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω
εστιν

5 αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι
ταις ταλαιπωριαις υμων ταις επερχομεναις **2** ο
πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων
σητοβρωτα γεγονεν **3** ο χρυσος υμων και ο
αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον
υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως
πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις **4** ιδου ο
μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας
υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει και αι
βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ
εισεληλυθασιν **5** ετρυφησατε επι της γης και
εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων ως εν
ημερα σφαγης **6** κατεδικασατε εφονευσατε τον
δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν **7** μακροθυμησατε
ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου
ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης
μακροθυμων επ αυτον εως λαβη υετον πρωιμον
και οψιμον **8** μακροθυμησατε και υμεις
στηριξατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσια του
κυριου ηγγικεν **9** μη στεναζετε κατ αλληλων
αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτης προ των
θυρων εστηκεν **10** υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου
της κακοπαθειας και της μακροθυμιας τους
προφητας οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου
11 ιδου μακαριζομεν τους υπομενοντας την
υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ιδετε
οτι πολυσπλαγχνος εστιν και οικτιρμων **12** προ
παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον
ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον
ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη
εις υποκρισιν πεσητε **13** κακοπαθει τις εν υμιν
προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλλετω **14** ασθενει τις
εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της
εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον
αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου
15 και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα

5

και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποιηκως αφεθησεται αυτω **16** εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη **17** ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ **18** και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης **19** αδελφοι εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον **20** γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α

1 πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας 2 κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμω πνευματος εις υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη 3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εις ελπιδα ζωσαν δι αναστασεως ιησου χριστου εκ νεκρων 4 εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοις εις υμας 5 τους εν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεως εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω 6 εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν ποικιλοις πειρασμοις 7 ινα το δοκιμιον υμων της πιστεως πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυρος δε δοκιμαζομενου ευρεθη εις επαινον και τιμην και εις δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 8 ον ουκ ειδοτες αγαπατε εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη 9 κομιζομενοι το τελος της πιστεως υμων σωτηριαν ψυχων 10 περι ης σωτηριας εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτος προφητευσαντες 11 ερευνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τας μετα ταυτα δοξας 12 οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοις υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμας εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εις α επιθυμουσιν αγγελοι παρακυψαι 13 διο αναζωσαμενοι τας

1

οσφυας της διανοιας υμων νηφοντες τελειως ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 14 ως τεκνα υπακοης μη συσχηματιζομενοι ταις προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαις 15 αλλα κατα τον καλεσαντα υμας αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε 16 διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιος ειμι 17 και ει πατερα επικαλεισθε τον αποσωπολημπτως κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιας υμων χρονον αναστραφητε 18 ειδοτες οτι ου φθαρτοις αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιας υμων αναστροφης πατροπαραδοτου 19 αλλα τιμιω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου 20 προεγνωσμενου μεν προ καταβολης κοσμου φανερωθεντος δε επ εσχατων των χρονων δι υμας 21 τους δι αυτου πιστευοντας εις θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εις θεον 22 τας ψυχας υμων ηγνικοτες εν τη υπακοη της αληθειας δια πνευματος εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρας καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενως 23 αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορας φθαρτης αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντος θεου και μενοντος εις τον αιωνα 24 διοτι πασα σαρξ ως χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος αυτου εξεπεσεν 25 το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας

2 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλιας 2 ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε 3 ειπερ εγευσασθε οτι χρηστος ο κυριος 4 προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον 5 και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου 6 διοτι περιεχει εν τη γραφη

ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνθη **7** υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας **8** και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν **9** υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως **10** οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλεημενοι νυν δε ελεηθεντες **11** αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης **12** την αναστροφην υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης **13** υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι **14** ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων **15** οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν **16** ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι θεου **17** παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε **18** οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις **19** τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως **20** ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω **21** εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου **22** ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου **23** ος λοιδορουμενος ουκ

2

αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως 24 ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιαις απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε 25 ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3 ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται 2 εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων 3 ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος 4 αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες 5 ουτως γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπιζουσαι επι θεον εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν 6 ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν 7 οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων 8 το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι φιλοφρονες 9 μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε 10 ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον 11 εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην 12 οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα 13 και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε 14 αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον

αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε **15** κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι δε αει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου **16** συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλωσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην **17** κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας **18** οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιος υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι **19** εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν **20** απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος **21** ο αντιτυπον νυν και ημας σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου **22** ος εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4 χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιας **2** εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιαις αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον **3** αρκετος γαρ υμιν ο παρεληλυθως χρονος του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενους εν ασελγειαις επιθυμιαις οινοφλυγιαις κωμοις ποτοις και αθεμιτοις ειδωλολατρειαις **4** εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες **5** οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμως εχοντι κριναι ζωντας και νεκρους **6** εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι **7** παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχας **8** προ παντων δε την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη

4

καλυψει πληθος αμαρτιων **9** φιλοξενοι εις
αλληλους ανευ γογγυσμων **10** εκαστος καθως
ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως
καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου **11** ει τις
λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ
ισχυος ως χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται
ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το
κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην
12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει
προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν
συμβαινοντος **13** αλλα καθο κοινωνειτε τοις του
χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη
αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι
14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι
το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας
αναπαυεται κατα μεν αυτους βλασφημειται κατα
δε υμας δοξαζεται **15** μη γαρ τις υμων πασχετω
ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως
αλλοτριοεπισκοπος **16** ει δε ως χριστιανος μη
αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει
τουτω **17** οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα
απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων
τι το τελος των απειθουντων τω του θεου
ευαγγελιω **18** και ει ο δικαιος μολις σωζεται ο
ασεβης και αμαρτωλος που φανειται **19** ωστε
και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ως
πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας αυτων
εν αγαθοποιια

5 πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω ο
συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου
παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι
δοξης κοινωνος **2** ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον
του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστως αλλ
εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως
3 μηδε ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα
τυποι γινομενοι του ποιμνιου **4** και
φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομιεισθε τον
αμαραντινον της δοξης στεφανον **5** ομοιως
νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε
αλληλοις υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην
εγκομβωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις

αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
6 ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του
θεου ινα υμας υψωση εν καιρω **7** πασαν την
μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω
μελει περι υμων **8** νηψατε γρηγορησατε ο
αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρυομενος
περιπατει ζητων τινα καταπιη **9** ω αντιστητε
στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων
τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι
10 ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εις
την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον
παθοντας αυτος καταρτισαι υμας στηριξει
σθενωσει θεμελιωσει **11** αυτω η δοξα και το
κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην
12 δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως
λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και
επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου
εις ην εστηκατε **13** ασπαζεται υμας η εν
βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου
14 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης
ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β

1 συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου 2 χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων 3 ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης 4 δι ων τα τιμια ημιν και μεγιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας 5 και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν 6 εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν 7 εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην 8 ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν 9 ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων 10 διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε 11 ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου 12 διο ουκ αμελησω αει υμας υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια 13 δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι

διεγειρειν υμας εν υπομνησει **14** ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι **15** σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι **16** ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος **17** λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπους δοξης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εις ον εγω ευδοκησα **18** και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω **19** και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυχμηρω τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων **20** τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται **21** ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2 εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν **2** και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται **3** και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει **4** ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενους **5** και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας **6** και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων

ασεβειν τεθεικως **7** και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο **8** βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιος εγκατοικων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν **9** οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν **10** μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μιασμου πορευομενους και κυριοτητος καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες **11** οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν **12** ουτοι δε ως αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται **13** κομιουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απαταις αυτων συνευωχουμενοι υμιν **14** οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα **15** καταλιποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσορ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν **16** ελεγξιν δε εσχεν ιδιας παρανομιας υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν **17** ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαπος ελαυνομεναι οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται **18** υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιαις σαρκος ασελγειαις τους οντως αποφυγοντας τους εν πλανη αναστρεφομενους **19** ελευθεριαν αυτοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω και δεδουλωται **20** ει γαρ αποφυγοντες τα μιασματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων **21** κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η

επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις
αγιας εντολης 22 συμβεβηκεν δε αυτοις το της
αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας επι το ιδιον
εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμα βορβορου

3 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω
επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει
την ειλικρινη διανοιαν 2 μνησθηναι των
προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων
και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου
και σωτηρος 3 τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι
ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται
κατα τας ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι
4 και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της
παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες
εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης
κτισεως 5 λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας
οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και
δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω 6 δι ων
ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο 7 οι
δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω
τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν
κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων
8 εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι
μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια
ετη ως ημερα μια 9 ου βραδυνει ο κυριος της
επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα
μακροθυμει εις ημας μη βουλομενος τινας
απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι
10 ηξει δε η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι
εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια
δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν
αυτη εργα κατακαησεται 11 τουτων ουν παντων
λυομενων ποταπους δει υπαρχειν υμας εν αγιαις
αναστροφαις και ευσεβειαις 12 προσδοκωντας και
σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας
δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια
καυσουμενα τηκεται 13 καινους δε ουρανους και
γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου
προσδοκωμεν εν οις δικαιοσυνη κατοικει 14 διο
αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι
και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη 15 και

την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν **16** ως και εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν οις εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν **17** υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου **18** αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

1 ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν
τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες
ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης
2 και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και
μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην
την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και
εφανερωθη ημιν 3 ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν
απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε
μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του
πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου
4 και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η
πεπληρωμενη 5 και εστιν αυτη η αγγελια ην
ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι
ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν
ουδεμια 6 εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ
αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα
και ου ποιουμεν την αληθειαν 7 εαν δε εν τω
φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι
κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου
χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο
πασης αμαρτιας 8 εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν
ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ
εστιν εν ημιν 9 εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας
ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας
αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας
10 εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην
ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν
ημιν

2 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη
αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν
προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον 2 και
αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου

2

περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου **3** και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν **4** ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν **5** ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν **6** ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν **7** αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης **8** παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει **9** ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι **10** ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν **11** ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου **12** γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου **13** γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα **14** εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον **15** μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω **16** οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν **17** και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα **18** παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι

εσχατη ωρα εστιν 19 εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ
ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων
μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν
οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων 20 και υμεις
χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα
21 ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν
αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της
αληθειας ουκ εστιν 22 τις εστιν ο ψευστης ει
μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος
ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον
πατερα και τον υιον 23 πας ο αρνουμενος τον
υιον ουδε τον πατερα εχει 24 υμεις ουν ο
ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν
μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω
και εν τω πατρι μενειτε 25 και αυτη εστιν η
επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην
την αιωνιον 26 ταυτα εγραψα υμιν περι των
πλανωντων υμας 27 και υμεις το χρισμα ο
ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν
εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτο
χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες
εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν
υμας μενειτε εν αυτω 28 και νυν τεκνια μενετε
εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν
και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια
αυτου 29 εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε
οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου
γεγεννηται

3 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ
ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου
γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον 2 αγαπητοι
νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι
εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω
εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν 3 και
πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει
εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν 4 πας ο
ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η
αμαρτια εστιν η ανομια 5 και οιδατε οτι
εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων αρη
και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν 6 πας ο εν
αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ

εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον **7** τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν **8** ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου **9** πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται **10** εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου **11** οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους **12** ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια **13** μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος **14** ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω **15** πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν **16** εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι **17** ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω **18** τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια **19** και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων **20** οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα **21** αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον **22** και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον

αυτου ποιουμεν 23 και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην 24 και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον 2 εν τουτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν 3 και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη 4 υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω 5 αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει 6 ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης 7 αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον 8 ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν 9 εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου 10 εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων 11 αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν 12 θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν 13 εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος

4

εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν 14 και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου 15 ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω 16 και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω [μενει] 17 εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω 18 φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη 19 ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας 20 εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν 21 και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5 πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου 2 εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν 3 αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν 4 οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις υμων 5 τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου 6 ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια 7 οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες 8 το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι

τρεις εις το εν εισιν 9 ει την μαρτυριαν των
ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου
μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου
ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου 10 ο
πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την
μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω
ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις
την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του
υιου αυτου 11 και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι
ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη
εν τω υιω αυτου εστιν 12 ο εχων τον υιον εχει
την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην
ουκ εχει 13 ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν
εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι
ζωην αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εις το
ονομα του υιου του θεου 14 και αυτη εστιν η
παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι
αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων
15 και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν
αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α
ητηκαμεν παρ αυτου 16 εαν τις ιδη τον
αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς
θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις
αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια
προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση
17 πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια
ου προς θανατον 18 οιδαμεν οτι πας ο
γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο
γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος
ουχ απτεται αυτου 19 οιδαμεν οτι εκ του θεου
εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται
20 οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και
δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον
αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω
αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος
και [η] ζωη [η] αιωνιος 21 τεκνια φυλαξατε
εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β

1 ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις
αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω
μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την
αληθειαν 2 δια την αληθειαν την μενουσαν εν
ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα
3 εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου
πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου
του πατρος εν αληθεια και αγαπη 4 εχαρην
λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου
περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν
παρα του πατρος 5 και νυν ερωτω σε κυρια
ουχ ως εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην
ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους
6 και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα
τας εντολας αυτου αυτη εστιν η εντολη καθως
ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε
7 οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι
μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν
σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος
8 βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσωμεν α
ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν
9 πας ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη
του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη
του χριστου ουτος και τον πατερα και τον υιον
εχει 10 ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην
την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις
οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε 11 ο γαρ
λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου
τοις πονηροις 12 πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ
εβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπιζω
ελθειν προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι
ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη 13 ασπαζεται
σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ

1 ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια 2 αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγιαινειν καθως ευοδουται σου η ψυχη 3 εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπατεις 4 μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα 5 αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και εις τους ξενους 6 οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμψας αξιως του θεου 7 υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνων 8 ημεις ουν οφειλομεν απολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια 9 εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας 10 δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει 11 αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον 12 δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν 13 πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραψαι 14 ελπιζω δε ευθεως ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

1 ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις 2 ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη 3 αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει 4 παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι 5 υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν 6 αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν 7 ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι 8 ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν 9 ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωσεως σωματος ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος 10 ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επισταναι εν τουτοις φθειρονται 11 ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου

εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο
12 ουτοι εισιν εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες
συνευωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες
νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι
δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα
εκριζωθεντα **13** κυματα αγρια θαλασσης
επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες
πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα
τετηρηται **14** προεφητευσεν δε και τουτοις
εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος
εν αγιαις μυριασιν αυτου **15** ποιησαι κρισιν
κατα παντων και ελεγξαι παντας τους ασεβεις
αυτων περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων
ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων
ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις **16** ουτοι
εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τας επιθυμιας
αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει
υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν
17 υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των
προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου
ημων ιησου χριστου **18** οτι ελεγον υμιν οτι εν
εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων
επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων **19** ουτοι
εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη
εχοντες **20** υμεις δε αγαπητοι τη αγιωτατη
υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτους εν πνευματι
αγιω προσευχομενοι **21** εαυτους εν αγαπη θεου
τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων
ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον **22** και ους μεν
ελεειτε διακρινομενοι **23** ους δε εν φοβω σωζετε
εκ πυρος αρπαζοντες μισουντες και τον απο της
σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα **24** τω δε δυναμενω
φυλαξαι αυτους απταιστους και στησαι
κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν
αγαλλιασει **25** μονω σοφω θεω σωτηρι ημων
δοξα και μεγαλωσυνη κρατος και εξουσια και νυν
και εις παντας τους αιωνας αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη 2 ος εμαρτυρησε τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδε 3 μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς 4 ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α [εστιν] ενωπιον του θρονου αυτου 5 και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου 6 και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην 7 ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην 8 εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ 9 εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου 10 εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπιγγος 11 λεγουσης ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις εις

εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν 12 και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας 13 και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην 14 η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος 15 και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων 16 και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου 17 και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκε την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος 18 και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου 19 γραψον ουν α ειδες και α εισι και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα 20 το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισι και αι επτα λυχνιαι [ας ειδες] επτα εκκλησιαι εισι

2 τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων 2 οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισι και ευρες αυτους ψευδεις 3 και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασας 4 αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας 5 μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ

2

και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης
εαν μη μετανοησης 6 αλλα τουτο εχεις οτι
μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω
7 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις
εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του
ξυλου της ζωης ο εστιν εν μεσω του παραδεισου
του θεου μου 8 και τω αγγελω της εν σμυρνη
εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο
εσχατος ος εγενετο νεκρος και εζησεν 9 οιδα
σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν
αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των
λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν
αλλα συναγωγη του σατανα 10 μηδεν φοβου α
μελλεις πασχειν ιδου δη μελλει βαλειν ο
διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε
και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι
θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης
11 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις
εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του
θανατου του δευτερου 12 και τω αγγελω της εν
περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων
την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν 13 οιδα
τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος
του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ
ηρνησω την πιστιν μου εν ταις ημεραις [εν] αις
αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη
παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει 14 αλλ εχω
κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την
διδαχην βαλααμ ος εδιδαξε τον βαλακ βαλειν
σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ [και] φαγειν
ειδωλοθυτα και πορνευσαι 15 ουτως εχεις και συ
κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιως
16 μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ
και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του
στοματος μου 17 ο εχων ους ακουσατω τι το
πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω
αυτω φαγειν [απο] του μαννα του κεκρυμμενου
και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον
ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο
λαμβανων 18 και τω αγγελω της εν θυατειροις
εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο
εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και

οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω 19 οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων 20 αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα 21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης 22 ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτης 23 και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων 24 υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσι την διδαχην ταυτην οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος 25 πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν ηξω 26 και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων 27 και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου 28 και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον 29 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει 2 γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλες αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου 3 μνημονευε ουν πως ειληφας [και ηκουσας και τηρει] και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω επι σε ως κλεπτης και ου μη γνως ποιαν ωραν ηξω επι σε 4 αλλ ολιγα εχεις ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσι μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν 5 ο νικων

3

ουτος περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη
εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης
και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του
πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου
6 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις
εκκλησιαις 7 και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια
εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος
ο εχων την κλειν του δαδ ο ανοιγων και ουδεις
κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει
8 οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου
θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι
αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας
μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου
9 ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των
λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν
αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσι
και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και
γνωσιν οτι ηγαπησα σε 10 οτι ετηρησας τον
λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της
ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι
της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας
επι της γης 11 ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις
ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου 12 ο νικων
ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου
και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον
το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως
του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η
καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και
το ονομα [μου] το καινον 13 ο εχων ους
ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
14 και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας
γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος
και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου
15 οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε
ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος 16 ουτως οτι
χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε
εμεσαι εκ του στοματος μου 17 οτι λεγεις
πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος χρειαν
εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ο
ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος
18 συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου
πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια

λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους σου ινα βλεπης **19** εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον **20** ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου **21** ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου **22** ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

4 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγουσα αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα **2** και ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος **3** ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιως ορασει σμαραγδινω **4** και κυκλοθεν του θρονου θρονοι κδ και επι τους θρονους τους κδ πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους **5** και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου **6** και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν **7** και το ζωον το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζωον ομοιον μοσχω και το τριτον ζωον εχον το προσωπον ως ανθρωπος και το τεταρτον [ζωον] ομοιον αετω πετομενω **8** και [τα] τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος **9** και οταν δωσι τα ζωα δοξαν και

4

τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του
θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων
10 πεσουνται οι κδ πρεσβυτεροι ενωπιον του
καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσι τω
ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσι
τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου
λεγοντες **11** αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων
ο αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την
δυναμιν οτι συ εκτισας [τα] παντα και δια το
θελημα σου εισι και εκτισθησαν

5 και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι
του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν
κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα **2** και ειδον
αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις
αξιος εστιν ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας
σφραγιδας αυτου **3** και ουδεις εδυνατο εν τω
ουρανω [ανω] ουτε επι της γης ουτε υποκατω
της γης ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο
4 και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη
ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο **5** και εις
εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου
ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα
δαδ ανοιξαι το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας
αυτου **6** και ειδον εν μεσω του θρονου και των
τεσσαρων ζωων και εν μεσω των πρεσβυτερων
αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχον κερατα επτα
και οφθαλμους επτα α εισι τα επτα πνευματα
του θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην
7 και ηλθε και ειληφεν εκ της δεξιας του
καθημενου επι του θρονου **8** και οτε ελαβε το
βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι κδ πρεσβυτεροι
επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος
κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων
αι εισιν [αι] προσευχαι των αγιων **9** και
αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το
βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι
εσφαγης και ηγορασας τω θεω ημας εν τω
αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και
λαου και εθνους **10** και εποιησας αυτους τω θεω
ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσουσιν επι
της γης **11** και ειδον και ηκουσα ως φωνην

αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωων
και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων
μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων
12 λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστι το αρνιον
το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και [τον]
πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και
δοξαν και ευλογιαν 13 και παν κτισμα ο [εστιν]
εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της
γης και επι της θαλασσης εστι και τα εν αυτοις
παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του
θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και
η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των
αιωνων αμην 14 και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα
το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και
προσεκυνησαν

6 και ειδον οτι ηνοιξε το αρνιον μιαν εκ των
επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των
τεσσαρων ζωων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου
και ιδε 2 και ιδου ιππος λευκος και ο
καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω
στεφανος και εξηλθε νικων και ινα νικηση
3 και οτε ηνοιξε την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα
του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου 4 και εξηλθεν
αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον
εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης ινα
αλληλους σφαξωσι και εδοθη αυτω μαχαιρα
μεγαλη 5 και οτε ηνοιξε την σφραγιδα την
τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου
και ιδε και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος
επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου 6 και
ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωων
λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες
κριθης δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη
αδικησης 7 και οτε ηνοιξε την σφραγιδα την
τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντος
ερχου και ιδε 8 και ιδου ιππος χλωρος και ο
καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος
και ο αδης ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω
εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν
ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των
θηριων της γης 9 και οτε ηνοιξε την πεμπτην

6

σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον **10** και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης **11** και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εως [ου] πληρωσωσι και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων [και] οι μελλοντες αποκτενεσθαι ως και αυτοι **12** και ειδον οτε ηνοιξε την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ως σακκος τριχινος και η σεληνη [ολη] εγενετο ως αιμα **13** και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ως συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη **14** και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν **15** και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και [πας] ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων **16** και λεγουσι τοις ορεσι και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου **17** οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις δυναται σταθηναι

7 και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον **2** και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξε φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν **3** λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρις ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων **4** και

ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ **5** εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες [εσφραγισμενοι] εκ φυλης ρουβιμ ιβ χιλιαδες εκ φυλης γαδ ιβ χιλιαδες **6** εκ φυλης ασηρ ιβ χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλειμ ιβ χιλιαδες εκ φυλης μανασση ιβ χιλιαδες **7** εκ φυλης συμεων ιβ χιλιαδες εκ φυλης λευι ιβ χιλιαδες εκ φυλης ισαχαρ ιβ χιλιαδες **8** εκ φυλης ζαβουλων ιβ χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ ιβ χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι **9** μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικας εν ταις χερσιν αυτων **10** και κραζουσι φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω **11** και παντες οι αγγελοι ειστηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωων και επεσον ενωπιον του θρονου [αυτου] επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω **12** λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην **13** και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισι και ποθεν ηλθον **14** και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπε μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν [αυτας] εν τω αιματι του αρνιου **15** δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτους **16** ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα **17** οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης

7

πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον
εκ των οφθαλμων αυτων

8 και οτε ηνοιξε την σφραγιδα την εβδομην
εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον 2 και
ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου
εστηκασι και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες
3 και αλλος αγγελος ηλθε και εσταθη επι του
θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη
αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις
των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το
χρυσουν το ενωπιον του θρονου 4 και ανεβη ο
καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των
αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου
5 και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και
εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου
και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και
φωναι και αστραπαι και σεισμος 6 και οι επτα
αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας
ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσι 7 και ο
πρωτος εσαλπισε και εγενετο χαλαζα και πυρ
μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και
το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των
δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη
8 και ο δευτερος αγγελος εσαλπισε και ως ορος
μεγα καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και
εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα 9 και
απεθανε το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση
τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων
διεφθαρη 10 και ο τριτος αγγελος εσαλπισε και
επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως
λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων
και επι τας πηγας των υδατων 11 και το
ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος και εγενετο
το τριτον των υδατων εις αψινθον και πολλοι των
ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι
επικρανθησαν 12 και ο τεταρτος αγγελος
εσαλπισε και επληγη το τριτον του ηλιου και το
τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων
ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη
φαινη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιως 13 και
ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν

μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισε και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου 2 [και ηνοιξε το φρεαρ της αβυσσου] και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος 3 και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης 4 και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσι τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσι την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων 5 και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσι μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον 6 και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευξεται απ αυτων ο θανατος 7 και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων 8 και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν 9 και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον 10 και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων εξουσιαν εχουσι του αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε 11 εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων 12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα 13 και ο εκτος αγγελος εσαλπισε και ηκουσα φωνην μιαν εκ των

9

τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου 14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη 15 και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και [εις] την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσι το τριτον των ανθρωπων 16 και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων 17 και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον 18 απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων 19 η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστι και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεων εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσι 20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσι τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα [και τα χαλκα] και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν 21 και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων

10 και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος 2 και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκε τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης 3 και εκραξε φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων

φωνας 4 και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται
εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του
ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα
βρονται και μη αυτα γραψης 5 και ο αγγελος
ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της
γης ηρε την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον
ουρανον 6 και ωμοσεν [εν] τω ζωντι εις τους
αιωνας των αιωνων ος εκτισε τον ουρανον και τα
εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την
θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι
εσται 7 αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του
εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και
ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισε
τους δουλους αυτου τους προφητας 8 και η
φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα
μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον
το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του
εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης
9 και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω
δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και
καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ
εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι 10 και
ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος του αγγελου και
κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως
μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η
κοιλια μου 11 και λεγει μοι δει σε παλιν
προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσι και
γλωσσαις και βασιλευσι πολλοις

11 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων
εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το
θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω
2 και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω
και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσι και
την πολιν την αγιαν πατησουσι μηνας
τεσσαρακοντα και δυο 3 και δωσω τοις δυσι
μαρτυσι μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας
διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους
4 ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι
αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι 5 και
ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ
του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους

αυτων και ει τις θελει αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι **6** ουτοι εχουσιν εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην εν παση πληγη οσακις εαν θεληησωσι **7** και οταν τελεσωσι την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους **8** και τα πτωματα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη **9** και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσι τεθηναι εις μνημα **10** και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα δωσουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης **11** και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εις αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους **12** και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων **13** και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσε και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου **14** η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ **15** και ο εβδομος αγγελος εσαλπισε και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων **16** και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον [του θρονου] του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω **17** λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο

παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας **18** και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην **19** και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα **2** και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν **3** και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα **4** και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη **5** και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου **6** και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα **7** και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησε και οι αγγελοι αυτου **8** και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω **9** και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφις ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν **10** και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις

και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος **11** και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου **12** δια τουτο ευφραινεσθε [οι] ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει **13** και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξε την γυναικα ητις ετεκε τον αρρενα **14** και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πεταται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως **15** και εβαλεν ο οφις εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση **16** και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιε τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου **17** και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθε ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13 και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας **2** και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην **3** και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου **4** και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και

προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυνατος πολεμησαι μετ αυτου 5 και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο 6 και ηνοιξε το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας 7 και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος 8 και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου 9 ει τις εχει ους ακουσατω 10 ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων 11 και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχε κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων 12 και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσι το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου 13 και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων 14 και πλανα [τους εμους] τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχε την πληγην της μαχαιρας και εζησε 15 και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσι τη εικονι του θηριου αποκτανθωσι 16 και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι των μετωπων αυτων 17 και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του

13

θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου
18 ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον
αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν
[και] ο αριθμος αυτου [εστιν] χξς

14 και ειδον και ιδου [το] αρνιον εστηκος επι
το ορος σιων και μετ αυτου [αριθμος] ρμδ
χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα
του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων
αυτων **2** και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως
φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης
μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων
κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων **3** και
αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και
ενωπιον των τεσσαρων ζωων και των πρεσβυτερων
και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι
ρμδ χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης
4 ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν
παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες
τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου
ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω
και τω αρνιω **5** και εν τω στοματι αυτων ουχ
ευρεθη ψευδος αμωμοι γαρ εισι **6** και ειδον
αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα
ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους
επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και
γλωσσαν και λαον **7** λεγων εν φωνη μεγαλη
φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν
η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω
ποιησαντι τον ουρανον και την γην και την
θαλασσαν και πηγας υδατων **8** και αλλος
δευτερος αγγελος ηκολουθησε λεγων [επεσεν] επεσε
βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της
πορνειας αυτης πεποτικε παντα τα εθνη **9** και
αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων
εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και
την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του
μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου **10** και
αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου
του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της
οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και
θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του

αρνιου **11** και ο καπνος του βασανισμου αυτων
εις αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν
αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες
το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις
λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου
12 ωδε η υπομονη των αγιων εστιν [ωδε] οι
τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν
ιησου **13** και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου
λεγουσης [μοι] γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν
κυριω αποθνησκοντες απ αρτι λεγει ναι το
πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων
τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων **14** και
ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην
καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της
κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι
αυτου δρεπανον οξυ **15** και αλλος αγγελος
εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω
καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον
σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι
εξηρανθη ο θερισμος της γης **16** και εβαλεν ο
καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου
επι την γην και εθερισθη η γη **17** και αλλος
αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω
εχων και αυτος δρεπανον οξυ **18** και αλλος
αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων
εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησε κραυγη
μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων
πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον
τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν
αι σταφυλαι αυτης **19** και εβαλεν ο αγγελος το
δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησε την
αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του
θυμου του θεου τον μεγαν **20** και επατηθη η
ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ
της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο
σταδιων χιλιων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα
και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας
επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο
θυμος του θεου **2** και ειδον ως θαλασσαν
υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ

15

του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου 3 και αδουσι την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων 4 τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος αγιος οτι παντα τα εθνη ηξουσι και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν 5 και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω 6 και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα πληγας [εκ του ναου] οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας 7 και εν εκ των τεσσαρων ζωων εδωκε τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων 8 και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην 2 και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεε την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου 3 και ο δευτερος αγγελος εξεχεε την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση 4 και ο τριτος [αγγελος] εξεχεε την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα 5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος ει ο ων και ο ην ο οσιος οτι ταυτα εκρινας 6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας πιειν

αξιοι εισιν **7** και ηκουσα του θυσιαστηριου
λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ
αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου **8** και ο
τεταρτος αγγελος εξεχεε την φιαλην αυτου επι
τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι
τους ανθρωπους **9** και εκαυματισθησαν οι
ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι
ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν
επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν
δουναι αυτω δοξαν **10** και ο πεμπτος [αγγελος]
εξεχεε την φιαλην αυτου επι τον θρονον του
θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη
και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου
11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ
των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και
ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων **12** και ο
εκτος [αγγελος] εξεχεε την φιαλην αυτου επι τον
ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το
υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων
των απο ανατολης ηλιου **13** και ειδον εκ του
στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του
θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου
πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι **14** εισι
γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α
εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης
ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της
ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του
παντοκρατορος **15** ιδου ερχομαι ως κλεπτης
μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου
ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσι την
ασχημοσυνην αυτου **16** και συνηγαγεν αυτους
εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων
17 και ο εβδομος [αγγελος] εξεχεε την φιαλην
αυτου επι τον αερα και εξηλθε φωνη μεγαλη απο
του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα
γεγονε **18** και εγενοντο αστραπαι και βρονται
και φωναι και σεισμος [εγενετο] μεγας οιος ουκ
εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης
τηλικουτος σεισμος ουτω μεγας **19** και εγενετο
η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις
των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη
εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το

16

ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου
20 και πασα νησος εφυγε και ορη ουχ ευρεθησαν
21 και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει
εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και
εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της
πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη
αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των
εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησε μετ εμου
λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της
μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των
πολλων **2** μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της
γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ
του οινου της πορνειας αυτης **3** και απηνεγκε
με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα
καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα
βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα
4 και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και
κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και
μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι
αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της
πορνειας αυτης **5** και επι το μετωπον αυτης
ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη
η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της
γης **6** και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του
αιματος των αγιων [και] εκ του αιματος των
μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα
μεγα **7** και ειπε μοι ο αγγελος δια τι
εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της
γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην
του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα
κερατα **8** το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστι και
μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις
απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι
κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα
ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης
κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστι
και παρεσται **9** ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι
επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη
καθηται επ αυτων **10** και βασιλεις επτα εισιν
οι πεντε επεσον ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθε

και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μειναι **11** και το θηριον ο ην και ουκ εστι και αυτος ογδοος εστι και εκ των επτα εστι και εις απωλειαν υπαγει **12** και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσι μετα του θηριου **13** ουτοι μιαν εχουσι γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν **14** ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσι και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστι και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι **15** και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισι και εθνη και γλωσσαι **16** και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσι την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην [ποιησουσιν αυτην] και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν εν πυρι **17** ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου **18** και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18 [και] μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου **2** και εκραξεν [εν] ισχυρα φωνη λεγων [επεσεν] επεσε βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου **3** οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασι παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνους αυτης επλουτησαν **4** και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιαις αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε **5** οτι

εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου
και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης
6 αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν [υμιν] και
διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν
τω ποτηριω ω εκερασε κερασατε αυτη διπλουν
7 οσα εδοξασεν εαυτην και εστρηνιασε τοσουτον
δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη
καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και
χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω 8 δια
τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης
θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι
κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο
κρινας αυτην 9 και κλαυσουσι και κοψονται επ
αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης
πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσι τον
καπνον της πυρωσεως αυτης 10 απο μακροθεν
εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης
λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η
πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου
11 και οι εμποροι της γης κλαυσουσι και
πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις
αγοραζει ουκετι 12 γομον χρυσου και αργυρου
και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου
και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν
ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν
σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και
σιδηρου και μαρμαρου 13 και κιναμωμον και
θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και
ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και
κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και
ψυχας ανθρωπων 14 και η οπωρα της επιθυμιας
της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα
λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και
ουκετι ου μη ευρης αυτα 15 οι εμποροι τουτων
οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν
στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης
κλαιοντες και πενθουντες 16 και λεγοντες ουαι
ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη
βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον και
κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και
μαργαριταις 17 οτι μια ωρα ηρημωθη ο
τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο

επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν
18 και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη 19 και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη 20 ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης 21 και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι 22 και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι 23 και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη
24 και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19 [και] μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων 2 οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινε την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρε την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησε το αιμα των δουλων αυτου εκ [της] χειρος αυτης 3 και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων 4 και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια 5 και φωνη απο του θρονου εξηλθε λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι

αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι **6** και ηκουσα
ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων
πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες
αλληλουια οτι εβασιλευσε κυριος ο θεος ημων ο
παντοκρατωρ **7** χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και
δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του
αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην
8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον
λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα
δικαιωματα των αγιων εστι **9** και λεγει μοι
γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του
αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι
αληθινοι του θεου εισι **10** και επεσα εμπροσθεν
των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει
μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων
σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω
προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστι το
πνευμα της προφητειας **11** και ειδον τον
ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο
καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και
αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει
12 οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την
κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα
γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις
οιδεν ει μη αυτος **13** και περιβεβλημενος
ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα
αυτου ο λογος του θεου **14** και τα στρατευματα
[τα] εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποις
λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον
15 και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται
ρομφαια διστομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα
εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα
και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου
της οργης του θεου του παντοκρατορος **16** και
εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου
ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος
κυριων **17** και ειδον [ενα] αγγελον εστωτα εν τω
ηλιω και εκραξε φωνη μεγαλη λεγων πασι τοις
ορνεοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε
συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου
18 ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας
χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων

και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων 19 και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου 20 και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησε τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω 21 και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου 2 και εκρατησε τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστι διαβολος και [ο] σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη 3 και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισε και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον 4 και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν τω θηριω ουτε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον [αυτων] και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου [τα] χιλια ετη 5 και οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη 6 μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσι μετ αυτου χιλια ετη 7 και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ

της φυλακης αυτου 8 και εξελευσεται πλανησαι
τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσι γωνιαις της γης
τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις
τον πολεμον ων ο αριθμος [αυτων] ως η αμμος
της θαλασσης 9 και ανεβησαν επι το πλατος
της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των
αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη
πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν
αυτους 10 και ο διαβολος ο πλανων αυτους
εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου
και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και
βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους
αιωνας των αιωνων 11 και ειδον θρονον μεγαν
λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο
προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος
ουχ ευρεθη αυτοις 12 και ειδον τους νεκρους
τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον
του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο
βιβλιον ηνεωχθη ο εστι της ζωης και εκριθησαν
οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλιοις
κατα τα εργα αυτων 13 και εδωκεν η θαλασσα
τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο
αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και
εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων 14 και
ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην
του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η
λιμνη του πυρος 15 και ει τις ουχ ευρεθη εν
τω βιβλιω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την
λιμνην του πυρος

21 και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο
γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη παρηλθε
και η θαλασσα ουκ εστιν ετι 2 και την πολιν
την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον
καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου
ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι
αυτης 3 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του
ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα
των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι
λαος αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ
αυτων 4 και εξαλειψει παν δακρυον απο των
οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι

ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται
ετι οτι τα πρωτα απηλθον **5** και ειπεν ο
καθημενος επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω
και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι
και πιστοι εισι **6** και ειπε μοι γεγονα [εγω] το
αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω
διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης
δωρεαν **7** ο νικων κληρονομησει ταυτα και
εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος
8 τοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις
και εβδελυγμενοις και φονευσι και πορνοις και
φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασι τοις
ψευδεσι το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη
πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος
9 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των
εχοντων τας επτα φιαλας γεμουσας των επτα
πληγων των εσχατων και ελαλησε μετ εμου
λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην
του αρνιου **10** και απηνεγκε με εν πνευματι επ
ορος μεγα και υψηλον και εδειξε μοι την πολιν
[την μεγαλην] την αγιαν ιερουσαλημ
καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου
11 εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης
ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι
κρυσταλλιζοντι **12** εχουσα τειχος μεγα και
υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις
πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα
επιγεγραμμενα α εστιν [ονοματα] των δωδεκα
φυλων [των] υιων ισραηλ **13** απο ανατολων
πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και
απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων
πυλωνες τρεις **14** και το τειχος της πολεως εχον
θεμελιους δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα
των δωδεκα αποστολων του αρνιου **15** και ο
λαλων μετ εμου ειχε μετρον καλαμον χρυσουν
ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης
[και το τειχος αυτης] **16** και η πολις
τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το
πλατος και εμετρησε την πολιν τω καλαμω επι
σταδιους δωδεκα χιλιαδων [δωδεκα] το μηκος και
το πλατος και το υψος αυτης ισα εστι **17** και
εμετρησε το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα

21

τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου 18 και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω 19 [και] οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος 20 ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιος ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος 21 και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρον ως υελος διαυγης 22 και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστι και το αρνιον 23 και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον 24 και περιπατησουσι τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εις αυτην 25 και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει 26 και οισουσι την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην 27 και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξε μοι ποταμον καθαρον υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου 2 εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εντευθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδους τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων 3 και παν καταθεμα ουκ εσται εκει και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω 4 και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων 5 και νυξ ουκ εσται εκει και

χρειαν ουκ εχουσι λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων **6** και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλε τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει **7** [και] ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου **8** καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα **9** και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον **10** και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος [γαρ] εγγυς εστιν **11** ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι **12** ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εσται αυτου **13** εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος **14** μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν **15** εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος **16** εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος **17** και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν **18** μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεος επ αυτον τας [επτα] πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω **19** και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελοι ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης

και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων
εν τω βιβλιω τουτω **20** λεγει ο μαρτυρων ταυτα
ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου
21 η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα
παντων των αγιων αμην

APPENDIX

APPENDIX

The Various Forms of the *Pericope Adultera* (John 7:53-8:11)

Although most critical editions of the Greek New Testament question the authenticity and location of the passage concerning the woman taken in adultery (the *Pericope Adultera*), its place and authenticity within the Byzantine/Majority Textform is secure. Due to the circumstances of its textual history, however, this passage appears in differing forms within the Byzantine manuscript tradition.

Von Soden attempted to group the manuscripts possessing this passage stemmatically (determining a genealogical "family tree" of descent), and then to reconstruct his preferred text on the basis of that stemma.[1] The Hodges-Farstad text utilized Von Soden's data to reconstruct a different stemma for this passage. Other stemmaticians (such as Wilbur N. Pickering) advocate reconstructions which vary from their predecessors.

The present editors are convinced that a genealogical approach (the application of stemmatics) to this passage is the incorrect procedure. Genealogy has never been successfully applied to manuscripts of the New Testament beyond small family groupings. Texttype interrelationships must be determined from a "profile," that is, by making a determination of the specific shared *pattern* of readings among manuscripts. This "profile method" results in "near-neighbor clusters" of documents which reflect only the closeness of textual agreement among individual manuscripts and not any genealogical relationship.[2]

---

[1] "Stemma" (Latin for "branch") is used in textual criticism to indicate the entire "tree of descent" rather than a single branch.

[2] To clarify this point, Burgon has suggested an analogy with the living inhabitants of a village where there are no tombstones in the churchyard. If any

The text of Jn. 7:53-8:11 in the present edition reflects an editorial compromise, formed by consultation between Robinson, Pierpont, and Wilbur N. Pickering. The input from Pickering on this passage reflects his personal stemmatic research, which more closely approaches the numerical majority of manuscripts than that of Hodges-Farstad. The present editors' text, however, is not stemmatically based, even allowing for Pickering's counsel.

The weakness of all stemmatic methods (whether those of Von Soden, Hodges-Farstad, or Pickering) is that the final result is a text which tends to follow a single (and often minority) group of manuscripts over against the remainder of the manuscript tradition. The approach of the present editors to this passage has been to provide a text reflecting a general Byzantine consensus, presenting in brackets strongly supported minority readings.

In one and only one instance (Jn. 8:8, end) the editors have not included a reading supported by a numerical majority (μ5 + μ6 = 58%) of the MSS.[3] This concerns the statement that Jesus wrote on the ground "the sins of each one of them." Such a comment appears to be a patent gloss (scribal comment) from later tradition, and historically has been rejected by all editors of the Greek New Testament, whether of the early *Textus Receptus* printings or modern critical editions. Such a scribal insertion sought to explain precisely what Jesus was writing rather than to reflect an essential element of the narrative. Note also that 58% support among the Byzantine manuscripts falls short by far of the 70% declared necessary by Colwell to establish a "texttype"-level reading.

---

villagers share the same last name, it may be "reasonably assumed" that they have a common ancestor. One would not be able to determine, however, what their precise relationship might be to each other, either from name or appearance, since "mixture" has modified or obliterated certain family characteristics over the last 1000 years. Similarly, one cannot determine a manuscript's genealogy based on its shared readings with other manuscripts of similar texttype. (See John W. Burgon, *The Revision Revised* [Paradise, PA: Conservative Classics, rep. ed., n.d. (1883)], p. 256).

[3] Von Soden used the Greek character μ to designate the *Pericope Adultera* (μ= μοιχεια, "adultery"). The numbered μ-groups reflect the textual alliances among manuscripts claimed by Von Soden to exist in this *pericope* (Greek περικοπη = "passage, section").

It should be noted that the compromise text for this *pericope* is presented primarily to allow the fullest consideration to possibly valid alternative readings. Until full collation data regarding this *pericope* becomes available, any text-critical restoration remains somewhat uncertain regarding the precise form of its original text.[4] At present, Hodges and Farstad generally favor the μ6 group; Pickering the μ7 group; and the present editors the μ5 group – with minor deviations from each group allowed for by all except Pickering.

To reconstruct any form of the *Pericope Adultera*, Von Soden's data (the only primary source currently available) as well as a contemporary (1914) evaluation of that data by Hans Lietzmann must be utilized.[5] Yet their work derives totally from the stemmatic-grouping approach, and provides little precise detail regarding the manuscripts themselves.

The data in Von Soden had to be carefully gathered, reviewed, and sifted from what appears in his *Prolegomena* volumes as well as in his Greek New Testament apparatus. The reader is warned that there are typographical and editorial errors in both sections of Von Soden, as well as contradictory testimony regarding μ-group evidence. Only a careful reading-by-reading evaluation will provide the correct data. The material culled from Von Soden which appears in Hodges-Farstad suffers in places from this situation, since their apparatus at times misstates or ignores some of Von Soden's data.

To prevent future confusion, this appendix presents Von Soden's manuscript groups in continuous-text format, with no apparatus data (so prone to error). The faulty data in Von Soden have been carefully examined and corrected for each μ-group, and the

---

[4] It must be noted that most of the text of the *Pericope Adultera* is certain, with no variation among the manuscripts. In those places where variation occurs, the competing readings are often non-translatable into English. Overall, the essential text is clear and unquestionable.

[5] Hans Lietzmann, "H. von Sodens Ausgabe des Neuen Testaments: Die Perikope von der Ehebrecherin," *Zeitschrift für die Neutestamentliche Wissenschaft* 8 (1907) 34-47.

result is such as the present editors hope would have been approved by Von Soden.

The percentage of manuscript support for each μ-group is also provided. These derive from a tabulation of Von Soden's data regarding the 904 MSS examined for his reconstruction of this *pericope*. The three largest groups (**μ5**, **μ6**, **μ7** = 87% of the 904 MSS) reflect the basic source from which a true Byzantine/ Majority Textform must be reconstructed. Von Soden's **μ7** group, however, reflects by his own statement his K^{r} type of text – a text which by Von Soden and most scholars is considered to reflect the later Byzantine tradition rather than the prevailing Byzantine Textform. It thus appears that the **μ5** and **μ6** groups should be the primary sources for the reconstruction of this *pericope*. The present editors consider a **μ5** + **μ7** combination to outweigh **μ6** in all cases; however, where **μ6** + **μ7** agree against **μ5**, each reading must be carefully weighed before final decisions are made.

Added to these μ-group reconstructions are some purely "editorial" forms of this *pericope*: Von Soden's hypothetical "Urtext" (**μ0**) – his stemmatic speculation concerning the presumed ancestor of the seven existing text-groups; Von Soden's final "preferred" critical text; the Nestle^{26}/UBS^{3} text; the Hodges-Farstad text; and the Robinson-Pierpont text (from this edition). Pending a full collation of all manuscripts which contain this *pericope*, no absolute claim of authenticity yet can be made for any of these forms.

The various forms of this *pericope* now follow (all Von Soden data compared and corrected).

A. Von Soden's μ1 *Text (2.5% of the MSS)*

53 και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου
1 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων
2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και
πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας
εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι αρχιερεις και
οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην
και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω

διδασκαλε αυτη η γυνη κατειληπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη **5** μωυσης δε εν τω νομω διακελευει τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα ευρωσι κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανεκυψε και ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον **8** και παλιν κατακυψας εγραφεν εις την γην **9** ακουσαντες δε εξηρχοντο εις εκαστος αυτων αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος και η γυνη εν μεσω εστωσα **10** ανακυψας δε ο ιησους ειπεν τη γυναικι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ο δε ειπεν ουδε εγω σε κατακρινω πορευου απο του νυν μηκετι αμαρτανε

B. Von Soden's μ2 *Text (5.5% of the MSS)*

53 και επορευθησαν εκαστος εις τον οικον αυτου **1** ιησους δε επορευετο εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη ειληπται επ αυτοφορω μοιχευομενη **5** εν δε τω νομω ημων μωσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις περι αυτης **6** τουτο δε ειπον εκπειραζοντες αυτον ινα σχωσι κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανεκυψε και ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον **8** και παλιν [κατω] κυψας εγραφεν εις την γην **9** οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους ειπεν αυτη γυναι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους

ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και απο του νυν μηκετι αμαρτανε

C. Von Soden's μ3 *Text (2% of the MSS)*

53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου **1** ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν τω μεσω **4** ειπον αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη ειληπται επ αυτοφορω μοιχευομενη **5** εν δε τω νομω ημιν μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις περι αυτης **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα σχωσι κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανεκυψε και ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτη τον λιθον βαλετω **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην **9** οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα **10** αναβλεψας δε ο ιησους ειδεν αυτην και ειπεν αυτη γυναι που εισιν οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ο δε ιησους ειπεν αυτη ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και απο του νυν μηκετι αμαρτανε

D. Von Soden's μ4 *Text (3% of the MSS)*

53 και απηλθον εκαστος εις τον τοπον αυτου **1** και ιησους επορευετο εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν ηλθεν εις το ιερον **3** και προσηνεγκαν αυτω οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν τω μεσω **4** ειπον αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη ειληπται επ αυτω τω φορω μοιχευομενη **5** εν δε τω νομω ημιν

μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις περι αυτης **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσι κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον αναβλεψας ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος λιθον βαλετω επ αυτην **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην **9** και εξηλθον εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα **10** αναβλεψας δε ο ιησους ειδεν αυτην και ειπεν αυτη γυναι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε και ο ιησους ειπεν αυτη ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε

E. Von Soden's μ5 *Text (31% of the MSS)*

53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου **1** ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη **5** εν δε τω νομω μω[υ]σης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσι κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην τον λιθον βαλετω **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην ενος εκαστου αυτων τας αμαρτιας **9** οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε

κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε

F. Von Soden's μ6 *Text (27% of the MSS)*

53 και απηλθεν εκαστος εις τον οικον αυτου **1** και ο ιησους επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν βαθεως ηλθεν ο ιησους εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι [προς αυτον] γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν τω μεσω **4** ειπον αυτω διδασκαλε ταυτην ευρομεν επ αυτοφορω μοιχευομενην **5** εν δε τω νομω ημων μω[υ]σης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις [περι αυτης] **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσι κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην [μη προσποιουμενος] **7** ως δε επεμενον επερωτωντες αυτον αναβλεψας ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος λιθον βαλετω επ αυτην **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην ενος εκαστου αυτων τας αμαρτιας **9** οι δε ακουσαντες [και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι] εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη ο ιησους μονος και η γυνη εν μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους ειδεν αυτην και ειπεν γυναι που εισιν [εκεινοι] οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και απο του νυν μηκετι αμαρτανε

G. Von Soden's μ7 *Text (29% of the MSS)*

53 και απηλθεν εκαστος εις τον οικον αυτου **1** ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις

και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω 4 λεγουσιν αυτω διδασκαλε ταυτην ευρομεν επ αυτοφωρω μοιχευομενην 5 εν δε τω νομω ημων μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις 6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσι κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος 7 ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτος τον λιθον επ αυτη βαλετω 8 και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην 9 οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα 10 ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν 11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και απο του νυν μηκετι αμαρτανε

H. Von Soden's Hypothetical "Urtext" (μ0)

53 και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου 1 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων 2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον 3 αγουσιν δε οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω 4 λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη ειληπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη 5 μωυσης δε εν τω νομω διακελευει τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις 6 τουτο δε ελεγον εκπειραζοντες αυτον ινα σχωσι κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην 7 ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανεκυψε και ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον 8 και παλιν κυψας εγραφεν εις την γην 9 ακουσαντες δε εξηρχοντο εις εκαστος αυτων αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος και η γυνη εν

μεσω εστωσα **10** αναβλεψας δε ο ιησους ειπεν τη γυναικι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ο δε ειπεν ουδε εγω σε κατακρινω πορευου μηκετι αμαρτανε

I. Von Soden's Main "Critical" Text

53 και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου **1** ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσι δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη ειληπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη **5** εν δε τω νομω ημιν μωυσης διακελευει τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα σχωσι κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανεκυψε και ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην **9** οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων [εως των εσχατων] και κατελειφθη μονος και η γυνη εν μεσω ουσα **10** αναβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτη γυναι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ο δε ειπεν ουδε εγω σε κατακρινω πορευου απο του νυν μηκετι αμαρτανε

J. The Nestle 26/UBS 3 Text

53 και επορευθησαν εκαστος εις τον οικον αυτου **1** ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη

κατειληπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη **5** εν δε
τω νομω ημιν μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας
λιθαζειν συ ουν τι λεγεις **6** τουτο δε ελεγον
πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο
δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν
εις την γην **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον
ανεκυψεν και ειπεν αυτοις ο αναμαρτητος υμων
πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον **8** και παλιν
κατακυψας εγραφεν εις την γην **9** οι δε
ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο
των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος και η
γυνη εν μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους
ειπεν αυτη γυναι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν
11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους
ουδε εγω σε κατακρινω πορευου [και] απο του
νυν μηκετι αμαρτανε

K. The Hodges-Farstad "Majority Text"

53 και απηλθεν εκαστος εις τον οικον αυτου
1 και ο ιησους επορευθη εις το ορος των ελαιων
2 ορθρου δε παλιν βαθεως ηλθεν ο ιησους εις το
ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και
καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσι δε οι
γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα
επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην
εν τω μεσω **4** ειπον αυτω διδασκαλε ταυτην
ευρομεν επ αυτοφωρω μοιχευομενην **5** εν δε τω
νομω ημων μωσης ενετειλατο τας τοιαυτας
λιθαζειν συ ουν τι λεγεις περι αυτης **6** τουτο
δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσι κατηγοριαν
κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω
εγραφεν εις την γην **7** ως δε επεμενον
επερωτωντες αυτον αναβλεψας ειπεν αυτοις ο
αναμαρτητος υμων πρωτος λιθον βαλετω επ αυτην
8 και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην
9 οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις
αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων
και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν
μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους ειδεν
αυτην και ειπεν γυναι που εισιν οι κατηγοροι
σου ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις

κυριε ειπε δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και απο του νυν μηκετι αμαρτανε

L. The Robinson-Pierpont Byzantine/Majority Textform

53 και απηλθεν εκαστος εις τον οικον αυτου **1** ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο [προς αυτον] και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω [πειραζοντες] διδασκαλε ταυτην ευρομεν επ αυτοφωρω μοιχευομενην **5** εν δε τω νομω ημων μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις [περι αυτης] **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγοριαν κατ αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην τον λιθον βαλετω **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην **9** οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων [εως των εσχατων] και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη [γυναι] που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε [αυτη] ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και [απο του νυν] μηκετι αμαρτανε

SELECT BIBLIOGRAPHY
FOR FURTHER TEXT-CRITICAL RESEARCH

Aland, Kurt, et al., eds. *The Greek New Testament.* 3rd ed. New York: United Bible Societies, 1975.

_____. *Novum Testamentum Graece.* 26th edition. Stuttgart: Deutsche Bibelstiftung, 1979.

_____, and Aland, Barbara. *The Text of the New Testament: An Introduction to the Critical Editions and to the Theory and Practice of Modern Textual Criticism.* Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1987.

Berry, George Ricker, ed. *The Interlinear Literal Translation of the Greek New Testament.* New York: Hinds & Noble, 1897.

Blass, F. and Debrunner, A. *A Greek Grammar of the New Testament and Other Early Christian Literature.* Trans. by Robert W. Funk. Chicago: University of Chicago Press, 1961.

Burgon, John William. *The Causes of the Corruption of the Traditional Text of the Holy Gospels.* Arranged, completed, and edited by Edward Miller. London: George Bell and Sons, 1896.

_____. *The Last Twelve Verses of the Gospel according to S. Mark.* Introduction by Edward F. Hills. Grand Rapids: Associated Publishers and Authors rep.ed., n.d. [1871].

_____. *The Revision Revised.* Paradise, PA: Conservative Classics rep. ed., n.d. [1883].

_____. *The Traditional Text of the Holy Gospels Vindicated and Established.* Arranged, completed, and edited by Edward Miller. London: George Bell and Sons, 1896.

Carson, D. A. *The King James Version Debate: A Plea for Realism.* Grand Rapids: Baker Book House, 1979.

Clark, Kenneth W. "Today's Problems with the Critical Text of the New Testament." In *Transitions in Biblical Scholarship.* Edited by J. Coert Rylaarsdam. Chicago: University of Chicago Press, 1968, pp.157-169.

Colwell, Ernest C. *Studies in Methodology in Textual Criticism of the New Testament*. New Testament Tools and Studies, IX. Edited by Bruce M. Metzger. Grand Rapids: Eerdmans, 1968.

Elliott, J. Keith. "Rational Criticism and the Text of the New Testament." *Theology* 75 (1972) 338-343.

Elliott, W. J. "The Need for an Accurate and Complete Collation of all known Greek NT Manuscripts with their Individual Variants noted *in pleno*." In *Studies in New Testament Language and Text* [G. D. Kilpatrick *Festschrift*]. Edited by J. Keith Elliott. Leiden: E. J. Brill, 1976, pp. 137-143.

Ewert, David. *From Ancient Tablets to Modern Translations*. Grand Rapids: Academie Books/Zondervan Publishing House, 1983.

Fee, Gordon D. *Papyrus Bodmer II (P66): Its Textual Relationships and Scribal Characteristics*. Studies and Documents 34. Edited by Jacob Geerlings. Salt Lake City: University of Utah Press, 1968.

Finegan, Jack. *Encountering New Testament Manuscripts: A Working Introduction to New Testament Textual Criticism*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1974.

Greenlee, J. Harold. *Introduction to New Testament Textual Criticism*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1964.

_____. *Scribes, Scrolls, and Scripture: A Student's Guide to New Testament Textual Criticism*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1985.

Hodges, Zane C., and Farstad, Arthur L., eds. *The Greek New Testament According to the Majority Text*. 2nd ed. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985.

Hoskier, Herman C. *Concerning the Text of the Apocalypse*. 2 vols. London: Bernard Quaritch, 1929.

The Interlinear Bible. 4 vols. Edited by Jay P. Green. Lafayette, IN: A.P. & A., 1979.

Kilpatrick, George Dunbar. "The Greek New Testament Text of Today and the *Textus Receptus*." In *The New Testament in Historical and Contemporary Perspective: Essays in Honour of G. H. C. MacGregor*. Edited by H. Anderson and W. Barclay. Oxford: Basil Blackwell, 1965, pp. 189-208.

Lake, Kirsopp. "The Text of the Gospels." In *Studies in Early Christianity presented to Frank C. Porter and Benjamin W. Bacon.* Edited by Shirley Jackson Case. New York: The Century Co., 1928, pp. 21-47.

Lake, Kirsopp, Blake, R. P., and New, Silva. "The Caesarean Text of the Gospel of Mark." *Harvard Theological Review* 21 (1928) 207-404.

Lietzmann, Hans. "H. von Soden's Ausgabe des Neuen Testaments: Die Perikope von der Ehebrecherin." *Zeitschrift für die Neutestamentliche Wissenschaft* 8 (1907) 34-47.

Metzger, Bruce M. *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration.* 2nd ed. New York: Oxford University Press, 1968.

_____. *A Textual Commentary on the Greek New Testament.* New York: United Bible Societies, 1971.

Miller, Edward. *A Guide to the Textual Criticism of the New Testament.* Collingswood, NJ: The Dean Burgon Society rep. ed., 1979 [1886].

Nunn, H. P. V. *The Elements of New Testament Greek.* Cambridge: University Press, 1914.

Pickering, Wilbur N. *The Identity of the New Testament Text.* Revised Edition. Nashville: Thomas Nelson, 1980.

Pierpont, William G., and Robinson, Maurice A., eds. "The Byzantine/Majority Textform of the Greek New Testament." *The Online Bible.* Computer Software. Programmed by Larry Pierce. West Montrose, Ontario: Timnathserah, Inc., 1990.

Robinson, Maurice A. "Scribal Habits among Manuscripts of the Apocalypse." Ph.D. dissertation, Southwestern Baptist Theological Seminary, Fort Worth, TX, 1982.

Schmidtke, Alfred. *Die Evangelien eines alten Unzialcodex (B-Aleph Text) nach einer Abschrift des dreizehnten Jahrhunderts.* Leipzig: J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1903.

Streeter, Burnett Hillman. *The Four Gospels: A Study in Origins,* 4th impression revised. London: Macmillan, 1930.

Sturz, Harry A. *The Byzantine Text-Type and New Testament Textual Criticism.* Nashville: Thomas Nelson , 1984.

Van Bruggen, Jakob. *The Ancient Text of the New Testament.* Winnipeg: Premier, 1976.

Von Soden, Hermann Freiherr. *Die Schriften des Neuen Testaments in ihrer ältesten erreichbaren Textgestalt.* 2 vols. in 4 parts. Göttingen: Vandenhoeck und Ruprecht, 1911.

Wenham, John W. *The Elements of New Testament Greek.* Cambridge: University Press, 1965.

Westcott, Brooke Foss and Hort, Fenton John Anthony. *The New Testament in the Original Greek.* 2 volumes. London: Macmillan, 1881.

Zuntz, Günther. "The Byzantine Text in New Testament Criticism." *Journal of Theological Studies* 43 (1942) 25-30.

Many biblical scholars have recently become convinced that the Byzantine Textform – the text that dominated the Greek-speaking Christian world for over 1000 years – is more likely to reflect the original New Testament autographs than other manuscript texttypes.

The New Testament In The Original Greek According To The Byzantine/ Majority Textform is the culmination of fifteen years of joint editorial effort by Maurice A. Robinson and William G. Pierpont. This significant new edition is the closest approximation yet produced to an authentic Byzantine/Majority Text edition of the New Testament.

Robinson and Pierpont offer a viable new approach to "Majority" theory based upon solid text-critical research. The Introduction carefully explains the editors' theory regarding the Byzantine Textform and the textual transmission of the Greek New Testament. They effectively refute prevailing arguments which rely upon hypothetical "family trees" of descent (stemmatic genealogy) or the minority texttypes.

In keeping with the form of ancient Greek manuscripts, the text of this edition contains no paragraphs, punctuation, or accents – these reflect later developments which are "editorial" in character. Verse numbers, chapter divisions and book titles are included for normal reference purposes. Closely-divided cases of insertion or omission of Byzantine readings are clearly shown in brackets.

The New Testament In The Original Greek According To The Byzantine/ Majority Textform is a valuable and long-awaited contribution to textual criticism and the study of the Greek New Testament. The student and scholar can be confident that this text, in contrast to all others, is an authentic Byzantine/Majority text.

"*The New Testament In The Original Greek According To The Byzantine/ Majority Textform* is the result of careful research and clear reasoning."

– John W. Wenham
Author, *Redating Matthew, Mark & Luke*
Member of The Society for New Testament Studies
Oxford, England

"In my opinion, this is presently the printed Greek text which is closest to the presumed original wording."

– Wilbur N. Pickering, Th. M., Ph. D.
Author, *The Identity of the New Testament Text*

THE ORIGINAL WORD PUBLISHERS
P O BOX 791 ROSWELL, GA 30077

ISBN 0-9626544-3-4